

ფ ს ა ლ მ უ ნ ნ ი

ახალი, შესწორებული გამოცემა
მოამზადა
ელიშერ ჭელიძემ

მოსკოვის წმინდა გიორგის სახელობის
ქართული ეკლესია

გამომცემლობა
„ ა ხ ა ლ ი ი ვ ი რ ო ნ ი “

თბილისი
2006

საქართველოს მეცნიერებათა აკადემია
კ. კეკელიძის სახელობის ხელნაწერთა ინსტიტუტი

სათანადო მასალების მოძიება მიმდინარეობდა
უწმინდესისა და უნეტარესის სრულიად საქართველოს
კათოლიკოს-პატრიარქის
ილია II
ლოცვა-კურთხევით

გამოცემის რეცენზენტ-კონსულტანტი:
დეკანოზი, ღვთისმეტყველების კანდიდატი
მაქსიმე ჭანტურია

ტ ო მ ი ს რ ე დ ა ქ ტ ო რ ი : ზვიად ჯაღმაიძე

მომზადდა საქართველოს საპატრიარქოსთან არსებულ „ლიტურგიკის
კომისიის“ (თავმჯდომარე: მიტროპოლიტი იობი). გასაზრტველად
ნებადართულია აღნიშნული კომისიის მიერ.

*აღნიშნული გამოცემის მთლიანი ან ნაწილობრივი გადაბეჭდვა და
რაიმე სახით კვლავ გამოცემა წიგნის ავტორის ნებართვის გარეშე
აკრძალულია*

© ედიშერ ჭელიძე

Psalms, ed. by Edisher Chelidze, Tb. 2006

კანონი 1

1

ფსალმუნის პირველი, ალელუია

1 ნეტარ არს კაცი რომელი არა მივიდა ზრახვასა უღმრთოთასა და გზასა ცოდვილთასა არა დადგა და საჯდომელსა უშჯულოთასა არა დაჯდა,

2 არამედ შჯულსა უფლისასა არს ნებაჲ მისი და შჯულსა მისსა ზრახაჲნი იგი დღე და ღამე.

3 და იყოს იგი ვითარცა ხე, დანერგული თანაწარსადინელსა წყალთასა, რომელმან გამოსცეს ნაყოფი მისი ეამსა თვისსა და ფურცელნი მისნი არა დასცვენ, და ყოველივე რამცა ყოს, წარემართოს მას.

4 არა ესრე უღმრთონი, არა ესრე, არამედ ვითარცა მტუერი, რომელ აგავის ქარმან პირისაგან ქუეყანისა.

5 ამისთვის არა აღდგენ უღმრთონი საშჯელსა, არცა ცოდვილნი ზრახვასა მართალთასა;

6 რამეთუ უწყის უფალმან გზაჲ მართალთაჲ და გზაჲ უღმრთოთაჲ წარწყმდეს.

ფსალმუნი დავითისი, ზედაწარუწერელი ებრაელთა შორის

- 1 რად აღიძრნეს წარმართნი და ერმან იზრახა ცუდი?
- 2 შეითქუნეს მეფენი ქუეყანისანი და მთავარნი შეკრბეს ერთად უფლისათჳს და ცხებულისა მისისათჳს.
- 3 განვხეთქნეთ აპაურნი მათნი და განვაგლოთ ჩუენგან უღელი მათი.
- 4 რომელი დამკვდრებულ არს ცათა შინა, ეცინოდის მათ და უფალმან შეურაცხ-ყენეს იგინი.
- 5 მაშინ იტყოდის მათდა მიმართ რისხვითა მისითა და გულისწყრომითა მისითა შეადრწუნნეს იგინი.
- 6 ხოლო მე დავდეგ მეუფედ მის მიერ ზედა სიონსა, მთასა წმიდასა მისსა
- 7 თხრობად ბრძანებასა უფლისასა. უფალმან მრქუა მე: ძე ჩემი ხარი შენ, მე დღეს მიშობიე შენ.
- 8 ითხოვენ ჩემგან და მიგცნე შენ წარმართნი სამკვდრებელად შენდა და დაპყრობად შენდა კიდენი ქუეყანისანი.
- 9 ჰმწყსნე იგინი კუერთხითა რკინისაჲთა და ვითარცა ჭურნი მეკეცეთანი შეჰმუსრნე იგინი.
- 10 და აწ, მეფენო, გულისჴმა-ყავთ და განისწავ-ლენით ყოველნი მსაჯულნი ქუეყანისანი.
- 11 ჰმონეთ უფალსა შიშით და უგალობდით მას ძრწოლით.
- 12 მიიღეთ სწავლამ, ნუუკუე განრისხნეს უფალი და წარწყმდეთ თქუენ გზისა მისგან მართლისა, რაჟამს აღატყდეს მყის გულისწყრომაჲ მისი. ნეტარ არიან ყოველნი, რომელნი ესვენ მას.

ფსალმუნი დავითისი, რაჟამს იელტოდა იგი პირისაგან
აბესალომისა, ძისა თუსისა

2 უფალო, რად განმრავლდეს მაჭირებელნი ჩემნი? და
მრავალნი აღდგეს ჩემ ზედა.

3 მრავალთა პრქჳან სულსა ჩემსა: არა არს ცხორებაჲ
მისი ღმრთისა მიერ მისისა.

ღიაფსალმაჲ

4 ხოლო შენ, უფალო, მწე ჩემდა ხარ, დიდება ჩემდა
და ასამალლებელ თავისა ჩემისა.

5 ჳმითა ჩემითა უფლისა მიმართ ღაღად-გყავ და შეესმა
ჩემი მთით წმიდით მისით.

ღიაფსალმაჲ

6 მე დავწევ და დავიძინე და განვიღჳძე, რამეთუ
უფალი მწე მეყო მე.

7 არა შემეშინოს მე ბევრეულისაგან ერისა, რომელთა-
იგი გარე მომიცვეს მე.

8 აღდგე, უფალო, მაცხოვრე მე, ღმერთო ჩემო, რამეთუ
შენ დასცენ ყოველნი, რომელნი შემტერნეს მე ამოდ;
კბილნი ცოდვილთანი შენ შეჳმუსრენ.

9 უფლისაჲ არს ცხორებაჲ და ერსა შენსა ზედა არს
კურთხევაჲ შენი.

დიდებაჲ

1. ეკლესიის მამები მრავალგვარად განმარტავენ ხსენებულ ტერმინს, კერძოდ როგორც რიტმის ან მელოდის ცვალებადობას ან კიდევ ერთი სულიერი ჳვრეტიდან მეორე სულიერ ჳვრეტაზე გადასვლას ანდა სამოძღვრო გვარის, აზრის თუ სიტყვის მნიშვნელობის სახეცვლას და ა.შ., თუმცა განმარტებათა მრავალგვარობის მიუხედავად არსებითი ცხადია: ღიაფსალმა გულისხმობს ერთი ლოცვითი მდგომარეობიდან მეორე ლოცვით მდგომარეობაზე გადასასვლელ ჳღურბლს, პაუზას, შესვენებას ანუ იმას, რასაც კარგად გამოხატავს ღიაფსალმის ძველი ქართული შესატყვისი „განსუენება“.

დასასრულსა გალობათასა
ფსალმუნი დავითისი

2 ხადილსა ჩემსა ესმა ჩემი ღმერთსა სიმართლისა
ჩემისასა. ჭირსა ჩემსა განმივრცე მე,
მიწყალე მე და ისმინე ლოცვისა ჩემისაჲ.

3 ძენო კაცთანო, ვიდრემდის გულფიცხელ ხართ? რად
გიყუარს ამოებაჲ და ეძიებთ სიცრუევსა?

4 და გულისვმა-ყავთ, რამეთუ საკვრველ ყო უფალმან
წმიდაჲ თვისი; უფალსა შეესემინ ჩემი ღაღადებასა ჩემსა
მისა მიმართ.

5 განრისხნებოდეთ და ნუ სცოდავთ;
რად სთქუათ გულთა შინა თქუენთა,
სარეცელთა თქუენთა ზედა შეინანეთ.

6 შეწირეთ მსხუერპლი სიმართლისაჲ
და ესევდით უფალსა.

7 მრავალთა თქვან: ვინ გვჩუენოს ჩუენ კეთილი?
გამოჩნდა ჩუენ ზედა ნათელი პირისა შენისაჲ, უფალო.

8 მოეც სიხარული გულსა ჩემსა, ნაყოფისაგან იფქლისა
და ღვნისა და ზეთისა მათისა განმრავლდეს.

9 მშვიდობით მას ზედა დავწვე და დავიძინო, რამეთუ
შენ უფალმან მხოლოჲ სასოებით დამამკვდრე მე.

დასასრულსა, მკვდრისათვის
ფსალმუნი დავითისი

2 სიტყუანი ჩემნი ყურად-იხუენ, უფალო,
გულისვმა-ყავ ღაღადებაჲ ჩემი,

3 მოხედენ ვმასა ლოცვისა ჩემისასა,

მეუფეო ჩემო და ღმერთო ჩემო;

რამეთუ შენდამი ვილოცო, უფალო.

4 განთიად შეისმინო ვმისა ჩემისამ, განთიად წარედგე
შენდა და გეჩუენო შენ.

5 რამეთუ შენ ღმერთი არა ეგრე ხარ, ვითარმცა გინდა
უშჯულოებამ; არა დაიმკვდროს შენ თანა უკეთურმან,

6 არცა დადგენ უშჯულონი წინაშე თუალთა შენთა;

მოიძულენ შენ ყოველნი მოქმედნი უშჯულოებისანი.

7 წარსწყმიდნე შენ ყოველნი, რომელნი იტყუან

სიცრუევსა; კაცი მოსისხლე და მზაკუევარი

სძაგს უფალსა.

8 ხოლო მე მრავლითა მოწყალებითა შენითა

შევიდე სახლსა შენსა, თაყუანის-ესცე ტაძარსა წმიდასა

შენსა შიშითა შენითა.

9 უფალო, მიძელე მე სიმართლითა შენითა და მტერთა

ჩემთათვის წარჰმართე შენ წინაშე

გზამ ჩემი.

10 რამეთუ არა არს პირსა მათსა ჭეშმარიტებამ, გული

მათი ამაო, სამარე ზე-აღებულ არს ვორჯი მათი, ენითა

მათითა ზაკუვიდეს.

11 საჯენ იგინი, ღმერთო; დაეცნედ იგინი ზრახვათა

მათთაგან; სიმრავლისაებრ უღმრთოებათა მათთამსა

განიშორენ იგინი, რამეთუ განგამწარეს შენ, უფალო,

12 და იშუებდენ ყოველნი, რომელნი გესვენ შენ,

უკუნისამდე იხარებდენ და დაიმკვდრო მათ შორის. და

იქადოდიან შენდამი, რომელთა უყუარს სახელი შენი.

13 რამეთუ შენ აკურთხო მართალი, უფალო, ვითარცა

ჭურითა სათნოებისაჲთა გვრგვინოსან მყვენ ჩუენ.

დასასრულსა
გალობათა შინა, მერვისათჳს
ფსალმუნი დავითისი

2 უფალო, ნუ გულისწყრომითა შენითა მამხილებ მე,
ნუცა რისხვითა შენითა მსწავლი მე.

3 მიწყალე მე, უფალო,

რამეთუ უძღურ ვარ;

განმკურნე მე, უფალო,

რამეთუ შემიდრწუნდეს ძუალნი ჩემნი.

4 და სული ჩემი შედრწუნდა ფრიად;

და შენ, უფალო, ვიდრემდის?

5 მოიქეც, უფალო, ივსენ სული ჩემი,

მაცხოვნე მე წყალობისა შენისათჳს,

6 რამეთუ არა არს,

ვინ სიკუდილსა შინა მოგივსენოს შენ,

ანუ ჯოჯოხეთს შინა ვინ აღგიაროს შენ.

7 დავშუერი მე სულთქუმითა ჩემითა,

დავბანო მარადლამე ცხედარი ჩემი,

ცრემლითა ჩემითა სარეცელი ჩემი დავალტო.

8 განრისხდა გულისწყრომითა თუალი ჩემი,

განვკფდი მე ყოველთა ზედა მტერთა ჩემთა.

9 განმეშორენით ჩემგან

ყოველნი მოქმედნი უშჯულოებისანი,

რამეთუ შეესმა უფალსა

ვჰამ ტირილისა ჩემისამ;

10 ისმინა უფალმან ვედრებისა ჩემისამ,

უფალმან ლოცვამ ჩემი შეიწყნარა.

11 ჰრცხუენოდენ და შეძრწუნდედ ყოველნი მტერნი ჩემნი, მართლუკუნ იქცედ და ჰრცხუენოდენ ფრიად და მსთუად.

დიდებამ

7

ფსალმუნი დავითისი, რომლითა აქო უფალი სიტყუათა მათოვს ქუშისთა, ძისა იემენისთა

2 უფალო ღმერთო ჩემო, შენ გესავ, მაცხოვნე მე და ყოველთა მღევართა ჩემთაგან მივსენ მე.

3 ნუსადა წარიტაცოს ვითარცა ლომმან სული ჩემი, არავინ იყოს მვსნელ ჩემდა, არცა მაცხოვარ.

4 უფალო ღმერთო ჩემო, უკუეთუ ვყავ ესე, ანუ არს უშჯულოებამ ველთა ჩემთა,

5 ანუთუ მისა დავაგე, რომელთა მომაგეს მე ბოროტი, გან-სამე-უკუე-ვვარდე მტერთა ჩემთაგან ცუდი;

6 დევნოს სამე მტერმან სული ჩემი და ეწიოს და დათრგუნოს ქუეყნად ცხორებამ ჩემი და დიდებამ ჩემი მიწასა შინა დაამკვდროს.

7 აღდეგ, უფალო, რისხვითა შენითა, ამაღლდი მოსრულებად მტერთა შენთა და განილვძე, უფალო ღმერთო ჩემო, ბრძანებითა მით, რომელ ამცენ.

8 და კრებული ერთამ გარე მოგადგეს შენ და ამისთვის მალლად მოიქეც.

9 უფალმან განსაჯნეს ერნი; მისაჯე მე, უფალო, სიმართლითა ჩემითა და უმანკოებითა ჩემითა ჩემდამო.

10 აღესრულნედ ძვრნი ცოდვილთანი და წარუმართო მართალსა,

რომელი განიკითხავ გულსა და თირკუმელთა, ღმერთო მართალო.

11 შეწევნამ ჩემი ღმრთისა მიერ, რომელმან განარინნის წრფელნი გულითა.

12 ღმერთი მართლმსაჯულ, ძლიერ და სულგრძელ, რომელმან არა მოავლინის რისხვამ მისი მარადლე.

13 არათუ მოიქცეთ, მახვლი მისი ლესულ არს, მშვლდსა მისსა გარდაუცუამს და განუმზადებიეს იგი;

14 და მის თანა განუმზადებიან ჭურნი სიკუდილისანი; ისარნი მისნი შესაწუველთათვს ქმნნა.

15 აჰა ესერა ელმოდა სიცრუევე, მუცლად-ილო საღმობამ და შვა უმჯულოებამ.

16 ვნარცვ თხარა და აღმოჰკუეთა იგი და შთავარ-დეს იგი მთხრებლსა მას, რომელ ქმნა.

17 მიექცეს საღმობამ მისი თავსა მისსა და სიცრუევე მისი თხემსა მისსა ზედა დაუვდეს.

18 აღუვარო უფალსა სიმართლითა მისითა და უგალობდე სახელსა უფლისა მალლისასა.

8

დასასრულსა, საწნებელთათვს ფსალმუნი დავითისი

2 უფალო, უფალო ჩუენო, ვითარ საკვრველ არს სახელი შენი ყოველსა ქუეყანასა ზედა, რამეთუ ამალღდა დიდადშუენიერებამ შენი ზესკნელს ცათა.

3 პირითა ყრმათა ჩჩვლთა მწოვართამთა დაამტკი-ცე ქებამ მტერთა შენთათვს, რამთამაცა დაიქსნა მტერი იგი და შურის-მგებელი.

- 4 რამეთუ ვიხილნე მე ცანი, ქმნულნი თითთა შენთანი, მთოვარე და ვარსკულავები, რომელ შენ დააფუძნენ.
- 5 რამ არს კაცი, რამეთუ მოიყსენე მისი, ანუ ძე კაცისამ, რამეთუ მოხედავ მას?
- 6 დააკლე იგი მცირედ რამე ანგელოზთა, დიდებითა და პატივითა გვრგვინოსან ჰყავ იგი.
- 7 და დაადგინე იგი ზედა ქმნულსა ველთა შენთასა, ყოველივე დაამორჩილე ქუეშე ფერვთა მისთა.
- 8 ცხოვარი და ზროხამ ყოველივე, მერმეცა და პირუტყუნი ველისანი,
- 9 მფრინველნი ცისანი და თევზნი ზღვსანი, რაოდენნი ვლენან ალაგებსა მას ზღუათასა.
- 10 უფალო, უფალო ჩუენო, ვითარ საკურველ არს სახელი შენი ყოველსა ქუეყანასა ზედა.

დიდებაჲ

კანონი 2

9

დასასრულსა, საიდუმლოთათჳს ძისათა, ფსალმუნნი
დავითისი

2 აღგიარო შენ, უფალო, ყოვლითა გულითა ჩემითა და
მიუთხრა მე ყოველი საკვრველებამ შენი,

3 ვიხარებდე და ვიშუებდე შენდამი და უგალობდე
სახელსა შენსა, მაღალო.

4 რაჟამს უკუნიქცეს მტერი ჩემი მართლუკუნ,
მოუძღურდენ და წარწყმდენ პირისაგან შენისა.

5 რამეთუ ჰყავ სამართალი ჩემი და მშჯავრი ჩემი,
დაშჯედ საყდართა ზედა, მსაჯულო სიმართლისაო.

6 შეპრისხენ შენ წარმართთა და წარწყმდა უღმრთოჲ;
სახელები მათი აჰვოცე უკუნისამდე და უკუნითი-
უკუნისამდე.

7 მტერისა მახზლნი მოაკლდეს სრულიად და ქალაქნი
აღაოვრენ; წარწყმდა საჯსენებელი მათი ღაღადებით;

8 და უფალი ჰგიეს უკუნისამდე; განჰმზადა სამართალსა
ზედა საყდარი თჳსი.

9 და თავადმან განსაჯოს სოფელი სიმართლით და განიკითხნეს ერნი სიწრფოებით.

10 ეყო უფალი შესავედრებელ დავრდომილსა, მწე კეთილ ჟამსა ჭირისასა.

11 და გესვიდენ შენდამი ყოველნი, რომელთა იციან სახელი შენი, რამეთუ არა დასთხიენ მეძიებელნი შენნი, უფალო.

12 უგალობდით უფალსა, რომელი დამკვდრებულ არს სიონს, მიუთხრენით წარმართთა შორის საქმენი მისნი.

13 რამეთუ რომელი გამოეძიებს სისხლთა მათთა, მოივსენა და არა დაივიწყა ღალადება დავრდომილთაჲ.

14 მიწყალე მე, უფალო, და იხილე სიმდაბლე ჩემი მტერთა ჩემთაგან, რომელმან აღმამალლე მე

ბჭეთაგან სიკუდილისათა,

15 რადთა მიუთხრა მე ყოველი ქებულემაჲ შენი ბჭეთა ასულისა სიონისათა;

ვიხარებდეთ ჩუენ მაცხოვარებითა შენითა.

16 დაინთქნეს წარმართნი განსახრწნელსა მას, რომელცა ქმნეს;

მახითა ამით, რომელ დაარწყუეს,

შეიპყრა ფერვი მათი.

17 განცხადებულ არს უფალი ყოფად საშჯელისა, საქმითა ველთა თვსთაჲთა შეიპყრა ცოდვილი.

ღიაფსალმაჲ

18 მიიქცენ ცოდვილნი ჯოჯოხეთს

და ყოველნი წარმართნი,

რომელთა დაჰვიწყებიეს ღმრთისაჲ.

19 რამეთუ არა სრულიად დაივიწყოს გლახაკი

და თმენამ დავრდომილთამ არა წარწყმდეს სრულიად.
20 აღდეგ, უფალო, ნუ ძლიერობნ კაცი, ისაჯუნედ
წარმართნი შენ წინაშე.

21 დაადგინე, უფალო, შჯულისმდებელ მათ ზედა;
გულისკმა-ყვედ წარმართთა, რამეთუ კაცნი არიან.

ღიაფსალმამ

22 რად-მე, უფალო, დასდეგ შორს და უგულეებელს-
მყოფ ჩუენ ჟამსა ოდენ ჭირისასა?

23 ამპარტავანებასა უღმრთოთასასა შეიწუენინ გლახაკი;
შეპყრობილ იქმნენ იგინი ზრახვათა მათთაგან,
რომელთაცა ზრახვენ.

24 რამეთუ იქებინ თავით თუსით ცოდვლი
გულისთქუმათა შინა სულისა თუსისათა და უღმრთოდ
იკურთხევენ.

25 განარისხა ცოდვილმან უფალი, მრავლითა
გულისწყრომითა მისითა არა გამოიძიოს; არა არს
ღმერთი წინაშე მისსა.

26 ბილწ არიან გზანი მისნი ყოველსავე ჟამსა, მიღებულ
არიან სამართალნი შენნი პირისაგან მისისა და ყოველთა
მტერთა მისთა ზედა იგი ეუფლებინ.

27 რამეთუ თქუა გულსა შინა თუსსა: არა შევიძრა მე
თესლითი-თესლადმდე თვნიერ ძვრისა.

28 წყევითა და სიმწართა და ზაკუვითა სავსე არს
პირი მისი, ენასა მისსა ქუეშე არს შრომამ და
სალმობამ.

29 დაჯდეს იგი მზირად მდიდართა თანა ფარულად
მოკლვად უბრალომასა; თუალნი მისნი გლახაკსა ხედვენ;

30 მზირინ ფარულად, ვითარცა ლომი საყოფელსა
თუსსა; მზირინ იგი მიტაცებად გლახაკისა, მიტაცებად
გლახაკისა და მიზიდვად მისსა;

31 მახითა თუსითა დაამდაბლოს იგი; და მდაბლდეს და დაეცეს, რაჟამს ეუფლებოდის იგი გლახაკსა.

32 რამეთუ თქუა გულსა შინა თუსსა:

დაუვიწყებოდა იგი ღმერთსა,

გარემოიქცია პირი მისი არახილვად სრულიად.

33 აღდეგ, უფალო ღმერთო ჩემო,

ამაღლდინ კელი შენი

და ნუ დაივიწყებ გლახაკთა შენთა სრულიად.

34 რად-მე განარისხა უღმრთომან ღმერთი? - რამეთუ

თქუა გულსა შინა თუსსა: არა გამოიძიოს.

35 ჰხედავ შენ, რამეთუ საღმობასა და რისხვასა

განიცდი, რადთამცა მოგეცა შენ იგი ველთა შენთა.

შენდა დაშთომილ არს გლახაკი; ობოლსა შენ ეყავ მწე.

36 შემუსრე მკლავი ცოდვილისა და უკეთურისა; იძიოს

ცოდვამ მისი და არა იპოს.

37 უფალი მეუფე არს უკუნისამდე და უკუნითი-

უკუნისამდე; წარწყმდენ წარმართნი ქუეყანით მისით.

38 ნებაჲ გლახაკთაჲ ისმინე, უფალო; განმზადებასა

გულისა მათისასა ერჩდა ყური შენი

39 განკითხვად ობლისა და გლახაკისა, რადთა არა

დაპრთოს კაცმან კულადცა მდიდრად სიტყუამ

ქუეყანასა ზედა.

10

დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისი

1 უფალსა ვესავე; ვითარ ეტყუთ სულსა ჩემსა:

იცვალეზოდე მათათა ზედა ვითარცა სირი?

2 რამეთუ აჰა ესერა ცოდვილთა გარდააცუეს მშულდსა

მათსა და განჰმზადნეს ისარნი კაპარჭთა მათთა,

რადთამცა ესროდეს ბნელსა შინა გულითა წრფელთა.

3 რამეთუ რამ-იგი შენ აღაშენე, მათ დაარღვეს;
ხოლო მართალმან რამ ყო?

4 უფალი ტაძარსა წმიდასა მისსა,
უფალი, ზეცას არს საყდარი მისი;
თუალნი მისნი დავრდომილსა ხედვენ
და წამნი მისნი განიკითხვენ ძეთა კაცთასა.

5 უფალმან განიკითხოს მართალი და უღმრთოჲ,
ხოლო ვის უყუარს სიცრუევე, მას სძულს სული თვისი.

6 წვმოს ცოდვილთა ზედა მახე, ცეცხლი და წუნწუბაჲ
და სული გრიგალისაჲ - ნაწილი სასუმელისა მათისაჲ.

7 რამეთუ მართალ არს უფალი და სიმართლენი
შეიყუარნა და სიწრფოებანი იხილნა პირმან მისმან.

დიღებაჲ

11

დასასრულსა, ფსალმუნნი დავითისი

2 მაცხოვნე მე, ღმერთო,
რამეთუ მოაკლდა წმიდაჲ,
რამეთუ შემცირდეს ჭეშმარიტებანი ძეთა კაცთაგან.

3 ამაოსა იტყოდა კაცად-კაცადი მოყუასისა მიმართ
თვისისა, ბაგითა ზაკულითა გულსა შინა და გულსა შინა
იტყოდა ბოროტსა.

4 აღვოცენინ უფალმან ყოველნი ბაგენი მზაკუვარნი და
ენაჲ დიდადმეტყუელი,

5 რომელთა თქუეს: ენაჲ ჩუენი განვიდიდოთ, ბაგენი
ჩუენნი ჩუენ თანა არიან; და ვინ ჩუენდა უფალ არს?

6 ჭირისათჳს გლახაკთაჲსა და სულთქუმისათჳს
დავრდომილთაჲსა აწ აღვდგე, იტყვს უფალი, დავდვა
ცხორებაჲ და განვცხადნე მას ზედა.

7 სიტყუანი უფლისანი არიან სიტყუა წმიდა,
ვეცხლ გამოჯურვებულ და გამოცდილ მიწით
და განწმედილ შვდწილად.

8 შენ, უფალო, მიცენე ჩუენ
და დამიმარხნე ჩუენ ამიერ თესლითგან და
მიუკუნისამდე.

9 გარემომას უღმრთონი ვლენან;
სიმაღლითა შენითა დაიცვენ ძენი კაცთანი.

12

დასასრულსა,
ფსალმუნი დავითისი

2 ვიდრემდის, უფალო,
დამივიწყებ მე სრულიად?

ვიდრემდის გარემიიქცევ პირსა შენსა ჩემგან?

3 ვიდრე ვისთვის დავისხნე ზრახვანი სულსა ჩემსა
და საღმობანი გულსა ჩემსა დღე და ღამე? ვიდრემდის
ამაღლდებოდის მტერი ჩემი ჩემ ზედა?

4 მოიხილე, შეგესემინ ჩემი, უფალო ღმერთო ჩემო,
განანათლენ თუალნი ჩემნი,
ნუუკუე დავიძინო მე სიკუდილად.

5 ნუსადა თქუას მტერმან ჩემმან:

მრე ვეყავ მას;

მაჭირვებელნი ჩემნი იხარებდენ, შე-თუ-ვიძრა.

6 ხოლო მე წყალობასა შენსა ვესავ;

იხარებდეს გული ჩემი მაცხოვარებითა შენითა,
უგალობდე უფალსა, კეთილის-მყოფელსა ჩემსა
და ვაქებდე სახელსა
უფლისა მაღლისასა.

დასასრულსა, ფსალმუნნი დავეითისი

1 თქუა უგუნურმან გულსა შინა თვსსა: არა არს ღმერთი. განირყუნნეს და ბილწ იქმნნეს იგინი უშჯულოებითა; არავინ არს, რომელმანმცა ქმნა სიტკბოებამ.

2 უფალმან ზეცით მოხედნა ყოველთა ზედა ძეთა კაცთასა ხილვად, იყოს თუ ვინმე გულისვმისყოფელ, ანუ გამომეძიებელ ღმრთისა.

3 ყოველთავე მიაქციეს ერთბამად და უკმარ იქმნნეს, არავინ არს, რომელმანმცა ქმნა სიტკბოებამ, არავინ არს მიერთადმდე.

4 არა გულისვმა-ყონ ყოველთა, რომელნი იქმან უშჯულოებასა, რომელნი შესჭამენ ერსა ჩემსა საჭმლებრ პურებრ, უფალსა არა ხადეს.

5 მუნ შეეშინა შიში, სადა არა იყო შიში, რამეთუ ღმერთი არს თესლთა შორის მართალთასა.

6 ზრახვასა გლახაკისასა არცხუნთ, ხოლო უფალი სასო მისსა არს.

7 ვინ მოსცეს სიონით ცხორებამ ისრაელსა? რაუამს მოაქციოს უფალმან ტყუჭ ერისა თვსისამ, იხარებდეს იაკობ და იშუებდეს ისრაელი.

დიდება

დასასრულსა, ფსალმუნნი დავეითისი

1 უფალო, ვინ დაეშენოს კარავსა შენსა, ანუ ვინ დაემკვდროს მთასა წმიდასა შენსა?

- 2 რომელი ვიდოდის უბიწოდ და იქმოდის სიმართლესა და იტყოდის ჭეშმარიტსა გულსა შინა თვსსა;
- 3 რომელმან არა ზაკუა ენითა თვსითა და არცა უყო მოყუასსა თვსსა ბოროტი და ყუედრებაა მახლობელთა მისთა ზედა არა მოილო.
- 4 შეურაცხ არს მის წინაშე უკეთური, ხოლო მოშიშთა უფლისათა აღიდებს; რომელი ეფუცოს მოყუასსა თვსსა და არა ეცრუოს;
- 5 ვეცხლი მისი არა მისცა აღნადგინებად და ქრთამი უბრალოსა ზედა არა მოილო; რომელმან ყოს ესე, იგი არა იძრას უკუნისამდე.

15

ძეგლისწერაა დავითისი

- 1 მიცევე მე, უფალო, რამეთუ შენ გესავე.
- 2 ვარქუ უფალსა: უფალი ჩემი ხარი შენ, რამეთუ კეთილთა ჩემთაგან არაა გივძს.
- 3 წმიდათაა რომელნი არიან ქუეყანასა მისსა, საკვრველ ყო უფალმან ყოველივე ნებაა მისი მათ შორის.
- 4 განმრავლდეს უძლურებანი მათნი და ამისსა შემდგომად ისწრაფეს; არა შევეკრიბო კრებულები მათი სისხლთაგან, არცა მოვივსენო სახელები მათი ბაგითა ჩემითა.
- 5 უფალი ნაწილ არს მკვდრობისა ჩემისა და სასუმელისა ჩემისა; შენ ხარ, რომელმან მომაგე მე მკვდრობაა ჩემი ჩემდა.
- 6 საბელნი მხუდეს მე რჩეულთა ჩემთა თანა,

და რამეთუ სამკვდრებელი ჩემი მტკიცე არს ჩემდა.
7 ვაკურთხო უფალი, რომელმან გულისვმა-მიყო მე,
რამეთუ ღამემდე და უმეტესცა განმსწავლეს მე
თირკუმელთა ჩემთა.

8 წინააღმდეგ ვხედევ უფალსა
წინაშე ჩემსა მარადის,
რამეთუ მარჯულ ჩემსა არს,
რადთა არა შევიძრა.

9 ამისთვის განიხარა გულმან ჩემმან
და გალობდა ენა ჩემი, უფროდსა
და ვორცთაცა ჩემთა დაიმკვდრონ სასოებით.

10 რამეთუ არა დაუტეო სული ჩემი ჯოჯობხეთს, არცა
სცე წმიდასა შენსა ხილვად განსახრწნელსა.

11 მაუწყენ მე გზანი ცხორებისანი და აღმავსო მე
სიხარულითა პირისა შენისადათა; შუენიერება
მარჯუენესა შინა შენსა სრულიად.

16

ლოცვა და ვითისი

1 ისმინე, უფალო სიმართლისა ჩემისაო,
მოხედენ ვედრებასა ჩემსა,
ყურად-იღე ლოცვისა ჩემისა
არა ბაგეთაგან ზაკულთა.

2 პირით შენით განმართლებამ ჩემი გამოვედინ
და თუაღთა ჩემთა იხილედ სიწრფობამ;

3 გამოსცადე გული ჩემი, განიხილე ღამე; გამომავურვე
მე და არა იპოვა ჩემ თანა სიცრუვე.

4 რადთა არა იტყოდის პირი ჩემი საქმესა კაცთასა,
სიტყუათათვს. ბაგეთა შენთამსა

მე დავიცვენ გზანი ფიცხელნი.

5 დაამტკიცენ ფერვნი ჩემნი ალაგთა შენთა,
რამთა არა შემიბრკუმენ სლვანი ჩემნი.

6 მე ლალად-გყავ, რამეთუ ისმინე ჩემი, ღმერთო; მოყავ
ჩემდა ყური შენი

და ისმინე სიტყუათა ჩემთაჲ.

7 საკვრველ ყავ წყალობაჲ შენი,

რომელი ივსნი მოსავეთა შენთა

მვდომთაგან მარჯუენისა შენისათა.

8 დამიცევ მე, უფალო, ვითარცა გუგაჲ თუალისაჲ და
საფარველსა ფრთეთა შენთასა დამიფარო მე

9 პირისაგან უღმრთოთაჲსა, რომელნი მაჭირვებდეს მე;
მტერთა ჩემთა სული ჩემი მოიცვეს

10 და ცმელი თვისი შეიყენეს; პირი მათი იტყოდა
ამპარტავანებასა.

11 განმაგდეს მე და აწ ესერა მომიცვეს მე, თუალნი
მათნი ყვნეს დადრეკილ ქუეყანად.

12 შემრაცხეს მე ვითარცა ლომი განმზადებული
ნადირსა და ვითარცა ლეკვ ლომისაჲ, იყოფებინ რაჲ
ფარულთა.

13 აღდეგ, უფალო, უსწრვე მათ და დააბრკოლენ იგინი
და ივსენ სული ჩემი უღმრთოთაგან, მახული შენი

14 მტერთაგან კვლისა შენისათა. უფალო, მცირედთაგან
ქუეყანიტ მიმოდაყვენ იგინი ცხორებასა მათსა და
საიდუმლოთა შენთაგან, რამეთუ აღივსო მუცელი მათი,
განძლეს შვილებითა და დაუტევეს ნეშტი ყრმათა
მათთა.

15 ხოლო მე სიმართლითა ვეჩუენო პირსა შენსა,
განვძლე გამოჩინებასა დიდებისა შენისასა.

დიდებაჲ

კანონი 3

17

დასასრულსა, მონისა უფლისა დაეითისი,
რომელნი პრქუნა უფალსა სიტყუანი ესე
ამის გალობისანი დღესა მას,
რომელსა ივსნა იგი უფალმან
ველთაგან ყოველთა მტერთა მისთამსა
და ველთაგან საულისთა და თქუა

2 შეგიყუარო შენ, უფალო, ძალო ჩემო,

3 უფალო, დამამტკიცებელო ჩემო, შესავედრებელო
ჩემო და მვსნელო ჩემო. ღმერთი ჩემი მწე ჩემდა და მე
ვესაე მას; მფარველი ჩემი და რქამ ცხორებისა ჩემისამ
და ველისაღმპყრობელი ჩემი.

4 ქებით ვხადო უფალსა და მტერთა ჩემთაგან განვერე.

5 გარემომადგეს მე საღმობანი სიკუდილისანი და
ღუართა უშჯულოებისათა შემადრწუნეს მე;

6 საღმობათა ჯოჯოხეთისათა მომიცვეს მე და
მომეწიფნეს მე მახენი სიკუდილისანი.

7 ჭირსა ჩემსა ვხადე უფალსა

და ღმრთისა ჩემისა მიმართ ღაღად-ყყავ;

შეისმინა ტაძრით წმიდით მისით ვმისა ჩემისაჲ
და ღაღადებაჲ ჩემი მის წინაშე
მიიწიოს ყურთა მისთა.

8 და იძრა და შეძრწუნდა ქუეყანაჲ და საფუძველნი
მთათანი შეშფოთნეს და შეიძრნეს, რამეთუ შეჰრისხდა
მათ ღმერთი.

9 ავდა კუამლი რისხვასა მისსა და ცეცხლი პირისა
მისისაგან აღატყდეს და ნაკუერცხალნი
აღეგზნნეს მისგან.

10 და მოდრიკნა ცანი

და გარდამოვდა

და ნისლი ქუეშე ფერვთა მისთა.

11 და ავდა ქერობინთა ზედა და აფრინდა, და
აფრინდა იგი ფრთეთა ზედა ქართასა.

12 და დადვა ბნელი საფარველად მისა

და გარემომს მისსა საყოფელი მისი,

ბნელისა წყალნი ღრუბელთა შინა ჰაერისათა.

13 ბრწყინვალეებითა მისითა მის წინაშე

ღრუბელნი წარვიდეს,

სეტყუაჲ და ნაბერწყალი ცეცხლისაჲ.

14 და ქუხდა უფალი ცით გამო და მაღალმან მოსცა
ვმაჲ თვისი.

15 მიავლინნა ისარნი და განაბნინა იგინი და ელვანი
განამრავლნა და შეაძრწუნნა იგინი.

16 და აჩნდეს წყარონი წყალთანი

და გამოჩნდეს საფუძველნი სოფლისანი

სასტიკებითა შენითა, უფალო,

ქარისაგან სულისა რისხვისა შენისა.

17 გამოავლინა მაღლით და შემიწყნარა მე და
შემიწყნარა მე წყალთაგან მრავალთა.

- 18 მივსნეს მე მტერთა ჩემთაგან ძლიერთა
და მოძულეთა ჩემთაგან,
რამეთუ განძლიერდეს ჩემსა უფროსს.
- 19 მომეწიფნეს მე დღესა ჭირისა ჩემისასა და მეყო მე
უფალი განმადლიერებელ ჩემდა.
- 20 და გამომიყვანა მე ფართოდ; მივსნეს მე,
რამეთუ მინება მე.
- 21 და მომაგოს მე უფალმან სიმართლისა ჩემისაებრ და
სიწმიდისაებრ ველთა ჩემთაჲსა მომაგოს მე.
- 22 რამეთუ დავიცვენ გზანი უფლისანი და არა
ულმართო ვიქმენ ღმრთისა ჩემისაგან;
- 23 რამეთუ ყოველნი სამართალნი მისნი
წინაჲს ჩემსა არიან
და სიმართლენი მისნი არა განვიშორენ ჩემგან.
- 24 და ვიყო მე უბიწო მის თანა
და დავიცვა მე უშჯულოებისა ჩემისაგან.
- 25 და მომაგოს მე უფალმან სიმართლისა ჩემისაებრ და
სიწმიდისაებრ ველთა ჩემთაჲსა
წინაჲს თუალთა მისთა.
- 26 წმიდისა თანა წმიდა იყო
და კაცისა უბრალოჲსა თანა უბრალო იყო,
- 27 და რჩეულისა თანა რჩეულ იყო
და ღრკუმსა მისგან განეშორო.
- 28 რამეთუ შენ ერი მდაბალი აცხოვნო და თუალნი
ამპარტავანთანი დაამდაბლნენ;
- 29 რამეთუ შენ აღმინთო სანთელი ჩემი, უფალო;
ღმერთო ჩემო, განმინათლო ბნელი ჩემი;
- 30 რამეთუ შენ მიერ ვივსნე მე განსაცდელისაგან
და ღმრთისა ჩემისა მიერ გარდაეპყდე ზღუდესა.
- 31 ღმერთი ჩემი, უბიწო არიან გზანი მისნი

და სიტყუანი უფლისანი გამოკურვებულ; შესავედრებელ
არს იგი ყოველთათუს,
რომელნი ესვენ მას.

32 რამეთუ ვინ არს ღმერთ უფლისა გარეშე,
ანუ ვინ არს ღმერთ, გარნა ღმრთისა ჩუენისა?

33 ღმერთი, რომელმან გარეშემარტყა მე ძალი
და დადვა უბიწოდ გზად ჩემი;

34 განამტკიცნა ფერვნი ჩემნი ვითარცა ირემთანი და
მაღალთა ზედა დამადგინა მე.

35 განსწავლენ ჳელნი ჩემნი ღუაწლსა და ყვენ მშულდ
რვალისა მკლავნი ჩემნი.

36 და მომეც მე შემწე მაცხოვარებისად და
მარჯუენემან შენმან შემიწყნარა მე
და სწავლამან შენმან აღმმართა მე სრულიად
და მოძღურებამან შენმან ამან განმსწავლოს მე.

37 ფართო ჰყვენ სღვანი ჩემნი ქუეშე ჩემსა
და არა მოუძღურდეს ალაგნი ჩემნი.

38 ვდევენე მტერნი ჩემნი და ვეწიო მათ
და არა მოვაქციო, ვიდრე არა მოესრულნენ.

39 ვაჭირვო მათ და ვერ უძღონ დადგომად, დაეცნენ
იგინი ქუეშე ფერვთა ჩემთა.

40 და შთამაცუ მე ძალი ბრძოლასა,
შეაბრკოლენ ყოველნი,
რომელნი აღდგომილ არიან ჩემ ზედა, ჩემ ქუეშე.

41 და მტერნი ჩემნი მომცენ მე მეოტად
და მოძულენი ჩემნი მოსრენ.

42 ღაღადებდეს და არავინ იყო მაცხოვარ,
უფლისა მიმართ, და არა ისმინა მათი.

43 და დავაწულილნე იგინი ვითარცა მტუერი
წინაშე პირსა ქარისასა

და ვითარცა თიჯამ უბნისაჲ
დავთრგუნნე იგინი.
44 მიჯსნე მე ჯლომისაგან ერისა და დამადგინო მე
მთავრად წარმართთა; ერმან,
რომელ არა ვიცოდე, მმონა მე,
45 მორჩილებითა ყურისაჲთა ისმინა ჩემი;
შვილნი უცხოთანი მეცრუენეს მე,
46 შვილნი უცხოთანი განკუფდეს
და კელობდეს ალაგთა მათთაგან.
47 ცხოველ არს უფალი და კურთხეულ არს ღმერთი და
ამაღლდინ ღმერთი მაცხოვარებისა ჩემისაჲ.
48 ღმერთო, რომელი ეძიებ შურსა ჩემსა და
დაამორჩილენ ერნი ჩემ ქუეშე.
49 მჯსნელო ჩემო მტერთა ჩემთაგან მრისხანეთა და
მათგან, რომელნი აღდგომილ არიან ჩემ ზედა,
აღმამაღლო მე და კაცისა უკეთურისაგან მიჯსნე მე.
50 ამისთვის აღგიარო შენ წარმართთა შორის, უფალო,
და სახელსა შენსა უგალობდე.
51 განადიდე ცხორებაჲ მეუფისაჲ და ყოფად წყალობაჲ
ცხებულისა მისისა თანა, დავითის თანა და ნათესავისა
მისისა თანა უკუნისამდე.

დიდებაჲ

18

დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისი

2 ცანი უთხრობენ დიდებასა ღმრთისასა და ქმნულსა
ჯელთა მისთასა მიუთხრობს სამყაროჲ.

3 დღე დღესა აუწყებს სიტყუასა
და ღამე ღამესა მიუთხრობს მეცნიერებასა.

- 4 არა არიან თქუმილ არცა სიტყუა,
რომელთა-იგი არა ესმა ვჰმა მათი.
- 5 ყოველსა ქუეყანასა განჯდა ვჰმა მათი
და კიდეთა სოფლისათა - სიტყუანი მათნი.
- 6 მზესა აღდგა კარავი თუსი; და თავადი, ვითარცა სიძე
რამ გამოვალნ ეზომთ თუსით, იხარებდეს იგი, ვითარცა
გმირი სრბად გზასა.
- 7 ცის კიდითგან არს გამოსლვამ მისი და მიწევნამ მისი
ვიდრე კიდედ ცისამდე; და არა არს, ვინ დაეფაროს
სიცხესა მისსა.
- 8 შჯული უფლისაა უბიწო არს
და მოაქცევს სულთა;
წამებანი უფლისანი სარწმუნო არიან
და გონიერ ყენიან ყრმანი.
- 9 სიმართლენი უფლისანი წრფელ არიან და ახარებენ
გულსა; მცნებამ უფლისაა ბრწყინვალე არს,
განმანათლებელ თუალთა.
- 10 შიში უფლისაა წმიდა არს და ჰგიეს იგი უკუნითი-
უკუნისამდე; განკითხვანი უფლისანი ჭეშმარიტებით
არიან და განმართლებულ მის თანა.
- 11 გულისსათქუმელ არიან უფრომს ოქრომსა და
ანთრაკთა პატიოსანთა ფრიად და უტკბილეს უფრომს
თაფლისა და გოლეულისა.
- 12 და რამეთუ მონამანცა შენმან იცვნეს ესე, დაცვასა
მათსა მოსაგებელ მრავალ.
- 13 შეცოდებანი ვინ-მე გულისვამა-ყვნეს? საიდუმლოთა
ჩემთაგან განმწმიდე მე.
- 14 და უცხოთაგან იცევ მონამ შენი; არათუ
მეუფლნენ, მაშინ უბიწო ვიყო მე და განვწმიდნე მე
ცოდვისაგან დიდისა.

15 და იყვნენ შენდა სათნო სიტყუანი პირისა ჩემისანი და ზრახვანი გულისა ჩემისანი შენ წინაშე მარადის, უფალო, მწუო ჩემო და მკსნელო ჩემო.

19

დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისი

2 შეისმინენ შენი უფალმან დღესა ჭირისა შენისასა, შემწე გეყავნ შენ სახელი ღმრთისა იაკობისი.

3 მოავლინენ შენდა შემწე წმიდით მისით და სიონით გამო ველი აღგიპყარნ შენ;

4 მოივსენედ ყოველნი მსხუერპლნი შენნი და ყოვლადდასაწუველნი შენნი განაპოხენ.

5 მოგეცინ შენ უფალმან გულისაებრ შენისა და ყოველი ზრახვამ შენი აღგისრულენ.

6 ვიხარებდეთ ჩუენ მაცხოვარებითა შენითა და სახელითა უფლისა ღმრთისა ჩუენისაჲთა ჩუენ განვდიდნეთ; აღგისრულენ უფალმან ყოველი თხოვამ შენი.

7 აწ გულისჴმა-ყყავ, რამეთუ აცხოვნა უფალმან ცხებული თჳსი და შეისმინოს მისი ჴეცით: წმიდით მისით; ძლიერებით არს ცხორებამ მარჯუენისა მისისაჲ.

8 ესენი ეტლებითა და ესენი ჰუნებითა, ხოლო ჩუენ სახელითა უფლისა ღმრთისა ჩუენისაჲთა ჩუენ ვხადოდით.

9 იგინი შებრკოლდეს და დაეცნეს, ხოლო ჩუენ აღვდეგით და აღვემართენით.

10 უფალო, აცხოვნე მეუფე და ისმინე ჩუენი. დღესა მას, რომელსაცა გხადოდით შენ.

დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისი

- 2 უფალო, ძალითა შენითა იხარებდეს მეუფე და
მაცხოვარებითა შენითა იშუებდეს ფრიად.
- 3 გულისთქუმაჲ გულისა მისისაჲ მიეც მას და ნებაჲ
ბაგეთა მისთაჲ არა დააკლე მას.
- 4 რამეთუ მისწიფე იგი კურთხევასა სიტკბოებისასა,
დაადგ თავსა მისსა გვრგვნი ქვისა მისგან პატეოსნისა.
- 5 ცხორებაჲ გთხოვა შენ და მიეც მას განგრძობაჲ
დღეთაჲ უკუნითი-უკუნისამდე.
- 6 დიდ არს დიდებაჲ მისი მაცხოვარებითა შენითა,
დიდებაჲ და დიდადშუენიერებაჲ დაადგ მას ზედა;
- 7 რამეთუ მისცე მას კურთხევაჲ უკუნითი-უკუნისამდე
და ახარო მას სიხარულითა პირისა შენისაჲთა.
- 8 რამეთუ მეუფე ესავს უფალსა და წყალობითა
მალღისაჲთა არა იძრას.
- 9 იპოვენ ველი შენი ყოველთა ზედა მტერთა შენთა და
მარჯუენებან შენმან პოვნეს ყოველნი მოძულენი შენნი.
- 10 რამეთუ დასხნე იგინი ვითარცა საჯუმილი
ცეცხლისაჲ ჟამსა პირისა შენისასა; უფალმან რისხვითა
მისითა შეაძრწუნნეს იგინი
და ცეცხლმან შეჭამნეს იგინი.
- 11 ნაყოფი მათი ქუეყანისაგან წარწყმიდო
და ნათესავი მათი ძეთა კაცთაგან.
- 12 რამეთუ მოაქციეს შენ ზედა ბოროტებით,
იზრახნეს ზრახვანი,
რომელთა ვერ უძლონ დამტკიცებად.
- !3 რამეთუ დასხნე იგინი ზურგით
და ნეშტთა შენთა შორის განჰმზადო პირი მათი.

14 ამაღლდი, უფალო, ძალითა შენითა,
უგალობდეთ და ვაქებდეთ ძლიერებათა შენთა.

დიდებაჲ

21

დასასრულსა, შეწევნისათჳს საცისკრომსა, ფსალმუნნი
დავითისი

2 ღმერთო, ღმერთო ჩემო, მომხედენ მე;
რამსათჳს დამიტყვე მე? შორს არიან ცხოვრებისა
ჩემისაგან სიტყუანი ბრალთა ჩემთანი.

3 ღმერთო ჩემო, დღისი ვმა-ვყავ შენდამი
და არა ისმინე ჩემი; და - ღამე,
და არა იღუაწე ჩემთჳს.

4 ხოლო შენ წმიდასა შინა დამკვდრებულ ხარ,
ქებული ეგე ისრაელისაჲ.

5 შენ გესვიდეს მამანი ჩუენნი,
გესვიდეს შენ და ივსნენ იგინი;

6 შენდამი ლაღადებდეს და ცხოვნდეს,
შენ გესვიდეს და არა ჰრცხუნა.

7 ხოლო მე მატლ ვარ და არა კაც,
საყუედრელ კაცთა და შეურაცხ ერისა.

8 ყოველნი, რომელნი მხედვიდეს მე,
მეკიცხევდეს მე, იტყოდეს ბაგითა
და ხრიდეს თავთა.

9 ესვიდა უფალსა, ივსენინ იგი,
აცხოვნენ იგი, რამეთუ ჰნებავს იგი.

10 რამეთუ შენ ხარ,
რომელმან გამომიყვანე მე საშოდთ,
სასოო ჩემო დედის ძუძუდთ ჩემითგან.

- 11 შენდა შევევარდი მე საშობოთგან, დედის მუცლით ჩემითგან. ღმერთი ჩემი ხარი შენ, ნუ განმეშორები ჩემგან, რამეთუ ჭირი მახს მე
- 12 და არავინ არს მწე ჩემდა.
- 13 გარემომადგეს მე ზუარაკებ მრავალ და კუროთა პოხილთა მომიცვეს მე;
- 14 აღაღეს ჩემ ზედა პირი მათი, ვითარცა ლომმან მტაცებელმან და მყვრალმან.
- 15 ხოლო მე ვითარცა წყალი დავითხიე და განიბნინეს ყოველნი ძუალნი ჩემნი, იქმნა გული ჩემი ვითარცა ცკლი დადნობილი შუა მუცელსა ჩემსა.
- 16 განვმა ვითარცა კეცი ძალი ჩემი და ენამ ჩემი სასასა ჩემსა აექუა და მიწად სიკუდილისა შთამვადე მე.
- 17 რამეთუ გარემომადგეს მე ძაღლებ მრავალ და კრებულმან უკეთურთამან გარემომიცვა მე; განჯურიტნეს ველნი ჩემნი და ფერჯნი ჩემნი.
- 18 და აღრაცხეს ყოველი ძუალები ჩემი; მათ მიხილეს მე და განმიცადეს მე,
- 19 განიყვეს სამოსელი ჩემი მათ შორის და კუართსა ჩემსა ზედა განიგდეს წილი.
- 20 ხოლო შენ, უფალო, ნუ განმაშორებ შეწევნასა შენსა ჩემგან და კელისაპყრობად ჩემდა მომხედენ;
- 21 იჯსენ მახვლისაგან სული ჩემი და კელთაგან ძაღლთაჲსა მვლოლდშობილებამ ჩემი;
- 22 მიჯსენ მე პირისაგან ლომისა და რქათაგან მარტორქისათა - სიმდაბლე ჩემი;
- 23 მიუთხრა სახელი შენი ძმათა ჩემთა და შორის ეკლესიისა გიგალობდე შენ.
- 24 მოშიშნი უფლისანი აქებდით მას

და ყოველი ნათესავი იაკობისი ადიდებდით მას;
ეშინოდენ მისგან ყოველსა ნათესავსა ისრაელისასა.
25 რამეთუ არა შეურაცხ-ყო,
არცა მოიწყინა ლოცვამ გლაზაკისამ,
არცა გარემიაქცია პირი მისი ჩემგან
და ხადილსა ჩემსა მისა მიმართ ისმინა ჩემი.
26 შენ მიერ არს ქებად ჩემი ეკლესიასა შინა ღიღასა;
აღგიარო შენ, აღთქუმანი ჩემნი აღვასრულნე
წინაშე მოშიშთა მისთა.
27 ჭამონ დავრდომილთა და განძღნენ და აქებდენ
უფალსა მეძიებელნი მისნი, ცხონდენ გულნი მათნი
უკუნითი-უკუნისამდე.
28 მოივსენონ და მოიქცენ უფლისა ყოველნი კიდენი
ქუეყანისანი და თაყუანი-სცენ წინაშე მისსა
ყოველთა ტომთა თესლებისათა;
29 რამეთუ უფლისამ არს სუფევამ და იგი მეუფებს
ყოველთა ზედა წარმართთა.
30 ჭამეს და თაყუანის-სცეს ყოველთა პოხილთა
ქუეყანისათა; მის წინაშე დაცვოდიან ყოველნი,
რომელნი შთავლენან მიწად;
და სული ჩემი მისა ცხოველ არს.
31 და ნათესავმან ჩემმან ჰმონოს მას;
ეუწყოს უფალსა ნათესავი მომავალი.
32 და უთხრობდენ სიმართლესა მისსა
ერსა მას შობადსა, რომელ ქმნა უფალმან.

22

ფსალმუნი დავითისი

- 1 უფალმან მმწყოსს მე და მე არამ მაკლდეს.
- 2 ადგილსა მწუანვილსა მუნ დამამკვდრა მე;

წყალთა ზედა განსასუენებელთასა გამომზარდა მე.

3 მოაქცია სული ჩემი და მიძლოდა მე გზათა
სიმართლისათა სახელისა მისისათჳს.

4 ვიდოდი ლათუ შორის აჩრდილთა სიკუდილისათა, არა
შემეშინოს მე ბოროტისაგან, რამეთუ შენ ჩემ თანა ხარ;
კუერთხმან შენმან და არგანმან შენმან - ამათ
ნუგეშინის-მცეს მე.

5 განჰმზადე წინაშე ჩემსა ტაბლამ წინაშე
მაჭირვებელთა ჩემთა; განაპოხე ზეთითა თავი ჩემი
და სასუმელმან შენმან დამათრო მე
ვითარცა ურწყულმან.

6 წყალობამ შენი, უფალო, თანამავალ მეყავნ მე
ყოველთა დღეთა ცხორებისა ჩემისათა, დამკვდრებად
ჩემდა სახლსა უფლისასა განგრძობასა დღეთასა.

23

ფსალმუნი დავითისი ერთშაბათთამ

1 უფლისამ არს ქუეყანამ და სავსებამ მისი, სოფელი
და ყოველნი დამკვდრებულნი მას შინა.

2 რამეთუ მან თავადმან ზღუათა ზედა დააფუძნა იგი
და მდინარეთა ზედა განჰმზადა იგი.

3 ვინ აღვიდეს მთასა უფლისასა, ანუ ვინ დადგეს
ადგილსა წმიდასა მისსა?

4 უბრალომ ველითა და წმიდამ გულითა, რომელმან
არა აღილო ამაოებასა ზედა სული თჳსი და არცა
ეფუცა ზაკუევით მოყუასსა თჳსსა.

5 ამან მოილოს კურთხევამ უფლისაგან და წყალობამ
ღმრთისაგან მაცხოვრისა მისისა.

6 ესე არს ნათესავი, რომელი ეძიებს უფალსა, ეძიებს ხილვად პირსა ღმრთისა იაკობისსა.

7 აღახუნით ბჭენი თქუნენი, მთავარნო, და აღეხუნით ბჭენი საუკუნენი და შევიდეს მეუფჳ დიდებისამ.

8 ვინ არს ესე, მეუფჳ დიდებისამ? უფალი ძლიერი და მტკიცე, უფალი ძლიერი ბრძოლასა შინა.

9 აღახუნით ბჭენი თქუნენი, მთავარნო, და აღეხუნით ბჭენი საუკუნენი და შევიდეს მეუფჳ დიდებისამ.

10 ვინ არს ესე, მეუფჳ დიდებისამ? უფალი ძალთამ თავადი არს მეუფჳ დიდებისამ.

დიდებაჲ

კანონი 4

24

ფსალმუნი დავითისი

- 1 შენდამი, უფალო, აღვიღე სული ჩემი.
- 2 ღმერთო ჩემო, შენ გესავ, ნუ მრცხუნებინ მე უკუნისამდე, ნუცა მეცინიან მე მტერნი ჩემნი.
- 3 და რამეთუ ყოველნი, რომელთა დაგიტომონ შენ, არა პრცხუნეს. პრცხუნოდენ მათ, რომელნი უშჯულოებენ ცუდად.
- 4 გზანი შენნი, უფალო, მაუწყენ მე და ალაგნი შენნი მასწავენ მე.
- 5 მიძელუ მე ჭეშმარიტებითა შენითა და მასწავე მე, რამეთუ შენ ხარ ღმერთი მაცხოვარი ჩემი და შენ დაგიტმე მარადლე.
- 6 მოივსენე მოწყალეებათა შენთაჲ, უფალო, და წყალობანი შენნი, რამეთუ საუკუნითგან არიან.
- 7 ცოდვათა სიჭაბუკისა და უმეცრებისა ჩემისათა ნუ მოივსენებ; წყალობითა შენითა მომივსენე მე სიტკბოებისა შენისათჳს, უფალო.

- 8 რამეთუ ტკბილ და წრფელ არს უფალი;
ამისთვის შჯულიერ ყვნეს ცოდვილნი გზასა.
- 9 უძლუეს მშვდთა საშჯელსა შინა,
ასწავლნეს მშვდთა გზანი მისნი.
- 10 ყოველნი გზანი უფლისანი - წყალობა
და ჭეშმარიტება მათთვის,
რომელნი გამოეძიებენ აღთქუმათა მისთა
და წამებათა მისთა.
- 11 სახელისა შენისათვის, უფალო, და მილხინე მე
ცოდვისა ჩემისაგან, რამეთუ მრავალ არს.
- 12 ვინ არს კაცი, რომელსა ეშინის უფლისა? შჯულიერ
ყოს იგი გზასა მას, რომელიცა სთნდა;
- 13 სულმან მისმან კეთილთა შინა განისუენოს და
ნათესაემან მისმან დაიმკვდროს ქუეყანაჲ.
- 14 ძალ არს უფალი მოშიშთა მისთა
და შჯული თვისი აუწყოს მათ.
- 15 თუალნი ჩემნი მარადის უფლისა მიმართ,
რამეთუ მან განარინნეს მახესა ფერკნი ჩემნი.
- 16 მოიხილე ჩემ ზედა და შემიწყალე მე, რამეთუ
მხოლოდშობილ და გლახაკ ვარი მე.
- 17 ჭირნი გულისა ჩემისანი განმრავლდეს,
ურვათა ჩემთაგან გამომიყვანე მე.
- 18 იხილე სიმდაბლე ჩემი და შრომაჲ ჩემი, და
მომიტევენ მე ყოველნი ცოდვანი ჩემნი.
- 19 იხილენ მტერნი ჩემნი, რამეთუ განმრავლდეს
და სიძულილით ამაოდ მომიძულეს მე.
- 20 იცევ სული ჩემი და მივსენ მე
და ნუ მრცხუნებინ მე, რამეთუ გესავ შენ.
- 21 უმანკონი და წრფელნი შემომეყვნეს მე,
რამეთუ დაგიტმე შენ, უფალო.

22 ივსენ, ღმერთო, ისრაჴლი
ყოველთაგან ჴირთა მისთა.

25

ფსალმუნნი დავითისი.

- 1 მისაჯე მე, უფალო,
რამეთუ მე უმანკოებითა ჩემითა ვილოდე
და უფალსა ვესევედ,
რადთა არა მოუძღურდე.
- 2 გამომცადე მე, უფალო, და განმცადე მე,
გამოაჯურვენ თირკუმელნი ჩემნი
და გული ჩემი.
- 3 რამეთუ წყალობაჲ შენი
წინაშე თუალთა ჩემთა არს
და სათნო-ვეყავ მე ჴეშმარიტებასა შენსა.
- 4 არა დავეჯედ მე კრებულსა თანა ამაოებისასა
და უშჯულოთა თანა მე არა შევიდე.
- 5 მოვიძულე კრებული უკეთურთაჲ
და უღმრთოთა თანა მე არა დავეჯდე.
- 6 დავიბანნე უბრალოებით ველნი ჩემნი
და გარემოვადგე საკურთხეველსა შენსა, უფალო;
- 7 სმენად ჩემდა ვჲაჲ ქებისა შენისაჲ
და მითხრობად ყოველი საკრველებაჲ შენი.
- 8 უფალო, შევიყუარე შეუენიერებაჲ
სახლისა შენისაჲ
და ადგილი საყოფელი დიდებისა შენისაჲ.
- 9 ნუ წარსწყმედ უღმრთოთა თანა სულსა ჩემსა
და კაცთა მოსისხლეთა თანა ცხორებასა ჩემსა;
- 10 რომელთა ველნი უშჯულოებით არიან,

მარჯუენე მათი აღივსო ქრთამითა.

11 ხოლო მე უმანკოებითა ჩემითა ვიდოდე;

მივსენ მე, უფალო, და მიწყალე მე.

12 ფერვი ჩემი დადგა სიწროფოებით,

ეკლესიასა შინა გაკურთხო შენ, უფალო.

26

ფსალმუნი დავითისი

პირველ ცხეზისაჲ

1 უფალი ნათელ ჩემდა და მაცხოვარ ჩემდა; ვისა მეშინოდის? უფალი შესავედრებელ არს ცხორებისა ჩემისა, ვისგან შევძრწუნდე?

2 მოახლებასა ჩემ ზედა უკეთურთასა შეჭმად ვორცთა ჩემთა, მაჭირვებელნი ჩემნი და მტერნი ჩემნი - იგინი მოუძღურდეს და დაეცნეს.

3 გან-თუ-ეწყოს ჩემ ზედა ბანაკი, არა შეეშინოს გულსა ჩემსა, აღ-თუ-დგეს ჩემ ზედა ბრძოლაჲ, ამისთვისცა მე შენ გესაჲ.

4 ერთი ვითხოვე უფლისაგან, ესევე ვითხოვო:
დამკვდრებად ჩემდა სახლსა უფლისასა
ყოველთა დღეთა ცხორებისა ჩემისათა,
ხილვად ჩემდა შუენიერებაჲ უფლისაჲ
და მოხილვად ტაძარი მისი.

5 რამეთუ დამფარა მე კარავსა შინა მისსა
დღესა შინა ბოროტთა ჩემთასა,
დამიფარა მე დაფარულსა კარვისა მისისასა,
კლდესა ზედა აღმამალლა მე.

6 და აწ ესერა აღამალლა თავი ჩემი ზედა მტერთა ჩემთა; გარემოვადეგ და შევწირე კარავსა შინა მისსა

მსხუერპლი ქებისა და ღალადებისაჲ, ვაქებდე და
უგალობდე უფალსა.

7 ისმინე, უფალო, ჳმისა ჩემისაჲ, რომლითა ღალად-ვყავ,
მიწყალე მე და ისმინე ჩემი.

8 შენ გრქუა გულმან ჩემმან: უფალი მოვიძიო;
გამოგიძია შენ პირმან ჩემმან;
პირი შენი, უფალო, მოვიძიო.

9 ნუ გარემიიქცევ პირსა შენსა ჩემგან
და ნუ მიიქცევ რისხვით მონის შენისაგან.

შემწე ჩემდა იყავ, ნუ შეურაცხ-მყოფ მე
და ნუ დამაგდებ მე, ღმერთო, მაცხოვარო ჩემო.

10 რამეთუ მამამან ჩემმან და ღედამან ჩემმან დამაგდეს
მე, ხოლო უფალმან შემიწყნარა მე.

11 შჯულიერ მყავ მე, უფალო, გზასა შენსა
და მიძელუ მე აღაგთა შენთა წრფელთა
მტერთა ჩემთათჳს.

12 ნუ მიმცემ მე სულთა მაჭირვებელთა ჩემთასა,
რამეთუ აღდგეს ჩემ ჳედა მოწამენი ცრუნი
და უტყუვა სიცრუემან თავსა თჳსსა.

13 მრწამს მე ხილვად კეთილი უფლისაჲ
ქუეყანასა მას ცხოველთასა.

14 დაუთმე უფალსა;
მჯნე იყავნ და განძლიერდინ გული შენი
და დაუთმე უფალსა.

დიდებაჲ

27

ფსალმუნი დავითისი

1 შენდამი, უფალო, ჳმა-ვყო;
ღმერთო ჩემო, ნუ დასდუმნები ჩემგან,

ნუ სადამე დასდუმნე ჩემგან
 და ვემსგავსო მათ, რომელნი შთავლენან მღვმესა.
 2 ისმინე, უფალო,
 ვჰამ ვედრებისა ჩემისაჲ ვედრებასა ჩემსა შენდამი,
 აპყრობასა ველთა ჩემთასა
 ტაძრისა შენისა მიმართ წმიდისა.
 3 ნუ მიმზიდავ მე ცოდვილთა თანა
 და მოქმედთა თანა სიცრუვისათა
 ნუ თანაწარმწყმედ მე, რომელნი იტყუან მშუდობასა
 მოყუსისა მათისა თანა,
 ხოლო უკეთურებასა - გულთა შინა მათთა.
 4 მიეც მათ, უფალო, საქმეთა მათთაებრ
 და უკეთურებისაებრ საქმეთა მათთაჲსა;
 საქმეთაებრ ველთა მათთაჲსა მიეც მათ
 და მიაგე მისაგებელი მათი მათვე.
 5 რამეთუ არა გულისჴმა-ყვნეს საქმენი უფლისანი,
 არცა ქმნულსა ველთა მისთასა მიხედნეს;
 დაამჴუნე იგინი და არა აღაშენნე.
 6 კურთხეულ არს უფალი,
 რამეთუ ისმინა ვჰამ ლოცვისა ჩემისაჲ.
 7 უფალი შემწე ჩემდა და მფარველ ჩემდა;
 მას ესვიდა გული ჩემი და შეწევნულ იქმნა,
 და მხიარულ იქმნნეს ჳორცნი ჩემნი
 და მე ნებიითა ჩემითა აღუვარო მას.
 8 უფალი ძალ არს ერისა თჳსისა
 და შესავედრებელ არს ცხორებად ცხებულისა თჳსისა.
 9 აცხოვნე, უფალო, ერი შენი
 და აკურთხე სამკჳდრებელი შენი.
 და დამწყსენ
 და აღამაღლენ იგინი უკუნისამდე.

ფსალმუნი დავითისი
გამოსლვასა კარვით

- 1 შესწირევდით უფლისა შვილნი ღმრთისანი,
შესწირევ-დით უფლისა შვილთა ვერძთასა,
შესწირევდით უფლისა დიდებასა და პატივსა.
- 2 შესწირევდით უფლისა დიდებასა სახელისა მისისასა;
თაყუანის-ეცით უფალსა ეზოსა შინა წმიდასა მისსა:
- 3 ვჰამ უფლისაჲ წყალთა ზედა,
ღმერთი დიდებისაჲ ქუხდა,
უფალი წყალთა ზედა მრავალთა.
- 4 ვჰამ უფლისაჲ ძლიერებით,
ვჰამ უფლისაჲ დიდადშუენიერებით.
- 5 ვჰამან უფლისამან შემუსრნეს ნაძუნი
და შემუსრნეს უფალმან ნაძუნი იგი ლიბანისანი.
- 6 და დაწულილნეს იგინი
ვითარცა ვზომ იგი ლიბანისაჲ,
და საყუარელი იგი - ვითარცა შვილი მარტორქისაჲ.
- 7 ვჰამან უფლისამან განკუეთის ალი ცეცხლისაჲ.
- 8 ვჰამან უფლისამან შეძრის უდაბნოჲ
და შეაძრწუნის უფალმან უდაბნოჲ იგი კადისაჲ.
- 9 ვჰამან უფლისამან განამტკიცნის ირემნი
და განაცხადნის მალნარნი;
და ტაძარსა წმიდასა მისსა
თქუას ყოველმან ვინ დიდებაჲ მისი.
- 10 უფალმან წყლითრღუნაჲ დაამკვდრის;
და დაჯდეს უფალი მეუფედ უკუნისამდე.
- 11 უფალმან ძალი ერსა თვისსა მოსცეს,
უფალმან აკურთხოს ერი თვისი მშუდობით.

ფსალმუნნი, გალობამ განახლებისა სახლისა დავეითისი

- 2 აგამაღლო შენ, უფალო,
 რამეთუ შემივედრე მე
 და არა ახარე მტერთა ჩემთა ჩემ ზედა.
- 3 უფალო ღმერთო ჩემო,
 ღალად-ვყავ შენდამი და განვიკურნო.
- 4 უფალო, აღმოიყვანე ჯოჯოხეთით სული ჩემი
 და მივსენ მე მათგან, რომელნი შთავლენან მღვმესა.
- 5 უგალობდით უფალსა ღირსნი მისნი
 და აღუვარებ-დით საჯსენებელსა სიწმიდისა მისისასა.
- 6 რამეთუ რისხვამ არს გულისწყრომასა მისსა და
 ცხორებამ არს ნებითა მისითა; მწუხრსა განისუენოს
 ტირილმან და ცისკარსა სიხარულმან.
- 7 ხოლო მე ვთქუ განგებულებასა ჩემსა:
 არა შევიძრა მე უკუნისამდე.
- 8 უფალო, ნებითა შენითა ეც სიკეთესა ჩემსა ძალი;
 გარემიაქციე პირი შენი ჩემგან და მე შევძრწუნდი.
- 9 მე შენდამი, უფალო, ვმა-ვყო და ღმრთისა ჩემისა
 მიმართ ვილოცო.
- 10 რამ-მე სარგებელ არს სისხლთა ჩემთაგან,
 შთა-თუ-ვიდე მე განსახრწნელსა?
 მიწამან ნუ აღგიაროსა შენ,
 ანუ უთხრასა ჭეშმარიტებამ შენი?
- 11 ესმა უფალსა და შემიწყალა მე
 და უფალი იქმნა მწე ჩემდა.
- 12 მოაქციე გლოვამ ჩემი სიხარულად ჩემდა;
 განხეთქე ძაძამ ჩემი
 და გარეშემარტყ მე სიხარული,

13 რამთა გიგალობდეს შენ დიდებამ ჩემი და არა
შევიწინანო. უფალო ღმერთო ჩემო, უკუნისამდე აღვიარო
შენ.

დიდება

30

დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისი, განკვრეებისა

2 შენ, უფალო, გესავ, ნუ მრცხუნენებინ მე უკუნისამდე;
სიმართლითა შენითა მივსენ და განმარინე მე.

3 მოყავ ჩემდა ყური შენი და ისწრაფე განრინებად
ჩემდა; მეყავ მე ღმერთ მფარველ და სახლ
შესავედრებელ ცხორებად ჩემდა.

4 რამეთუ განმაძლიერებელი ჩემი
და შესავედრებელი ჩემი შენ ხარ და სახელისა
შენისათჳს მიძლუე მე და გამომზარდო მე.

5 და გამომიყვანო მე საფრჯისა ამისგან,
რომელ დამირწყუეს მე,

რამეთუ შენ ხარ მფარველი ჩემი, უფალო.

6 და კელთა შენთა შევჰვედრო სული ჩემი;
მივსენ მე, უფალო ღმერთო ჭეშმარიტებისაო.

7 მოიძულენ შენ იგინი, რომელთა დაიცვიან ამაოებამ
ცუდად, ხოლო მე უფალსა ვესავ.

8 ვგალობდე და ვიხარებდე წყალობისა შენისა მიმართ,
რამეთუ მოხედენ სიმდაბლესა ჩემსა

და ივსენ ჭირთაგან სული ჩემი;

9 და არა მიმეც მე კელთა მტერთა ჩემთასა,
დამიდგენ ფართოსა ფერჯნი ჩემნი.

10 მიწყალე მე, უფალო, რამეთუ მჭირს მე; შეშფოთნა
გულისწყრომითა თუალი ჩემი,

სული ჩემი და მუცელი ჩემი.

11 რამეთუ მოაკლდა საღმობით ცხორება ჩემი
და წელიწადნი ჩემნი სულთქუმით;
მოუძღურდა გლახაკობითა ძალი ჩემი
და ძუალნი ჩემნი შეძრწუნდეს.

12 ყოველთა მტერთა ჩემთაგან ვიქმენ მე საყუედრელ
და მოძმეთა ჩემთაგან ფრიად
და შიშ მეცნიერთა ჩემთა;

რომელთა მიხილიან მე,
გარეგანივლტიედ ჩემგან.

13 დავივიწყე მე, ვითარცა მკუდარი, გულთაგან
და ვიქმენი მე ვითარცა ჭურჭელი წყმედული.

14 რამეთუ მესმა მე ყუედრება მრავალთაჲ,
რომელნი გარემომს იყენეს ჩემსა;
რაჟამს შეკრბეს იგინი ერთბამად ჩემ ზედა,
მიღებაჲ სულისა ჩემისაჲ იზრახეს.

15 ხოლო მე, უფალო, შენ გესავ;
ვთქუ: შენ ხარ ღმერთი ჩემი.

16 და ველთა შენთა შინა არს მკვდრობაჲ ჩემი;
მივსენ მე ველთაგან მტერთა ჩემთაჲსა
და მდეერთა ჩემთაჲსა.

17 გამოაჩინე პირი შენი მონისა შენისა ზედა
და მაცხოვრე მე წყალობითა შენითა.

18 უფალო, ნუ მრცხუენებინ მე,
რამეთუ გხადოდე შენ;
პრცხუენოდენ უღმრთოთა
და შთავდენ იგინი ჯოჯოხეთად.

19 უტყუ იქმენ ბაგენი მზაკუვარნი,
რომელნი იტყვან მართლისა მის ზედა უშეჯულოებასა
ამპარტავანებითა და შეურაცხებითა.

20 ვითარ პრავალ არს წყალობამ სიტკობებისა შენისამ, უფალო, რომელ დაუმარხე მოშიშთა შენტა! ჰყავ შენ იგი მოსავთა შენტათვს წინაშე ძეთა კაცთასა.

21 დაჰფარნე იგინი საფარველსა პირისა შენისასა აღძრვისაგან კაცთამსა; დაიცვნე იგინი კარავსა შენსა ჳდომისაგან ენათამსა.

22 კურთხეულ არს უფალი, რამეთუ საკვრველ-ყო წყალობამ მისი ზედა ქალაქსა მტკიცესა.

23 ხოლო მე ვთქუ განკვრვებასა ჩემსა: გან-მე-გდებულ ვარ მე პირისაგან თუალთა შენტამსა; ამისთვის შეგესმა ვამა ლოცვისა ჩემისამ, რაჟამს ვლალადებდი მე შენდამი.

24 შეიყუარეთ უფალი ყოველთა ღირსთა მისთა, რამეთუ ჳემმარიტებასა ეძიებს უფალი და მიაგოს მათ, რომელნი მებად ჰყოფენ ამპარტავანებასა

25 მვნე იყავნ და განძლიერდინ გული თქუენი, ყოველნი რომელნი ესავთ უფალსა.

31

ფსალმუნი დავითისი

1 ნეტარ არიან, რომელთა მიეტვენეს უშჯულოებანი და რომელთა დაეფარნეს ცოდვანი.

2 ნეტარ არს კაცი, რომელსა არა შეურაცხოს უფალმან ცოდვამ, არცა არს პირსა მისსა ზაკუვამ.

3 რამეთუ დავდუმენ მე, განკვდეს ყოველნი ძუალნი ჩემნი ღალადებითა ჩემითა მარადლე;

4 რამეთუ დლე და ღამე დამიძიმდა ჩემ ზედა კელი შენი; მივიქეც მე გლახაკობად, რამეთუ განმესხა მე ეკალი.

- 5 ცოდვამ ჩემი გაუწყყე შენ
და უშჯულოებამ ჩემი არა დაფფარე შენგან;
ვთქუ: აღუვარო ბრალი ჩემი უფალსა,
და შენ მომიტევე მე
ულმრთოებამ გულისა ჩემისამ.
- 6 ამისათჳს ილოცვიდეს შენდამი ყოველი წმიდამ
ჟამსა შეწყნარებისასა,
ხოლო. რღუნამ წყალთა მრავალთამ მას არა მიეახლოს.
- 7 შენ ხარ შესავედრებელი ჩემი ჭირისაგან,
რომელი გარემომადგეს მე; სიხარულო ჩემო,
მივსენ მე მათგან, რომელთა გარემოუცავ მე.
- 8 გონიერ გყო შენ და გულისჴმა-გიყო შენ გზასა მას,
რომელსაცა ხვდოდი;
ვიგნე შენ ზედა თუალნი ჩემნი.
- 9 ნუ იყოფით ვითარცა ცხენი და ჯორი,
რომელთა თანა არა არს გულისჴმა;
ჭიმითა და აღვრითა უქცინე ღაწუნი მათნი,
რომელნი შენ არა მოგეახლნეს.
- 10 მრავალ გუემა არიან ცოდვილთათჳს,
ხოლო რომელნი ესვენ უფალსა,
წყალობამ გარემომადგეს მათ.
- 11 იხარებდით უფლისა მიმართ და იშუებდით,
მართალ-ნო, და იქადოდეთ ყოველნი წრფელნი გულითა.
დიდებამ

კანონი 5

32

ფსალმუნი დავითისი, ზედაწარუწერელი ებრაელთა შორის

- 1 იხარებდით მართალნი უფლისა მიერ,
და წრფელთა შუენის ქებაჲ.
- 2 აღუვარებდით უფალსა ბობლნითა და ათძალითა
საფსალმუნისაჲთა უგალობდით მას.
- 3 აქებდით მას ქებითა ახლითა, კ
ეთილად უგალობდით მას ღაღადებითა.
- 4 რამეთუ წრფელ არს სიტყუად უფლისაჲ
და ყოველნი საქმენი მისნი სარწმუნოებით არიან;
- 5 უყუარს წყალობაჲ და მშჯავრი უფალსა და
წყალობითა უფლისაჲთა სავსე არს ქუეყანაჲ.
- 6 სიტყვთა უფლისაჲთა ცანი დაემტკიცნეს
და სულითა პირისა მისისაჲთა - ყოველი ძალი მათი.
- 7 შეჰკრებს იგი, ვითარცა თხიერსა,
წყალთა ზღვსათა
და დასხამს საუნჯეთა შინა უფსკრულთა.

- 8 ეშინოდენ უფლისა ყოველსა ქუეყანასა
და მისგან შეიძრნედ ყოველნი
დამკვდრებულნი სოფლისანი.
- 9 რამეთუ მან თქუა და იქმნეს,
თავადმან ამცნო და დაეზადნეს.
- 10 უფალმან განაქარენის ზრახვანი წარმართთანი და
შეურაცხ-ყვნის გულისსიტყუანი ერთანი
და შეურაცხ-ყვნის ზრახვანი მთავართანი;
- 11 ხოლო ზრახვაჲ უფლისაჲ უკუნისამდე ჰგიეს
და გულისსიტყუანი გულისა მისისანი -
თესლითი-თესლადმდე.
- 12 ნეტარ არს ნათესავი,
რომლისა არს უფალი ღმერთი მათი,
ერი რომელ გამოირჩია სამკვდრებელად თჳსა.
- 13 ზეცით მოხედნა უფალმან
და იხილნა ყოველნი ძენი კაცთანი;
- 14 განმზადებულით სამკვდრებელით თჳსით მოხედნა
ყოველთა ზედა დამკვდრებულთა ქუეყანისათა,
- 15 რომელმან დაჰზადნა მხოლოდ გულნი მათნი,
რომელმან გულისჴმა-ყვნის ყოველნი საქმენი მათნი.
- 16 არა ცხონდების მეფე მრავლითა ძალითა თჳსითა და
გმირი არა განერეს
სიმრავლითა ძალისა მისისაჲთა.
- 17 ტყუინ ცხენი განრინებად
და დიდითა ძალითა თჳსითა არა განერეს.
- 18 აჰა ესერა თუალნი უფლისანი მოშიშთა მისთა ზედა
და რომელნი ესვენ წყალობასა მისსა,
- 19 ვსნად სიკუდილისაგან სულთა მათთა
და გამოზრდად მათა სიყმილსა.
- 20 ხოლო სულმან ჩემმან დაუთმენ უფალსა,

რამეთუ მწე და მფარველ არს იგი ჩუენდა;
21 რამეთუ მისა მიმართ იხარებდეს გული ჩუენი
და სახელსა წმიდასა მისსა ვესვიდით.
22 იყავნ, უფალო, წყალობაჲ შენი ჩუენ ზედა,
ვითარცა ჩუენ გესავთ შენ.

33

ფსალმუნი დავითისი, რაჟამს-იგი იცვალა პირი თჳსი
წინაშე აბიმელექისსა და განუტევა იგი და წარვიდა

2 ვაკურთხო უფალი ყოველსა ჟამსა,
მარადის ქებაჲ მისი პირსა ჩემსა.
3 უფლისა მიერ იქოს სული ჩემი,
ესმოდის მშუდთა და იხარებდენ.
4 განადიდეთ უფალი ჩემ თანა
და აღვამაღლოთ სახელი მისი მის თანა.
5 გამოვიძიე უფალი და ისმინა ჩემი
და ყოველთა ჭირთა ჩემთაგან მივსნა მე.
6 მოვედით მისა და განათლდით
და პირსა თქუენსა არა ჰრცხუენეს.
7 ამან გლახაკმან ვჲმა-ყო და უფალმან ისმინა მისი
და ყოველთა ჭირთა მისთაგან ივსნა იგი.
8 დაიბანაკებს ანგელოზი უფლისაჲ
გარემომას მოშიშთა მისთა და ივსნენეს ივინი.
9 განიცადეთ და იხილეთ,
რამეთუ ტკბილ არს უფალი;
ნეტარ არს კაცი, რომელი ესავს მას.
10 გეშინოდენ უფლისა ყოველთა წმიდათა მისთა,
რამეთუ არა არს ნაკლულევანებაჲ მოშიშთა მისთა.
11 მდიდარნი დაგლახაკნეს და შეემშია,
ხოლო რომელნი ეძიებენ უფალსა,

- არა ნაკლულევან იქმნენ ყოვლისაგან კეთილისა.
 12 მოვედით, შვილნო, ისმინეთ ჩემი,
 შიში უფლისაჲ გასწაო თქუენ.
 13 ვინ არს კაც, რომელსა ჰნებაჲს ცხორებაჲ
 და უყუარან ხილვად დღენი კეთილნი?
 14 დააცხრვე ენაჲ შენი ბოროტისაგან
 და ბაგენი შენნი ნუ იტყჳან ზაკუეჲსა;
 15 მოიქეც ბოროტისაგან და ქმენ კეთილი,
 მოიძიე მშუდობაჲ და მისდევედი მას.
 16 თუაღნი უფლისანი მართალთა ზედა
 და ყურნი მისნი ლოცჳასა მათსა ზედა;
 17 პირი უფლისაჲ მოქმედთა ზედა ძჳრისათა
 მოსპოლვად ქუეყანით საჯსენებელი მათი.
 18 ვმობდეს მართალნი და უფალმან ისმინა მათი
 და ყოველთა ჭირთა მათთაგან იჯსნნა იგინი.
 19 მახლობელ არს უფალი შემუსრვილთა გულითა
 და მდაბალნი სულითა აცხოვნნეს.
 20 მრავალ არიან ჭირნი მართალთანი
 და ყოვლისავე მისგან იჯსნნეს იგინი უფალმან.
 21 დაიცვენეს უფალმან ყოველნი ძუაღნი მათნი
 და ერთიცა მათგანი არა შეიმუსროს.
 22 სიკუდილი ცოდვილთაჲ ბოროტ არს, ხოლო
 რომელთა სძულდეს მართალი, უშჯულოებენ.
 23 იჯსნნეს უფალმან სულნი მონათა მისთანი
 და არა ცოდონ ყოველთა, რომელნი ესვენ მას.

დიდებაჲ

34

დავითის ფსალმუნი

1 საჯენ, უფალო, მავნებელნი ჩემნი და ჰბრძოდე
 მბრძოლთა მათ ჩემთა;

2 აღილე ჭური და ფარი და აღდეგ მწედ ჩემდა.

3 განჰფინე მახული შენი და შეკრიბე წინაკერძო მდევართა ჩემთაჲსა; არქუ სულსა ჩემსა:

მესნელი შენი ვარი მე.

4 ჰრცხუენოდენ და კდემებოდენ, რომელნი ეძიებენ სულსა ჩემსა; მართლუკუნ იქცენ და სირცხვლელუდ იქმნენ, რომელნი ზრახვიდეს ჩემთჳს ძჳრსა.

5 იქმნენ იგინი ვითარცა მტუერი წინაშე ქარსა და ანგელოზმან უფლისამან აჭირვენ მათ;

6 იყვნენ გზანი მათნი ბნელ და საცთომელ და ანგელოზმან უფლისამან დევნენს იგინი.

7 რამეთუ ცუდად დამირწყეს მე

განსახრწნელი საფრჯისა მათისაჲ

და ამაოდ აყუედრებდეს სულსა ჩემსა.

8 ეწიენ მათ საფრჯე, რომელ არა უწყოდინ, და სანადიროჲ, რომელ დაარწყუეს, შეიპყრნედ იგინი და საფრჯესავე მათსა შეითხინედ.

9 ხოლო სული ჩემი იხარებდეს უფლისა მიმართ და იშუებდეს მაცხოვარებითა მისითა.

10 ყოველთა ძუალთა ჩემთა თქუან: უფალო, უფალო, ვინ გემსგავსოს შენ? რამეთუ იჳსენ გლახაკი ველთაგან უძლიერესთა მისთაჲსა და გლახაკი და დავრდომილი - მიმოდამტაცებელთაგან მისთა.

11 რამეთუ აღდგეს ჩემ ზედა მოწამენი ცრუნი და რაჲ-იგი არა უწყოდე, მკითხვიდეს მე.

12 მომაგეს მე ბოროტი კეთილისა წილ და უმკვდროებაჲ სულისა ჩემისაჲ იზრახეს.

13 ხოლო რაჲჲმს იგინი მაჭირვებდიან მე, შევიმოსი ძაძაჲ და დავიმდაბლი მარხვითა სული ჩემი, და ლოცვაჲ ჩემი წიაღადვე ჩემდა მოიქცეს.

- 14 ვითარცა ძმად და მეგობარი ჩუენი, ეგრეთ სათნო-
ვიყავ; ვითარცა მგლოვარე და მწუხნარე,
ეგრე დავმდაბლდი.
- 15 და ჩემ ზედა იხარეს და შეკრბეს; შეკრბეს ჩემ ზედა
გუემანი და მე არა ვიგრძენ,
განიყვნეს და არა შეინანეს.
- 16 განმცადეს მე
და შეურაცხებით შეურაცხ-მყვეს მე
და დაიღრჭინნეს ჩემ ზედა კბილნი მათნი.
- 17 უფალო, ოდეს მომხედო? განაშორე სული ჩემი
ძკრისსაქმისა მათისაგან
და ლომთაგან მხოლოდ-შობილებად ჩემი.
- 18 აღგიარო შენ ეკლესიასა შინა დიდსა
და კრებულსა შორის მრავალსა. გაქებდე შენ.
- 19 ნუმცა უხარის ჩემ ზედა მტერთა ჩემთა უსამართ-
ლოდ, რომელთა მომიძულეს მე ცუდად
და თუალ-ჰყოფდეს თუალითა.
- 20 რამეთუ ჩემ თანა მშუდობასა იტყოდეს
და რისხვით ზაკუვასა განიზრახვიდეს.
- 21 განავრცეს ჩემ ზედა პირი მათი და თქუეს:
ვაშა, ვაშა! იხილეს თუალთა ჩუენთა.
- 22 იხილე, უფალო, ნუ დასდუმნები, უფალო,
ნუ განმეშორები ჩემგან.
- 23 განიღვძე, უფალო,
და მოჰხედენ განკითხვასა ჩემსა,
ღმერთო ჩემო და უფალო ჩემო, შჯასა ჩემსა.
- 24 მისაჯე მე, უფალო, სიმართლითა ჩემითა, უფალო
ღმერთო ჩემო და ნუმცა უხარის ჩემ ზედა.
- 25 ნუ იტყვედ გულთა შინა მათთა: ვაშა, ვაშა სულსა
ჩუენსა! ნუცა იტყვედ,

ვითარმედ: შთაენტქათ იგი.

26 ჰრცხუენოდენ და კდემებოდენ თანად,
რომელთა უხაროდა ბოროტთა ჩემთათუს;
შთაიცუედ სირცხული და კდემად,
რომელნი მდიდრად იტყოდეს ჩემ ზედა.

27 იხარებდენ და იშუებდენ შენდამი ყოველნი,
რომელთა ენება სიმართლე ჩემი

და თქუედ მარადის: დიდ არს უფალი!
რომელთა უნდა მშუდობად მონისა შენისა.

28 და ენად ჩემი იტყოდის სიმართლესა შენსა
და მარადლე ქებასა შენსა.

35

დასასრულსა

მონისა უფლისა დავეითისი

2 თქუს უშჯულომან ცოდვასა შინა გულსა თუსსა,
არა არს შიში ღმრთისა მწინაშე თუალთა მისთა.

3 რამეთუ ზაკუვიდა იგი წინაშე მისსა მოპოვნებად
უშჯულოებისა თუსისა და სიძულილისა.

4 სიტყუანი პირისა მისისანი - უშჯულოება და ზაკუვა,
არა ინება მან გულისკმისყოფად კეთილისა.

5 უშჯულოებად იზრახა საწოლსა ზედა თუსსა,
დადგა იგი ყოველსა გზასა არა-კეთილსა
და ბოროტი მას არა მოეწყინა.

6 უფალო, ზეცას არს წყალობად შენი
და ჭეშმარიტებად შენი ვიდრე ღრუბელთამდე;

7 სიმართლენი შენნი ვითარცა მთანი ღმრთისანი
და განკითხვანი შენნი უფსკრულ მრავალ. კაცთა
და საცხოვარსა აცხოვნებ შენ, უფალო,

8 ვითარცა განამრავლე წყალობამ შენი, ღმერთო,
ხოლო ძენი კაცთანი საფარველსა ფრთეთა შენთასა
ესვიდენ.

9 დაითრვნენ იგინი სიპოხითა სახლისა შენისადათა
და ღუარი საშუებლისა შენისადა ასუა მათ.

10 რამეთუ შენგან არს წყარომ ცხორებისადა
და ნათლითა შენითა ვიხილოთ ჩუენ ნათელი.

11 მოჰფინე წყალობამ შენი, რომელთა გიციან შენ,
და სიმართლე შენი წრფელთა გულითა.

12 ნუ მოვალნ ჩემ ზედა ფერჯი ამპარტავანებისადა
და კელი ცოდვილისადა ნუ შემძრავნ მე.

13 მუნ დაეცნეს ყოველნი მოქმედნი უმჯგულოებისანი;
განვარდეს

და ვერღარა უძლონ დადგომად.

დიდება

36

ფსალმუნი დავითისი

1 ნუ გშურნ უკეთურთადა, ნუცა გშურნ მათი,
რომელნი იქმან უმჯგულოებასა.

2 რამეთუ ვითარცა თივამ მსთუად განვმენ
და ვითარცა მხალი მწუანვილისადა ადრე დამოცკვენ.

3 ესევდ უფალსა და ყავ სიტკბოებადა, დაემკვდრე
ქუეყანასა და დაემწყსო სიმდიდრესა ზედა მისსა.

4 იშუებდ უფლისა მიმართ

და მან მოგცეს შენ თხოვამ გულისა შენისადა.

5 განაცხადე უფლისა მიმართ გზამ შენი

და ესევდ მას და მან ყოს;

6 და გამოაბრწყინვოს ვითარცა ნათელი სიმართლე შენი
და განკითხვამ შენი - ვითარცა დღე შუამ.

7 დაემორჩილე უფალსა და დაემონე მას
და ნუ გშურნ მისი,

რომელი წარმართებულ იყოს გზასა მისსა კაცისა თანა,
რომელი იქმოდის უშჯულოებასა.

8 დასცხერ რისხვისაგან და დაუტევე გულისწყრომა
და ნუ ეშურები, რამთამცა უკეთურებდი.

9 რამეთუ უკეთურნი აღრე მოისრნენ,
ხოლო რომელთა დაუთმონ უფალსა,
მათ დაიმკდრონ ქუეყანაჲ.

10 და წუთლა, და არა იყოს უღმრთოჲ
და ეძიებდე ადგილსა მისსა და არა ჰპოვო;

11 ხოლო მშუდთა დაიმკდრონ ქუეყანაჲ
და იშუებდენ მრავლითა მშუდობითა.

12 უმზირინ ცოდვილი მართალსა
და დაიღრჭინნის მის ზედა კბილნი მისნი;

13 ხოლო უფალი ეცინინ მას,
რამეთუ წინამსწარ ხედავს, რამეთუ მოახს დღე მისი.

14 მახული ივადეს ცოდვილთა და გარდააცუეს
მშულდსა მათსა დაცემად გლახაკისა და დაურდომილისა
და მოკლვად მათდა, რომელნი წრფელ არიან გულითა.

15 მახული მათი განეწონენ გულსა მათსა,
და მშულდი მათი შეიმუსრენ.

16 შჯობს მცირედი მართლისაჲ,
ვიდრეღა-არა მრავალსა მას სიმდიდრესა ცოდვილთასა.

17 რამეთუ მკლავნი ცოდვილთანი შეიმუსრნენ,
ხოლო განამტკიცნის მართალნი უფალმან.

18 იცნის უფალმან გზანი უბიწოთანი,
და მკვდრობაჲ მათი უკუნისამდე ეგოს;

19 არა სირცხვლეულ იქმნენ იგინი ჟამსა ბოროტსა
და დღეთა სიყმილისათა განძლენ.

- 20 რამეთუ ცოდვილნი წარწყმდენ,
 ხოლო მტერნი უფლისანი დიდებასა ოდენ მათსა
 და ამაღლებასა მოაკლდენ
 და ვითარცა კუამლი განქარდენ.
- 21 ივასხის ცოდვილმან და არა მიაგის,
 ხოლო მართალსა ეწყალინ და მისცის.
- 22 რამეთუ მაკურთხეველთა მისთა დაიმკვდრონ
 ქუეყანამ, ხოლო მწყევარნი მისნი მოისრნენ.
- 23 უფლისა მიერ წარემართების სლვამ კაცისამ,
 და გზამ მისი ენებოს ფრიად.
- 24 რაჟამს დაეცეს, არა დაიმუსროს,
 რამეთუ უფალი განამტკიცებს ველსა მისსა.
- 25 ყრმა. ვიყავ და დავბერდიცა
 და არა ვიხილე მართალი დაგდებულ,
 არცა თესლი მისი -
 მთხოველ პურისა.
- 26 მარადლე სწყალობს და ავასხებს მართალი,
 და ნათესავი მისი კურთხეულ იყოს.
- 27 მოიქეც ბოროტისაგან და ქმენ კეთილი და
 დაემკვდრე უკუნითი-უკუნისამდე.
- 28 რამეთუ უფალსა უყუარს მშჳავრი და არა
 დასთხინეს ღირსნი მისნი, უკუნისამდე დაიცვნენ იგინი;
 ხოლო უშჳულონი იდევნენ
 და თესლი უღმრთოთამ მოისრას.
- 29 ხოლო მართალთა დაამკვდრონ ქუეყანამ და
 დაემკვდრნენ უკუნითი-უკუნისამდე მას ზედა.
- 30 პირმან მართლისამან იწუართოს სიბრძნე და ენამ
 მისი იტყოდის მშჳავრსა.
- 31 შჳული ღმრთისა მისისამ არს გულსა შინა მისსა
 და არა შეუბრკუმენ სლვანი მისნი.

- 32 ხედავენ ცოდვილი მართალსა და ეძიებნ მას,
რაითამცა მოკლა იგი;
- 33 ხოლო უფალმან არა დაუტეოს იგი ჳელთა მისთა,
არცა დასაჯოს იგი, რაჟამს განიკითხვიდეს მას.
- 34 დაუთმე უფალსა და დაიცევ გზად მისი, და
აღგამაღლოს შენ დამკუდრებად ქუეყანისა, და მოსრვად
ცოდვილთად იხილო.
- 35 ვიხილე მე უღმრთოდ უფრომს ამაღლებული და
აღმატებული ვიდრე ნაძუთამდე ლიბანიისათა
- 36 და თანაწარვჰვედ და აჰა არა იყო; და ვეძიებდ მას
და არა იპოვა ადგილი მისი.
- 37 დაიცევ უმანკობად და იხილე სიწრფელე, რამეთუ
არს ნეშტი კაცისა მამშუდებელისად.
- 38 ხოლო უშჯულონი მოისრნენ ერთბამად, და ნეშტი
უღმრთოთად წარწყმდეს.
- 39 ხოლო ცხორებად მართალთად უფლისა მიერ არს, და
მთარველ მათდა არს ჟამსა ჳირისასა.
- 40 და შეეწიოს მათ უფალი და იჳსნნეს იგინი და
განარინნეს იგინი ცოდვილთაგან და აცხოვნნეს იგინი,
რამეთუ ესვიდეს მას.

დიდებად

კანონი 6

37

ფსალმუნი დავითისი
მოსავსენებელად შაბათისა

2 უფალო, ნუ გულისწყრომითა შენითა მამხილებ მე,
ნუცა რისხვითა შენითა მსწავლი მე.

3 რამეთუ ისარნი შენნი განმეწონნეს მე და დაამტკიცე
ჩემ ზედა ველი შენი.

4 არა არს კურნებამ ვორცთა ჩემთა პირისაგან რისხვისა
შენისა, არა არს მშჯდობამ ძუალთა ჩემთა პირისაგან
ცოდვათა ჩემთამსა;

5 რამეთუ უშჯულოებანი ჩემნი აღმემატნეს თავსა ჩემსა
და, ვითარცა ტვრთი მძიმე, დამიმძიმდეს ჩემ ზედა.

6 შეყროლდეს და დალპეს წყლულებანი ჩემნი პირისაგან
უგუნურებისა ჩემისა;

7 დავგლახაკენ და დავმდაბლდი სრულიად,
მარადლე მწუხარე ვილოდე;

8 რამეთუ თეძონი ჩემნი აღივსნეს ნაგუემთაგან
და არა არს კურნებამ ვორცთა ჩემთა.

9 შევბოროტენ და დავმდაბლდი ვიდრე ფრიად,
ვკმობდ სულთქუმითა გულისა ჩემისაჲთა.

10 უფალო, შენ წინაშე არს
ყოველი გულისთქუმაჲ ჩემი,
და სულთქუმაჲ ჩემი შენგან არა დაეფარა.

11 გული ჩემი შეძრწუნდა
და დამიტევა მე ძალმან ჩემმან და ნათელი თუალთა
ჩემთაჲ, - და იგიცა, - არა დაადგრა ჩემ თანა.

12 მოყუარენი ჩემნი და მეგობარნი ჩემნი
ჩემ წინაშე მომეახლნეს და დადგეს,
და მახლობელნი ჩემნი შორს დადგეს ჩემგან.

13 და მაიძულებდეს მე,
რომელნი ეძიებდეს სულსა ჩემსა,
და რომელნი ეძიებდეს ძვრსა ჩემსა,
იტყოდეს ამაოებასა

და ზაკუვასა მარადლე ზრახვიდეს
14 ხოლო მე ვითარცა ყრუსა არა მესმოდა,
და ვითარცა უტყუმან რაჲ არა აღალის პირი თვისი;

15 და ვიქმენ მე ვითარცა კაცი უსმი,
რომლისა თანა არა არნ პირსა მისსა სიტყუაჲ.

16 არამედ მე შენ, უფალო,
გესაჲ და შენ შეგესემინ ჩემი,
უფალო ღმერთო ჩემო.

17 რამეთუ ვთქუ: ნუსადა უხაროდის ჩემ ზედა მტერთა
ჩემთა და შეძრვასა ფერჯთა ჩემთასა ჩემ ზედა
მდიდრად იტყოდეს.

18 რამეთუ მე გუემად განმზადებულ ვარ
და საღმობაჲ ჩემი ჩემ წინაშე არს მარადის.

19 რამეთუ უშჯულოებაჲ ჩემი მე უთხრა
და ვზრუნვიდე მე ცოდვისა ჩემისათჳს.

20 აწ ესერა მტერნი ჩემნი ცხოველ არიან და
განძლიერებულ ჩემსა უფრომს; და განმრავლდეს,
რომელთა მომიძულეს მე უსამართლოდ;

21 და რომელთა მომაგეს მე ბოროტი კეთილისა წილ,
მასმენდეს მე, რამეთუ ვსდევდ სიმართლესა და
განაგდეს საყუარელი იგი ვითარცა მკუდარი
მოძაგებული.

22 ნუ დამაგდებ მე, უფალო ღმერთო ჩემო,
და ნუცა განმეშორები ჩემგან.

23 მოიხილე შეწევნად ჩემდა,
უფალო ღმერთო ცხორებისა ჩემისაო.

38

დასასრულსა, იდითუმისთვის ფსალმუნი დავითისი

2 ვთქუ: ვიმარხნე გზანი ჩემნი,
რამთა არა ვცოდო ენითა ჩემითა;
დავსდევ საცოჲ პირსა ჩემსა,
მივდებოდა რაჲ ცოდვილი წინაშე ჩემსა.

3 დავყრუვდი და დავმდაბლდი და დავდუმენ
კეთილთაგან და სალმობაჲ ჩემი განმიიხლდა.

4 განვურდა გული ჩემი შორის ჩემსა
და ზრახვასა ჩემსა აღატყდეს ცეცხლი.

5 ვიტყოდე მე ენითა ჩემითა: მაუწყე მე, უფალო,
აღსასრული ჩემი, და რიცხვ ღლეთა ჩემთაჲ
რაოდენ არს, რამთა უწყოდი, რამღა მაკლს მე.

6 ესერა ზომით ჰყვენ ღლენი ჩემნი, და არსებაჲ ჩემი
ვითარცა არარაჲ არს შენ წინაშე; რამეთუ ყოვლითავე
ამაო არს ყოველი კაცი ვორციელი.

7 დაღათუ მებრ ხატად ვალს კაცი, გარნა ამოდ
შფოთებს, რამეთუ იუნჯებს და არა უწყის,
ვის შეუკრიბოს იგი.

8 და აწ ვინ-მე არს თმენაჲ ჩემი, არათუ შენ, უფალი?
და სიმტკიცე ჩემი შენ მიერ არს.

9 ყოველთა უშჯულოებათა ჩემთაგან მივსენ მე,
საყუედრელად უგუნურსა მიმეც მე.

10 დავერუვდი და არა აღვაღე პირი ჩემი,
რამეთუ შენ ჰყავ.

11 განმაყენენ ჩემგან ტანჯვანი შენნი,
რამეთუ ძალითა ველისა შენისაჲთა მე მოვაკლდი.

12 მხილებათა მიერ უშჯულოებისათჳს განსწავლე კაცი
და დაადნევე, ვითარცა დედაზარდლისა ქსელი, სული
მისი; გარნა ამოდ არს ყოველი კაცი.

13 შეისმინე ლოცვისა ჩემისაჲ, უფალო,
და ვედრებისა ჩემისაჲ ყურადიღე; ცრემლთა ჩემთასა
ნუ დაიდუმებ, რამეთუ მსხემ ვარ მე შენ წინაშე
და წარმავეალ, ვითარცა ყოველნი მამანი ჩუენნი.

14 მილხინე მე, რაჲთა განვისუენო
პირველ წარსლვად ჩემდამდე
და მერმე ნუ არღარა ვიპოო.

39

დასასრულსა, დავითის ფსალმუნი

2 თმენით დაუთმე უფალსა და მომხედნა მე
და ისმინა ლოცვისა ჩემისაჲ.

3 და აღმომიყვანა მე მღჳმისაგან გლაზაკობისა
და თივისაგან უყისა და დაამტკიცნა კლდესა ზედა
ფერჯნი ჩემნი და წარჰმართნა სლვანი ჩემნი.

4 და აღავსო პირი ჩემი ქებითა ახლითა

გალობად ღმრთისა ჩუენისა;

იხილონ მრავალთა

და შეეშინოს და ესვიდენ უფალსა.

5 ნეტარ არს კაცი, რომლისა სახელი უფლისაჲ

სასო მისა არს და არა მიხედნა ამაოებასა,

არცა სიცბილსა ტყუილისასა.

6 მრავალ ჰყავ შენ, უფალო ღმერთო ჩემო,

საკრველი შენი, და განზრახვათა შენთა არა არს,

ვინ გემსგავსოს შენი; უთხარ და ვიტყოდე,

და განმრავლდეს უფროჲს რიცხვსა.

7 შესაწირავი და მსხუერპლი არა გთნდა,

ხოლო ჳორცნი დამამტკიცენ მე;

საკუერთხები და ცოდვისათჳს არა ითხოვე.

8 მაშინ ვთქუ: ესერა მოვალ;

თავსა წიგნთასა წერილ არს ჩემთჳს.

9 ყოფად ნებისა შენისა, ღმერთო ჩემო, ვინებე,

და შჯული შენი შუა მუცელსა ჩემსა.

10 ვახარე სიმართლე ეკლესიასა შინა დიდსა;

აჰა ესერა ბაგენი ჩემნი არა დავიპყრნე.

უფალო, შენ უწყი:

11 სიმართლე შენი არა დავფარე, გულსა შინა ჩემსა

ჳემმარიტებაჲ შენი და მაცხოვარებაჲ შენი ვთქუ,

არა დავფარე წყალობაჲ შენი და ჳემმარიტებაჲ შენი

კრებულსა შორის დიდძალსა.

12 ხოლო შენ, უფალო,

ნუ განმაშორებ მოწყალებათა შენთა ჩემგან;

წყალობამან შენმან

და ჳემმარიტებამან შენმან

მარადის შემიწყნარენ მე.

13 რამეთუ მომიცევს მე ბოროტთა,
რომელთაჲ არა არს რიცხუ;
მეწინეს მე უშჯულოებანი ჩემნი
და მე ვერ უძლე ხილვად;
განმიმრავლდეს მე უფროჲს თმათა თავისა ჩემისათა
და გულმან ჩემმან დამიტევა მე.

14 გონდინ, უფალო, ჯსნაჲ ჩემი;
უფალო, შეწევნად ჩემდა მომხედენ.

15 ჰრცხუენოდენ და კდემებოდენ თანად,
რომელნი ეძიებენ სულსა ჩემსა მიღებად მას;
მართლუკუნ იქცენ და სირცხვლეულ იქმნენ,
რომელთა უნდა ბოროტი ჩემი.

16 მიიღედ მეყსეულად სირცხვლი მათი,
რომელნი მეტყოდეს მე: ვაშა, ვაშა!

17 იხარებდენ და იშუებდენ შენდამი ყოველნი,
რომელნი გეძიებენ შენ, უფალო, და თქუედ მარადის:
დიდ არს უფალი! რომელთა უყუარს
მაცხოვარებაჲ შენი.

18 ხოლო მე გლახაკ და დავრდომილ ვარი;
უფალმან ილუაწოს ჩემთვის; შემწე და მჯსნელი ჩემი
ხარი შენ, ღმერთო ჩემო, ნუ ჰყოვნი.

დიდებაჲ

40

დასასრულსა
ფსალმუნი დავითისი

2 ნეტარ არს, რომელმან გულისჯმა-ყოს
გლახაკისა და დავრდომილისაჲ,
დღესა ბოროტსა იჯსნეს იგი უფალმან.

3 უფალმან დაიცვას იგი და აცხოვნოს იგი
და სანატრელ ყოს იგი ქუეყანასა ზედა,
და არა მისცეს იგი ველთა მტერთა მისთასა.

4 უფალი შეეწიოს მას
ცხედარსა ზედა საღმობისა მისისასა;
ყოველი სარეცელი მისი გარემიაქციე
არაძლებასა შინა მისსა.

5 მე ვთქუ: უფალო, მიწყალე მე და
განკურნე სული ჩემი, რამეთუ ვცოდე შენდა.

6 მტერთა ჩემთა თქუეს ბოროტი ჩემთვის:
ოდესმე მოკუდეს და წარწყმდეს სახელი მისი.

7 და შემო-თუ-ვიდის ხილვად, ამაოსა იტყუნ;
გულმან მისმან შეიკრიბა

უშჯულოებათა თავისა თვისისაჲ;
გარეგანვიდის გარე, და მასვე იტყუნ.

8 ჩემთვის ცუნდრუკებდეს ყოველნი მტერნი ჩემნი,
ჩემთვის ზრახვიდეს ბოროტსა.

9 სიტყუაჲ უშჯულოებისაჲ დამდვეს ჩემ ზედა;
ნუუკუე მძინარემან არღარა ნუ შესძინოსა აღდგომაჲ?

10 და რამეთუ ამანცა, კაცმან მშვდობისა ჩემისამან,
რომელსა-იგი მე ვესევედი,

რომელი ჭამდა პურსა ჩემსა,
მან განაღიდა ჩემ ზედა წიხნაჲ.

11 არამედ შენ, უფალო, მიწყალე მე
და აღმადგინე მე, და მე მივაგო მათ.

12 ამით ვცან, რამეთუ მინებე მე,
რამეთუ არა უხაროდის მტერსა ჩემსა ჩემ ზედა.

13 ხოლო მე უბიწოებითა ჩემითა შემიწყნარე და
დამამტკიცე მე შენ წინაშე უკუნისამდე.

14 კურთხეულ არს უფალი ღმერთი ისრაელისაჲ
ამიერითგან და უკუნისამდე! იყავნ, იყავნ!

დასასრულსა, გულისჯმისყოფისათჳს, ძეთა კორესთა
ფსალმუნნი

- 2 ვითარცა სახედ სურინ ირემსა
წყაროთა მიმართა წყალთასა,
ეგრე სურინ სულსა ჩემსა შენდამი, ღმერთო!
- 3 სწყურის სულსა ჩემსა ღმრთისა მიმართ
ძლიერისა და ცხოველისა.
ოღეს-მე მივიდე და ვეჩუენო პირსა ღმრთისასა?
- 4 იქმნნეს ცრემლნი ჩემნი პურად ჩემდა
ღლე და ღამე, რამეთუ მეტყუედ მე მარადლე:
სადა არს ღმერთი იგი შენი?
- 5 ხოლო მე ესე მოვიჯსენე
და ნუგეშინის-ვსცი სულსა ჩემსა,
რამეთუ განვლო მე ადგილსა საყოფელისა
საკვრველისასა ვიდრე სახლადმდე ღმრთისა
ჯმითა სიხარულისაჲთა და აღსარებისაჲთა,
ჯმითა მედღესასწაულეთაჲთა.
- 6 რად მწუხარე ხარ, სულო ჩემო,
ანუ რად შემადრწუნებ მე?
ესევედ ღმერთსა, რამეთუ მე აღუვარო მას,
მაცხოვარსა პირისა ჩემისასა და ღმერთსა ჩემსა.
- 7 სული ჩემი შეძრწუნდა ჩემ თანა;
ამისთჳს მოგიჯსენო შენ ქუეყანით იორდანით
და ერმონით, მთით მცირით.
- 8 უფსკრული უფსკრულსა ხადის
ჯმითა ზეგარდამოსაქანელთა შენთაჲთა;
ყოველნი განსაცხრომელნი შენნი
და ლელვანი შენნი მე ზედაგარდამვდექ.

9 დღისი ამცნო უფალმან წყალობად მისი და ღამე გალობად მისი; ჩემ მიერ ლოცვად ღმრთისა მიმართ ცხორებისა ჩემისა.

10 ვრქუა ღმერთსა: მწე ჩემდა ხარ, რად დამივიწყე მე, ანუ რად მწუხარედ ვრორინებ მე ჭირითა მტერისადათა?

11 შემუსრვასა ძუალთა ჩემთასა მყუედრიდეს მე მტერნი ჩემნი, მეტყუედ რაა იგინი მარადლე: სადა არს ღმერთი იგი შენი?

12 რად მწუხარე ხარ, სულო ჩემო, ანუ რად შემადრწუნებ მე? ესევდ ღმერთსა, რამეთუ მე აღუვარო მას, მაცხოვარსა პირისა ჩემისასა და ღმერთსა ჩემსა.

42

ფსალმუნი დავითისი ზედაწარუწერელი ებრაელთა შორის

1 მისაჯე მე, ღმერთო, და საჯე შჯაა ჩემი თესლისაგან არაწმიდისა, კაცისა ცრუმსა და მზაკუვარისაგან მივსენ მე.

2 რამეთუ შენ, ღმერთი, ძალ ჩემდა ხარ; რად განმიშორებ მე, და რად მწუხარე ვალ მე ჭირითა მტერისადათა?

3 გამოავლინე ნათელი შენი და ჭეშმარიტებად შენი, ესენი მიმიძღუეს და მიმიყვანეს მე მთასა წმიდასა შენსა და საყოფელთა შენთა.

4 და შევიდე მე წინაშე საკურთხეველსა ღმრთისასა, ღმრთისა მიმართ, რომელმან ახარა სიჭაბუკესა ჩემსა;

აღვიარო შენ ბობლნითა,
ღმერთო, ღმერთო ჩემო!
5 რად მწუხარე ხარ, სულო ჩემო,
ანუ რად შემადრწუნებ მე?
ესევდ ღმერთსა, რამეთუ მე აღუვარო მას, მაცხოვარსა
პირისა ჩემისასა და ღმერთსა ჩემსა.

დიდება

43

დასასრულსა, ძეთა კორესთამ გულისკმისყოფისათჳს

2 ღმერთო, ყურთა ჩუენთა გუესმა ჩუენ
და მამათა ჩუენთა გვთხრეს ჩუენ საქმე იგი,
რომელ ჰქმენ დღეთა მათთა,
დღეთა მათ შინა პირველთა.

3 ველმან შენმან მოსრნა წარმართნი
და დაჰნერგენ იგინი, ბოროტ უყავ ერთა
და განასხენ იგინი.

4 რამეთუ არა მახვლითა მათითა დაიმკვდრეს ქუეყანად
და არცა მკლავმან მათმან ივსნნა იგინი, არამედ -
მარჯუენემან შენმან და მკლავმან შენმან და ნათელმან
პირისა შენისამან,

რამეთუ სათნო-იყვენ შენ იგინი.

5 შენ თავადი ხარ მეუფე ჩემი და ღმერთი ჩემი.
რომელმან ჰბრძანე ცხორებაჲ იაკობისი.

6 შენ გამო მტერნი ჩუენნი დავრქნეთ და სახელითა
შენითა შეურაცხ-ვყენეთ იგინი,
რომელნი აღდგომილ არიან ჩუენ ზედა.

7 რამეთუ არა მშულდსა ჩემსა ვესავ და არცა მახვლმან
ჩემმან მაცხოვნოს მე.

- 8 რამეთუ შენ მაცხოვნენ ჩუენ მაჭირვებელთა ჩუენთაგან და მოძულეთა ჩუენთა არცხვნი.
- 9 ღმრთისა მიერ ვიქებოდით ჩუენ მარადლე და სახელსა შენსა აღუვარებდეთ უკუნისამდე.
- 10 ხოლო აწ განმიშორენ და მარცხვნი ჩუენ და არა გამოხუედ ღმერთი ძალად ჩუენდა.
- 11 მართლუკუნ მიქციენ ჩუენ უფრომს მტერთა ჩუენთასა და მოძულენი ჩუენნი მიმოდამიტაცებდეს ჩუენ.
- 12 მიმცენ ჩუენ ვითარცა ცხოვარნი შესაჭმელნი და წარმართთა შორის განმთესენ ჩუენ.
- 13 მიეც ერი შენი უსასყიდლოდ და არა იყო სიმრავლე სასყიდლისა ჩუენისაჲ.
- 14 მყვენ ჩუენ საყუედრელ მახლობელთა ჩუენთა, საცინელ და საკიცხელ გარემომსთა ჩუენთა.
- 15 მყვენ ჩუენ იგავ წარმართთა შორის და თავისსახრელად ერთა შორის.
- 16 მარადლე კდემულებამ ჩემი ჩემ წინაშე არს და სირცხვლმან პირისა ჩემისამან დამფარა მე
- 17 ვმისაგან მაყუედრებელისა და ძვრის-მეტყუელისა, პირისაგან მტერისა და მდევარისა.
- 18 ესე ყოველი მოიწია ჩუენ ზედა და ჩუენ არა დაგივიწყეთ შენ და არა ვეცრუვენით ჩუენ აღთქუმასა შენსა;
- 19 და არცა განდგა მართლუკუნ გული ჩუენი, და მისდრიკენ ალაგნი ჩუენნი გზისაგან შენისა.
- 20 რამეთუ დამამდაბლენ ჩუენ ადგილსა ბოროტსა და დამფარნა ჩუენ აჩრდილმან სიკუდილისამან.

- 21 უკუეთუ დავივიწყეთ ჩუენ სახელი ღმრთისა
 ჩუენისაჲ და გან-თუ-ვიპყრენით ველნი ჩუენნი ღმრთისა
 მიმართ უცხოჲსა,
 22 არა ღმერთმან სამემცა იძია ესე?
 რამეთუ მან უწყის საიდუმლოჲ გულისაჲ.
 23 რამეთუ შენთჲს მოესწყდებით ჩუენ მარადღე,
 შევირაცხენით ჩუენ ვითარცა ცხოვარნი კლვადნი.
 24 განიღვძე, რად გძინავს, უფალო? აღდეგ
 და ნუ განმაგდებ ჩუენ სრულიად.
 25 რად გარემიიქცევ პირსა შენსა
 და დაივიწყებ გლახაკობასა ჩუენსა
 და ჭირსა ჩუენსა?
 26 რამეთუ დამდაბლდა მიწამდე სული ჩუენი,
 და აღეკრა ქუეყანასა მუცელი ჩუენი.
 27 აღდეგ, უფალო, შემეწიენ ჩუენ
 და მივსნენ ჩუენ სახელისა შენისათჲს.

44

დასასრულსა, ცვალებადთათჲს, ძეთა კორესთაჲ,
 გულისვმისყოფისათჲს,
 გალობაჲ საყუარელისაჲ

- 2 აღმოთქუა გულმან ჩემმან სიტყუაჲ კეთილი
 და უთხრნე მე საქმენი ჩემნი მეუფესა;
 ენაჲ ჩემი საწერელ მწიგნობრისა ველოვნისა.
 3 შუენიერ სიკეთითა უფროჲს ძეთა კაცთასა; განეფინა
 მადლი ბაგეთა შენთა;
 ამისთჲს გაკურთხა შენ ღმერთმან უკუნისამდე.
 4 შეიბ მახვლი შენი წელთა შენთა, ძლიერო,
 შუენიერებითა შენითა და სიკეთითა შენითა.

5 და გარდააცუ და წარემართე და სუფევდი
ჭეშმარიტებისათვის და სიმშდისა და სიმართლისა; და
გიძლოდის შენ საკვრველად მარჯუენე შენი.

6 ისარნი შენნი ლესულ არიან, ძლიერო; ერნი შენ
ქუეზე დაეცენ. გულითა მტერნი მეუფისანი.

7 საყდარი შენი, ღმერთო, უკუნითი-უკუნისამდე,
კუერთხი განგებისად და კუერთხი სუფევისა შენისად.

8 შეიყუარე სიმართლეს და მოიძულეს უმჯულოებამ;
ამისთვის გცხო შენ ღმერთმან, ღმერთმან შენმან,
საცხებელი სიხარულისად უმეტეს მოყუასთა შენთა.

9 ნური და შტახსი და კასიაჲ სამოსელთაგან შენთა,
ტაძართაგან პილომს ძუალისათა,
რომელთა გახარეს შენ.

10 ასულნი მეუფისანი - პატვიითა შენითა;

დადგა დედოფალი მარჯუენით შენსა,
სამოსლითა ოქროქსოვილითა შემკულ
და შემოსილ პირად-პირადად.

11 ისმინე, ასულო, და იხილე, და მოყავ ყური შენი; და
დაივიწყე ერი შენი და სახლი მამისა შენისად;

12 და გულმან-უთქუას მეუფესა სიკეთისა შენისად;
რამეთუ იგი თავადი არს უფალი ღმერთი შენი.

13 და თაყუანის-სცე მას

და ასულმანცა ტვროსისმან ძღუნითა;

პირსა შენსა ლიტანიობდენ მდიდარნი ერისანი.

14 ყოველი დიდებამ - ასულისა მეუფისა შინაგან,
ფესუელითა ოქროვანითა შემკულ არს

და შენოსილ პირად-პირადად.

15 მიერთუნენ მეუფესა ქალწულნი შემდგომად მისსა,
მოყუასნი მისნი მიგერთუნენ შენ.

16 მიგერთუნენ შენ გალობითა

და სიხარულითა და შეიყვანნენ იგინი ტაძარსა
მეუფისასა.

17 მამათა შენთა წილ იქმნეს შვილნი შენნი და
დაადგინნე იგინი მთავრად ყოველსა ქუეყანასა ზედა.

18 მოვივსენო სახელი შენი ყოველსა შორის თესლსა და
თესლსა; ამისთვის ერთა აღგიარონ შენ უკუნისამდე და
უკუნითი-უკუნისამდე.

45

დასასრულსა, ძეთა კორესთათვს დაფარულთათვს ფსალმუნი

2 ღმერთი ჩუენი შესავედრებელ და ძალ,
შემწე ჭირთა შინა, რომელთა მპოვნეს ჩუენ ფრიად.

3 ამისთვის არა მეშინოდის ჩუენ
ძრვასა ქუეყანისასა და ცვალებასა მთათასა,
გულთა ზღუათასა.

4 ოხრიდეს და შეძრწუნდეს წყალნი მათნი,
შედრწუნდეს მათანი ძლიერებითა მისითა.

5 სლვამ მდინარეთამ ახარებს ქალაქსა ღმრთისასა;
წმიდა-ყო საყოფელი თვისი მაღალმან.

6 ღმერთი მის შორის და იგი არა შეიძრას;
შეეწიოს მას ღმერთი დილითი-დილადა.

7 შეძრწუნდეს წარმართნი, მიდრკეს მეფენი,
მოსცა ვმამ თვისი მაღალმან და შეიძრა ქუეყანამ.

8 უფალი ძალთამ ჩუენ თანა,
ველისაღმპყრობელ ჩუენდა ღმერთი იაკობისი.

9 მოვედით და იხილენით საქმენი ღმრთისანი,
რომელ ქმნა ნიშები ქუეყანასა ზედა.

10 დააცადნის ბრძოლანი

კიდითგან კიდედმდე ქუეყანისა;
მშულდები შემუსროს და შეფქვას საჭურველი
და ფარები დაწუას ცეცხლითა.

11 მოიცალეთ და გულისჴმა-ყავთ,
რამეთუ მე ვარ ღმერთი;

ავმაღლდე წარმართთა შორის
და ავმაღლდე ქუეყანასა შინა.

12 უფალი ძალთაჲ ჩუენ თანა,
ჯელისაღმპყრობელ ჩუენდა ღმერთი იაკობისი

დიდებაჲ

კანონი 7

46

დასასრულსა

ძეთა კორესთათჳს ფსალმუნი

2 ყოველთა წარმართთა აღიტყუელენით ველნი თქუენნი, ღალადებდით ღმრთისა მიმართ ვმითა სიხარულისაჲთა.

3 რამეთუ უფალი მაღალ არს და საშინელ და მეუფე დიდ ყოველსა ქუეყანასა ჴედა.

4 დაგუამორჩილნა ჩუენ ერნი და წარმართნი ქუეშე ფერჯთა ჩუენთა.

5 გამომირჩია ჩუენ სამკვდრებელი თჳსი, შუენიერებაჲ იაკობისი, რომელ შეიყუარა.

6 ამაღლდა ღმერთი ღალადებითა და უფალი ვმითა საყვრისაჲთა.

7 უგალობდით ღმერთსა ჩუენსა, უგალობდით; უგალობდით მეუფესა ჩუენსა, უგალობდით.

8 რამეთუ მეუფე არს ყოვლისა ქუეყანისაჲ ღმერთი, უგალობდით მას მეცნიერებით.

9 სუფევს ღმერთი წარმართთა ჴედა,

ღმერთი ზის საყდარსა მისსა ზედა წმიდასა.
10 მთავარნი ერთანი შეკრბეს ღმრთისა თანა
აბრაჰამისსა, რამეთუ ღმრთისა ძლიერნი
ქუეყანით ფრიად ამაღლდეს.

47

ფსალმუნნი გალობისამ, ძეთა კორესთამ, მეორისა
შაბათისამ

- 2 დიდ არს უფალი და ქებულ ფრიად
ქალაქსა ღმრთისა ჩუენისასა, მთასა წმიდასა მისსა.
3 ძირმტკიცედ სიხარულითა
ყოვლისა ქუეყანისადათა მთანი სიონისანი,
გუერდნი ჩრდილომსანი, ქალაქი მეუფისა დიდისამ.
4 ღმერთი ტაძართა შინა მისთა განცხადებულ არს,
რაჟამს შეეწეოდის მას,
5 რამეთუ ესერა მეფენი ქუეყანისანი შეკრბეს
და მოვიდეს ერთბამად.
6 მათ იხილეს ესრეთ და დაუკვრდა,
შეშფოთნეს, შეირყინეს;
7 და ძრწოლამან შეიპყრნა იგინი;
მუნ საღმობამ, ვითარცა შობადისამ.
8 ქართა სასტიკითა შეჰმუსრნე ნავნი თარშისანი.
9 ვითარცა გუესმა, ეგრეცა-და ვიხილეთ
ქალაქსა უფლისა ძალთამსა,
ქალაქსა ღმრთისა ჩუენისასა;
ღმერთმან დააფუძნა იგი უკუნისამდე.
10 შევიწყნარეთ წყალობამ შენი, ღმერთო,
შორის ერსა შენსა.
11 ვითარცა არს სახელი შენი, ღმერთო,

ეგრეცა ქებაჲ შენი ყოველთა კიდეთა ქუეყანისათა;
სიმართლითა სავსე არს მარჯუენე შენი.

12 იხარებდინ მთაჲ სიონი და იშუებდედ ასულნი
ჰურიასტანისანი სამართალთა შენთათჳს, უფალო.

13 მოადეგით სიონსა და მოიცევით იგი
და მიუთხრობდით გოდლებსა შორის მისსა.

14 დასხენით გულნი თქუენნი ძალსა შინა მისსა
და განიყავთ ტაძრები მისი,
რადთა მიუთხრათ ნათესავსა სხუასა.

15 რამეთუ ესე არს ღმერთი ჩუენი უკუნისამდე
და უკუნითი-უკუნისამდე
და ამან დამმწყსნეს ჩუენ უკუნისამდე.

48

დასასრულსა, ძეთა კორესთა ფსალმუნი

2 ისმინეთ ესე ყოველთა წარმართთა

და ყურად-იღეთ ყოველთა,
რომელნი დამკვდრებულ ხართ სოფელსა.

3 ნაშობნი ქუეყანისანი და ძენი კაცთანი,
ერთბამად მდიდარნი და გლახაკნი.

4 პირი ჩემი იტყოდის სიბრძნესა და ზრახვანი გულისა
ჩემისანი გულისჴმისყოფასა.

5 მიეყო იგავსა ყური ჩემი
და აღვალო საგალობელითა იგავი ჩემი.

6 რადსათჳს მეშინის მე ღღესა ბოროტსა,
უკუეთუ უშჯულოებამან სლვათა ჩემთამან
გარემომიცვას მე?

7 რომელნი ესვენ ძალსა თჳსსა და სიმრავლესა ზედა
სიმდიდრისა თჳსისასა იქადიან,

- 8 ძმამან ვერ ივსნეს, ივსნესა კაცმან? არა მისცეს
 ღმერთსა სავსარი თავისა თვისსაჲ.
- 9 და სასყიდელი სავსრად სულისა თვისსა; და
 შურებოდა იგი უკუნისამდე,
- 10 და ცხოვნდეს სრულიად. არა იხილოს მან
 განსახრწნელი,
- 11 რაჟამს იხილნეს ბრძენნი სიკუდილად. ერთბამად
 უგუნური და უცნობოჲ წარწყმდენ
 და დაუტეონ უცხოთა სიმდიდრე მათი.
- 12 და სამარენი მათნი სახლ მათდა იყვნენ უკუნისამდე
 და საყოფელ მათდა
 თესლითი-თესლადმდე;
 სახელები მათი უწოდეს მიწასა მათსა.
- 13 კაცი პატივსა შინა იყო და არა გულისცმა-ყო;
 ჰბაძვიდა იგი პირუტყუთა უგუნურთა
 და მიემსგავსა მათ.
- 14 ესე გზაჲ არს საცთურებისა მათისაჲ
 მათდა მიმართ და ამისსა შემდგომად
 პირითა მათითა სათნო-იყონ.
- 15 ვითარცა საცხოვარნი, ჯოჯოხეთსა მიეცნეს
 და სიკუდილი ჰმწყსიდეს მათ;
 და ეუფლნენ მათ წრფელნი განთიად
 და შეწევნაჲ მათი განკფდეს ჯოჯოხეთს
 და დიდებისა მათისაგან განვარდენ.
- 16 ხოლო ღმერთმან ივსნეს სული ჩემი ველთაგან
 ჯოჯოხეთისათა, რაჟამს შემიწყნარებდეს მე.
- 17 ნუ გეშინინ, რაჟამს განმდიდრდეს კაცი
 და რაჟამს განმრავლდეს პატივი სახლისა მისისაჲ;
- 18 რამეთუ არა სიკუდილსა მისსა წარილოს მან
 ყოველი, არცა შთაჰყვეს დიდებაჲ მისი მის თანა.

- 19 რამეთუ სული მისი
 ცხორებასა ოდენ მისსა იკურთხოს;
 აღგიარო შენ, რაჟამს კეთილი უყო მას.
- 20 შევიდეს იგი ვიდრე ნათესავამდე მამათა მისთა,
 ვიდრე უკუნისამდე ნათელი არა იხილოს.
- 21 კაცი პატივსა შინა იყო და არა გულისცემა-ყო,
 ჰბაძვიდა იგი პირუტყუთა უგუნურთა
 და მიემსგავსა მათ.

დიდებაჲ

49

ფსალმუნი ასაფისი

- 1 ღმერთი ღმერთთაჲ უფალი იტყოდა და უწოდა
 ქუეყანასა აღმოსავალითგან მზისაჲთ
 ვიდრე დასავალადმდე.
- 2 სიონით გამო არს შუენიერებაჲ
 ჰაეროვნებისა მისისაჲ.
- 3 ღმერთი ცხადად მოვიდეს, ღმერთი ჩუენი
 და არა დადუმნეს; ცეცხლი მის წინაშე
 აღატყდეს და გარემოჲს მისსა გრიგალი ფრიად.
- 4 მოუწოდოს ზეცასა ზეგარდამო
 და ქუეყანასა განჩრევად ერისა თვისისა.
- 5 შემოკრიბენით მისა წმიდანი მისნი,
 აღმასრულებელნი აღთქუმისა მისისანი
 საკუერთხთა ზედა.
- 6 და უთხრობენ ცანი სიმართლესა მისსა,
 რამეთუ ღმერთი მსაჯულ არს.
- 7 ისმინე, ერო ჩემო, და გეტყოდი შენ;
 ისრაელო, და გიწამო შენ;
 ღმერთი, ღმერთი შენი ვარი მე.

8 არათუ მსხუერპლთა შენთათჳს გამხილო შენ,
რამეთუ საკუერთხნი შენნი ჩემ წინაშე არიან მარადის.

9 არა შევიწირავ მე სახლისა შენისაგან ზუარაკთა,
არცა არვისა შენისაგან ვაცთა;

10 რამეთუ ჩემი არს ყოველი მკეცი ველისაჲ,
ნადირი მთათაჲ და ყოველი პირუტყჳ;

11 ვიცნი მე ყოველნი მფრინველნი ცისანი,
და შეენიერებაჲ ველთაჲ ჩემ თანა არს.

12 შე-თუ-მემშოს, არავე შენ გეტყოდი,
რამეთუ ჩემი არს სოფელი და სავსებაჲ მისი.

13 ნუ ვჭამოა ვორცი ზუარაკთაჲ
ანუ სისხლი ვაცთაჲ ვსუაა?

14 შეწირე ღმრთისა მსხუერპლი ქებისაჲ
და მიუსრულენ მაღალსა
აღნათქუემნი შენნი.

15 და მხადე მე დღესა ჭირისა შენისასა
და მე გიჴსნა შენ
და შენ მადიდო მე.

16 ხოლო ცოდვილსა მას პრქუა ღმერთმან: რამსათჳს-მე
მიუთხრობ შენ

სამართალთა ჩემთა

და აღიღებ აღთქუმასა ჩემსა
პირითა შენითა?

17 შენ ეგერა მოიძულე სწავლულებაჲ
და განიშორენ და განსთხიენ სიტყუანი ჩემნი.

18 იხილი თუ მპარავი,
თანაურბიოდეს მას

და მეძავსა თანა დასდვი ნაწილი შენი.

19 პირმან შენმან განამრავლა უკეთურებაჲ
და ენაჲ შენი თხზვიდა ზაკუჴასა.

20 შჯღდი რაჲ, ძმისა შენისათჳს ბოროტსა იტყოდი და ძისათჳს დედისა შენისა დასდვი საცთური.

21 ესე ყოველი ჰყავ და დავიდუმე;

ჰგონე უშჯულოებაჲ,

ვითარმედ მეცა შენ გემსგავსო;

გამხილო და წარმოვადგინნე ცოდვანი შენნი წინაშე პირსა შენსა.

22 გულისჳმა-ყავთ ესე ყოველთა, რომელთა

დაგივიწყებიეს ღმერთი; ნუუკუე წარგიტაცნეს და

არავინ იყოს მჳსნელ თქუენდა.

23 მსხუერპლმან ქებისამან მაღიდოს მე, და მუნ არს

გზაჲ, სადა უჩუენო მას მაცხოვარებაჲ ჩემი.

50

დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისი, რაჲჲმს მოვიდა

მისა ნათან წინამსწარმეტყუელი, ოდეს-იგი შევიდა

ბერსაბესა, ურიის ცოლისა

3 მიწყალე მე, ღმერთო, დიდითა წყალობითა შენითა და მრავლითა მოწყალებითა შენითა

ავოცე უშჯულოებაჲ ჩემი.

4 უფროჲს განმბანე მე უშჯულოებისა ჩემისაგან

და ცოდვათა ჩემთაგან განმწმიდე მე.

5 რამეთუ უშჯულოებაჲ ჩემი მე უწყი,

და ცოდვაჲ ჩემი წინაშე ჩემსა არს მარადის.

6 შენ მხოლოსა შეგცოდე და ბოროტი შენ წინაშე ვყავ;

რადთა განჰმართლდე სიტყუათაგან შენთა

და სძლო შჯასა შენსა.

7 რამეთუ ესერა უშჯულოებათა შინა მიუდგა

და ცოდვათა შინა მშუა მე დედამან ჩემმან.

- 8 რამეთუ ესერა ჭეშმარიტებაჲ შეიყუარე,
 უჩინონი და დაფარულნი სიბრძნისა შენისანი
 გამოძიებადენ მე.
- 9 მასხურო მე უსუპითა და განვწმიდნე მე,
 განმბანო მე და უფროჲს თოვლისა განვსპეტაკნე.
- 10 მასმინო მე გალობაჲ და სიხარული,
 და იხარებდენ ძუალნი დამდაბლებულნი.
- 11 გარემიაქციე პირი შენი ცოდვათა ჩემთაგან
 და ყოველნი უშჯულოებანი ჩემნი ავოცენ.
- 12 გული წმიდაჲ დაჰბადე ჩემ თანა, ღმერთო,
 და სული წრფელი განმიახლე გუჲმსა ჩემსა.
- 13 ნუ განმაგდებ მე პირისა შენისაგან
 და სულსა წმიდასა შენსა ნუ მიმიღებ ჩემგან.
- 14 მომეც მე სიხარული მაცხოვარებისა შენისაჲ
 და სულითა მთავრობისაჲთა დამამტკიცე მე.
- 15 ვასწავლნე უშჯულოთა გზანი შენნი
 და უღმრთონი შენდა მოიქცენ.
- 16 მივსენ მე სისხლთაგან,
 ღმერთო, ღმერთო ცხორებისა ჩემისაო;
 იხარებდეს ენაჲ ჩემი სიმართლესა შენსა.
- 17 უფალო, ბაგენი ჩემნი აღახუნე,
 და პირი ჩემი უთხრობდეს ქებულებასა შენსა.
- 18 რამეთუ უკუეთუმცა გენება,
 მსხუერპლი შე-მცა-მეწირა;
 არამედ საკუერთხი არა გთნდეს.
- 19 მსხუერპლ ღმრთისა არს სული შემუსრვილი,
 გული შემუსრვილი და დამდაბლებული
 ღმერთმან არა შეურაცხ-ყოს.
- 20 კეთილი უყავ, უფალო, ნებითა შენითა სიონსა
 და აღეშენენ ზღუდენი იერუსალემისანი.

21 მაშინ გონდეს მსხუერპლი სიმართლისაჲ,
შესაწირავი და ყოვლადდასაწუგელი;
მაშინ შესწირნენ საკურთხეველსა შენსა ზედა ზუარაკნი.
დიდებამა

51

დასასრულსა გულისჴმისყოფისათჴს დავითისა, რაჴამს
მოვიდა დოიკ იდუმელი და უთხრა საულსა და პრქუა
მას, ვითარმედ: მოვიდა დავით სახლსა აბიმელექისსა

3 რად-მე იქადინ უკეთურებითა ძლიერი
უშეჯულოებასა მარადლე?

4 სიცრუევსა ზრახავს ენამ შენი;

ვითარცა მახვლი, აღლესულ ჰყავ შენ ზაკუეჲაჲ.

5 შეიყუარე სიბოროტე უფრომს სახიერებისა
და სიცრუვე უფრომს სიმართლისა სიტყჴსა.

6 შეიყუარე შენ ყოველი სიტყუჲა დაქცევისაჲ
და ენამ მზაკუჴარი.

7 ამისთჴს დაგამჴუას შენ ღმერთმან სრულიად,
აღგფხურას და განგჴადოს შენ

საყოფელთაგან შენთა და ძირნი შენნი
ქუეყანით ცხოველთაჲთ.

8 იხილონ მართალთა და შეეშინოს
და მას ზედა იცინოდინ და თქუან:

9 აჴა ესერა კაცი, რომელმან არა ყო ღმერთი მჴე მისა,
არამედ ესვიდა იგი სიმრავლესა სიმდიდრისა მისისასა
და განძლიერდა იგი ამაოებითა თჴსითა.

10 ხოლო მე ვითარცა ზეთისხილი ნაყოფიერი
სახლსა ღმრთისასა,

ვესავ მე წყალობასა ღმრთისასა

უკუნისამდე და უკუნითი-უკუნისამდე.

11 ადგიარო შენ უკუნისამდე, რამეთუ ჰყავ,
და დაუთმო სახელსა შენსა,
რამეთუ ტკბილ არს წინაშე წმიდათა შენთა.

52

დასასრულსა, მაელეთისთვის, გულისცმისყოფისათვის
ფსალმუნი

2 თქუა უგუნურმან გულსა შინა თვისსა: არა არს ღმერთი.
განირყუნნეს და შეიგინნეს უშჯულოებითა;
არავინ არს, რომელმანმცა ქმნა კეთილი.

3 ღმერთმან ზეცით მოხედნა
ყოველთა ზედა ძეთა კაცთასა ხილვად,
არს თუ ვინმე გულისცმისყოფელ
ანუ გამომეძიებელ ღმრთისა.

4 ყოველთავე მიაქციეს ერთბამად, უვმარ იქმნნეს;
არავინ არს, რომელმანმცა ქმნა კეთილი,
არავინ არს მიერთადმდე.

5 არა გულისცმა-ყონ ყოველთა,
რომელნი იქმან უშჯულოებასა,
რომელნი შესჭამენ ერსა ჩემსა ვითარცა ჭამადსა პურისასა;
ღმერთსა არა ხადეს.

6 მუნ შეეშინა მათ შიში, სადა-იგი არა იყო შიში;
რამეთუ ღმერთმან განაბნინა ძუალნი კაცთმოთნეთანი.
პრცხუენოდენ მათ,

რამეთუ ღმერთმან შეურაცხ-ყვნა იგინი.

7 ვინ მოსცეს სიონით ცხორებაჲ ისრაელსა?
რაჟამს მოაქციოს უფალმან ტყუღ ერისა თვისისაჲ,
იხარებდეს იაკობ და იშუებდეს ისრაელი.

დასასრულსა, გალობათა შინა, გულისვმისყოფისათჳს
დავითისა, რაჟამს მოვიდეს ზეფელნი და ჰრქუეს
საულს: აჰა, დავით დამალულ არს ჩუენ შორის

3 ღმერთო, სახელითა შენითა მაცხოვრე მე
და ძალითა შენითა მისაჯე მე.

4 ღმერთო, ისმინე ლოცვისა ჩემისაჲ,
ყურად-იხუენ სიტყუანი პირისა ჩემისანი.

5 რამეთუ უცხონი აღდგეს ჩემ ზელა
და ძლიერთა იძიეს სული ჩემი
და არა შეჰრაცხეს ღმერთი წინაშე მათსა.

6 აჰა ესერა ღმერთი შემწე ჩემდა არს
და უფალი შემწყნარებელ სულისა ჩემისა.

7 მიაქციო ბოროტი მტერთა ჩემთა;
ჭეშმარიტებითა შენითა მოსრენ იგინი.

8 და მე ნებითა ჩემითა მსხუერპლი შევწირო შენდა;
ღიაფსალმაჲ

აღუეარო სახელსა შენსა, უფალო, რამეთუ კეთილ;
9 რამეთუ ყოვლისა ჭირისა ჩემისაგან მიჯსენ მე და
მტერთა ჩემთაჲ იხილა თუალმან ჩემმან.

დასასრულსა, გალობათა შინა, გულისვმისყოფისათჳს
დავითისა

2 ყურად-ილე, ღმერთო, ლოცვისა ჩემისაჲ და ნუ
უგულეებელს-ჰყოფ ვედრებასა ჩემსა.

3 მომხედენ მე და შეგესემინ ჩემი,
რამეთუ შევწუხენ ზრუნვასა ჩემსა და შევეძრწუნდი

- 4 ვმითა მტერისადათა და ჭირითა ცოდვილისადათა;
 რამეთუ მოაქციეს ჩემ ზედა უშჯულოებითა
 და რისხვით მითქუმიდეს მე.
- 5 გული ჩემი შეძრწუნდა ჩემ თანა
 და შიში სიკუდილისაჲ დამეცა ჩემ ზედა.
- 6 შიში და ძრწოლაჲ მომივდა მე
 და დამფარა მე ბნელმან.
- 7 და ვთქუ: ვინმცა მცნა მე ფრთენი ვითარცა
 ტრედისანი, და ავფრინდე მე და განვისუენო.
- 8 ესერა განვეშორე სივლტოლითა
 და განვისუენე უდაბნოსა შინა.
- 9 მოველოდე ღმერთსა, მაცხოვარსა ჩემსა
 სულმოკლებისაგან და გრიგალისა.
- 10 დაანთქენ, უფალო, და მიმოდაყვენ ენანი მათნი,
 რამეთუ ვიხილე მე უშჯულოებაჲ
 და ვდომამ ქალაქსა შინა.
- 11 დღე და ღამე გარემოადგეს მას
 და ზღუდეთა მისთა,
 და უშჯულოებაჲ და სიცრუე
 და შრომაჲ შორის მათსა.
- 12 და არა მოაკლდა უბნებსა მისსა
 აღნადგინები და ზაკუვაჲ.
- 13 რამეთუ მტერმან თუმცა მაყუედრა,
 მო-მცა-ვითმინე მისი და მოძულე თუმცა ჩემი ჩემ ზედა
 მდიდრად იტყოდა, და-მცა-ვემალე მისგან.
- 14 ხოლო შენ, კაცო, მოყუასო ჩემო,
 წინამძღუარო ჩემო და მეცნიერო ჩემო,
- 15 რომელმან ერთბამად შენდა და ჩემდა დაატკბენ
 ჭამადნი, რამეთუ ვიდოდეთ ჩუენ
 ერთგულებით სახლსა ღმრთისასა.

16 მოვედინ სიკუდილი მათ ზედა და ცოცხლივ
შთაჯდენ იგინი ჯოჯოხეთად; რამეთუ უკეთურება იყო
სამკვდრებელსა შინა მათსა და შორის მათსა.

17 მე ღმრთისა მიმართ ღალად-ვეყავ

და უფალმან ისმინა ჩემი;

18 მწუხრი, დილეულ და სამხრად მიუთხრობდე

და ვიტყოდი და ესმეს ვმისა ჩემისაჲ.

19 ივსნეს სული ჩემი მშვიდობით მახლობელთაგან ჩემთა,
რამეთუ მრავლობით იყვნეს იგინი ჩემ თანა.

20 ესმეს ღმერთსა და დაამდაბლნეს იგინი, რომელ-იგი
წინავე იყო საუკუნეთა; რამეთუ არა არს მათდა
ნაცვალ, არცა შეეშინა მათ ღმრთისა.

21 მიყო კელი მისი, რაფთამცა მიაგო მათ,

რამეთუ მათ შეაგინეს შჯული მისი.

22 განიყვნეს იგინი რისხვითა პირისა მისისაჲთა და
მიეახლნეს გულნი მათნი. ლბილ იქმნეს სიტყუანი მათნი
უფროის ზეთისა და იგინი იყვნეს
ვითარცა ისრისპირნი.

23 მიუტევე უფალსა ზრუნვაჲ შენი

და მან გამოგზარდოს შენი;

და არა სცეს შერყევაჲ

უკუნისამდე მართალსა.

24 ხოლო შენ, ღმერთმან,

შთაჰჯადნე იგინი მღვმესა მას განხრწნისასა;

კაცთა მოსისხლეთა და მზაკუვართა ნუ განაზოგნენ
დღენი მათნი?

ხოლო მე, უფალო, შენ გესაჲ.

დიდებაჲ

კანონი 8

55

დასასრულსა, ერისათჳს განშორებულისა წმიდათაგან,
დავითის ძეგლისწერაჲ რაჟამს-იგი შეიპყრეს
უცხოთესლთა გეთს შინა

- 2 მიწყალე მე, ღმერთო, რამეთუ დამთრგუნა მე კაცმან,
მარადღე ბრძოლითა მაჭირვა მე.
- 3 დამთრგუნეს მე მტერთა ჩემთა მარადღე,
რამეთუ მრავალ არიან, რომელნი მბრძენან მე მალლით.
- 4 დღისი არა მეშინოდის მე, რამეთუ მე შენ გესავ.
- 5 ღმრთისა მიერ ვაქნე სიტყუანი ჩემნი;
ღმერთსა ვესავ, არა შემეშინოს;
რაჲ მიყოს მე ვორციელმან?
- 6 მარადღე სიტყუანი ჩემნი მოიძაგნეს,
ჩემთჳს იყვნეს ყოველნი ზრახვანი მათნი ბოროტებით.
- 7 მწირ იქმნენ და დაეფარნენ,
რამეთუ იგინი ბრჭყალსა ჩემსა უმზირდეს,
ვითარცა უმზირდეს სულსა ჩემსა.
- 8 ამისთჳს არარაძთა დასცნე იგინი

და რისხვით ერნი მოსრნე.

9 ღმერთო, ცხორებაჲ ჩემი შენ გითხარ, დასხენ
ცრემლნი ჩემნი შენ წინაშე, ვითარცა აღმითქუ მე.

10 მიიქცენ მტერნი ჩემნი მართლუკუნ,
რომელსა დღესა გხადოდი შენ; აჰა ესერა მიცნობიეს მე,
რამეთუ ღმერთი ჩემი ხარი შენ.

11 ღმრთისა მიმართ ვაქნე სიტყუანი ჩემნი
და უფლისა მიმართ ვაქნე თქუმულნი ჩემნი.

12 ღმერთსა ვესავ, არა შემეშინოს;
რაჲ მიყოს მე კაცმან?

13 შეიწირე აღნათქუემი ჩემი, ღმერთო,
რომელ მიგცე შენ ქებისაჲ.

14 რამეთუ ივსენ სული ჩემი სიკუდილისაგან,
თუალნი ჩემნი - ცრემლთაგან და ფერჯნი ჩემნი -
ბრკოლისაგან; სათნო-ვეყო მე წინაშე უფლისა
ნათელსა შინა ცხოველთასა.

56

დასასრულსა, ნუ განხრწნი, დავითის
ძეგლისწერისათჳს, რაჟამს-იგი ივლტოდა პირისაგან
საულისა და შევიდა ქუაბსა მას

2 მიწყალე მე, ღმერთო, მიწყალე მე, რამეთუ შენ
გესაუეს სული ჩემი; და საფარველსა ფრთეთა შენთასა
ვესვიდე, ვიდრემდის წარვდეს უშჯულოებაჲ.

3 ვჰა-ვეყო ღმრთისა მიმართ მალლისა, ღმრთისა
ქველისმოქმედისა ჩემისა.

დიაფსალმაჲ

4 გამოავლინა ზეცით და მაცხოვნა მე
და მისცნა საყუედრელად დამთრგუნველნი ჩემნი;
დიაფსალმაჲ

გამოავლინა ღმერთმან წყალობამ მისი
და ჭეშმარიტებამ მისი.

5 და იყვნა სული ჩემი შორის მვეცთაგან,
რამეთუ მეძინა მე ზრუნვით;
ძენი კაცთანი, კბილნი მათნი ჭურ და ისარ,
და ენანი მათნი ვითარცა ვრმალნი ლესულნი.

6 ამაღლდი ცათა შინა, ღმერთო,
და ყოველსა ქუეყანასა ზედა არს დიდებამ შენი.

7 მახე განჰმზადეს ფერვთა ჩემთათჳს
და დაამდაბლეს სული ჩემი;
თხარეს წინაშე პირსა ჩემსა მთხრებლი
და იგინივე შთაითხინეს.

8 განმზადებულ არს გული ჩემი შენდამი, ღმერთო,
განმზადებულ არს გული ჩემი,
გაქებდე და გიგალობდე შენ დიდებითა ჩემითა.

9 განიღჳძე, დიდებაო ჩემო,
განიღჳძე საფსალმუნითა და ებნითა.
მე განვიღჳძო განთიად.

10 აღგიარო შენ ერსა შორის, უფალო,
და გიგალობდე შენ წარმართთა შორის.

11 რამეთუ განდიდნა ცამდე წყალობამ შენი
და ღრუბელთამდე ჭეშმარიტებამ შენი.

12 ამაღლდი ცათა შინა, ღმერთო,
და ყოველსა ქუეყანასა ზედა არს დიდებამ შენი.

57

დასასრულსა, ნუ განხრწნი, დავითის
ქეგლისწერისათჳს

2 ჭეშმარიტად თუ სიმართლესა იტყვთ?
სიწრფოებასა შჯიღით, ძენო კაცთანო?

3 და რამეთუ გულსა შინა უშჯულოებასა იქმთ
 ქუეყანასა ზედა,
 სიცრუევსა ველნი თქუენნი ნივთებენ.
 4 უცხო იქმნეს ცოდვილნი საშოთგან,
 შესცოტეს მუცლითაგან და იტყოდეს სიცრუევსა.
 5 გულისწყრომაჲ მათი მსგავს არს გუელისასა,
 ვითარცა ასპიტისა ყრუმსა,
 რომელსა დაეყვინან ყურნი მისნი,
 6 რომელმან არა ისმინის ვჲაჲ მსახრვალისაჲ
 და წამლისაჲ მწამლველისაგან ბრძნისა.
 7 ღმერთმან შემუსრნეს კბილნი მათნი
 პირსა შინა მათსა,
 და შუანი ლომთანი შეფქენა უფალმან.
 8 შეურაცხ-იქმნენ იგინი ვითარცა წყალი დათხეული,
 გარდააცუას მშულდსა მისსა,
 ვიდრემდის მოუძღურდენ.
 9 ვითარცა ცული რაჲ დადნის, ეგრე მოესრულნენ;
 დაეცა მათ ზედა ცეცხლი და არა იხილეს მზე.
 10 ვიდრე არა თანაიყოს ეკალთა თქუენთა ძეძვ,
 ვითარცა ცხოველნი, ვითარცა რისხვით
 შთანთქნეს იგინი.
 11 იხარებდეს მართალი,
 რაჟამს იხილოს შურისგებაჲ,
 ველნი მისნი დაიბანნეს სისხლითა ცოდვილისაჲთა.
 12 და თქუას კაცმან, რამეთუ:
 არს სამე ნაყოფი მართლისაჲ;
 და არს სამე ღმერთი,
 რომელმან საჯნეს იგინი
 ქუეყანასა ზედა.

დიდებაჲ

დასასრულსა, ნუ განხრწნი, დავითის ძეგლისწერამ,
 ოდეს-იგი მიავლინა საულ და შეიცვა სახლი მისი
 მოკლვად მისა

2 მივსენ მე მტერთა ჩემთაგან, ღმერთო, და მათგან,
 რომელნი აღდგომილ არიან ჩემ ზედა, განმარინე მე.

3 მივსენ მე მოქმედთაგან უშჯულოებისათა
 და კაცთა მისისხლეთაგან მაცხოვრე მე.

4 რამეთუ ესერა მონადირეს სული ჩემი,
 და დამესხნეს ჩემ ზედა ძლიერნი;

არცა უშჯულოებაჲ ჩემი,

არცა ცოდვაჲ ჩემი, უფალო;

5 უცოდველად ვრბიოდე და წარვჰმართე,
 განიღძე შემთხუევად ჩემდა და იხილე.

6 და შენ, უფალო ღმერთო ძალთაო, ღმერთო
 ისრაელისაო, მოიხილე მოხედვად ყოველთა წარმართთა
 და ნუ შეიწყალებ

ყოველთა მოქმედთა უშჯულოებისათა.

7 მიიქცენ მწუხრი და დაყმებოდინან ვითარცა ძალღი
 და მოადგენ ქალაქსა.

8 ესერა იგინი იტყოდინან პირითა მათითა,
 და მახვლი ბაგეთა შინა მათთა,

ვითარმედ ვის ესმა?

9 და შენ, უფალი, ეცინოდი მათ

და შეურაცხ-ჰყვნე ყოველნი წარმართნი.

10 ძალი ჩემი შენდამი ვიმარხო,

რამეთუ შენ, ღმერთი, მწე ჩემდა ხარ,

11 ღმერთი ჩემი, რამეთუ წყალობამან მისმან
 იმსთოს ჩემდამო;

ღმერთმან ჩემმან მიჩუენოს მე მტერთა ჩემთამ.
 12 ნუ მოსწყუედ მათ, ნუუკუე დაივიწყონ
 შჯული შენი; განაბნიენ იგინი ძალითა შენითა
 და დაამკუენ იგინი, მფარველო ჩემო უფალო.
 13 ცოდვამ პირისა მათისამ სიტყუამ ბაგეთა მათთამ,
 და შეიპყრნედ იგინი ამპარტავანებიითა მათითა
 და წყევასა და სიცრუევსა უთხრობდენ.
 14 აღსასრულსა რისხვით მოასრულნე და ნულარა იპოვნენ;
 და გულისჯმა-ყონ, რამეთუ ღმერთი უფლებს
 იაკობსა ზედა და კიდეთა ქუეყანისათა.
 15 მიიქცენ მწუხრი და დაყმებოდიან ვითარცა ძალლი
 და მოადგენ ქალაქსა.
 16 იგინი განიბნინენ ჭამად
 და უკუეთუ ვერ განძლენ, დრტუნვიდენცა.
 17 ხოლო მე ვაქებდე ძალსა შენსა და ვიხარებდე მე
 განთიად წყალობითა შენითა;
 რამეთუ მეყავ მე მფარველ და შესავედრებელ ჩემდა
 დღესა ჭირისა ჩემისასა.
 18 მწე ჩემი ხარი შენ, შენ გიგალობდე,
 რამეთუ ღმერთი ველისაღმპყრობელი ჩემი ხარი შენ,
 ღმერთო ჩემო, წყალობაო ჩემო.

59

დასასრულსა, ცვალებადთათჳს მერმეცა; ძეგლისწერამ
 დავეითისი სამოძღურებელად, რაჟამს-იგი მოწუა
 შუადინარე ასურეთისამ და ასურეთი სობაკამ და
 მოაქცია იოაბ, და დასცა ედომი ვევსა მას მარილთასა
 ათორმეტი ათასი

3 ღმერთო, განმთხიენ ჩუენ და დამამკუენ ჩუენ,
 შემრისხენ და შემიწყალენ ჩუენ.

4 შეარყიე ქუეყანამ და შეადრწუნე იგი;
განკურნე შემუსრვილებამ მისი, რამეთუ შეიძრა.

5 უჩუენე ერსა შენსა სიფიცხლე,
მასუ ჩუენ ღვწომ ღმობიერებისამ.

6 მოეც მოშიშთა შენთა სასწაული
განრომად პირისაგან მშულდისა,

7 რადთა ივსნენ საყუარელნი შენნი;
მაცხოვნე მე მარჯუენითა შენითა
და შეგესემინ ჩემი.

8 ღმერთი იტყოდა წმიდით გამო მისით:
განვიხარო და განვყო სიკიჰამ და ღელე იგი
საყოფელთამ განვზომო.

9 ჩემი არს გალაად და ჩემი არს მანასე, და ეფრემ,
დამამტკიცებელი თავისა ჩემისამ, იუდა, მეუფწ ჩემი,

10 მოაბ, სიავი სასოებისა ჩემისამ; იღუმიაჲდე
წარვიმართო სლვამ ჩემი,
მე უცხოთესლნი დამემორჩილნეს.

11 ვინ მიმიყვანოს მე ქალაქსა მას შეცვულსა?
ანუ ვინ მიმიძღუეს მე იღუმიაჲდე,

12 არათუ შენ, ღმერთმან, რომელმანცა განმთხიენ
ჩუენ და არა გამოხუედ ღმერთი ძალად ჩუენდა?

13 მომეც ჩუენ შეწევნამ ჭირსა;
რამეთუ ცუდ არს ცხორებამ კაცისამ.

14 ღმრთისა მიერ ვყოთ ძალი და მან შეურაცხ-ყვნეს
მაჭირვებელნი ჩუენნი.

60

დასასრულსა, ქებათა შინა დავითისი

2 შეისმინე, ღმერთო, ვედრებისა ჩემისამ,
მოხედენ ჩემსა ლოცვასა.

- 3 კიდითგან ქუეყანისამთ შენდა ღალად-ვყავ
 მოწყინებასა გულისა ჩემისასა;
 კლდესა ზედა აღმამალლე მე, მიძლოდე მე.
 4 და იყავ ჩემდა სასო, გოდოლ მტკიცე
 წინაშე პირსა მტერისასა.
 5 დავიმკვდრო საყოფელთა შენტა უკუნისამდე,
 დავეფარო მე საფარველსა ფრთეთა შენტასა.
 6 რამეთუ შენ, ღმერთმან, ისმინე ლოცვათა ჩემთამ და
 ეც მკვდრობამ მოშიშთა სახელისა შენისათა.
 7 ღლითი-დღე შესძინნე მეუფესა წელიწადნი მისნი
 მიღლემდე ნათესავითი-ნათესავად.
 8 დაადგრების უკუნისამდე წინაშე ღმრთისა; წყალობამ
 და ჭეშმარიტებამ მისი,
 ვინ გამოიძიოს იგი?
 9 ესრეთ უგალობდე სახელსა შენსა უკუნისამდე
 და მიგცნე მე ლოცვანი ჩემნი ღლითი-დღე.

ღიდება

61

დასასრულსა, იდიუმისთჳს, ფსალმუნი დავითისი

- 2 ანუ არა ღმერთსავე დაემორჩილოსა სული ჩემი?
 რამეთუ მის მიერ არს ცხორება ჩემი.
 3 და რამეთუ იგი არს ღმერთი ჩემი და მაცხოვარი
 ჩემი, შესავედრებელი ჩემი
 და მე არა შევირყიო უფრომს.
 4 ვიდრემდის დაესხმით კაცთა ზედა და მოჰკლავთ
 თქუენ ყოველნი, ვითარცა კედელსა მიდრეკილსა
 და ღობესა დაჭენებულსა?
 5 ხოლო პატივისა ჩემისამ იზრახეს განშორებამ

და რბიოდეს წყურვილითა; პირითა მათითა
აკურთხევდეს და გულითა მათითა სწყევდეს.

6 გარნა ღმერთსა დაემორჩილე, სულო ჩემო,
რამეთუ მის მიერ არს თმენაჲ ჩემი,

7 და რამეთუ იგი არს ღმერთი ჩემი და მაცხოვარი
ჩემი, შესავედრებელი ჩემი, და მე არა შევირყიო.

8 ღმრთისა მიმართ არს ცხორებაჲ ჩემი და ღიდებაჲ
ჩემი; ღმერთი შეწვენისა ჩემისაჲ და სასოებაჲ ჩემი
ღმრთისა მიმართ.

9 ესევედით მას ყოველი კრებული ერისაჲ, განჰფინენით
მის წინაჲშე გულნი თქუენნი,
რამეთუ ღმერთი მწე თქუენდა არს.

10 ხოლო ამაო არიან ძენი კაცთანი, ცრუ არიან ძენი
კაცთანი სასწორთა მათ ზედა სიცრუვისათა
და იგინივე ამაოებით არიან ურთიერთას.

11 ნუ ესავთ სიცრუვესა და ტაცებად ნუ გსურის;
სიმდიდრე თუ გარდაგერეოდის, ნუ შეაპყრობთ გულთა
თქუენთა.

12 ერთჯერ თქუა ღმერთმან და ორი ესე მესმა, რამეთუ
ღმრთისა არს სიმტკიცე.

13 და შენი არს, უფალო, წყალობაჲ,
რამეთუ შენ მიაგო კაცად-კაცადსა
საქმეთა მისთაებრ.

62

ფსალმუნნი დავითისი, რაჟამს იყო იგი უდაბნოსა მას
ჰურიასტანისასა

2 ღმერთო, ღმერთო ჩემო, შენდამი აღვიმსთობ;
სწყურიან შენდამი სულსა ჩემსა;

რაოდენჯერ-მე არს ვორცი ესე ჩემი ქუეყანასა ამას
შინა უდაბნოსა, უგზოსა და ურწყულსა?

3 ესრეთ წმიდასა შინა გერუენე შენ, რამთა ვიხილო მე
ძალი და დიდებაჲ შენი.

4 რამეთუ უმჯობეს არს წყალობაჲ შენი უფრომს
საცხორებელთასა და ბაგენი ჩემნი გაქებდენ შენ.

5 ესრეთ გაკურთხევდე შენ, ცხორებასა ჩემსა, და
სახელითა შენითა აღვიპყრნე ველნი ჩემნი.

6 ვითარცა ცმელითა და სიპოხითა
განძღეს სული ჩემი და ბაგითა გალობისაჲთა გაქებდეს
შენ პირი ჩემი.

7 უკუეთუმცა მოგივსენე შენ სარეცელთა ჩემთა ზედა,
ცისკარსამცა გევედრებოდე შენ;

8 რამეთუ შენ შემწე მეყავ მე და საფარველსა ფრთეთა
შენთასა ვიხარებდე.

9 მიგდევდა სული ჩემი შემდგომად შენსა
და მე შემეწია მარჯუენე შენი.

10 ხოლო მათ ცუდად იძიეს სული ჩემი,
შთაჯდენ იგინი ქუესკნელთა ქუეყანისათა.

11 მიეცნენ იგინი ველთა მახვლისათა,
ნაწილად მელთა იყვნენ იგინი.

12 ხოლო მეუფეჲ იხარებდეს ღმრთისა მიმართ
და იქოს ყოველი, რომელი ფუცვიდეს მისა,
რამეთუ დაიყო პირი,
რომელი იტყოდა სიცრუევსა.

63

დასასრულსა ფსალმუნი დავითისი

2 შეისმინე, ღმერთო, ვმისა ჩემისაჲ,
გევედრებოდი რაჲ მე შენდამი,

შიშისაგან მტერისა ივსენ სული ჩემი.

3 დამიფარე მე ამბოხისაგან უკეთურთაჲსა და სიმრავლისაგან მოქმედთა სიცრუვისათა.

4 რომელთა აღილესნენ ვითარცა მახვლნი ენანი მათნი, გარდააცუეს მშულდსა მათსა საქმე სიმწარისაჲ,

5 რაითამცა განგუმირეს დაფარულსა შინა უბიწოჲ; მყის სისრა-უყონ მას და არა შეიშინონ.

6 განიმტკიცეს თავისა თვისსა სიტყუაჲ უკეთური, მიუთხრეს დარწყუმაჲ მახისაჲ; და თქუეს: ვინ იხილნეს იგინი?

7 გამოიძიეს უშჯულოებაჲ, განილინეს გამოძიებასა გამოსაძიებელისასა;

წარდგეს კაცი სიღრმითა გულისაჲთა,

8 და ამაღლდეს ღმერთი.

ისარ ჩჩვლთა იქმნნეს წყლულეზანი მათნი,

9 და მოუძღურდეს მათ ზედა ენანი მათნი.

შეძრწუნდეს ყოველნი, რომელნი ხედვიდეს მათ.

10 და შეეშინა ყოველსა კაცსა და უთხრნეს მათ საქმენი ღმრთისანი

და დაბადებულნი მისნი გულისჴმა-ყვნეს.

11 ისარებდეს მართალი უფლისა მიმართ

და ესვიდეს მას და იქნენ ყოველნი წრფელნი გულითა.
დიდებაჲ

კანონი 9

64

დასასრულსა, ფსალმუნი დავეითისი, გალობამ
იერემიამსი და ეზეკიელისი ერისა მის მსხემობისამ

2 შენ გშუენის გალობამ, ღმერთო, სიონს,
და შენ მიგეცეს ლოცვამ იერუსალემს.

3 შეგესემინ ლოცვისა ჩემისამ, შ
ენდა ყოველი ვორცაელი მოვიდეს.

4 სიტყუანი უშჯულოთანი განძლიერდეს ჩუენ ზედა, და
ულმრთობათა ჩუენთაგან შენ მილხინო.

5 ნეტარ არს, რომელი გამოიჩიე და შეიწყნარე,
დაიმკვდროს ეზოთა შინა. შენთა,

აღვიესნეთ ჩუენ კეთილითა სახლისა. შენისამთა; წმიდა
არს ტაძარი შენი,

6 საკვრველ არს სიმართლითა. შეისმინე ჩუენი, ღმერთო,
მაცხოვარო ჩუენო,

სასოო ყოველთა კიდეთა ქუეყანისათაო

და რომელნი არიან ზღუათა შინა შორს.

7 განკმზადნა მთანი ძლიერებითა თვისითა,

გარეშერტყმულმან ძლიერებითა,

8 რომელი შეაძრწუნებს სიმდიდრესა ზღვსასა, ოხრასა
ღელვათა მისთასა ვინ დაუთმოს?

შეძრწუნდენ წარმართნი,

9 და ეშინოდის მკვდრთა კიდეთასა

სასწაულთა შენტაგან;

გამოსლვასა ცისკრისასა და მწუხრისასა მხიარულებაჲ.

10 მოხედე ქუეყანასა და დაათრვე იგი,

განამრავლე განმდიდრებაჲ მისი;

მდინარე ღმრთისაჲ აღივსო წყლითა;

განუმზადე საზრდელი მათი,

რამეთუ ესე არს განმზადებაჲ.

11 ურნატნი მისნი დაათრვენ, განამრავლე ნაყოფი მისი,

ცუართა მისითა მხიარულ იყოს ჯეჯლი მისი.

12 აკურთხო გვრგვნი წელიწადისაჲ სიტკბოებითა

შენითა, და ველნი შენნი აღივსნენ სიპოხითა.

13 განპოხნეს შუენიერებაჲ უდაბნომსაჲ,

და სიხარული ბორცუთა შეიმოსონ.

14 შეიმოსნენ ვერძნი ცხოვართანი და ღელეთა

განამრავლონ იფქლი; ღაღადებდენ და გალობდენ.

65

დასასრულსა

გალობაჲ ფსალმუნისაჲ აღდგომისათჳს

1 ღაღადებდით ღმრთისა ყოველი ქუეყანაჲ.

2 უგალობდით სახელსა მისსა, მიეცით

ღიდებაჲ ქებულებასა მისსა.

- 3 არქუთ ღმერთსა: რაბამად საშინელ არიან საქმენი
შენნი; მრავლითა ძალითა შენითა
გეცრუვნეს შენ მტერნი შენნი.
- 4 ყოველი ქუეყანაჲ თაყუანის-გცემდენ შენ
და გიგალობდენ და უგალობდენ
სახელსა შენსა, მაღალო.
- 5 მოვედით და იხილენით საქმენი ღმერთისანი,
ვითარ საშინელ არს განზრახვათა შინა
უფროჲს ძეთა კაცთასა,
- 6 რომელი გარდააქცევს ზღუასა ხმელად,
მდინარესა წიაღ-ვდენ ფრჯივ;
მუნ ვიხარებდეთ ჩუენ მისა მიმართ,
- 7 რომელი-იგი უფლებს ძალითა თუსითა საუკუნეთა.
თუალნი მისნი წარმართთა ხედვენ;
რომელთა განამწარეს იგი,
ნუ ამაღლდებიედ თავით თუსით.
- 8 აკურთხევდით წარმართნი ღმერთსა ჩუენსა და
სასმენელ ყავთ ვჲაჲ ქებისა მისისაჲ,
- 9 რომელმან დადვა სული ჩემი ცხორებად
და არა სცა ძრვაჲ ფერჯთა ჩემთა.
- 10 რამეთუ გამოძცადენ ჩუენ, ღმერთო,
და გამომაჯურვენ ჩუენ,
ვითარცა გამოიჯურვების ვეცხლი.
- 11 შემიყვანენ ჩუენ საფრჯესა,
დაჰკრიბე ჭირი ბეჭთა ჩუენთა.
- 12 ავლინენ კაცნი თავთა ზედა ჩუენთა;
განვლეთ ჩუენ ცეცხლი და წყალი,
და გამომიყვანენ ჩუენ განსასუენებელად.
- 13 შევიდე სახლსა შენსა მსხუერპლებითა
და მიგცნე შენ ლოცვანი ჩემნი,

14 რომელ აღთქმეს ბაგეთა ჩემთა,
და იტყოდა პირი ჩემი ჭირსა შინა ჩემსა.

15 საკუერთხები ტვნოანი შენდა შევწირო
ვერძებითა და საკუმეველითა,
შევწირო შენდა ზუარაკები და ვაცები.

ღიაფსალმამ

16 მოვედით, ისმინეთ ჩემი,
და გითხრა თქუენ ყოველთა მოშიშთა ღმრთისათა,
რაოდენი უყო სულსა ჩემსა.

17 მისა მიმართ პირითა ჩემითა ღაღად-ვყავ
და აღვამაღლე იგი ენითა ჩემითა.

18 სიცრუვესა თუ ვხედევდ გულსა შინა ჩემსა,
ნუ ისმენნ ჩემსა უფალი.

19 ამისთვის შეისმინა ჩემი ღმერთმან
და მოხედნა ვმასა ვედრებისა ჩემისასა.

20 კურთხეულ არს ღმერთი,
რომელმან არა განიშორა ლოცვამ ჩემი
და არცა წყალობამ მისი ჩემგან.

66

ფსალმუნი ქებისამ, დავითისი

2 ღმერთო, მიწყალენ ჩუენ და მაკურთხენ ჩუენ,
გამოაჩინე პირი შენი ჩუენ ზედა
და მიწყალენ ჩუენ.

ღიაფსალმამ

3 ცნობად ქუეყანასა ზედა გზამ შენი და ყოველსა
თესლებსა შორის მაცხოვარებამ შენი.

4 აღგიარებდენ შენ ერნი, ღმერთო, აღგიარებდენ შენ
ერნი ყოველნი.

5 მხიარულ იყვნედ და იხარებდენ თესლნი,
რამეთუ განსაჯნე ერნი სიწრფოებით
და თესლებსა ქუეყანასა ზედა უძლოდი.
6 ალგიარებდენ შენ ერნი, ღმერთო,
ალგიარებდენ შენ ერნი ყოველნი.
7 ქუეყანამან გამოსცა ნაყოფი თუსი;
მაკურთხენ ჩუენ, ღმერთო, ღმერთმან ჩუენმან;
8 მაკურთხენინ ჩუენ ღმერთმან
და ეშინოდენ მისგან ყოველთა კიდეთა ქუეყანისათა.

დიდებაჲ

67

დასასრულსა, დავითის ფსალმუნი, შესხმისაჲ

2 აღდეგინ ღმერთი,
და განიბნინენ ყოველნი მტერნი მისნი,
და ივლტოდენ მოძულენი მისნი პირისა მისისაგან.
3 ვითარცა მოაკლდის კუამლსა, მოაკლდენ,
და ვითარცა ცკლი რაჲ დადნის წინაშე ცეცხლსა,
ეგრეთ წარწყმდენ ცოდვილნი პირისაგან ღმრთისა.
4 და მართალნი იხარებდენ,
მხიარულ იყვენენ წინაშე ღმრთისა
და განსცხრებოდინ სიხარულითა.

დიაფსალმაჲ

5 აქებდით ღმერთსა და უგალობდით სახელსა მისსა,
გზა-უყავთ მას, რომელი-იგი ამაღლდა დასავალით;
უფალ არს სახელი მისი და იხარებდით მის წინაშე.
6 შეძრწუნდედ პირისა მისისაგან,
რომელი-იგი მამა არს ობოლთაჲ
და მსაჯული ქურივთაჲ;

ღმერთი ადგილსა წმიდასა მისსა.

7 ღმერთმან დაამკვდრნის ერთსახენი სახლსა,
გამოიყვანნის კრულნი სიმჴნითა თჳსითა; .

ეგრეცა განმამწარებელნი მისნი,
რომელნი დამკვდრებულ არიან სამარებსა.

8 ღმერთო, გამოსლვასა შენსა წინაშე ერისა შენისა
და წიაღსლვასა შენსა: უდაბნოდ

ღიაფსალმაჲ

9 ქუეყანაჲ შეიძრა და ცანიცა წუთოდეს
პირისაგან ღმრთისა სინამსა,
პირისაგან ღმრთისა ისრაელისა.

10 წჳჲმაჲ ნებსითი განუმზადო, ღმერთო,
სამკვდრებელსა შენსა;

მო-ღათუ-უძღურდა, ხოლო შენ და-ვე-ამტკიცო იგი.

11 და ცხოველნიცა შენნი მკვდრ არიან მას შინა;
განუმზადე სიტკბოებითა შენითა გლახაკსა, ღმერთო.

12 უფალმან სცეს სიტყუაჲ, რომელნი ახარებენ ძალითა
მრავლითა.

13 მეუფე ძალთაჲ საყუარელისაჲ, შუენიერებითა
სახლისაჲთა განყოფად ნატყუენავისა.

14 უკუეთუ დაიძინოთ შორის ნაწილებსა,
ფრთენი ტრედისანი ვეცხლითმოსილო,
და ბეჭტსაშუეალი მისი ფერითა ოქრომსაჲთა.

15 რაჲჲმს განაჩინებდა ცათა მყოფი იგი
მეუფებსა მას ჴედა, განთოვლდენ იგინი სელმონს.

16 მთაჲ ღმრთისაჲ - მთაჲ პოხილი;

მთაჲ შეყოფილი და მთაჲ პოხილი.

17 რასა-მე ჰგონებთ თქუენ, მთანო შეყოფილნო?

მთაჲ ესე, რომელ სთნდა ღმერთსა
დამკვდრებად მას ჴედა,

- და რამეთუ უფალმანცა დაამკვდროს იგი სრულიად.
18 ეტლნი ღმრთისანი ბევრწილ არიან
და ათასეულნი წარუმართებენ მას;
უფალი მათ შორის სინასა, მთასა წმიდასა მისსა.
19 აღჰყედ მაღალსა, წარმოსტყუენე ტყუელ
და მოიღე ნიჭები კაცთა შორის,
რამთა ურჩნიცა სამკვდრებელად იყვენენ.
20 უფალი ღმერთი კურთხეულ, კურთხეულ არს
ღმერთი დღითი-დღე, წარგვმართოს ჩუენ ღმერთმან
მაცხოვარებისა ჩუენისამან;
21 ღმერთი ჩუენი ღმერთ მაცხოვარ, და უფლისა
უფლისაგან არიან გამოსავალნი სიკუდილისანი.
22 ხოლო ღმერთმან შემუსროს თავები მტერთა მისთამ,
თხემი თმითურთ, რომელნი ვლენან
უშჯულოებითა მათითა.
23 თქუა უფალმან: ბასანიო მოვაქციო,
მოვაქციო სიღრმეთა შინა ზღვსათა;
24 რამთა შეიღებოს ფერჯი შენი სისხლითა
და ენანი ძაღლთა შენთანი - მტერთაგან მის მიერ.
25 გამოჩნდეს სლვანი შენნი, ღმერთო,
სლვანი ღმრთისა ჩემისა და მეუფისანი წმიდასა შინა.
26 იმსთუეს მთავართა მახლობელად მგალობელთა,
შორის ქალწულთა მეებნეთასა.
27 ეკლესიათა შინა აკურთხევიით ღმერთსა
და უფალსა წყაროთაგან ისრაელისთა.
28 მუნ ბენიამენ ჭაბუკი განკრვებასა;
მთავარნი იუდაისნი წინამძღუარნი მათნი;
მთავარნი ზაბულონისნი,
მთავარნი ნეფთალემისნი.
29 ბრძანე, ღმერთო, ძალითა შენითა;

განაძლიერე, ღმერთო, ესე,
რომელ ჰქმენ ჩუენ შორის.

30 ტაძრით შენით იერუსალემით
შენდა შეწირონ მეფეთა ძლუენი.

31 შეპრისხენ შენ მჯეცთა ლერწმისათა;

კრებული ზუარაკთაჲ

დიაკეულთა შორის ერისათა

მიდრეკად გამოცდილთა ვეცხლითა.

განაბნიენ წარმართნი,

რომელთა ჰნებაეს ბრძოლაჲ.

32 მოვიდენ მოციქულნი ეგვპტით,

ჰინდოეთმან უსწროს ველისა მიცემად ღმრთისა.

33 მეფენი ქუეყანისანი აქებდით ღმერთსა

და უგალობდით უფალსა.

34 რომელი-იგი ამაღლდა ცასა ცათასა აღმოსავალით,
ესერა მოსცეს ვჰამ თუსი, ვჰამ ძლიერებისაჲ.

35 მიეცით დიდებაჲ ღმერთსა;

ისრაელსა ზედა დიდადშუენიერებაჲ მისი

და ძალი მისი ღრუბელთა შინა.

36 საკვრველ არს ღმერთი წმიდათა შორის მისთა;

ღმერთი ისრაელისაჲ,

მან მოსცეს ძალი და სიმტკიცე ერსა თუსსა.

კურთხეულ არს ღმერთი.

დიდებაჲ

68

დასასრულსა, ცვალებადთათუს, ფსალმუნი დავითისი

2 მაცხოვნე მე, ღმერთო,

რამეთუ შევიდეს წყალნი სულად ჩემდადმდე.

3 დავინთქ მე უყსა უფსკრულისასა,

და არა არს დათმენამ;

მოვედ მე სიღრმესა ზღუსასა

და მოქცევამან დამნთქა მე.

4 დავშუერი მე ღალადებითა, და დამკდა ვჰამ ჩემი,

მოაკლდა თუალთა ჩემთა

სასოებითა ღმრთისა მიმართ ჩემისა.

5 განმრავლდეს უფრომს თმათა თავისა ჩემისათა

მოძულენი ჩემნი ცუდად;

განძლიერდეს მდევარნი ჩემნი,

მტერნი ჩემნი სიცრუევით;

და რამ-იგი არა მეტაცა, მაშინ მიუზღევდ.

6 ღმერთო, შენ უწყი უგუნურებამ ჩემი

და შეცოდებანი ჩემნი შენგან არა დაეფარნეს.

7 ნუ პრცხუენებინ ჩემდამო,

რომელთა დაგიტომონ შენ, უფალო, უფალო ძალთაო;

ნუცა ჰკდემებინ ჩემ ძლით,

რომელნი გეძიებენ შენ, ღმერთო ისრაელისაო.

8 რამეთუ შენთჳს დავითმინე ყუედრებამ,

და დაფარა სირცხულმან პირი ჩემი.

9 უცხო ვექმენ მე ძმათა ჩემთა და სტუმარ - ძეთა

დედისა ჩემისათა.

10 რამეთუ შურმან სისხლისა შენისამან შემჰამა მე

და ყუედრებანი მაყუედრებელთა შენთანი

ღამეცნეს ჩემ ზედა.

11 და დავითარე მარხვითა სული ჩემი,

და იქმნა იგი ჩემდა საყუედრელ.

12 ვყავ სამოსლად ჩემდა ძაძამ და ვექმენი მათ იგავ.

13 ჩემთჳს ზრახვიდეს, რომელნი სხდეს ბჭეთა,

და ჩემდამო გალობდეს, რომელნი სუმიდეს ღვნოსა.

- 14 ხოლო მე ვილოცევედ შენდამი, უფალო; .
 ეამსა შეწყნარებისასა, ღმერთო,
 სიმრავლითა მოწყალებისა შენისაჲთა შეისმინე ჩემი
 ჭეშმარიტებითა მაცხოვარებითა შენისაჲთა.
- 15 მივსენ მე თივისაგან, რაჲთა არა დავინთქა;
 განვერი მე მოძულეთა ჩემთაგან
 და სიღრმეთაგან წყალთაჲსა.
- 16 ნუ დამნთქამნ მე მორევი წყალთაჲ,
 ნუცა შთამნთქამნ მე უფსკრული,
 ნუცა შეიყოფნ ჩემ ზედა ჯურღმული პირსა მისსა.
- 17 ისმინე ჩემი, უფალო,
 რამეთუ ტკბილ არს წყალობაჲ შენი;
 მრავლითა მოწყალებითა შენითა მოიხილე ჩემ ზედა.
- 18 ნუ გარემიიქცევ პირსა შენსა მონისა შენისაგან,
 რამეთუ მჭირს მე, მსთუად შეგესემინ ჩემი.
- 19 მოხედენ სულსა ჩემსა და განარინე იგი
 და მტერთა ჩემთაგან მივსენ მე.
- 20 რამეთუ შენ უწყი ყუედრებაჲ ჩემი
 და სირცხვლი ჩემი და კდებაჲ ჩემი;
 შენ წინაშე არიან ყოველნი მაჭირვებელნი ჩემნი.
- 21 ყუედრებაჲ დაითმინა სულმან ჩემმან
 და გლახაკობაჲ; და ველოდე მე თანამჭუვარსა,
 და არა იყო; და ნუგეშინისმცემელსა, და არა ვპოვე.
- 22 და მცეს მე საჭმლად ჩემდა ნავლელი
 და წყურილსა ჩემსა მასუეს მე ძმარი.
- 23 იქმენინ ტაბლაჲ მათი მათ წინაშე საფრვე
 და მისაგებელ და საცთურ.
- 24 დაუბნელდენ თუალნი მათნი,
 რაჲთა არა ხედვიდენ,
 და ზურგი მათი მარადის შედრიკე.

25 მიჰფინე მათ ზედა რისხვამ შენი
 და გულისწყრომამ რისხვისა შენისა ეწიენ მათ.
 26 იყავნ სამკვდრებელი მათი ოჯერ
 და საყოფელთა მათთა ნუ იყოფინ მკვდრი,
 27 რამეთუ რომელი შენ დაეც, მათ დევნეს იგი
 და საღმობასა წყლულთა ჩემთასა შესძინეს.
 28 შესძინე უშჯულოებამ
 უშჯულოებასა მათსა ზედა,
 და ნუ შევლენედ იგინი სიმართლესა შენსა;
 29 აივოცნედ იგინი წიგნისა მისგან ცხოველთაჲსა
 და მართალთა თანა ნუ დაიწერებიედ.
 30 გლახაკ და დავრდომილ ვარი მე;
 ღმერთო, მაცხოვარებამ შენი შემეწიენ მე.
 31 ვაქებდე სახელსა ღმრთისა ჩემისასა გალობითა
 და განვადიდო იგი ქებითა;
 32 და სათნო-ეყოს ღმერთსა უფროჲს ვბოჲსა მის
 ჩჩვლისა, რომელსა გამოჰქონედ რქანი და ჭლიკნი.
 33 იხილონ გლახაკთა და იხარებდენ;
 გამოიძიეთ ღმერთი
 და ცხოვნდეს სული თქუენი.
 34 რამეთუ ესმა დავრდომილთაჲ უფალსა
 და პყრობილნი მისნი არა შეურაცხ-ყვნა.
 35 აქებდით მას ცანი და ქუეყანაჲ,
 ზღუაჲ და ყოველი, რაჲ ვალს მას შინა.
 36 რამეთუ ღმერთმან ივსნეს სიონი,
 და აღეშენენ ქალაქნი ჰურიასტანისანი,
 და დაეშენენ მუნ და დაიმკვდრონ იგი;
 37 და ნათესავმან მონათა შენთამან დაიპყრას იგი;
 და რომელთა უყუარს სახელი შენი,
 დაიმკვდრონ მას შინა.

დასასრულსა, დავითისი; ვსენებად,
რამეთუ მაცხოვნა მე უფალმან

2 ღმერთო, შეწვენასა ჩემსა მოხედენ;

უფალო, შეწვენად ჩემდა ისწრაფე.

3 პრცხუენოდენ და კდემებოდენ,

რომელნი ეძიებენ სულსა ჩემსა;

მართლუკუნ იქცენ და სირცხვლეულ იქმნენ,

რომელნი ზრახვიდეს ჩემთვის ძვრსა.

4 მიიქცენ მუნთქუესვე სირცხვლეულნი,

რომელნი მეტყოდეს მე: ვაშა, ვაშა!

5 გალობდენ და იხარებდენ შენდამი ყოველნი,

რომელნი გეძიებენ შენ, უფალო;

და თქუედ მარადის:

დიდ არს ღმერთი, რომელთა უყუარს

მაცხოვარებაჲ შენი.

6 ხოლო მე გლახაკ და დავრდომილ ვარი მე;

ღმერთო, შემეწიე მე; შემწე და მჯსნელი ჩემი ხარი შენ;

უფალო, ნუ ჰყოვნი.

დიღებაჲ

კანონი 10

70

ფსალმუნი დავითისი, ძეთა იონადაბისთა და პირველ-
წარტყუნულთა მათ, წარუწერელი ებრაელთა შორის

1 შენ, უფალო, გესავე;

ნუ მრცხუნებინ მე უკუნისამდე.

2 სიმართლითა შენითა მივსენ და განმარინე მე;
მოყავ ჩემდა ყური შენი და მაცხოვნე მე.

3 მეყავ მე ღმერთი მფარველ და ადგილ ძნელ
განსარინებელ ჩემდა; რამეთუ სიმტკიცე და
შესავედრებელი ჩემი შენ ხარ.

4 ღმერთო ჩემო, მივსენ მე კელთაგან ცოდვილისათა
კელთაგან უშჯულომსათა და ცრუმსათა;

5 რამეთუ შენ ხარ თმენამ ჩემი, უფალო,
უფალო, სასოე ჩემი სიყრმით ჩემითგან.

6 შენდამი განვმტკიცენ საშოფთგან,

დედის მუცლით ჩემითგან

შენ ხარ ჩემი მფარველი;

შენდამი არს გალობამ ჩემი მარადის.

7 ვითარცა სასწაულ ვექმენ მრავალთა,

და შემწე ძლიერი ჩემი შენ ხარ.
8 აღივსენ პირი ჩემი ქებითა,
რამთა უგალობდე დიდებასა შენსა,
ყოველსა დღესა დიდადშუენიერებასა შენსა.
9 ნუ განმაგდებ მე, უფალო, ჟამსა სიბერისასა,
და მოკლებასა ძალისა ჩემისასა ნუ დამაგდებ მე.
10 რამეთუ მრჩუეს მე მტერთა ჩემთა
და რომელთა მოეცვა სული ჩემი,
ზრახვა-ყვეს ერთბამად.
11 და იტყოდეს: ღმერთმან დააგლო იგი;
ღევნეთ და ეწიენით მას,
რამეთუ არავინ არს მესნელ მისა.
12 ღმერთო ჩემო, ნუ განმეშორები ჩემგან;
ღმერთო ჩემო, შეწევნასა ჩემსა მომხედენ.
13 პრცხუენოდენ და მოაკლდენ,
რომელნი ასმენდეს სულსა ჩემსა;
შეიმოსედ სირცხული და კდემამ,
რომელნი ეძიებდეს ძვრსა ჩემთჳს.
14 ხოლო მე მარადის გესვიდე შენ
და შევსძინო ყოველსა ზედა ქებასა შენსა.
15 პირი ჩემი უთხრობდეს სიმართლესა შენსა,
ყოველსა დღესა მაცხოვარებასა შენსა,
რამეთუ არა ვიცოდე მწიგნობრებისაჲ.
16 შევიდე მე ძლიერებითა უფლისაჲთა;
უფალო, მოვივსენო სიმართლე შენი მხოლოდსაჲ.
17 ღმერთო ჩემო, რაოდენი მასწავე მე
სიყრმით ჩემითაგან,
და მოაქამდე მიუთხრობდე საკრველებათა შენთა.
18 და მიმვცოვანებადმდე და სიბერედმდე,
ღმერთო ჩემო, ნუ დამაგდებ მე,

ვიდრემდის მიუთხრა მკლავი შენი
ყოველსა ნათესავსა მომავალსა;
ძლიერებაა შენი

19 და სიმართლე შენი, ღმერთო ჩემო, მიმალლადმდე;
რაოდენი მიყავ მე დიდძალი, ღმერთო,
ვინ გემსგავსოს შენ?

20 რაოდენნი მიჩუენენ მე ჭირნი მრავალნი
და ძვრნი, და მომაქციე და მაცხოვრე მე,
და უფსკრულთაგან ქუეყანისათა აღმომიყვანე მე.

21 განამრავლე ჩემ ზედა დიდებულებამა შენი
და მომაქციე და ნუგეშინის-მეც მე
და უფსკრულთაგან ქუეყანისათა
კუალად აღმომიყვანე მე.

22 და რამეთუ მეცა აღგიარო შენ ერსა შორის,
უფალო, ჭურებიტა საფსალმუნისაჲთა ჭეშმარიტებამა
შენი, ღმერთო; გიგალობდე შენ ებნითა,
წმიდაო ისრაელისაო.

23 იხარებდენ ბაგენი ჩემნი, რაჟამს გიგალობდე შენ
და სულიცა ჩემი, რომელი ივსენ.

24 უფრომს-და ენამცა ჩემი მარადლე იტყოდის
სიმართლესა შენსა, რაჟამს ჰრცხუენოდის
და კდემულ იყვენენ, რომელნი ეძიებენ ძვრსა ჩემსა.

71

სოლომონისთვის ფსალმუნი

1 ღმერთო, საშჯელი შენი მეუფესა მიეც
და სიმართლე შენი - ძესა მეუფისასა

2 განშჯად ერისა შენისა სიმართლით
და გლახაკთა შენთა განკითხვით.

- 3 მიიღედ მათათა მშვიდობაჲ ერისაჲ
და ბორცუთა სიმართლე.
- 4 განიკითხნეს გლახაკნი ერისანი
და აცხოვნნეს ნაშობნი დავრდომილთანი
და დაამდაბლოს ცილისმწამებელი.
- 5 და თანაეგოს მზისა და წინა მთოვარისა
ნათესავითი-ნათესავამდე.
- 6 გარდამოვდეს ვითარცა წვმაჲ საწმისსა ზედა
და ვითარცა ცუარი რაჲ ცურინ ქუეყანასა ზედა.
- 7 გამოაბრწყინვოს დღეთა მისთა სიმართლე
და მრავალი მშვიდობაჲ, ვიდრემდის განკვდეს მთოვარე.
- 8 და უფლებდეს იგი ზღვთი-ზღუადმდე
და მდინარითგან კიდედმდე სოფლისა.
- 9 მის წინაშე პირველად ჰინდონი შეუვრდენ,
და მტერნი მისნი მიწასა ლოშნიდენ;
- 10 მეფეთა თარშისათა და ჭალაკთა ძლუენი შეწირონ
მისა, მეფეთა არაბიამსთა და საბამსთა
ძლუენი მიართუან მას.
- 11 და თაყუანის-სცემდენ მას
ყოველნი მეფენი ქუეყანისანი,
და ყოველნი წარმართნი ჰმონებდენ მას;
- 12 რამეთუ ივსნა გლახაკი ძლიერისაგან, და -
დავრდომილი, რომლისა არა იყო მწე.
- 13 პრიდოს გლახაკსა და დავრდომილსა
და სულნი გლახაკთანი. აცხოვნნეს.
- 14 აღნადგინებისაგან და სიცრუვისა ივსნნეს სულნი
მათნი, და პატიოსან იყოს სახელი მისი მათ წინაშე.
- 15 და ცხოვნდეს და მოეცეს მას
ოქრომსა მისგან არაბიამსა,
და ილოცვიდენ მისთვის სამარადისოდ,

ყოველსა დღესა აკურთხევდენ მას.

16 იყოს სიმტკიცე ქუეყანასა შინა თავსა ზედა მთათასა,
ზჳშთა ამალდდეს უფრომს ლიბანისა ნაყოფი მისი,
და ყუაოდიან ქალაქით გამო,
ვითარცა თივაჲ ქუეყანისაჲ.

17 იყოს სახელი მისი კურთხეულ უკუნისამდე;

უწინარეს მზისა ეგოს სახელი მისი

და პირველ მთოვარისა - საყდარი მისი;

მისა მიმართ იკურთხეოდინ ყოველნი ტომნი

ქუეყანისანი, და ყოველი თესლები ჰნატრიდეს მას,

18 კურთხეულ არს უფალი ღმერთი ისრაელისაჲ,

რომელმან ყვის საკვრველი მხოლომან.

19 და კურთხეულ არს სახელი წმიდაჲ დიდებისა

მისისაჲ უკუნისამდე და უკუნითი-უკუნისამდე,

და აღივსოს დიდებითა მისითა ყოველი ქუეყანაჲ.

იყავნ, იყავნ.

დიდებაჲ

72

**მოაკლდეს გალობანი დავითისნი, ძისა იესესნი.
ფსალმუნი ასაფისი, გალობაჲ ასურასტანელისა მიმართ**

1 ვითარ კეთილ არს ისრაელისა ღმერთი

გულითა წრფელთათჳს.

2 ხოლო ჩემი კნინლა-და შემიძრწუნდეს ფერჯნი,

მცირედლა-და შემიცოტეს სლვანი ჩემნი.

3 რამეთუ ვეშურე უშეჯულოთა,

მშჳდობასა რაჲ ცოდვილთასა ვხედევდ.

4 რამეთუ არა არს ახილვაჲ სიკუდილსა შინა მათსა

და სიმტკიცე გუემათა შინა მათთა.

- 5 შრომასა კაცთა თანა არა შურებიან
და კაცთა თანა იგინი არა იტანჯენ.
- 6 ამისთვის შეიპყრნა იგინი ამპარტავანებამან სრულიად,
შეიმოსეს უღმრთოებამ და სიცრუევე თუსი.
- 7 და გამოვდეს, ვითარცა ცმელისაგან, სიცრუევე მათი,
რამეთუ ვიდოდეს იგინი ზრახვითა გულისადათა.
- 8 განიზრახეს და იტყოდეს უკუეთურებით და
სიცრუევესა მალლად ზრახვიდეს.
- 9 დადვეს ცათა შინა პირი მათი
და ენამ მათი ეთრია ქუეყანასა ზედა.
- 10 ამისთვის მოიქცეს ერი ჩემი აქავე,
და დღენი სრულნი იპოვნენ მათ თანა.
- 11 და თქუეს: ვითარ-მე აგრძნა ღმერთმან,
და ანუ არს-მეა მეცნიერებამ მალლისა თანა?
- 12 აჰა ესერა ესე ცოდვილნი წარმართებულ არიან
და უპყრიეს სიმდიდრე მათი უკუნისამდე.
- 13 და ვთქუ: ცუდად სამე განვიმართლე გული ჩემი
და დავიბანენ უბრალოდ კელნი ჩემნი.
- 14 და ვიყავ მე ტანჯულ ყოველსა დღესა
და მხილებამ ჩემი განთიად.
- 15 და ვთქუ, ვითარმედ: უთხრა ესრეთ:
აჰა ესერა ნათესავსა შვილთა შენთასა აღუთქუ.
- 16 და გულსა მომივდა ცნობად,
ესე არს შრომა ჩემ წინაშე,
- 17 ვიდრემდის შევიდე მე სიწმიდესა ღმრთისასა
და გულისვმა-ვეო აღსასრული მათი.
- 18 ხოლო ზაკუვისა მათისათვის
დასდევ მათთვის ბოროტი და დაამკუენ იგინი
ამპარტავანებასა ოდენ მათსა.
- 19 ვითარღა იქმნეს მოსაოვრებელ მყისსა შინა,
მოაკლდეს და წარწყმდეს უმჯულოებისა მათისათვის?

- 20 ვითარცა სიზმარი განღვებულისაჲ, უფალო,
ქალაქსა შენსა ხატი მათი შეურაცხ-ჰყო.
- 21 რამეთუ აღეტყინა გული ჩემი,
და თირკუმელნი ჩემნი იცვალნეს.
- 22 და მე შეურაცხ ვიქმენ და არა გულისჴმა-ვყავ;
ვითარცა პირუტყვ შევირაცხე შენ წინაშე.
- 23 და მე მარადის შენ თანა ვარ,
მიპყარ ველი მარჯუენე ჩემი.
- 24 და ზრახვითა შენითა მიძლოდე მე
და დიდებითა შემიწყნარე მე.
- 25 რამეთუ რაჲ ძეს ჩემი ცათა შინა,
და შენგან რაჲ ვინებე ქუეყანასა ზედა?
- 26 მოაკლდა გულსა ჩემსა და ვორცთა ჩემთა;
ღმერთი გულისა ჩემისაჲ
და ნაწილ ჩემდა არს ღმერთი უკუნისამდე.
- 27 რამეთუ აჰა ესერა რომელთა განიშორნეს თავნი
თჴსნი შენგან, იგინი წარწყმდენ; და მოსრენ ყოველნი,
რომელნი განგიდგეს შენგან.
- 28 ხოლო ჩემი მიახლებაჲ ღმრთისა კეთილ არს;
და დადებად უფლისა მიმართ სასოებაჲ ჩემი,
მითხრობად ჩემდა ყოველი ქებულებაჲ შენი
ბჭეთა ასულისა სიონისათა.

73

გულისჴმისყოფისათჴს ასათვისა

- 1 რად განგვშორენ ჩუენ, ღმერთო, სრულიად?
განრისხდა გულისწყრომაჲ შენი ცხოვართა ზედა
სამწყომსა შენისათა.
- 2 მოიჴსენე კრებული შენი, რომელ მოიგე დასაბამითგან;
იჴსენ კუერთხითა მკვდრობისა შენისაჲთა

მთაჲ სიონი ესე, რომელსა დაემკვდრე მას შინა.

3 აღიხუენ ველნი შენნი

ამპარტავანებასა მათსა ზედა სრულიად;

რაოდენ-მე ეუკუეთურა მტერი სიწმიდესა შენსა?

4 და იქადეს მოძულეთა შენთა

შორის დღესასწაულსა შენსა,

დასხნეს სასწაულნი მათნი სასწაულად, და არა ცნეს,

5 ვითარცა გამოსავალსა ზესკნელსა.

6 ვითარცა მალნარსა შინა ხე,

ცულითა დაკოდნეს ბჭენი მათნი,

რამთურთით ცულითა და წერაქვთა დაამკუეს იგი.

7 დაწუეს ცეცხლითა სიწმიდე შენი,

ქუეყანასა ზედა შეაგინეს კარავი სახელისა შენისაჲ.

8 თქუეს გულითა მათითა და ნათესავთა მათთა ერთად:

მოვედით და დავადუმნეთ

ყოველნი დღესასწაულნი ღმრთისანი ქუეყანით.

9 რამეთუ სასწაული მათი ჩუენ არა ვიხილეთ;

არღარავინ არს წინამსწარმეტყუელ,

და ჩუენ არავინ გვცნნეს პერმეცა.

10 ვიდრემდის, ღმერთო, გაყუედრებდეს მტერი,

განარისხებდეს მვდომი სახელსა შენსა სრულიად?

11 რად გარემიიქცევ ველსა შენსა და მარჯუენესა შენსა
წიალადვე შენდა სრულიად?

12 ხოლო ღმერთმან,

მეუფემან ჩუენმან წინასაუკუნეთამან,

შექმნა ცხორებაჲ შორის ქუეყანასა.

13 შენ განამტკიცე ძალითა შენითა ზღუაჲ,

შენ შეჰმუსრე თავები ვეშაპთაჲ წყალთა ზედა;

14 შენ შეჰმუსრე თავი ვეშაპისაჲ მის

და მიეც იგი საჭმლად ერსა მას ჰინდოეთისასა.

- 15 შენ გამოადინენ წყარონი და მდინარენი,
შენ განაჯმენ მდინარენი ითამისანი.
- 16 შენი არს ღღე და შენი არს ღამე;
შენ დაამტკიცე ნათელი და მზე.
- 17 შენ შექქმნენ ყოველნი საზღვარნი ქუეყანისანი;
შენ დაჰბადე ზაფხული და არე.
- 18 ესე მოიჯსენე: მტერმან აყუედრა უფალსა
და ერმან უგუნურმან განარისხა სახელი შენი.
- 19 ნუ მისცემ მვეცთა სულსა, რომელმან აღგიაროს შენ,
და სულსა გლახაკთა შენთასა ნუ დაივიწყებ სრულიად.
- 20 მოხედენ აღთქუმასა შენსა, რამეთუ აღივსნეს
სიბნელითა ქუეყანისადათა სახლნი უშჯულოთანი.
- 21 ნუ მიიქცევიან დამდაბლებული სირცხვლეული;
გლახაკი და დავრდომილი აქებდენ სახელსა შენსა.
- 22 აღდეგ, ღმერთო, საჯე შჯამ შენი;
მოიჯსენე ყუედრებად შენი,
რომელ არს უგუნურთაგან მარადღე.
- 23 ნუ დაივიწყებ ვმასა მონათა შენთასა;
ამჰარტავანებად მოძულეთა შენთად
ამაღლდა მარადის.

დიდება

74

დასასრულსა, ნუ განხრწნი, ფსალმუნნი ასაფისი

- 2 აღგიაროთ შენ, ღმერთსა, აღგიაროთ შენ
და ვხადოთ სახელსა შენსა;
მიუთხრობდე ყოველთა საკვრველებათა შენთა;
- 3 რაჟამს მოვილო ჟამი, მე სიწრფოებასა ვშჯიდე.
- 4 განკფდა ქუეყანადა და ყოველნი მკვდრნი მისნი,

მე დავამტკიცენ სუეტნი მისნი.

5 ვარქუ უშჯულოთა: ნუ უშჯულოებთ,
და მცოდველთა: ნუ აღიმალლებთ რქასა;

6 ნუ აღილებთ მაღლად რქასა თქუენსა
და ნუცა იტყვთ ღმრთისათჳს სიცრუევსა.

7 რამეთუ არცა აღმოსავალით,

არცა დასავალით, არცა უდაბნოთაგან მთათაჲსა,

8 რამეთუ ღმერთი მსაჯულ არს:

ესე დაამდაბლის და ესე აღამაღლის.

9 რამეთუ სასუმელი ველთა შინა უფლისათა ღვინისა
ურწყომსა სავსე არს სხმულითა; და მიდრკა ამიერ მუნ,
ხოლო თხლე მისი არა წარმოიცალიერა;

სუან იგი ყოველთა ცოდვილთა ქუეყანისათა.

10 ხოლო მე ვიხარებდე უკუნისამდე

და უგალობდე ღმერთსა იაკობისსა.

11 და ყოველნი რქანი ცოდვილთანი შევმუსრნე,

და ამაღლდეს რქაჲ მართლისაჲ.

75

**დასასრულსა გალობათასა, ფსალმუნი ასაფისი,
გალობაჲ ასურასტანელისა მიმართ**

2 განცხადებულ არს ჰურიასტანს ღმერთი
და ისრაელსა ზედა დიდ არს სახელი მისი.

3 იქმნა მშუდობით ადგილი მისი

და სამკვდრებელი მისი სიონს;

4 რამეთუ მუნ შემუსრნა ძალნი მშულდთანი,

საჭურველი და მახული და ბრძოლაჲ.

5 განანათლებ შენ საკვრველად მთათაგან საუკუნეთა.

6 შეძრწუნდეს ყოველნი უგუნურნი გულითა;

დაიძინეს ძილი მათი, და არა პოვეს არარაჲ
 ყოველთა კაცთა სიმდიდრისაჲ ველითა მათითა.
 7 მრისხანებითა შენითა, ღმერთო იაკობისო, პრულოოდა
 მათ, რომელნი ზე სხდეს ჰუნებსა.
 8 შენ საშინელ ხარ, და ვინ წინააღვიდგეს შენ?
 მიერიტგან არს რისხვაჲ შენი.
 9 რაჟამს ზეცით სასმელ ჰყავ მშჯავრი,
 ქუეყანასა შეეშინა და დაყუდნა,
 10 რაჟამს აღდგებოდა ღმერთი შჯად,
 განრიებად ყოველთა მშჯდთა ქუეყანისათა.
 11 რამეთუ ზრახვამან კაცისამან აღვიაროს შენ,
 და ნეშტი გულისზრახვისაჲ
 დღესასწაულობდეს შენდა.
 12 ილოცეთ და მიეცით უფალსა ღმერთსა ჩუენსა,
 ყოველნი რომელნი არიან გარემოჲს მისა,
 შეწირონ ძღუენი
 13 საშინელისა მის, რომელმან მიუხუნის
 სულნი მთავართანი,
 უსაშინელესისა უფროჲს მეფეთა ქუეყანისათა.

76

დასასრულსა, იდითუმისთვის, ფსალმუნი ასაფისი

2 ვმითა ჩემითა უფლისა მიმართ ღაღად-ვეყავ,
 ვმითა ჩემითა ღმრთისა მიმართ, და მომხედნა მე.
 3 დღესა ჭირისა ჩემისასა ღმერთი გამოვიძიე, ველითა
 ჩემითა ღამე მის წინაშე, და არა ვსცეთ; წარეწირა
 ნუგეშინისცემაჲ სულსა ჩემსა.
 4 მოვიჯსენე ღმრთისაჲ და ვიხარე;
 ვზრუნევდ და სულმოკლე იქმნა სული ჩემი.

- 5 მიეწიფნეს საკუმილავეთა თუალნი ჩემნი;
შეძრწუნდი და არა ვიტყოდე.
- 6 ვიგონებდ დღეთა მათ პირველთა
და წელიწადნი საუკუნენი
- 7 მოვივსენენ. და ვიწურთიდ ღამე გულითა ჩემითა,
ვზრუნევდ და შეზრუნვებულ იყო სული ჩემი.
- 8 ნუ უკუნისამდე განმაგდოს მე უფალმან
და არლარა შესძინოს სათნოებად მერმე,
- 9 ანუ სრულიად ნუ დააყენოსა წყალობაჲ მისი,
აღასრულა სიტყუაჲ მისი თესლითი-თესლადმდე?
- 10 ნუ და-მე-ივიწყოსა შეწყალებაჲ მისი ღმერთმან,
ანუ დააყენეს მოწყალებანი მისნი რისხვითა მისითა?
- 11 და ვთქუ: აწლა მიწყიეს,
ესე არს განახლებაჲ მარჯუენისა მალლისაჲ.
- 12 მოვივსენე საქმეთა უფლისათაჲ,
რამეთუ მოვივსენო მე დასაბამითგან
საკვრველებათა შენტაჲ.
- 13 და ვიწურთიდე ყოველთა მიმართ საქმეთა შენტა
და დაბადებულთა შენტა მიმართ ვზრახვიდე.
- 14 ღმერთო, წმიდასა შინა არს გზაჲ შენი;
ვინ არს ღმერთ დიდ, ვითარ ღმერთი ჩუენი?
- 15 შენ ხარ ღმერთი, რომელმან ჰყვი საკვრველი,
აუწყე ერთა შორის ძალი შენი;
- 16 და ივსენ მკლავითა შენითა ერი შენი,
ძენი იაკობისნი და იოსებისნი.
- 17 გიხილეს შენ წყალთა, ღმერთო,
გიხილეს შენ წყალთა და შეეშინა,
შეძრწუნდეს უფსკრულნი
- 18 დიდძალითა ოხრითა წყალთაჲთა.
ვამა მოსცეს ღრუბელთა,

და რამეთუ ისარნი შენნი ვლენან.

19 ვამა ქუხილისა შენისამ ურმისთუალსა,
გამოჩნდეს ელვანი შენნი სოფელსა, შეიძრა
და შეძრწუნებულ იქმნა ქუეყანამ.

20 ზლუასა ზედა არიან გზანი შენნი
და ალაგნი შენნი წყალთა ზედა მრავალთა,
და კუალნი შენნი არა საცნაურ იქმნენ.

21 უძელუ ვითარცა ცხოვარსა ერსა შენსა
ველითა მოსესითა და აპრონისითა.

დიდება

კანონი 11

77

ფსალმუნი ასაფისი, გულისკმისყოფისათვის

- 1 ეკრძაღეთ ერი ჩემი შჯულსა ჩემსა,
მოყავთ ყური თქუენი სიტყუათა პირისა ჩემისათა.
- 2 აღვალო იგავით პირი ჩემი,
ვიტყოდი მე იგავთა დასაბამისათა.
- 3 რაოდენი გუესმა და ვცანთ იგი, და მამათა ჩუენთა
გვთხრეს ჩუენ.
- 4 არა დაეფარა შვილთა მათთაგან ნათესაუად სხუად,
მიუთხრობდეს ქებულებასა უფლისასა და ძლიერებასა
მისსა და საკვრველებასა მისსა,
რომელ ქმნა.
- 5 და აღდგა საწამებელი იაკობსა შორის და შჯული
დადვა ისრაელსა შორის, რაოდენი ამცნო მამათა
ჩუენთა, უწყებად იგი შვილთა მათთა,
- 6 რაფთა ცნას თესლმან სხუამან, შვილთა,
რომელ იშვებოდიან,
და აღდგენ და მიუთხრობდენ ამას შვილთა მათთა;

7 რადთა დადვან ღმრთისა მიმართ სასოებაჲ მათი
და არა დაივიწყონ საქმეთა ღმრთისათაჲ
და მცნებათა მისთა გამოეძიებდენ.

8 რადთა არა იქმნენ, ვითარცა მამანი მათნი,
თესლ გულარძნილ და განმამწარებელ,
თესლმან რომელმან არა წარიმართა გული თჳსი
და არცა სარწმუნო ყო ღმრთისა თანა სული თჳსი.

9 ძენი ეფრემისნი მომრთხმელნი
და მოისარნი მშულდებითა,
იქცეს იგინი დღესა მას წყობისასა.

10 არა იმარხეს მათ აღთქუმაჲ ღმრთისაჲ
და შჯულსა მისსა არა ინებეს სლვაჲ.

11 და დაივიწყეს მათ კეთილისყოფათა მისთაჲ
და საკურველებათა მისთაჲ, რომელ უჩუენნა მათ

12 წინაშე მამათა მათთა,
რომელ ქმნნა საკურველებანი ქუეყანასა მას ეგვიპტისასა
და ველსა მას ტანეოსსა.

13 განაპო ზღუაჲ და წიალ-იყვანნა იგინი
და დაადგინნა წყალნი, ვითარცა თხიერთა.

14 და უძლოდა მათ ღრუბლითა დღისი და ღამე ყოველ
ნათლითა ცეცხლისაჲთა.

15 განაპო კლდე უდაბნოსა და ასუა მათ,
ვითარცა ღრმისაგან დიდისა.

16 გამოადინა წყალი კლდისაგან და გარდამოაცენნა,
ვითარცა მდინარენი, წყალნი.

17 და შე-ლა-ვე-სძინეს მერმეცა შეცოდებად მისა,
განამწარეს მალალი ურწყულსა.

18 და განცადეს ღმერთი გულთა შინა მათთა თხოვად
საზრდელი სულთა მათთათჳს.

19 და იდრტუნეს ღმრთისა და თქუეს:

ნუ უძღოს-მეა ღმერთმან
 განმზადებად ტაბლამ უდაბნოსა შინა?
 20 ვინამთგან სცა კლდესა და გამოეცნეს წყალნი
 და მდინარენი წარჰრღუნიდეს, პურიისა მოცემადცა
 ნუ უძღოსა, ანუ განმზადებად ტაბლამ ერსა თუსსა?
 21 ამისთვის ესმა უფალსა და განრისხნა,
 და ცეცხლი აღატყდა იაკობსა შორის
 და რისხვამ ავდა ისრაელსა ზედა;
 22 რამეთუ არა ჰრწმენა მათ ღმრთისაჲ,
 არცა ესვიდეს მაცხოვარებასა მისსა.
 23 და უბრძანა ღრუბელთა ზეგარდამო
 და ბჭენი ცათანი განახუნა.
 24 და უწვმა მათ მანანამ საჭმლად
 და პური ცათამ მოსცა მათ;
 25 და პური ანგელოზთამ ჭამა კაცმან;
 საზრდელი მოუვლინა მათ განსაძლებელად.
 26 აღადგინა ბლუარი ცით გამო
 და გამოავლინა ძალითა თუსითა ჩრდილოჲ.
 27 და აწვმა მათ ზედა ვითარცა მიწამ ვორცი
 და ვითარცა ქვამა ზღუათამ - მფრინველი ფრთოვანი.
 28 და დაცვოდა შორის ბანაკისა მათისა,
 გარემომს კარვებსა მათსა.
 29 და ჭამეს და განძლეს ფრიად
 და გულისთქუმამ მათი მოსცა მათ;
 30 და არა ვუებულ იქმნნეს გულისთქუმისა მათისაგან;
 იყოლა საჭმელი პირსა მათსა,
 31 და რისხვამ ღმრთისაჲ ავდა მათ ზედა;
 და მოსწყუდნა მრავალნი მათგანნი
 და რჩეულნი ისრაელისანი დაამყუნა.
 32 ამას ყოველსა ზედა ცოდესველა

და არა ჰრწმენა საკვრველებათა მისთამ.
33 და მოაკლდეს ამაოებით დღენი მათნი
და წელიწადნი მათნი სწრაფით.
34 რაჟამს მოსრავნ მათ, მაშინ ეძიებდიან მას
და მოიქცევიედ და აღიმსობიედ ღმრთისა მიმართ.
35 და მოივსენეს, რამეთუ ღმერთი მწე მათდა არს
და ღმერთი მაღალი მვსნელ მათდა არს.
36 და შეიყუარეს იგი პირითა მათითა
და ენითა მათითა ეცრუვნეს მას.
37 ხოლო გულნი მათნი არა წრფელ იყვნეს
მისა მიმართ,
არცა ერწმუნნეს აღთქუმასა მისსა.
38 არამედ იგი თავადი არს მოწყალე
და ულხინოს ცოდვათა მათთა და არა განხრწნნეს;
განამრავლა გარემიქცევად გულისწყრომაჲ მისი
და არა აღაგზებდა ყოველსა რისხვასა მისსა.
39 და მოივსენა, რამეთუ ვორციელ არიან,
სულ წარმავალ და არღარა მომქცეველ.
40 რაოდენგზის განამწარეს იგი უდაბნოსა ზედა
და განარისხეს იგი ქუეყანასა ურწყულსა!
41 და მოაქციეს და განცადეს ღმერთი
და წმიდამ იგი ისრაელისაჲ განარისხეს.
42 არა მოივსენეს ველისა მისისაჲ დღესა მას,
რომელსაცა ივსნნა იგინი
ველისაგან მაჭირვებელთა მათთამასა;
43 ვითარ-იგი დასხნა ეგვიპტეს შინა სასწაულნი მისნი
და ნიშნი მისნი - ველსა მას ტანეოსსა.
44 და გარდააქცინა სისხლად მდინარენი მათნი
და წკმანი მათნი, რამთა არა სუან;
45 მიავლინა მათდა ძაღლისმწერი,

და შეჭამნა იგინი, და მყუარი,
და განხრწნა იგინი.
46 და მისცა გესლსა ნაყოფი მათი
და ნაშრომი მათი მკალსა;
47 მოსრა სეტყვთა ვენავები მათი
და ლელუსულელნი მათნი თრთვლითა;
48 მისცა სეტყუასა საცხოვარი მათი
და მონაგები მათი ცეცხლსა;
49 მიაველინა მათდა რისხვაჲ გულისწყრომისა მისისაჲ,
გულისწყრომაჲ და რისხვაჲ და ჭირი მივლინებითა
ანგელოზთა მიერ ბოროტთა.
50 გზა-უყო ალაგსა რისხვითა მისითა,
არა პრიდა სიკუდილისაგან სულთა მათთაჲსა
და საცხოვარი მათი სიკუდილსა შეაყენა.
51 და დასცა ყოველი პირმშოჲ ქუეყანასა ეგვიპტისასა
დასაბამად ყოვლისა საღმობისა მათისა
საყოფელთა შინა ქამისთა;
52 და წარმოუმართა, ვითარცა ცხოვარსა,
ერსა თვსსა და აღიყვანა იგი
ვითარცა სამწყსოჲ უდაბნოდ.
53 და უძლოდა მათ სასოებითა, და არა შეეშინა,
და მტერნი მათნი დაფარნა ზღუამან.
54 და შეიყვანნა იგინი მთასა მას სიწმიდისა მისისასა,
მთასა ამას, რომელ მოიგო მარჯუენემან მისმან;
55 და განასხნა პირისა მათისაგან წარმართნი
და განუწილა მათ საზომითა დამკვდრებისაჲთა
და დააშენა საყოფელთა მათთა ტომები ისრაელისაჲ.
56 და განცადეს და განამწარეს ღმერთი მაღალი
და წამებანი მისნი არა დაიცვნეს;
57 და მიაქციეს და შეურაცხ-ყვეს,

ვითარცა-იგი მამათა მათთა,
 და გარდაიქცეს მშულდად ელამად;
 58 განარისხეს იგი ბორცუებსა ზედა მათსა
 და კერპებითა მათითა აშურებდეს მას.
 59 ესმა ღმერთსა და უგულებელს-ყო
 და შეურაცხ-ყო ფრიად ისრაელი.
 60 და განიშორა მისგან კარავი სელომისი, კარავი,
 რომელ დამკვდრებულ იყო შორის კაცთა;
 61 და მისცა ტყუედ ძალი მათი
 და სიკეთე მათი ველთა მტერისათა;
 62 და შეაყენა მახვლსა ერი თვისი
 და სამკვდრებელი თვისი უგულებელს-ყო;
 63 ჭაბუკნი მათნი შეჭამნა ცეცხლმან,
 და ქალწულნი მათნი არა იგლოვნეს.
 64 მღღელნი მათნი მახვლითა დაეცნეს,
 და ქურივნი მათნი არა იტირნეს.
 65 და განიღძა, ვითარცა მძინარემან, უფალმან,
 ვითარცა ძლიერმან, რომელი იქარვებნ ღვნოსა.
 66 და დასცნა მტერნი მისნი მართლუკუნ
 და საყუდრელად საუკუნოდ მისცნა იგინი.
 67 განიშორა მისგან კარავი იოსებისი
 და თესლი ეფრემისი არა გამოირჩია მან;
 68 არამედ გამოირჩია მან თესლი იუდაასი
 და მთაჲ სიონი, რომელ შეიყუარა.
 69 და აღაშენა, ვითარცა მარტორქისა, სიწმიდე მისი,
 ქუეყანასა ზედა დააფუძნა იგი უკუნისამდე.
 70 და გამოირჩია მან დავით, მონაჲ თვისი,
 და შეიწყნარა იგი სამწყსომასაგან ცხოვართაჲსა;
 71 და ცხოვართა მუცელქუმულთაგან გამოიყვანა იგი
 მწყსად იაკობ, მონისა თვისისა,
 და - ისრაელ, სამკვდრებელისა თვისისა.

72 და მწყსიდა მათ უმანკოებითა გულისა მისისადათა
და გონიერებითა კვლთა მისთადათა უძლოდა მათ.

დიდებაჲ

78

ფსალმუნნი ასაფსისი

1 ღმერთო, შევიდეს წარმართნი სამკვდრებელსა შენსა
და შეაგინეს ტაძარი წმიდაჲ შენი;

დადგეს იერუსალემი ვითარცა ხილისსაცავი;

2 დაასხეს მძორები მონათა შენთაჲ საჭმლად
მფრინველთა ცისათა და ვორცნი წმიდათა შენთანი -
მკვეცთა ქუეყანისათა.

3 დასთხიეს სისხლი მათი ვითარცა წყალი
გარემომს იერუსალემსა,

და არავინ იყო მფლველ მათდა.

4 ვიქმენით ჩუენ საყუედრელ მოძმეთა ჩუენტა,
საცინელ და საკიცხელ გარემომსთა ჩუენტა.

5 ვიდრემდის, უფალო, განრისხნე სრულიად
და აღატყდეს ვითარცა ცეცხლი შური შენი?

6 მიჰფინე რისხვაჲ შენი თესლთა ზედა,
რომელთა არა გიციან შენ, და მეფეთა ზედა,
რომელთა სახელსა შენსა არა ხაღეს;

7 რამეთუ შეჭამეს იაკობ და ადგილი მისი მოაოვრეს.

8 ნუ მოიჯსენებ უმჯულოებათა ჩუენტა პირველთა;
მსთუად მეწინენ ჩუენ წყალობანი შენნი, უფალო,
რამეთუ დაგვლახაკენით ჩუენ ფრიად.

9 შემეწიენ ჩუენ, ღმერთო მაცხოვარო ჩუენო,
დიდებისათჳს სახელისა შენისა; უფალო, მიჯსენ ჩუენ
და მიღხინე ჩუენ ცოდვათა ჩუენტაგან

სახელისა შენისათჳს.

10 ნუსადა თქუან წარმართთა:

სადა არს ღმერთი იგი მათი? და განცხადებულ იყავნ
წარმართთა შორის წინაშე თუალთა ჩუენთა შურისგებაჲ
სისხლისა მის მონათა შენთამსა, რომელ დაითხია.

11 შევედინ შენ წინაშე სულთქუმაჲ შებორკილებულთაჲ,
სიმდიდრითა მკლავისა შენისაჲთა შეეწიე
შვილთა მოკლულთასა.

12 მიაგე გარემომსთა ჩუენთა შვდწილად
წილთა მათთა ყუედრებაჲ მათი,
რომელ გაყუედრეს შენ, უფალო.

13 ხოლო ჩუენ ერნი შენნი ვართ და ცხოვარნი
სამწყსომსა შენისანი, აღგიარებდეთ შენ, ღმერთო,
უკუნისამდე და თესლითი-თესლადმდე
მიუთხრობდეთ ქებულებასა შენსა.

79

ცვალებადთათჳს, წამებაჲ ასაფისი, ფსალმუნი
ასურისათჳს

2 რომელი ჰმწყსი ისრაელსა, მოიხილე, რომელი უძღვ
ვითარცა ცხოვარსა იოსებსა;

რომელი ჰზი ზედა ქერობინთა, განცხადენ.

3 წინაშე ეფრემ და ბენიამენ და მანასესსა აღადგინე
ძლიერებაჲ შენი და მოვედ ცხორებად ჩუენდა.

4 ღმერთო, მომაქციენ ჩუენ
და გამოაჩინე პირი შენი, და ვცხოვნდეთ.

5 უფალო ღმერთო ძალთაო, ვიდრემდის განრისხნე
ლოცვასა ზედა მონათა შენთასა?

6 მაჭამებ ჩუენ პურსა ცრემლითა

და მასუამ ჩუენ ცრემლთა საწყაულითა;
7 მყვენ ჩუენ საჯდომელ გარემოჲსთა ჩუენთა,
და მტერნი ჩუენნი მეკიცხევდეს ჩუენ.
8 უფალო ღმერთო ძალთაო, მომაქციენ ჩუენ,
და გამოაჩინე პირი შენი, და ვცხოვნდეთ.
9 ვენაჯი ეგვპტით სცვალე,
განასხენ წარმართნი და დაასხ იგი.
10 გზა-უყავ წინაშე მისსა და დაჰნერგენ ძირნი მისნი,
და აღავსო ქუეყანაჲ,
11 დაფარნა მთანი ჩრდილმან მისმან და ბაბილოთა
მისთა - ნაძუნი ღმრთისანი.
12 მისწუაღნა რქანი მისნი ზღუამდე
და მდინარედმდე - მწუერვალნი მისნი.
13 აწ რად მოჰჯადე ზღუდე მისი, და მოჰყურძნიან მას
ყოველნი თანაწარმაველნი გზისანი?
14 განრყუნა იგი ეშუმან მალნარისამან,
და ბრანგუმან მძვნვარემან მოძოა იგი.
15 ღმერთო ძალთაო, მომაქციენ ჩუენ,
გარდამოიხილე ზეცით და იხილე
და მოხედე ვენაჯსა ამას;
16 და დაამტკიცე ესე,
რომელ დაასხა მარჯუენემან შენმან,
და ძესა ზედა კაცისასა, რომელ განაძლიერე შენდა,
17 მომწუარი ცეცხლითა და მოოვრებული;
რისხვითა პირისა შენისაჲთა წარწყმდენ.
18 იყავნ ველი შენი კაცსა ზედა, მარჯუენე შენი,
და ძესა ზედა კაცისასა, რომელ განაძლიერე შენდა.
19 და არა განგეშორნეთ ჩუენ შენგან
და დიდებისაგან წყალობისა შენისა;
მაცხოვნნე ჩუენ, და სახელსა შენსა ეხადოდით.

20 უფალო ღმერთო ძალთაო, მომაქციენ ჩუენ
და გამოაჩინე პირი შენი ჩუენ ზედა,
და ვცხოვნდეთ.

80

დასასრულსა, საწნეხელთათჳს
ასათვისი

2 უგალობდით ღმერთსა, მწესა ჩუენსა,
ღალღებდით ღმრთისა იაკობისა.

3 აღიდეთ ფსალმუნი და ეცით ბობლანსა,
საგალობელი სახარულევანი ებნითა.

4 დაჰბერეთ ახლისთჳს თავთა ნესტჳთა,
ბრწყინვალესა დღესა დღესასწაულისა ჩუენისასა.

5 რამეთუ ბრძანებაჲ არს ესე ისრაელისაჲ
და სამართალი არს ღმრთისა იაკობისი.

6 წამებად იოსების თანა დადვა ესე,
რაჟამს გამოვიდოდა იგი ქუეყანით ეგვიპტით;
ენაჲ, რომელი არა იცოდა, ესმა;

7 განაშორნა ტვრთსა ბეჭნი მისნი
და კელნი მისნი გოდრითა მონებასა.

8 ჭირსა მხადე მე, და გიჳსენ შენ;
მესმა შენი დაფარულთა შინა გრიგალისათა,
გამოგცადე შენ

წყალთა მათ ზედა ცილობისათა.

9 ისმინე, ერო ჩემო, და გიწამო შენ,
და ისრაელო, ისმინო თუ ჩემი,

10 არა იყოს შენ შორის ღმერთი საწუთოჲ,
არცა თაყუანის-სცე შენ ღმერთსა უცხოსა.

11 რამეთუ მე ვარ უფალი ღმერთი შენი,

რომელმან აღმოგიყვანე შენ

ქუეყანით ეგვიპტით;

განავრცე პირი შენი და აღვაფსო ეგე.

12 და ერმან ჩემმან არა ისმინა ვმისა ჩემისაჲ

და ისრაელი მე არა მერჩდა.

13 და განვაფლინენ იგინი

საქმეთაებრ გულთა მათთაჲსა,

რამთა ვიდოდიან საქმეთა შინა მათთა.

14 უკუეთუმცა ერსა ჩემსა ესმინა ჩემი

და ისრაელი თუმცა გზათა ჩემთა სრულ იყო,

15 ვითარცა არარამთამცა მტერნი მათნი დამემდაბლნეს

და მაჭირვებელთა მათთა ზედა

და-მცა-მედგა ველი ჩემი.

16 მტერნი უფლისანი ეცრუვნეს მას

და იყოს ჟამი მათი საუკუნოდ.

17 და აჭამა მათ სიპოხისაგან იფქლისა

და კლდისაგან თაფლისა განაძლნა იგინი.

დიდებაჲ

81

ფსალმუნი ასაფისი

1 ღმერთი დადგა შესაკრებელსა ღმერთთასა,
ხოლო შორის ღმერთნი განიკითხნეს.

2 ვიდრემდის შჯიდეთ სიცრუევსა .

და თუალთა-აღებდეთ ცოდვილთა?

3 უსაჯეთ ობოლსა და გლახაკსა, მდაბალი

და დავრდომილი განამართლეთ

4 განარინეთ გლახაკი და დავრდომილი

და ველთაგან ცოდვილისათა იქსენით იგი.

- 5 არა ცნეს, არცა გულისვმა-ყვეს
და ბნელსა შინა ვლენან;
შეიძრნედ ყოველნი საფუძველნი ქუეყანისანი.
6 მე ვთქუ: ღმერთნი სამე ხართ და შვილნი მალღისანი
თქუენ ყოველნი;
7 ხოლო თქუენ ვითარცა კაცნი მოსწყდებით
და ვითარცა ერთი მთავართაგანი დაეცემით.
8 აღდეგ, ღმერთო, განსაჯე ქუეყანამ,
რამეთუ შენ დაემკვდრო ყოველთა შორის წარმართთა.

82

გალობამ, ფსალმუნის ასაფისი

- 2 ღმერთო, ვინ გამსგავსოს შენ? ნუ დასდუმნები,
ნუცა დამშუდნები, ღმერთო.
3 რამეთუ ესერა მტერთა შენთა იზახეს,
და მოძულეთა შენთა აღიღეს თავი.
4 ერსა შენსა ზედა ძმაცუვიდეს ზაკუვით
და განიზრახეს წმიდათა შენთათს;
5 და თქუეს: მოვედით და მოვსრნეთ იგინი თესლთაგან,
და არღარა მოივსენოს სახელი ისრაელისამ.
6 რამეთუ ზრახეს შეთქუმით ურთიერთას
და შენთს აღთქუმა ყვეს
7 ბანაკმან იღუმიელთამან და ისმამტელთამან,
მოაბ და აგარიანთა,
8 გებალ, ამონ და ამალეკ და უცხოთესლთა,
დამკვდრებულთა თანა ტვროსისათა.
9 და რამეთუ ასურცა მოსრულ იყო მათ თანავე
და ექმნეს თანაშემწე
ძეთა მათ ლოთისთა.

10 ყვენ იგინი ვითარცა მადიამი და სისარა
 და ვითარცა იაბი ჳევსა მას კიშონისასა.
 11 მოისრნეს იგინი აენდორს შინა
 და იქმნნეს იგინი ვითარცა სკორე ქუეყანისაჲ.
 12 დასხენ მთავარნი მათნი ვითარცა ორებ და ჴიბ
 და ჴებეე და სალმანა, ყოველნი მთავარნი მათნი,
 13 რომელთა თქუეს:
 დავიმკვდროთ თვსად სიწმიდე ღმრთისაჲ.
 14 ღმერთო ჩემო, ყვენ იგინი ვითარცა ურმისთუალი
 და ვითარცა ლერწამი წინაშე პირსა ქარისასა.
 15 ვითარცა ცეცხლმან რაჲ მოწუნის მალნარნი
 და ვითარცა აღმან, რომელმან შეწუნის მათნი,
 16 ეგრეთ სდევენნე იგინი გრიგალითა შენითა
 და რისხვითა შენითა შეაძრწუნნე იგინი.
 17 აღავსე პირი მათი გინებითა,
 და მოიძიონ სახელი შენი, უფალო.
 18 ჰრცხუენოდედ და შეძრწუნდედ
 უკუნითი-უკუნისამდე
 და სირცხვლელ იქმნედ და წარწყმდედ.
 19 და ცნედ, რამეთუ სახელი შენი უფალ არს
 და შენ მხოლოჲ მაღალ ხარ
 ყოველსა ქუეყანასა ჴედა.

83

დასასრულსა, საწნეხელთათვს, ძეთა კორესთა
 ფსალმუნი

2 ვითარ საყუარელ - საყოფელნი შენნი,
 უფალო ძალთაო!
 3 ჰსურის და მოაკლდების სულსა ჩემსა

ეზოთა მიმართ უფლისათა;
გული ჩემი და ვორცნი ჩემნი იხარებდეს
ღმრთისა მიმართ ცხოველისა.

4 და რამეთუ სირმანცა პოვა თავისა თვისისა სახლი
და გურიტმან ბუდე თვისი (სადა დაისხნეს მართუენი
თვისნი), - საკურთხეველი შენი, უფალო ძალთაო,
მეუფეო ჩემო და ღმერთო ჩემო.

5 ნეტარ არიან, რომელნი
დამკვდრებულ არიან სახლსა შენსა,
უკუნითი-უკუნისამდე გაქებდენ შენ.

6 ნეტარ არს კაცი,
რომლისა შეწევნამ მისი შენგან არს;
აღსლვამ გულსა თვისსა დაიდვა

7 დელესა მას გლოვისასა, ადგილსა მას,
რომელსაცა აღუთქუა,
და რამეთუ კურთხევამ მოსცეს,
რომელმანცა შჯული დადვა.

8 ვიდოდინ იგინი ძალითი-ძალად,
და გამოუჩნდეს მათ
ღმერთი ღმერთთამ სიონს.

9 უფალო ღმერთო ძალთაო,
ისმინე ლოცვისა ჩემისამ,
ყურად-ილე, ღმერთო იაკობისო.

10 მწეო ჩუენო, იხილე, ღმერთო,
და მოხედენ პირსა ცხებულისა შენისასა.

11 რამეთუ შჯობს დღე ერთი ეზოთა შინა შენთა
უფრომს ათასთა მათ;
ვირჩიე მე მიერდომამ სახლსა ღმრთისა ჩემისასა,
უფრომს ვიდრელა-არა დამკვდრებად ჩემდა
საყოფელსა ცოდვილთასა.

12 რამეთუ წყალობაჲ და ჭეშმარიტებაჲ უყუარს
უფალსა;

მადლი და დიდებაჲ მოსცეს ღმერთმან;

უფალმან არა მოაკლოს კეთილი,

რომელნი ვლენან უბიწოდ.

13 უფალო ღმერთო ძალთაო, ნეტარ არს კაცი,

რომელი გესავს შენ.

84

დასასრულსა, ძეთა კორესთა, ფსალმუნი

2 გთნდა, უფალო, ქუეყანაჲ შენი,

მოაქციე ტყუილ იაკობისი.

3 მიუტევენ უშჯულოებანი ერსა შენსა,

დაფარენ ყოველნი ცოდვანი მათნი.

4 დააცხრვე ყოველი გულისწყრომაჲ შენი,

მოაქციე რისხვისაგან გულისწყრომისა შენისა.

5 მომაქციენ ჩუენ, ღმერთო მაცხოვარო ჩუენო,

და გარეწარაქციე რისხვაჲ შენი ჩუენგან.

6 ნუ უკუნისამდე მრისხავ ჩუენ, ნუცა განაგრძობ

რისხვასა შენსა თესლითი-თესლადმდე.

7 ღმერთო, შენ მომაქცინე და მაცხოვნე ჩუენ,

და ერი შენი იხარებდეს შენდამი.

8 მიჩუენე ჩუენ, უფალო, წყალობაჲ შენი

და მაცხოვარებაჲ შენი მომეც ჩუენ.

9 ვისმინო მე, რასაცა მეტყოდის უფალი ღმერთი ჩემი,

რამეთუ იტყოდის იგი მშვიდობასა ერისა თვისისა ზედა

და წმიდათა მისთა ზედა და მათ ზედაცა, რომელთა

მოუქცევიან გულნი მისა მიმართ.

10 რამეთუ ახს მოშიშთა მისთა მაცხოვარებაჲ მისი
დამკვდრებად დიდებაჲ მისი ქუეყანასა ჩუენსა.

11 წყალობაჲ და ჭეშმარიტებაჲ შეიმთხვნეს,
სიმართლემან და მშუდობამან ამბორს-უყვეს.

12 ჭეშმარიტებაჲ ქუეყანით აღმოსცენდა
და სიმართლე ზეცით გამოჩნდა.

13 და რამეთუ უფალმან მოსცეს სიტკბოებაჲ, და
ქუეყანამან ჩუენმან გამოსცეს ნაყოფი თჳსი.

14 სიმართლე მის წინაშე ვიდოდის,
და დადვას გზად სლვაჲ თჳსი.

დიდებაჲ

კანონი 12

85

ლოცვაჲ დავითისი

1 მოყავ, უფალო, ყური შენი და ისმინე ჩემი,
რამეთუ გლახაკ და დავრდომილ ვარ მე.

2 იცევ სული ჩემი,
რამეთუ წმიდა ვარ,
აცხოვნე მონაჲ შენი, ღმერთო ჩემო,
რომელი გესავს შენ.

3 მიწყალე მე, უფალო,
რამეთუ შენდამი ღალად-ვყავ მარადღე.

4 ახარე სულსა მონისა შენისასა,
რამეთუ შენდამი აღვიღე სული ჩემი.

5 რამეთუ შენ, უფალი,
ტკბილ და მართალ ხარ

და დიდადმოწყალე ყოველთათჳს,
რომელნი გხადიან შენ.
6 ყურად-იღე, უფალო, ლოცვაჲ ჩემი
და მოხედენ ჳმასა ვედრებისა ჩემისასა.
7 დღესა ჭირისა ჩემისასა დაღად-გყავ შენდამი,
რამეთუ ისმინე ჩემი.
8 არა არს მსგავს შენდა ღმერთთა შორის, უფალო,
და არა არს საქმეთა შენთაებრ.
9 ყოველი თესლები, რაოდენი ჰქმენ,
მოვიდენ და თაყუანის-გცენ
წინაშე შენსა, უფალო,
და აღიდებდენ სახელსა შენსა.
10 რამეთუ დიდ ხარ შენ და მოქმედი საკჳრველებათაჲ
შენ ხარ, ღმერთი მხოლოჲ.
11 მიძლოდე მე, უფალო, გზათა შენთა,
და ვიდოდი მე ჭეშმარიტებითა შენითა;
იხარებდეს გული ჩემი შიშითა სახელისა შენისაჲთა.
12 აღგიარო შენ, უფალო ღმერთო ჩემო,
ყოვლითა გულითა ჩემითა
და ვადიდო სახელი შენი უკუნისამდე;
13 რამეთუ დიდ არს წყალობაჲ შენი ჩემ ზედა,
და ივსენ სული ჩემი
ჯოჯოხეთისაგან ქუესკნელისა.
14 ღმერთო, უშჯულონი აღდგეს ჩემ ზედა,
და კრებულმან ძლიერთამან იძიეს სული ჩემი
და არა შეგრაცხეს შენ წინაშე მათსა.
15 და შენ, უფალო ღმერთო ჩემო,
შემწყნარებელ ხარ და მოწყალე,
სულგრძელ და დიდადმოწყალე და ჭეშმარიტ.
16 მოიხილე ჩემ ზედა და შემიწყალე მე,

მოეცა ძალი მონასა შენსა

და აცხოვნე ძე მვევლისა შენისაჲ.

17 ყავ ჩემ თანა სასწაულ კეთილ, და იხილედ
მოძულეთა ჩემთა და პრცხუენოდის, რამეთუ შენ,
უფალი, შემეწიე მე და ნუგეშინის-მეც მე.

86

ძეთა კორესთა
ფსალმუნნი გალობისაჲ

1 საფუძველნი მისნი მათათა შინა წმიდათასა.

2 უყუარან უფალსა ბჭენი სიონისანი

უფროჲს ყოველთა საყოფელთა იაკობისთა.

3 დიდებული ითქუა შენთჲს, ქალაქო ღმრთისაო.

4 მოვიჯსენო მე რააბისი და ბაბილოვნისაჲ,

რომელთა მიციან მე; და აჰა ესერა უცხოთესლნი
და ტვროს და ერი ჰინდოთაჲ ესენი იშვნეს მუნ.

5 დედად სიონსა პრქუას კაცმან,

რამეთუ კაცი იშვა მას შინა,

და თავადმან დააფუძნა იგი მალაღმან.

6 უფალი მიმოდითქუას წიგნითა ერისაჲთა

და მთავართა ამათგან, რომელნი იყვნეს მას შინა.

7 ვითარ მხიარულთა ყოველთა მკვდრობაჲ

შენდამი არს.

87

დასასრულსა, მაელეთისთჲს მიგებად, სიტყუაჲ

გონიერებისაჲ ეთამ ისრაიტელისა, გალობაჲ

ფსალმუნისაჲ ძეთა კორესთა

2 უფალო ღმერთო ცხორებისა ჩემისაო,

დღისი ვმა-ვყავ და ღამე წინაშე შენსა;
 3 შევედინ შენ წინაშე ლოცვამ ჩემი,
 მოყავ ყური შენი ვედრებასა ჩემსა.
 4 რამეთუ აღივსო ძვრთაგან სული ჩემი,
 და ცხორებამ ჩემი ჯოჯოხეთსა მიეახლა.
 5 შევირაცხე მე მათ თანა, რომელნი შთავიდოდეს
 მღვმესა; ვიქმენ მე, ვითარცა კაცი შეუწევნელი,
 6 მკუდართა თანა თავისუფალ
 და ვითარცა წყლულნი, დაძინებულნი სამარესა,
 რომელთამ არღა მოივსენი,
 და ესენი ველისა შენისაგან განეშორნეს.
 7 დამდევს მე მღვმესა ქუესკნელსა,
 ბნელთა შინა და აჩრდილთა სიკუდილისათა.
 8 ჩემ ზედა განმტკიცნა გულისწყრომამ შენი
 და ყოველნი განსაცხრომელნი შენნი
 მოავლინენ ჩემ ზედა.
 9 განმაშორენ ჩემგან მეცნიერნი ჩემნი,
 და შემრაცხეს მე საძაგელად მათდა;
 მივეცი და არა გამოვიდოდე.
 10 და თუალნი ჩემნი
 მოუძღურდეს გლახაკობითა;
 ღაღად-ვყავ შენდამი, უფალო,
 და მარადლე განვიპყრენ შენდამი ველნი ჩემნი.
 11 მკუდართათჳს ნუ ჰყოა საკურველი?
 ანუ მკურნალთა აღადგინონ, და აღგიარონ შენ?
 12 მი-მე-ვინ-უთხრობდეს სამარესა შინა
 წყალობასა შენსა
 და ჭეშმარიტებასა შენსა
 წარსაწყმედელსა შინა?
 13 საცნაურ ნუ იქმნესა ბნელსა შინა

საკვრველებამ შენი და სიმართლე შენი
ქუეყანასა მას დავიწყებულსა?

14 და მე შენდამი, უფალო, ლაღად-ვყავ,
და ცისკარსა ლოცვამ ჩემი მიგეწიფოს შენ.

15 რად-მე, უფალო, განიშორებ სულსა ჩემსა
და გარემიიქცევ პირსა შენსა ჩემგან?

16 გლახაკ ვარი მე და შრომასა შინა სიყრმით
ჩემითგან, ხოლო ავმაღლდი რამ, დავმდაბლდი
და შეესულბი.

17 ჩემ ზედა გარდავდეს რისხვანი შენნი,
და საშინელებათა შენთა შემადრწუნეს მე.

18 გარემომადგეს მე ვითარცა წყალნი,
მარადლე შემიცვეს მე ერთბამად.

19 განმაშორენ ჩემგან მეგობარი და მახლობელი
და მეცნიერნი ჩემნი გლახაკობითა ჩემითა.

დიდება

88

გულისჯმისყოფისათჳს,
ეთამ ისრაიტელისა

2 წყალობათა შენთა, უფალო, უკუნისამდე უგალობდე;
თესლითი-თესლადმდე მიუთხრობდე
ჭეშმარიტებასა შენსა პირითა ჩემითა.

3 რამეთუ სთქუ: უკუნისამდე წყალობამ აღეშენოს
და ცათა შინა განემზადოს ჭეშმარიტებამ შენი.

4 ვყავ აღთქუმამ რჩეულთა ჩემთა თანა
და ვეფუცე დავითს, მონასა ჩემსა;

5 უკუნისამდე განვჰმზადო ნათესავი შენი
და აღვაშენო თესლითი-თესლადმდე საყდარი შენი.

- 6 აღიარებდენ ცანი საკვრველებათა შენთა, უფალო,
და ჭეშმარიტებასა შენსა
ეკლესიასა შინა წმიდათასა.
- 7 რამეთუ ვინ ღრუბელთა შორის ესწოროს უფალსა
და ემსგავსოს უფალსა ძეთა შორის ღმრთისათა?
- 8 ღმერთი დიდებულ არს ზრახვასა შინა წმიდათასა,
დიდ არს და საშინელ ყოველთა ზედა,
რომელნი არიან გარემომს მისა.
- 9 უფალო ღმერთო ძალთაო, ვინ გემსგავსოს შენ?
ძლიერ ხარ შენ, უფალო,
და ჭეშმარიტებად შენი გარემო არს შენსა.
- 10 შენ უფლებ ძალსა ზედა ზღუათასა
და აღძრვასა ლელვათა მისთასა შენ დაამშუდებ.
- 11 შენ დაამდაბლე ვითარცა წყლული ამპარტაევანი
და მკლავითა ძლიერებისა შენისადათა
განაბნიენ მტერნი შენნი.
- 12 შენნი არიან ცანი და შენი არს ქუეყანად,
სოფელი და სავსებად მისი შენ დააფუძნე.
- 13 ჩრდილოდ და ბლუარი შენ შეჰქმენ,
თაბორი და ერმონი სახელითა შენითა იხარებდენ.
- 14 შენი მკლავი - ძლიერებით, განძლიერდინ კელი შენი
და ამაღლდინ მარჯუენე შენი.
- 15 სიმართლე და განკითხვად არს განმზადებად
საყდრისა შენისად, წყალობად და ჭეშმარიტებად
ვიდოდნიან წინაშე პირსა შენსა.
- 16 ნეტარ არს ერი იგი,
რომელმან იცის გალობად შენი; უფალო,
ნათლითა პირისა შენისადათა ვიდოდნიან,
- 17 და სახელითა შენითა იხარებდენ მარადლე
და სიმართლითა შენითა ამაღლდენ.

- 18 რამეთუ სიქადული ძალისა მათისაჲ შენ ხარ,
და ნებითა შენითა ამაღლდეს რქაჲ ჩუენი.
- 19 რამეთუ უფლისაჲ არს შეწევნაჲ
და წმიდისა ისრაელ, მეუფისა ჩუენისაჲ.
- 20 მაშინ ეტყოდე ჩუენებით ნაშობთა შენთა
და სთქუ: დავდეგ შეწევნაჲ ძლიერსა ზედა
და აღვამაღლე რჩეული ერისაგან ჩემისა.
- 21 ვპოვე დავით, მონაჲ ჩემი,
და საცხებელი წმიდაჲ ჩემი ვსცხე მას.
- 22 რამეთუ კელი ჩემი შეეწიოს მას,
და მკლავმან ჩემმან განაძლიეროს იგი.
- 23 არა ირგოს მტერმან მისგან
და შვილმან უშჯულოებისამან
ვერ შესძინოს ვნებად მისა.
- 24 და მოვსრნე პირისაგან მისისა მტერნი მისნი
და მოძულენი მისნი დავამჯუნე.
- 25 და წყალობაჲ ჩემი და ჭეშმარიტებაჲ ჩემი მის თანა,
და სახელითა ჩემითა ამაღლდეს რქაჲ მისი;
- 26 და დავდვა ზღუასა ზედა კელი მისი
და მდინარეთა ზედა - მარჯუენე მისი.
- 27 მან მხადოს მე: მამაჲ ჩემი ხარი შენ, ღმერთი ჩემი
და შემწყნარებელი ცხორებისა ჩემისაჲ.
- 28 და მე პირმშოდ დავადგინო იგი
უმაღლეს უფრომს მეფეთა ქუეყანისათა.
- 29 უკუნისამდე დაუმარხო მას წყალობაჲ ჩემი
და აღთქუმაჲ ჩემი ერწმუნოს მას.
- 30 და ეგოს უკუნითი-უკუნისამდე თესლი მისი
და საყდარი მისი, ვითარცა დღენი ცისანი.
- 31 და-თუ-უტეონ შვილთა მისთა უჯული ჩემი
და სამართალთა ჩემთა არა ვიდოდინან,

- 32 სიმართლენი ჩემნი თუ შეაბილწნენ
და მცნებანი ჩემნი არა დაიმარხნენ,
33 განვიხილნე კუერთხითა
უშჯულოებანი მათნი
და გუემითა - უსამართლოებანი მათნი;
34 ხოლო წყალობად ჩემი არავე განვაქარვო მისგან,
არცა ვეცრუო ჭეშმარიტებასა ჩემსა,
35 არცა შევაგინო აღთქუმად ჩემი და რამ-იგი აღმოვდა
ბაგეთა ჩემთა, არა შეურაცხ-ვყო.
36 ერთ გზის ვეფუცე წმიდასა ჩემსა დავითს
და მე არა ვეცრუო მას.
37 ნათესავი მისი უკუნისამდე ეგოს
და საყდარი მისი ვითარცა მზე წინაშე ჩემსა,
38 და ვითარცა მთოვარე, განმტკიცებული უკუნისამდე,
და მოწამე სარწმუნომ ცათა შინა.
39 ხოლო შენ განიშორე და შეურაცხ-ჰყავ
და განაგდე ცხებული შენი;
40 და აქციე აღთქუმად მონისა შენისად,
შეაგინე ქუეყანასა ზედა სიწმიდე მისი.
41 დაარღვენ ყოველნი ზღუდენი მისნი
და ჰყვენ სიმტკიცენი მისნი შეძრწუნებულ;
42 და მიმოდრიცა ცებდეს მას
ყოველნი თანაწარმავალნი გზისანი,
და იქმნა იგი საყუედრელ გარემოხსთა მისთა.
43 აღამაღლე მარჯუენე მაჭირვებელთა მისთად
და ახარე ყოველთა მტერთა მისთა;
44 გარემიაქციე შეწევნად მახვლისა მისისად
და არა შეეწიე ბრძოლასა შინა.
45 დაჰყსენ სიწმიდე მისი და საყდარი მისი
ქუეყანასა ზედა დაამჯუ;

46 შეამცირენ დღენი ჟამთა მისთანნი
 და მიჰფინე მის ზედა სირცხვლი.
 47 ვიდრემდის, უფალო, გარემიიქცევი სრულიად,
 და ალატყდების ვითარცა ცეცხლი რისხვამ შენი?
 48 მოიჯსენე შენ, რამ არს არსებამ ჩემი.
 ანუ ამოდ ნუ შეჰქმნენა
 ყოველნი ძენი კაცთანი?
 49 ვინ არს კაცი, რომელი ცხოვნდეს
 და არა იხილოს სიკუდილი
 და იჯსნეს სული თვისი ველთაგან ჯოჯოხეთისათა?
 50 სად არიან წყალობანი შენნი პირველნი, უფალო,
 რომელ ეფუცე დავითს ჭეშმარიტებითა შენითა?
 51 მოიჯსენე, უფალო, ყუედრებამ მონათა შენთამ,
 რომელ დავიკრიბე წიაღთა ჩემთა
 მრავალთა თესლთამ;
 52 რომელ აყუედრეს მტერთა შენთა, უფალო,
 რომელ აყუედრეს ნაცვალსა ცხებულისა შენისასა.
 53 კურთხეულ არს უფალი უკუნისამდე.
 იყავნ, იყავნ.

დიდება

89

გალობამ მოსესი, კაცისა ღმრთისამ

1 უფალო, შესავედრებელ მეყავ ჩუნ
 ნათესავითი-ნათესავამდე.
 2 პირველ მათათა დაბადებამდე და შექმნად
 ქუეყანისა და სოფლისა
 და საუკუნითგან და უკუნისამდე შენ ხარ.
 3 ნუ მიაქცევ კაცსა სიმდაბლედ და სთქუ:

მოიქეცით, ძენო კაცთანო.

4 რამეთუ ათასი წელი წინაშე თუალთა შენთა,
უფალო, ვითარცა გუშინდელი დღე, რომელ წარვდა
და ვითარცა საჯუმილავი ერთი ლამესა შინა.

5 წელნი მათნი შეურაცხებით იყვნენ,

განთიად ვითარცა მწუანე წარვდეს,

6 განთიად აღყუავდეს და წარვდეს, მწუხრი დაჭნეს,
განვშეს და დაცვეს.

7 რამეთუ მოვაკლდით ჩუენ რისხვითა შენითა
და გულისწყრომითა შენითა შევძრწუნდით.

8 დასხენ უმჯულოებანი ჩუენნი წინაშე შენსა
და ცხორებაჲ ჩუენი - ნათელსა პირისა შენისასა.

9 რამეთუ ყოველნი დღენი ჩუენნი მოაკლდეს,

და რისხვითა შენითა მოვაკლდით ჩუენ;

წელნი ჩუენნი ვითარცა დედაზარდლი იწურთიდეს.

10 დღენი წელიწადთა ჩუენთანი მათ თანა

სამეოცდაათ წელ,

ხოლო უკუეთუ ძლიერებასა შინა,

ოთხმეოც წელ, და უმრავლესი მათი შრომაჲ

და საღმობაჲ; რამეთუ მოვიდა ჩუენ ზედა სიმშუდე,

და ჩუენ განვისწავლენით.

11 ვინ-მე უწყის სიმტკიცე რისხვისა შენისაჲ

და შიშითა შენითა გულისწყრომისა შენისა აღრაცხვაჲ?

12 მარჯუენე შენი ესრეთ მაუწყე მე

და გულითა სწავლულთა - სიბრძნე შენი.

13 მოიქეც, უფალო! ვიდრემდის?

და ნუგეშინისცემულ იქმენ მონათა შენთა ზედა.

14 აღვივსენით ჩუენ ცისკარსა წყალობითა შენითა,

უფალო, და ვიხარებდეთ და ვიშუებდეთ.

ყოველთა დღეთა ჩუენთა ვიხარებდეთ

- 15 მათ ღღეთა წილ, რომელთა დამამდაბლენ ჩუენ,
 და წელთა, რომელთა ვიხილეთ ჩუენ ძკრი.
 16 და მოხედენ მონათა შენთა ზედა
 და ქმნულთა შენთა ზედა
 და წარუძელუ ძეთა მათთა.
 17 და იყავნ ნათელი უფლისა ღმრთისა ჩუენისაჲ
 ჩუენ ზედა და საქმენი ველთა ჩუენთანი წარჰმართენ
 ჩუენ ზედა და ქმნული ველთა ჩუენთაჲ წარგჰმართე.

90

ქებაჲ გალობით დაუითისი
 ზედაწარუწერელი ებრაელთა შორის

- 1 რომელი დამკვდრებულ არს
 შეწევნითა მალლისაჲთა,
 საფარველსა ღმრთისა ზეცათაჲსა განისუენოს.
 2 ჰრქუას უფალსა:
 ველისაღმპყრობელი ჩემი ხარი შენ
 და შესავედრებელი ჩემი,
 ღმერთი ჩემი, და მე ვესაგ მას.
 3 რამეთუ მან გივსნეს შენ საფრვისა მისგან
 მონადირეთაჲსა და სიტყუსა მისგან განსაკრთომელისა.
 4 ბეჭტსაშუეალითა მისითა გფარვიდეს შენ,
 და საგრილსა ფრთეთა მისთასა ესვიდე;
 საჭურველად გარემოგადგეს შენ ჰეშმარიტებაჲ მისი.
 5 არა გეშინოდის შიშისაგან ღამისა და ისრისაგან,
 რომელი ფრინავნ ღღისი;
 6 ღუაწლისაგან, რომელი ვალნ ბნელსა შინა,
 შემთხუევისაგან და ეშმაკისა შუეადღისა.
 7 დაეცნენ მარცხენით შენსა ათასეულნი

და ბევრეულნი - მარჯუენით შენსა,
ხოლო შენ არა მიგეახლნენ.
8 ხოლო შენ თუალითა შენითა ჰხედვიდე
და მისაგებელი ცოდვილთაჲ იხილო.
9 რამეთუ შენ, უფალი, ხარ სასო ჩემდა
და მალალი გიყოფიეს შესავედრებელად შენდა.
10 არა შევიდეს შენდა ძკრი
და გუემაჲ არა მიეახლოს საყოფელთა შენთა.
11 რამეთუ ანგელოზთა მისთადა უბრძანებიეს შენთჳს
დაცვად შენდა ყოველთა შინა გზათა შენთა;
12 ველთა მათთა ზედა აღგიპყრან შენ,
ნუსადა წარსცე ქეასა ფერვი შენი;
13 ასპიტსა და ვასილისკოსსა ზედა ხვდოდი
და დასთრგუნო შენ ლომი და ვეშაპი.
14 რამეთუ მე მესვიდა, და ვიჯსნა იგი
და დავიფარო იგი, რამეთუ იცნა სახელი ჩემი.
15 ვმა-ყოს ჩემდამო, და მე ვისმინო მისი
და მის თანა ვიყო ჭირსა შინა;
ვიჯსნა იგი და ვადილო იგი.
16 დღეგრძელებითა განვაძლო იგი
და უჩუენო მას მაცხოვარებაჲ ჩემი.

დიდებაჲ

კანონი 13

91

ფსალმუნი, გალობამ დაეითისი, დღისა შაბათისაჲ

- 2 კეთილ არს აღსარებამ უფლისაჲ
და გალობად სახელსა შენსა, მაღალო;
- 3 მითხრობად ცისკარს წყალობამ შენი
და ჭეშმარიტებამ შენი ღამედ-ღამედ
- 4 ათქალითა საფსალმუნისაჲთა და ვმითა ებნისაჲთა;
- 5 რამეთუ მახარე მე, უფალო, დაბადებულითა შენითა
და ქმნულითა ველთა შენთაჲთა ვიხარებდე.
- 6 ვითარ განდიდნეს საქმენი შენნი, უფალო!
ფრიად ღრმა იქმნნეს ზრახვანი შენნი.
- 7 კაცმან სულელმან არა ცნას
და უგუნურმან არა გულისჴმა-ყოს ესე.
- 8 აღმოცენებასა ცოდვილთასა ვითარცა თივამ,
და გამოჩნდეს ყოველნი, რომელნი იქმან უშჯულოებასა,
რათა მოისრნენ უკუნითი-უკუნისამდე.
- 9 ხოლო შენ მაღალ ხარ უკუნისამდე, უფალო.
- 10 რამეთუ ესერა მტერნი შენნი, უფალო,

რამეთუ ესერა მტერნი შენნი წარწყმდენ,
და განიზნინენ ყოველნი,
რომელნი იქმან უშჯულოებასა.

11 და ამაღლდეს, ვითარცა მარტორქისა,
რქად ჩემი და სიბერე ჩემი - ზეთითა პოხილითა;

12 და იხილა თუალმან ჩემმან მტერთა ჩემთაჲ
და მათთჳს, რომელნი აღდგომილ არიან ჩემ ზედა
ბოროტებით, ესმას ყურსა ჩემსა.

13 მართალი ვითარცა ფინიკი აღყუავნეს
და ვითარცა ნაძვ ლიბანისაჲ განმრავლდეს.

14 დანერგულნი სახლსა შინა უფლისასა
ეზოთა შინა სახლისა ღმრთისა ჩუენისათა ყუაოდიან.

15 უფრომსად განმრავლდენ სიბერესა სიპოხისასა
და ფუფუნეულ იყვნენ თხრობასა,

16 რამეთუ წრფელ არს უფალი ღმერთი ჩუენი,
და არა არს სიცრუეჲ მის თანა.

92

ფსალმუნი დავითისი, დღესა შაბათსა, რაჟამს
დაემტკიცა ქუეყანაჲ, გალობაჲ

1 უფალი სუფევს, შუენიერებაჲ შეიმოსა;
შეიმოსა უფალმან ძალი და გარეშეირტყა;
და რამეთუ დაამყარა სოფელი,
რამთა არა შეიძრას.

2 განმზადებულ არს საყდარი შენი მიერიოთგან,
და საუკუნიოთგან შენ ხარ.

3 აღიღეს მდინარეთა, უფალო,
აღიმაღლნეს მდინარეთა ჳმანი მათნი,
აღდგენ მდინარენი სლვასა თჳსსა.

4 კმითა წყალთა მრავალთაჲთა საკვრველ არიან
განცხრომანი ზღვსანი;

საკვრველ არს მაღალთა შინა უფალი.

5 წამებანი შენნი, უფალო, სარწმუნო იქმნეს ფრიად;

სახლსა შენსა შუენის სიწმიდე,

უფალო, სიგრძესა დღეთასა.

93

ფსალმუნი დავითისი, მეოთხისა შაბათისაჲ

1 ღმერთი შურისძიებათაჲ, უფალი ღმერთი
შურისძიებათაჲ განცხადნა.

2 ამალლდი, რომელი შჯი ქუეყანასა,

მიაგე მისაგებელი ამპარტავანთა.

3 ვიდრემდის ცოდვილნი, უფალო,

ვიდრემდის ცოდვილნი იქადოდიან?

4 აღმოთქუან და იტყოდიან სიცრუევსა,

იტყოდიან ყოველნი,

რომელნი იქმან უშჯულოებასა.

5 ერი შენი, უფალო, დაამდაბლე

და სამკვდრებელი შენი განაბოროტეს;

6 ქურივი და მწირი მოკლეს

და ობოლი მოსწყვდეს

7 და თქუეს: არა იხილოს უფალმან,

არცა გულისვმა-ყოს ღმერთმან იაკობისმან.

8 გულისვმა-ყავთ აწ, უგუნურნო ერისანო

და ცოფნო, ოდესმე გულისვმა-ჰყოთ.

9 რომელმან დაჰწერგა ყური, არა ნუ ესმისა?

ანუ რომელმან შექმნა თუალი, არა ნუ ხედავსა?

10 რომელი სწავლის თესლებსა,

არა ნუ ამხილოსა,
 რომელმან ასწავის კაცთა მეცნიერება?
 11 უფალმან უწყნის ზრახვანი კაცთანი,
 რამეთუ არიან ამაო.
 12 ნეტარ არს კაცი,
 რომელიცა განსწავლო, უფალო,
 და შჯულისა შენისაგან ასწაო მას
 13 დამშვდებად მისა დღეთა ბოროტთა,
 ვიდრემდის ეთხაროს ჳნარცჳ ცოდვილსა.
 14 რამეთუ არა განიშოროს უფალმან
 ერი თჳსი
 და სამკვდრებელი თჳსი არა უგულებელს-ყოს,
 15 ვიდრემდის მოიქცეს სიმართლე განკითხვად,
 და მიეახლნენ მას ყოველნი,
 რომელნი წრფელ არიან გულითა.
 16 ვინ წინააღმიდგეს მე უკუეთურთაგანი?
 ანუ ვინ თანაწარმომიდგეს მე მათგანი,
 რომელნი იქმან უშჯულოებასა?
 17 არათუმცა უფალი შემეწია მე,
 კნინ-ერთლა და-მცა-ემკვდრა
 ჯოჯოხეთს სული ჩემი.
 18 უკუეთუმცა ვიტყოდე:
 შემიდრწუნდა ფერჳი ჩემი,
 წყალობაჲ შენი, უფალო, შემწევდა მე.
 19 მრავალთაებრ სალმობათა ჩემთა
 გულსა შინა ჩემსა ნუგეშინისცემათა შენთა
 ახარეს სულსა ჩემსა.
 20 ნუ დადგებინ შენ წინაშე
 საყდარი უშჯულოებისაჲ, რომელი იქმნ შრომასა
 ბრძანებულსა ჴედა.

- 21 მოინადირონ სული მართლისაჲ და სისხლსა
 უბრალოსა ბრალეულ-ჰყოფდენ.
 22 და მეყო მე უფალი შესავედრებელ
 და ღმერთი ჩემი შემწე სასოებისა ჩემისა.
 23 და მიაგოს მათ უფალმან უშჯულოებაჲ მათი
 და უკუეთურებისა მათისაებრ
 უჩინო-ყენეს იგინი
 უფალმან ღმერთმან ჩუენმან.

დიდებაჲ

94

ქებაჲ გალობისაჲ, დავითისი,
 წარუწერელი
 ებრაელთა შორის

- 1 მოვედით, უგალობდეთ უფალსა,
 ვლალადებდეთ ღმრთისა მიმართ
 მაცხოვარისა ჩუენისა;
 2 აღვიმსთოთ წინაშე პირსა მისსა აღსარებითა,
 და ფსალმუნითა ულალადებდეთ მას.
 3 რამეთუ ღმერთი დიდ არს უფალი
 და მეუფე დიდ არს ყოველსა ქუეყანასა ზედა;
 4 რამეთუ ველსა შინა მისსა არიან
 კიდენი ქუეყანისანი და სიმაღლენი მათათანი
 მისნი არიან;
 5 რამეთუ მისი არს ზღუაჲ და მან შექმნა იგი,
 და ვმელი ველთა მისთა დაჰბადეს.
 6 მოვედით, თაყუანის-ვსცეთ და შეუვრდეთ მას
 და ვტიროდით წინაშე უფლისა
 შემოქმედისა ჩუენისა.

7 რამეთუ იგი არს ღმერთი ჩუენი და ჩუენ ერი
 სამწყსოჲსა მისისაჲ და ცხოვარნი ველისა მისისანი.
 8 დღეს თუ ვმისა მისისაჲ ისმინოთ,
 ნუ განიფიცებთ გულთა თქუენტა,
 ვითარცა-იგი განმწარებასა მას
 დღისა მისებრ განცდისა უდაბნოსა ზედა,
 9 სადა-იგი განმცადეს მე მამათა თქუენტა;
 გამომცადეს მე და იხილნეს საქმენი ჩემნი.
 10 ორმეოც წელ მოვიწყინე ნათესავი იგი და ვთქუ:
 მარადის სცთებიან იგინი გულითა მათითა
 და მათ არა იცნნეს გზანი ჩემნი,
 11 ვითარცა ვფუცე რისხვითა ჩემითა,
 უკუეთუ შევიდენ იგინი განსასუენებელსა ჩემსა.

95

**გალობაჲ დავითისი, აღშენებისათჳს ტაძრისა
 შემდგომად ტყუეობისა**

1 უგალობდით უფალსა გალობითა ახლითა,
 უგალობდით უფალსა ყოველი ქუეყანაჲ;
 2 უგალობდით უფალსა,
 აკურთხევდით სახელსა მისსა,
 ახარებდით დღითი-დღე მაცხოვარებასა მისსა.
 3 მიუთხაროთ წარმართთა შორის დიდებაჲ მისი
 და ყოველსა ერსა შორის - საკრველებაჲ მისი.
 4 რამეთუ დიდ არს უფალი და ქებულ ფრიად
 და საშინელ არს იგი უფროჲს ყოველთა ღმერთთა;
 5 რამეთუ ყოველნი ღმერთნი წარმართთანი
 ეშმაკ არიან,
 ხოლო უფალმან ცანი შექმნა.

6 აღსაარებამ და პაეროვნებამ არს წინაშე მისსა,
სიწმიდე და დიდადშუენიერებამ არს
სიწმიდესა მისსა.

7 შესწირევდით უფლისა ტომები თესლებისამ,
შესწირევდით უფლისა დიდებასა და პატივსა;

8 შესწირევდით უფლისა დიდებასა სახელისა მისისასა;
აღიღეთ მსხუერპლები, შევიდოდეთ ეზოთა მისთა;

9 თაყუანის-ეცით უფალსა ეზოსა შინა წმიდასა მისსა;
შეძრწუნდინ პირისა მისისაგან ყოველი ქუეყანამ!

10 თქუთ წარმართთა შორის, რამეთუ უფალი სუფევს,
და რამეთუ წარჰმართა სოფელი, რომელი არა შეიძრას;
განიკითხნეს ერნი სიწრფოებით.

11 იხარებდინ ცანი და გალობდინ ქუეყანამ,
აღიძარნ ზღუამ და საესებამ მისი.

12 იხარებდინ ველნი და ყოველი, რამ არს მათ შინა;
მაშინ იხარებდენ ყოველნი ხენი მალნარისანი

13 პირისაგან უფლისა, რამეთუ მოვალს,
რამეთუ მოვიდეს იგი განკითხვად ქუეყანისა;
განიკითხოს სოფელი სიმართლით
და ერნი ჭემმარიტებითა თვსითა.

96

დავითისი, ოდეს ქუეყანამ მისი დაემკვდრებოდა,
წარუწერელი ებრაელთა შორის

1 უფალი სუფევს, იხარებდინ ქუეყანამ,
და იშუებდედ ჭალაკნი მრავალნი.

2 ღრუბელი და ნისლი გარემო არს მისსა,
სიმართლე და განკითხვამ - წარმართებამ
საყდრისა მისისამ.

3 ცეცხლი მის წინაშე ვილოდის
 და შეწუნეს გარემოხს მტერნი მისნი.
 4 გამოჩნდეს ელვანი მისნი სოფელსა,
 იხილა და შეძრწუნდა ქუეყანაჲ.
 5 მთანი ვითარცა ცკლი დადნეს
 პირისაგან უფლისა,
 პირისაგან უფლისა ყოვლისა ქუეყანისა.
 6 უთხრეს ცათა სიმართლე მისი,
 და იხილონ ყოველთა ერთა დიდებაჲ მისი.
 7 პრცხუენოდენ ყოველთა,
 რომელნი თაყუანის-სცემენ ჳელითქმნულთა
 და რომელნი იქადიან კერპებითა მათითა.
 თაყუანის-ეცით მას ყოველთა ანგელოზთა მისთა.
 8 ესმა და იხარებდა სიონი
 და იშუებდეს ასულნი ჰურიასტანისანი
 სამართალთა შენთათჳს, უფალო.
 9 რამეთუ შენ, უფალი, მაღალ ხარ
 ყოველსა ქუეყანასა ზედა,
 ფრიად აჰმაღლდი შენ
 უფრომს ყოველთა ღმერთთა.
 10 რომელთა გიყუარს უფალი,
 მოიძულეთ ბოროტი;
 დაიცვნეს უფალმან სულნი წმიდათა მისთანი
 და ჳელთაგან ცოდვილისათა ივსნნეს იგინი.
 11 ნათელი გამოუბრწყინდა მართალსა
 და გულითა წრფელთა - სიხარული.
 12 იხარებდით მართალნი უფლისა მიმართ
 და აღუვარებდით სავსენებელსა
 სიწმიდისა მისისასა.

დიდებაჲ

ფსალმუნი დავითისი

- 1 უგალობდით უფალსა გალობითა ახლითა,
 რამეთუ საკრველი ქმნა უფალმან;
 აცხოვნა იგი მარჯუენემან მისმან
 და მკლავმან წმიდამან მისმან.
- 2 აჩუენა უფალმან მაცხოვარებამ თვისი,
 წინაშე თესლთა განაცხადა სიმართლე მისი.
- 3 მოიყენა მოწყალებამ მისი იაკობის თანა და
 ჭეშმარიტებამ მისი - სახლსა ზედა ისრაელისასა;
 იხილეს ყოველთა კიდეთა ქუეყანისათა
 მაცხოვარებამ ღმრთისა ჩუენისამ.
- 4 ღალადებდით ღმრთისა ყოველი ქუეყანამ,
 უგალობდით და იხარებდით და აქებდით.
- 5 უგალობდით უფალსა ებნითა,
 ებნითა და ვმითა ფსალმუნისამთა;
- 6 ნესტუთა ჭედილითა და ვმითა ნესტუსა რქისამთა
 ღალადებდით წინაშე მეუფისა უფლისა.
- 7 აღიძარნ ზღუამ და სავსებამ მისი,
 სოფელი და ყოველნი დამკვდრებულნი მას შინა.
- 8 მდინარეთა აღიტყუელონ ველითა თანად;
 მთანი იხარებდენ პირისაგან უფლისა, რამეთუ მოვალს,
- 9 რამეთუ მოვიდეს განკითხვად ქუეყანისა;
 განიკითხოს სოფელი სიმართლით და ერნი - სიწრფოებით.

98

ფსალმუნი დავითისი, ზედაწარუწერელი ებრაელთა
 შორის

- 1 უფალი სუფევს, განრისხნედ ერნი;
 რომელი ზის ზედა ქერობინთა; შეიძარნ ქუეყანამ.

- 2 უფალი სიონს დიდ არს
და მალალ არს ყოველთა ზედა ერთა.
- 3 აღუვარებდენ სახელსა შენსა დიდსა,
რამეთუ საშინელ და წმიდა არს.
- 4 და პატივსა მეუფისასა სამართალი უყუარს;
შენ განჰმზადე სიწრფოებამ,
განკითხვამ და სიმართლე იაკობის თანა შენ ჰყავ.
- 5 აღამაღლებდით უფალსა ღმერთსა ჩუენსა
და თაყუანის-სცემდით კუარცხლბეკსა
ფერჯთა მისთასა, რამეთუ წმიდა არს.
- 6 მოსე და აჰრონ მღდელთა შორის მისთა და სამოელ
მათ თანა, რომელნი ხადიან სახელსა მისსა; ხადლოდეს
უფალსა და მას ესმა მათი,
- 7 და სუეტითა ღრუბლისამთა ეტყოდა მათ;
რამეთუ იმარხვიდეს წამებათა მისთა
და ბრძანებათა მისთა, რომელ მოსცნა მათ.
- 8 უფალო ღმერთო ჩუენო, შენ ისმინე მათი; მერთო, შენ
მომტევებელ ექმენ მათ და შურისმეძიებელ
ყოველთა ზედა საქმეთა მათთა.
- 9 აღამაღლებდით უფალსა ღმერთსა ჩუენსა
და თაყუანის-ეცით მთასა წმიდასა მისსა,
რამეთუ წმიდა არს უფალი ღმერთი ჩუენი.

99

ფსალმუნი აღსაარებისათჳს

- 1 ღალადებდით ღმრთისა ყოველი ქუეყანამ,
2 ჰმონებდით უფალსა სიხარულით,
შევიდოდეთ მის წინაშე მხიარულებით,
3 და უწყოდეთ, რამეთუ იგი თავადი არს უფალი ღმერთი;

მან შემქმნნა ჩუენ, და არა ჩუენ;
ხოლო ჩუენ ვართ ერი მისი
და ცხოვარნი სამწყსომსა მისისანი.
4 შევიდოდეთ ბჭეთა მისთა აღსარებითა
და ეზოთა მისთა გალობითა;
აღუვარებდით მას და აქებდით სახელსა მისსა,
5 რამეთუ ტკბილ არს უფალი
და უკუნისამდე არს წყალობამ მისი,
და თესლითი-თესლადმდე არს ჭეშმარიტებამ მისი.

100

დავითის ფსალმუნი

1 წყალობასა და სამართალსა გაქებდე შენ, უფალო.
2 გიგალობდე და გულისჯმა-ვყო გზასა უბიწოსა; ოდეს
მოხვდე ჩემდა? ვიდოდე მე უმანკოებითა გულისა
ჩემისამთა შორის სახლისა ჩემისა.
3 არა დავიდევ წინაშე თუალთა ჩემთა საქმე უშჯულოდ
და მყოფელნი გარდასლვისანი მოვიძულენ; არა
შემომეყო მე დრკუმ გული,
4 გარემიქცევამ ბოროტისამ ჩემგან მე არა უწყოდე.
5 რომელი იტყვნ იღუმალ მოყუსისა თვისისა ძვრსა, ესე
წარვდეგნი; რომელი ამპარტავან იყო თუალითა და
უძღებ გულითა, მის თანა არა ვჭამი.
6 თუალნი ჩემნი სარწმუნოთა ზედა ქუეყანისათა,
რამთა დასხდენ იგინი ჩემ. თანა; რომელი ვიდოდა გზასა
უბიწოსა, ესე მმსახურებდა მე.
7 არა დაიმკვდრა შორის სახლსა ჩემსა, რომელმან ყვის
ამპარტავანებამ რომელი იტყვნ სიცრუევსა, არა
წარემართა წინაშე თუალთა ჩემთა.

8. ცისკარსა მოვსწყუედდი ყოველთა ცოდვილთა
ქუეყანისათა, მოსპოლვად ქალაქისაგან უფლისა
ყოველთა მოქმედთა უშჯულოებისათა.

დიდებაჲ

კანონი 14

101

ლოცვამ გლახაკისამ, ოდეს მოეწყინოს და განჰფინოს
წინაშე უფლისა თხოვამ თვისი

2 უფალო, ისმინე ლოცვისა ჩემისამ
და ლაღადებამ ჩემი შენდა შევედინ.

3 ნუ გარემიიქცევ პირსა შენსა ჩემგან;
რომელსა დღესა მჭირდეს მე,
მოყავ ჩემდა ყური შენი;

და რომელსა დღესა გხადოდი შენ,
მსწრაფლ შეგესემინ ჩემი.

4 რამეთუ მოაკლდა ვითარცა კუამლსა
დღეთა ჩემთა,
და ძუალნი ჩემნი ვითარცა
ქარქუეტი განვმეს.

5 იწყლა ვითარცა თივამ და განვმა გული ჩემი,
რამეთუ დავივიწყე მე ჭამად პური ჩემი.

6 ვმითა სულთქუმისა ჩემისადათა

- შეჰვმეს ვორცნი ჩემნი ძუალთა ჩემთა.
 7 ვემსგავსე მე ვარხუსა მას უდაბნოვასასა
 და ვიქმენ მე, ვითარცა ბუჲ ნატამალსა.
 8 უძილ ვიქმენ და ვიყავ ვითარცა სირი მხოლოჲ
 სართულსა ზედა.
 9 მარადლე მყუედრიდეს მე მტერნი ჩემნი
 და მაქებელნი ჩემნი ჩემდამო ფუცვიდეს.
 10 რამეთუ ნაცარი ვითარცა პური ვჭამე
 და სასუმელი ჩემი ტირილითა ჩემითა განვზავი
 11 პირისაგან რისხვისა და გულისწყრომისა შენისა,
 რამეთუ აღმიღე და დამაკუეთე მე.
 12 და დღენი ჩემნი ვითარცა აჩრდილი წარვდეს,
 და მე ვითარცა თივაჲ განვკეჲ.
 13 ხოლო შენ, უფალო, უკუნისამდე ჰგიე,
 და საჯსენებელი შენი თესლითი-თესლადმდე.
 14 შენ აღსდგე და შეიწყალო სიონი,
 რამეთუ ჟამი წყალობისა მისისაჲ,
 რამეთუ მოწევნულ არს ჟამი.
 15 რამეთუ სთნდეს მონათა შენთა ქვანი მისნი,
 და მიწასა მისსა სწყალობდენ.
 16 და ეშინოდის წარმართთა სახელისაგან უფლისა
 და ყოველთა მეფეთა ქუეყანისათა -
 დიდებისაგან მისისა.
 17 რამეთუ აღაშენოს უფალმან სიონი
 და გამოუჩნდეს მას დიდებითა მისითა.
 18 მოჰხედნა ლოცვასა ზედა მდაბალთასა
 და არა შეურაცხ-ყო ვედრებაჲ მათი.
 19 დაიწერენ ესე ნათესავად სხუად,
 და ერი დაბადებადი აქებდეს უფალსა;
 20 რამეთუ მოიხილა მალლით წმიდით მისით,

- უფალმან ზეცით ქუეყანად გარდამოიხილა,
 21 რაფთა შეისმინოს სულთქუმაჲ შებორკილებულთაჲ
 და განჰჰსნეს ნაშობნი მოკლულთანი,
 22 თხრობად სიონს სახელი უფლისაჲ
 და ქებულებაჲ მისი - იერუსალემს,
 23 შეკრებად ერისა ერთად
 და მეფენი მონებად უფლისა.
 24 მიუგო მას გზასა შინა ძლიერებისა მისისასა:
 სიმცირე დღეთა ჩემთაჲ მითხარ მე.
 25 და ნუ განმიყვანებ მე კერძოთაგან დღეთა ჩემთაჲსა;
 თესლითი-თესლადმდე არიან
 წელიწადნი შენნი.
 26 დასაბამსა შენ, უფალო, ქუეყანაჲ დააფუძნე,
 და ქმნულნი ჯელთა შენთანი ცანი არიან.
 27 იგინი წარვდებიან, ხოლო შენ ჰგიე.
 და ყოველნი ვითარცა სამოსელნი დაძუელდენ,
 და ვითარცა შესამოსელნი სცვალნე იგინი,
 და იცვალნენ.
 28 ხოლო შენ თავადი იგივე ხარ,
 და წელიწადნი შენნი არა მოაკლდენ.
 29 ძენი მონათა შენთანი დაემკვდრნენ,
 და ნათესავი მათი უკუნისამდე წარემართოს.

102

ფსალმუნი დავითისი

- 1 აკურთხევს სული ჩემი უფალსა და ყოველი გონებაჲ
 ჩემი - სახელსა წმიდასა მისსა.
 2 აკურთხევს სული ჩემი უფალსა,
 და ნუ დაივიწყებ ყოველსა მოცემულსა მისსა,

- 3 რომელმან გილხინა შენ
 ყოველთა უშჯულოებათა შენთაგან,
 რომელმან განკურნნა ყოველნი სნეულებანი შენნი;
- 4 რომელმან იჴსნა განხრწნისაგან ცხორებაჲ შენი
 და გვრგვნოსან-გყო შენ
 წყალობითა და შეწყნარებითა;
- 5 რომელმან აღავსო კეთილთა მიერ გულისთქუმაჲ შენი;
 განახლდეს, ვითარცა ორბისა, სიჭაბუკე შენი.
- 6 ყვნის წყალობანი უფალმან და სამართალი
 ყოველთათჳს დაწუნებულთა.
- 7 აუწყნა გზანი მისნი მოსეს
 და ძეთა ისრაელისათა - ნებანი მისნი.
- 8 შემწყნარებელ და მოწყალე არს უფალი,
 სულგრძელ და დიდადმოწყალე.
- 9 არა სრულიად განრისხნეს,
 არცა უკუნისამდე ძკრი იჴსენოს;
- 10 არა ცოდვათა ჩუენთაებრ მიყო ჩუენ,
 არცა უშჯულოებათა ჩუენთაებრ მომაგო ჩუენ.
- 11 რამეთუ რაოდენ მალალ არიან ცანი ქუეყანისაგან,
 განაძლიერა უფალმან წყალობაჲ მისი
 მოშიშთა მისთა ჴედა;
- 12 რაოდენ განშორებულ არიან აღმოსავალნი
 დასავალსა, განმაშორნა ჩუენგან
 უშჯულოებანი ჩუენნი.
- 13 ვითარცა სწყალობს მამაჲ შვილთა,
 შეიწყალნა უფალმან მოშიშნი მისნი.
- 14 რამეთუ მან უწყის დაბადებაჲ ჩუენი;
 მოიჴსენა, რამეთუ მიწანი ვართ.
- 15 კაცვი ვითარცა თივა არიან დღენი მისნი;
 ვითარცა ყუავილი ველისაჲ ეგრე აღყუავდეს;

- 16 რამეთუ განვლო სულმან მის შორის,
და არლარა იყოს, და არცა იცნას ადგილი მისი.
- 17 ხოლო წყალობამ უფლისამ საუკუნითგან
და ვიდრე უკუნისამდე მოშიშთა მისთა ზედა,
და სიმართლე მისი შეილითი-შვილადმდე,
- 18 რომელთა დაიმარხიან აღთქუმად მისი
და მოიჯსენნიან მცნებანი მისნი და ყვნიან იგინი.
- 19 უფალმან ზეცას განჰმზადა საყდარი მისი
და სუფევად მისი ყოველთა ზედა ეუფლების.
- 20 აკურთხევდით უფალსა
ყოველნი ანგელოზნი მისნი, ძლიერნი ძალითა,
რომელნი ჰყოფენ სიტყუასა მისსა სმენად
ვმად სიტყუათა მისთამ.
- 21 აკურთხევდით უფალსა
ყოველნი ძალნი მისნი, მსახურნი მისნი,
რომელნი ჰყოფენ ნებასა მისსა.
- 22 აკურთხევდით უფალსა
ყოველნი ქმნულნი მისნი ყოველსა ადგილსა
უფლებისა მისისასა;
აკურთხევს სული ჩემი უფალსა.

დიდება

103

ფსალმუნი დავითისი,
სოფლისა შესაქმისათჳს

- 1 აკურთხევს სული ჩემი უფალსა;
უფალო ღმერთო ჩემო, განსდიდენ ფრიად,
აღსაარებად და დიდადშუენიერებად შთაიცუ,
- 2 შეიმოსე ნათელი ვითარცა სამოსელი,

- გარდაართხენ ცანი ვითარცა კარავნი.
 3 რომელმან დაპრთნა წყლითა ზესკნელნი მისნი,
 რომელმან დასხნა ღრუბელნი აღსავალად თვსა,
 რომელი იქცევის ფრთეთა ზედა ქართასა;
 4 რომელმან შექმნნა ანგელოზნი მისნი სულად
 და მსახურნი მისნი - ალად ცეცხლისა;
 5 რომელმან დააფუძნა ქუეყანამ
 სიმტკიცესა ზედა თვსსა, არა შეიძრას იგი
 უკუნითი-უკუნისამდე.
 6 უფსკრული ვითარცა სამოსელი
 გარემოდებულ არს მისა, მათათა ზედა დადგენ წყალნი.
 7 შერისხვითა შენითა ივლტოდიან
 და ვმითა ქუხილისა შენისამთა შედრწუნდიან.
 8 აღვლენან მთანი და შთავლენან ველნი ადგილსა მას,
 რომელსაცა დააფუძნენ იგინი.
 9 საზღვარი დასდევ, რომელსა არა გარდაჰვდენ,
 არცალა მიაქციონ დაფარვად ქუეყანისა.
 10 რომელმან გამოადინნა წყარონი ვევენებსა შინა,
 შორის მათათა ღიოდინა წყალნი;
 11 სუან იგი ყოველთა მვეცთა ველისათა,
 განძღენ კანჯარნი წყურილსა მათსა.
 12 მათ ზედა მფრინველთა ცისათა დაიმკვდრონ,
 შორის კლდეთა მოსცენ ვმამ მათი.
 13 დაათრობს მათათა ზესკნელთა მისთაგან;
 ნაყოფითა საქმეთა შენთამთა
 განძღეს ქუეყანამ.
 14 რომელმან აღმოუცენა თივამ პირუტყუთა,
 და მწუანე სამსახურებელად კაცთა,
 გამოღებად პური ქუეყანიით.
 15 და ღვინომ ახარებს გულსა კაცისასა,

საცხებელითა მხიარულყოფად პირი,
 და პური გულსა კაცისასა განამტკიცებს.
 16 განძენ ხენი ველისანი
 და ნაძუნი ლიბანისანი, რომელ დაჰნერგენ.
 17 მუნ მფრინველთა მართუე-ისხან,
 და ბუდე ყარყატთაჲ შერაცხილ მათდა¹.
 18 მთანი მალაღნი ირემთა,
 კლდენი შესავედრებელად ყურდგელთა.
 19 შექმნა მთოვარე ჟამთათჳს,
 მზემან ცნა ჟამი დასლვისა თჳსისაჲ.
 20 დასდევ ბნელი და იქმნა ლამე,
 მას შინა ვიდოდიან ყოველნი მკვეცი მალნარისანი,
 21 ლეკუნი ლომთანი მყურალნი ტაცებად
 და თხოვად ღმრთისაგან საზრდელსა მათსა.
 22 აღმობრწყინდა მზე, და შეკრბეს
 და სადგურთავე თჳსთა დაადგრიან.
 23 გამოვიდეს კაცი საქმესა თჳსსა
 და შრომასა თჳსსა მიმწუხრამდე.
 24 ვითარ განდიდნეს საქმენი შენნი, უფალო,
 და ყოველივე სიბრძნით ჰქმენ;
 აღივსო ქუეყანაჲ დაბადებულითა შენითა.
 25 ესე ზღუაჲ დიდი და ვრცელი,
 მას შინა არიან ქუეწარმავალნი,
 რომელთაჲ არა არს რიცხჳ,
 მკვეცი წურილნი დიდთა თანა; მას ზედა ნაენი
 ვლენან;
 26 ვეშაპი ესე, რომელ დაჰბადე სამღერელად მისა.
 27 ყოველნივე შენგან ელიან მოცემად
 საზრდელი თჳსი ჟამსა;

1. ორ ნუსხაში (GH) ასეთი ტექსტი გვაქვს: „მუნ სირთა ბუდე-იდგან, და ჰეროდიაჲს სამკლდრებელი შერაცხილ მათდა“.

28 მოსცი მათ და აღიზარდნიან იგინი,
 ხოლო აღალი რაჲ ველი შენი,
 ყოველნივე განაძლნი სიტკბოებითა.
 29 ხოლო გარე-თუ-მიიქციი პირი შენი, შეძრწუნდიან,
 მოული სული მათი და მოაკლდიან
 და მიწადვე თვსად მიიქციან.
 30 გამოავლინო სული შენი და დაჰბადნე იგინი
 და განაახლო პირი ქუეყანისაჲ.
 31 იყავნ დიდებაჲ უფლისაჲ უკუნისამდე,
 იხარებდეს უფალი ქმნულთა ზედა თვსთა.
 32 რომელი მოხედავს ქუეყანასა ზედა და ჰყოფს მას
 შეძრწუნებულ, რომელი შეახებს მათათა, და კუმოდიან.
 33 ვაქებდე უფალსა ცხორებასა ჩემსა, უგალობდე
 ღმერთსა ჩემსა, ვიდრემდის ვიყო მე.
 34 ტკბილ ეყავნ მას გალობაჲ ჩემი,
 ხოლო მე ვიხარებდე უფლისა მიმართ.
 35 მოაკლდენ ცოდვილნი ქუეყანით,
 და უშჯულონი ნულარა იპოებიედ მას ზედა;
 აკურთხევს სული ჩემი უფალსა.

დიდებაჲ

104

აღელუაჲ

1 აღუვარებდით უფალსა და ხადოდეთ სახელსა მისსა,
 მიუთხრენით წარმართთა შორის საქმენი მისნი.
 2 აქებდით მას და უგალობდით მას,
 მიუთხრობდით ყოველთა საკვრველებათა მისთა.
 3 იქებოდეთ სახელითა მისითა წმიდითა; იხარებდინ
 გული მეძიებელთა უფლისათაჲ.

- 4 მოიძიეთ უფალი და განძლიერდით
და ეძიებდით პირსა მისსა მარადის;
- 5 მოივსენეთ საკვრველებათა მისთაჲ,
რომელ ქმნა სასწაულნი
და სამართალნი პირისა მისისანი.
- 6 ნათესაენი აბრაჰამისნი მონანი მისნი,
შვილნი იაკობისნი რჩეულნი მისნი.
- 7 თავადი არს უფალი ღმერთი ჩუენი,
და ყოველსა ქუეყანასა ზედა არიან სამართალნი მისნი.
- 8 მოივსენა უკუნისამდე აღთქუმისა თვისსაჲ
და სიტყუამ, რომელ ამცნო ათასამდე ნათესავად,
9 რომელ-იგი დადგა აბრაჰამის თანა
და ფიცი მისი ისაკის თანა.
- 10 და დაამტკიცა იგი იაკობის თანა ბრძანებად
და ისრაელისა აღთქუჲმად საუკუნოდ.
- 11 ჰრქუა მას: შენ მიგცე ქუეყანაჲ იგი ქანანისაჲ
ნაწილად მკვდრობისა თქუენისა;
- 12 რამეთუ იყვნეს იგინი რიცხვთ მცირე-მცირე
და მსხემ მას შინა.
- 13 და ვიდოდეს იგინი თესლითი-თესლად
და მეფეთაგან ერად სხუად.
- 14 არა აუფლა კაცსა ვნებად მათდა
და ამხილა მათთვის მეფეთა:
- 15 ნუ შეეხებით ცხებულსა ჩემსა
და წინამსწარმეტყუელთა ჩემთა შორის
ნუ უკუეთურობთ.
- 16 და მოუწოდა სიყმილსა ქუეყანად
და ყოველი ძალი პურისაჲ შემუსრა.
- 17 წარავლინა წინამსწარ მათსა კაცი,
და მონად განისყიდა იოსები.

- 18 დაამდაბლნეს ბორკილითა ფერჯნი მისნი,
რკინასა განვლო სულმან მისმან.
- 19 ვიდრე მოწევნადმდე სიტყუსა მისისა
სიტყუამან უფლისამან გამოაჯურვა იგი.
- 20 მიავლინა მეფემან
და განჰჯსნა იგი მთავრად ერისა
და განუტევა იგი.
- 21 და დადგინა იგი უფლად სახლისა თვისისა
და მთავრად ყოვლისა მონებისა მისისა;
- 22 სწავლად მთავართა მისთა ვითარცა თავი თვისი
და მოხუცებულთა მისთა განბრძნობად.
- 23 და შევიდა ისრაელი ეგვიპტედ და იაკობ დაემკვდრა
ქუეყანასა მას ქამისსა.
- 24 და აღაორძინა ერი მისი ფრიად
და განაძლიერა იგი უფრომს მტერთა მისთა.
- 25 გარდააქცია გული მისი
მოძულეებად ერისა მისისა
და ზაკუვად მონათა შორის მისთა.
- 26 წარავლინა მოსე, მონაჲ მისი,
და აპრონ, რომელი გამოირჩია თავისა თვისისა;
- 27 დასხნა მათ შორის სიტყუანი სასწაულთა მისთანი
და ნიშთა მისთანი ქუეყანასა მას ქამისსა.
- 28 მიავლინა მათდა ბნელი და დააბნელნა, რამეთუ
განამწარნეს სიტყუანი მისნი.
- 29 გარდააქცინა სისხლად მდინარენი მათნი და
მოსწყუდნა თევზნი მათნი;
- 30 განამრავლა ქუეყანამან მათმან მყუარნი საუნჯეთა
შორის მეფეთა მათთაჲსა.
- 31 თქუა, და მოვდა ძალლისმწერი და მუშლი
ყოველთა საზღვართა მათთა.

- 32 დასხნა წუმანი მათნი სეტყუად და ცეცხლი
 ალატყდებოდა ქუეყანასა მათსა.
- 33 და დასცა ვენაჯები მათი და ლელუოვანი მათი
 და შემუსრა ყოველი ხე საზღვარისა მათისაჲ.
- 34 თქუა, და მოჲდა მკალი და ბუზი,
 რომლისა არა იყო რიცხუ;
- 35 შეჭამა ყოველი თივამ ქუეყანასა შინა მათსა
 და მოჭამა ყოველი ნაყოფი ქუეყანისა მათისაჲ.
- 36 და დასცა ყოველი პირმშომ ქუეყანასა შინა მათსა,
 დასაბამი ყოვლისა ტკივილისა მათისაჲ.
- 37 და გამოიყვანნა იგინი ოქროდთა და ვეცხლითა,
 და არა იყო ნათესავსა მათსა სნეულ.
- 38 იხარა ეგვპტემან გამოსლვასა მათსა,
 რამეთუ დაეცა შიში მათი მათ ზედა.
- 39 განჰმარტა ღრუბელი საგრილად მათდა
 და ცეცხლი მნათობად მათდა ღამე.
- 40 ითხოვეს, და მოჲდა მწყერმარჯილი,
 და პურიტა ზეცისაჲთა განაძლნა იგინი;
- 41 სცა კლდესა, და გამოეცნეს წყალნი,
 და ვიდოდეს ურწყულსა მდინარენი.
- 42 რამეთუ მოივსენა სიტყუსა წმიდისა თჳსისა,
 რომელ ყო აბრაჰამის მიმართ მონისა თჳსისა.
- 43 და გამოიყვანა ერი თჳსი სიხარულით
 და რჩეულნი მისნი - შუებით.
- 44 და მისცა მათ სოფლები წარმართთაჲ,
 და ნაშრომი ერთაჲ დაიმკვდრეს,
- 45 რაჲთა დაიცენენ სამართალნი მისნი
 და შჯული მისი მოიძიონ.

დიდებამ

კანონი 15

105

აღელუაჲ

- 1 აღუვარებდით უფალსა, რამეთუ ტკბილ არს, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი.
- 2 ვინ-მე იტყოდის ძლიერებათა უფლისათა, სასმენელ-ყვნეს ყოველნი ქებულეზანი მისნი?
- 3 ნეტარ არიან, რომელთა დაიცვან სამართალი და ყონ სიმართლე ყოველსა ჟამსა.
- 4 მომიჯსენენ ჩუენ, უფალო, სათნოებითა ერისა შენისაჲთა და მომხედენ ჩუენ მაცხოვარებითა შენითა,
- 5 რაჲთა ვიხილოთ ჩუენ სიტკბოებაჲ რჩეულთა შენთაჲ და ვიხარებდეთ ჩუენ სიხარულითა ნათესავისა შენისაჲთა, რაჲთა ვიქებოდით ჩუენ სამკუდრებელთა შენთა თანა.
- 6 ვცოდეთ მამათა ჩუენტა თანა, უშჯულო ვიქმნენით და გეცრუვენით შენ.

7 მამათა ჩუენთა ეგვპტეს შინა არა გულისვმა-ყვენეს
 საკრველებანი შენნი, არცა მოივსენნეს
 მრავალნი წყალობანი შენნი
 და განგამწარეს წიაღსლვასა ზღვსა მის მეწამულისასა.
 8 და ივსნა იგინი სახელისა მისისათვს,
 რადთამცა გულისვმა-ყვეს ძლიერებაჲ მისი;
 9 და შეპრისხნა ზღუასა მეწამულსა,
 და განვმა,
 და უძლოდა მათ უფსკრულსა შინა,
 ვითარცა უდაბნოსა ზედა;
 10 და განარინნა იგინი ველისაგან მოძულეთამსა
 და ივსნა იგინი ველისაგან მტერთა მათთამსა;
 11 და დაფარნა წყალმან მაჭირვებელნი მათნი,
 და ერთიცა მათგანი არა განერა.
 12 და პრწმენა მათ სიტყვსა მისისაჲ და აქებდეს
 ქებულებასა მისსა.
 13 ისწრაფეს და დაივიწყენეს მათ საქმენი მისნი
 და არა დაუთმეს ზრახვასა მისსა.
 14 და გულმან-უთქუა გულისთქუმად უდაბნოსა შინა,
 და განცადეს ღმერთი ურწყულსა შინა.
 15 და მოსცა მათ თხოვად მათი
 და მოუვლინა სავსებაჲ სულსა მათსა.
 16 და განარისხეს მოსე ბანაკსა შინა და აპრონ,
 წმიდაჲ უფლისაჲ.
 17 განელო ქუეყანაჲ და დანთქა დათან
 და დაფარა ბანაკი აბირონისი;
 18 და ცეცხლი აღატყდა კრებულსა შორის მათსა,
 და აღმან შეწუნა ცოდვილნი.
 19 და ქმნეს ვბოჲ ქორებს
 და თაყუანის-სცეს კერპსა მას;

- 20 და ცვალეს დიდებამ მათი
მსგავსად ვბოძა მის თივისმჭამელისა.
- 21 და დაივიწყეს ღმრთისა მაცხოვარისა მათისაჲ,
რომელმან ქმნა დიდდიდნი ეგვპტეს შინა,
- 22 საკვრველებანი მისნი ქუეყანასა მას ქამისსა
და საშინელებანი მისნი ზღუასა მას ზედა მეწამულსა.
- 23 და თქუა მოსრუად მათი, არათუმცა მოსე, რჩეული
მისი, დადგა სრუასა მას წინაჲსე მისსა გარემიქცეუად
გულისწყრომად მისი,
რამთამცა არა მოსრნა იგინი.
- 24 და შეურაცხ-ყვეს ქუეყანად იგი გულისსათქუმელი
და არა პრწმენა მათ სიტყუსა მისისაჲ;
- 25 დრტუნვიდეს იგინი კარვებსა მათსა
და არა ისმინეს ვმად უფლისაჲ.
- 26 და აღილო ველი მისი მათ ზედა
დაცემად მათდა უდაბნოსა ზედა
- 27 და დაცემად თესლისა მათისა წარმართთა შორის
და განბნეუად მათდა სოფლებსა შორის.
- 28 და შეიბილწნეს იგინი ბელფეგორს
და ჭამეს ნაგები მკუდართაჲ.
- 29 და განარისხეს იგი საქმითა მათითა,
და განმრავლდა მათ ზედა დაცემაჲ.
- 30 და დადგა ფინეზ და ლხინება-ყო,
და დაეყენა სრუად;
- 31 და შეერაცხა მას სიმართლედ თესლითი-თესლადმდე
მიუკუნისამდე.
- 32 და განარისხეს იგი წყალთა მათ ზედა ცილობისათა,
და განბოროტნა მოსე მათთვის,
- 33 რამეთუ მათ განამწარეს სული მისი;
და განუჩინა მათ ბაგითა თჳსითა.

34 და არა მოსრნეს ნათესავნი იგი,
 რომელთაჲ ჰრქუა მათ უფალმან.
 35 და აღერინეს წარმართთა
 და ისწავლნეს საქმენი მათნი;
 36 და ჰმონეს კერპთა მათთა, და ექმნა მათ იგი საცთურ;
 37 და დაუკლნეს ძენი მათნი და ასულნი მათნი ეშმაკთა.
 38 და დასთხიეს სისხლი უბრალოჲ, სისხლი ძეთა
 და ასულთა მათთაჲ, რომელ-იგი უზორეს კერპსა მას
 ქანანისასა, დაკლვით მოისრა ქუეყანაჲ სისხლითა
 39 და შეიგინა საქმითა მათითა,
 რამეთუ ისიძვიდეს იგინი საქმეთა შინა მათთა.
 40 და განრისხნა გულისწყრომით უფალი
 ერსა თვსსა ზედა და მოიძაგა სამკვდრებელი თვსი;
 41 და მისცნა იგინი ველთა მტერთასა,
 და ეუფლნეს მათ მოძულენი მათნი;
 42 და აჭირვებდეს მათ მტერნი მათნი,
 და დამდაბლდეს იგინი ქუეშე ველსა მათსა.
 43 მრავალგზის ივსნნა იგინი,
 ხოლო მათ გან-ვე-ამწარეს იგი ზრახვითა მათითა
 და დამდაბლდეს უშჯულოებითა მათითა.
 44 და მოხედნა უფალმან ჭირსა მათსა,
 რაჟამს შეისმინა მან ვედრებისა მათისაჲ;
 45 და მოივსენა აღთქუმისა თვსისაჲ და შეინანა
 მრავლითა წყალობითა თვსითა;
 46 და მისცნა იგინი საწყალობელად
 წინაშე ყოველთა წარმტყუენველთა მათთა.
 47 მაცხოვნენ ჩუენ, უფალო ღმერთო ჩუენო,
 და შემკრიბენ ჩუენ წარმართთაგან,
 რაჲთა აღუვაროთ სახელსა შენსა წმიდასა
 და ვიქადოდით ჩუენ ქებულებითა შენითა.

48 კურთხეულ არს უფალი ღმერთი ისრაელისაჲ
ამიერითგან და უკუნისამდე,
და თქუას ყოველმან ერმან:
იყავნ, იყავნ.

დიდებაჲ

106

ალელუაჲ

1 აღუვარებდით უფალსა, რამეთუ ტკბილ არს,
რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი,
2 თქუედ ვსნილთა უფლისათა,
რომელნი ივსნნა ველისაგან მტერთაჲსა,
3 და ყოველთაგან სოფლებთა შეკრიბნა იგინი
აღმოსავალით და დასავალით და ჩრდილოით და ზღვით.
4 შესცთეს იგინი უდაბნოსა ურწყულსა,
გზაჲ ქალაქისა სამკვდრებელისაჲ არა პოეს;
5 ჰშიოდა და სწყუროდა,
და სული მათი მათგან მოაკლდა.
6 ღაღად-ყვეს უფლისა მიმართ ჭირსა მათსა,
და ურვათა მათთაგან ივსნნა იგინი
7 და უძლოდა მათ გზასა წრფელსა,
რამთა შევიდენ იგინი ქალაქსა მკვდრობისა მათისასა.
8 აღუვარებდით უფალსა წყალობანი მისნი
და საკვრველებანი მისნი ძეთა კაცთასა,
9 რამეთუ განაძლო სული ვუებული
და სული მშიერი აღავსო კეთილითა,
10 მსხდომარენი ბნელსა შინა და აჩრდილთა
სიკუდილისათა, კრულნი გლაზაკობითა და რკინითა,
11 რამეთუ განამწარნეს სიტყუანი ღმრთისანი და
ზრახვაჲ მალლისაჲ განარისხეს;

- 12 და დამდაბლდა შრომითა გული მათი,
 მოუძღურდეს და არაუინ იყო მწე მათდა.
- 13 ლაღად-ყვეს უფლისა მიმართ ჭირსა მათსა,
 და ურვათა მათთაგან განარინნა იგინი
- 14 და გამოიყვანნა იგინი ბნელისაგან
 და აჩრდილთა სიკუდილისათა
 და საკრველნი მათნი განხეთქნა.
- 15 აღუვარებდით უფალსა წყალობანი მისნი
 და საკრველებანი მისნი ძეთა კაცთასა,
- 16 რამეთუ შემუსრნა ბჭენი რავლისანი
 და მოქლონნი რკინისანი შეფქენა.
- 17 შეეწია მათ გზისა მისგან უშეჯულოებისა მათისა,
 რამეთუ ცოდვითა მათითა დამდაბლდეს;
- 18 ყოველი ჭამადი მოიძაგა სულმან მათმან,
 და მიეახლნეს ბჭეთა სიკუდილისათა.
- 19 ლაღად-ყვეს უფლისა მიმართ ჭირსა მათსა, და
 ურვათა მათთაგან აცხოვნნა იგინი.
- 20 მოუვლინა სიტყუაჲ მისი და განკურნნა იგინი
 და ივსნნა იგინი განმხრწნელთაგან მათთა.
- 21 აღუვარებდით უფალსა წყალობანი მისნი და
 საკრველებანი მისნი ძეთა კაცთასა,
- 22 და შეწირედ მისა მსხუერპლი ქებისაჲ
 და უთხრობდედ საქმეთა მისთა სიხარულით.
- 23 რომელნი შთავლენან ზღუასა ნავებითა
 და იქმან საქმესა წყალთა შინა მრავალთა,
- 24 მათ იხილნეს საქმენი უფლისანი
 და საკრველებანი მისნი ღრმათა შინა.
- 25 თქუა, და აღდგა ქარი გრიგალისაჲ,
 და ამალდდეს ღელვანი მისნი;
- 26 აღვლენან ცამდე, შთავლენან უფსკრულამდე;

და სული მათი ძვრთა შინა დადნებოდა,
 27 შემფოთნეს და შეძრწუნდეს
 ვითარცა მთრვალნი,
 და ყოველი სიბრძნე მათი დაინთქა.
 28 ლაღად-ყვეს უფლისა მიმართ ჭირსა მათსა, და
 ურვათა მათთაგან გამოიყვანნა იგინი.
 29 და უბრძანა გრიგალსა, და იქცა ნიაუად, და
 დასცხრეს ლელვანი მისნი;
 30 და იხარეს, რამეთუ დაყუდნეს,
 და მიუძღუა მათ ნავთსაყუდელსა ნებისა მისისასა.
 31 აღუვარებდით უფალსა წყალობანი მისნი
 და საკვრველებანი მისნი ძეთა კაცთასა.
 32 აღაღმამაღლონ იგი კრებულსა შორის ერისასა
 და საყდრებსა შორის მოხუცებულთასა აქებდენ მას.
 33 დასხნა მდინარენი ოვრად
 და გამოსავალნი წყალთანი - წყურიელად,
 34 ქუეყანაჲ ნაყოფიერი - ბიცად უკუეთურებისათჳს
 მკვდრთა მისთაჲსა.
 35 დადვა უდაბნოჲ ტბად წყალთა და ქუეყანაჲ
 ურწყული - გამოსადინელად წყალთა;
 36 და დაამკვდრნა მუნ მშიერი, და იშენეს ქალაქები
 საყოფელად მათდა,
 37 და ითესეს ყანები და დაასხეს ვენაჳები
 და ყვეს ნაყოფი იფქლისაჲ.
 38 და აკურთხნა იგინი, და განმრავლდეს ფრიად,
 და საცხოვარი მათი არა შეამცირა.
 39 და მოაკლდეს და განბოროტნეს
 ჭირისაგან ძვრთაჲსა და საღმობისა.
 40 მიეფინა შეურაცხებაჲ მთავართა ზედა მათთა,
 და შეაცთუნნა იგინი უფალსა და არა-გზასა.

41 და შეეწია გლახაკსა უპოვარებასა შინა მისსა
და უძლოდა ვითარცა ცხოვარსა ტომებსა მათსა.
42 იხილონ წრფელთა და იხარებდენ,
და ყოველმან უმჯულოებამან დაიყოს პირი თვისი.
43 ვინ არს ბრძენ და დაიცვას ესე
და გულისჴმა-ყვნეს წყალობანი უფლისანი?

დიდებაჲ

107

გალობაჲ, ფსალმუნნი დავითისი

2 განმზადებულ არს გული ჩემი, ღმერთო,
განმზადებულ არს გული ჩემი;
გაქებდე და გიგალობდე დიდებითა ჩემითა.
3 განიღუძე, დიდებო ჩემო,
განიღვიძე ფსალმუნითა და ებნითა;
მე განვიღუძო განთიად.
4 აღგიარო შენ ერსა შორის, უფალო,
და გიგალობდე შენ თესლებსა შორის,
5 რამეთუ დიდ არს ზეშთა ცათა წყალობაჲ შენი
და ღრუბელთამდე არს ჴეშმარიტებაჲ შენი.
6 აჰმალლდი ცათა შინა, ღმერთო, და ყოველსა
ქუეყანასა ზედა არს დიდებაჲ შენი.
7 რაჲთა იჴსნნენ საყუარელნი შენნი, მაცხოვრე
მარჯუენითა შენითა და შეგესემინ ჩემი.
8 ღმერთი იტყოდა წმიდით გამო მისით:
ავმაღლდე და განვყო სიკიმაჲ
და ღელე იგი საყოფელთაჲ განვზომო.
9 ჩემი არს გალაად და ჩემი არს მანასე და ეფრემ,
განმამტკიცებელი თავისა ჩემისაჲ, იუდა, მეუფე ჩემი,

10 მოაბ, სიავი სასოებისა ჩემისაჲ;
იღუმიადმდე აღვიკუართნე ვამლნი ჩემნი,
მე უცხოთესლნი დამემორჩილნეს.
11 ვინ მიმიყვანოს მე ქალაქსა მას შეცვულსა?
ანუ ვინ მიმიძლუეს მე იღუმიადმდე,
12 არათუ შენ, ღმერთი, რომელმანცა განმთხიენ ჩუენ
და არა გამობხუედ ღმერთი ძალად ჩუენდა?
13 მომეც ჩუენ შეწევნაჲ ჭირსა,
რამეთუ ამაო არს ცხოვრებაჲ კაცისაჲ.
14 ღმრთისა მიერ ვყოთ ძალი,
და მან შეურაცხ-ყვნეს მტერნი ჩუენნი.

108

დასასრულსა, დავითის ფსალმუნნი

1 ღმერთო, ქებასა ჩემსა ნუ დაიდუმებ;
2 რამეთუ პირი ცოდვილისაჲ და პირი მზაკუევარისაჲ
ჩემ ზედა აღელო, იტყოდეს ჩემთვის ენითა ზაკულითა;
3 და სიტყვთა სიძულილისაჲთა მომიცვეს მე
და მბრძოდეს მე ცუდად.
4 სიყუარულისა ჩემისა წილ მასმენდეს მე,
ხოლო მე ვილოცევდ.
5 და მომაგეს მე ბოროტი კეთილისა წილ
და სიძულილი - სიყუარულისა წილ ჩემისა.
6 დაადგინე ცოდვილი მის ზედა,
და ეშმაკი დადეგინ მარჯუენით მისა;
7 საშჯელისა მისისაგან გამოვედინ დაშჯილი,
და ლოცვაჲ მისი ცოდვად შეერაცხენ მას.
8 იქმნედ დღენი მისნი მცირედ,
და განსაგებელი მისი სხუამან მიიღენ.

9 იყვნედ შვილნი მისნი ობოლ, და ცოლი მისი -
ქურივ.

10 შერყეულნი იცვალებიედ შვილნი მისნი და ითხოვედ,
განვარდედ ივინი ნატამალისაგან მათისა.

11 აღიხილენ მოსესხებმან ყოველივე, რაჲცა ედვას მას,
და აღიჭრედ უცხოთა ნაშრომი მისი.

12 ნუ ეპოებიან მას შემწე, ნუცა იყოფინ
შემწყნარებელი ობოლთა მისთაჲ;

13 იყვნედ ნაშობნი მისნი მოსასრველად,
ნათესავსა შინა ერთსა აღივოცენ სახლი მისი.

14 აღივსენედ უშჯულოებაჲ მამათა მისთაჲ წინაშე
უფლისა, და ცოდვაჲ დედისა მისისაჲ ნუ აღივოცებინ.

15 იყვნედ წინაშე უფლისა მარადის,
და მოისპედ ქუეყანით სავსენებელი მათი

16 ამის წილ, რამეთუ არა მოივსენა მან ყოფაჲ
წყალობისაჲ და დევნა მან კაცი დავრდომილი
და გლახაკი და შეწუხებული გულითა მოკლვად.

17 და შეიყუარა წყევაჲ, და მივედინ მისა;
და არა ინება კურთხევაჲ, და განეშორენ მისგან.

18 და შეიმოსა წყევაჲ ვითარცა სამოსელი,
და შთაჲდა ვითარცა წყალი ნაწლევეთა მისთა
და ვითარცა ზეთი ძუალთა მისთა;

19 ეყავნ მას ვითარცა სამოსელი, რომელსა შთაიცუამს,
და ვითარცა სარტყელი,
რომელსა მარადის გარეშეირტყამს.

20 ესე არს საქმე მათი უფლისა მიერ,
რომელნი მასმენდეს მე

და რომელნი იტყოდეს ძვრსა სულისა ჩემისასა.

21 და შენ, უფალო, უფალო,
ყავ ჩემ თანა სახელისა შენისათჳს,

რამეთუ ტკბილ არს წყალობამ შენი.
 22 მივსენ მე, რამეთუ გლახაკ და დავრდომილ ვარი
 მე, და გული ჩემი შეძრწუნდა ჩემ შორის.
 23 და ვითარცა აჩრდილი, მიდრეკასა მისსა მოვაკლდი,
 განვიყარე ვითარცა მკალთა.
 24 მუკლნი ჩემნი მოუძღურდეს მარხვისაგან
 და ვორცნი ჩემნი იცვალნეს ზეთისა მიერ.
 25 და ვქმენ მე საყუედრელ მათდა;
 მიხილეს მე და შეხარნეს თავნი მათნი.
 26 შემეწიე მე, უფალო ღმერთო ჩემო,
 და მაცხოვნე მე წყალობითა შენითა.
 27 და ცნედ, რამეთუ კელი შენი ესე არს,
 და შენ, უფალო, ჰყავ ესე.
 28 იგინი სწყევდენ, და შენ აკურთხო;
 რომელნი აღდგომილ არიან ჩემ ზედა, ჰრცხუნოდის,
 ხოლო მონამ შენი იხარებდეს.
 29 შთაიციუედ კდემამ, რომელნი მასმენდეს მე,
 და გარეშეიმოსედ ვითარცა ორკეცი სირცხული მათი.
 30 აღუვარო უფალსა ფრიად პირითა ჩემითა
 და შორის მრავალთასა ვაქებდე მას,
 31 რამეთუ დაუდგა მარჯუენით გლახაკსა,
 რაათა ივსნეს მღევართაგან სული ჩემი.

დიღება

კანონი 16

109

დავითის ფსალმუნი

- 1 ჰრქუა უფალმან უფალსა ჩემსა:
დაჯედ მარჯუენით ჩემსა, ვიდრემდის დავსხნე
მტერნი შენნი ქუეშე ფერჯთა შენთა.
- 2 კუერთხი ძლიერებისაჲ გამოგივლინოს შენ უფალმან
სიონით, და უფლებდე შორის მტერთა შენთა.
- 3 შენ თანა არს მთავრობაჲ
დღესა ძლიერებისა შენისასა,
ბრწყინვალებასა წმიდათა შენთასა;
საშოთ მთიებისა წინა გშევ შენ.
- 4 ფუცა უფალმან და არა შეინანოს:
შენ ხარ მღდელ უკუნისამდე
წესსა მას ზედა მელქისედეკისსა.
- 5 უფალი მარჯუენით შენსა,
შემუსრნა დღესა რისხვისა მისისასა მეფენი;
- 6 საჯოს წარმართთა შორის და აღავსოს მძორებითა,
შემუსრნეს თავნი მრავალთანი ქუეყანასა ზედა.

7 ნალუარევისაგან გზასა ზედა სუას; ამისათჳს
აღამაღლოს თაჳი.

110

აღელუაჲ

1 აღგიარო შენ, უფალო, ყოველითა გულითა ჩემითა
ზრახვასა შინა წრფელთასა და შესაკრებელსა.

2 დიდ არიან საქმენი ღმრთისანი,
გამოსაძიებელ არიან ყოველსა შინა ნებანი მისნი;

3 აღსაარებულ და დიდადშუენიერ არიან
საქმენი მისნი, და სიმართლე მისი ჰგიეს
უკუნიითი-უკუნისამდე.

4 საჯსენებელ-ყო საკვრველებათა მისთაჲ,
მოწყალე და შემწყნარებელ - უფალი.

5 საზრდელი მოსცა მოშიშთა მისთა,
მოიჯსენოს უკუნისამდე აღთქუმისა თჳსისაჲ.

6 და ძალი საქმეთა თჳსთაჲ უთხრა ერსა თჳსსა
მიცემად მათდა სამკვდრებელი წარმართთაჲ.

7 საქმენი ველთა მისთანი ჭემმარიტებაჲ და განკითხვაჲ;
სარწმუნო არიან ყოველნივე მცნებანი მისნი,

8 განმტკიცებულ არიან უკუნიითი-უკუნისამდე, შექმნულ
არიან ჭემმარიტებით და სიწრფოებით.

9 ჯსნაჲ მოუფლინა ერსა თჳსსა,
ამცნო უკუნისამდე აღთქუმაჲ თჳსი;
წმიდა არს და საშინელ სახელი მისი.

10 დასაბამი სიბრძნისაჲ - შიში უფლისაჲ,
ხოლო გულისჯმისყოფაჲ კეთილი - ყოველთა,
რომელთა ყონ იგი,
და ქებაჲ მისი ეგოს უკუნიითი-უკუნისამდე

აღელუამ წარწერისათჳს
ანგეამსა და ზაქარიამსა

- 1 ნეტარ არს კაცი, რომელსა ეშინის უფლისა,
მცნებათა შინა მისთა ინებოს ფრიად;
- 2 ძლიერ იყოს ქუეყანასა ჴედა ნათესავი მისი
და თესლი წრფელთაჲ იკურთხოს;
- 3 დიდებამ და სიმდიდრე - სახლსა მისსა,
და სიმართლე მისი ეგოს
უკუნითი-უკუნისამდე.
- 4 გამოუბრწყინდა ბნელსა შინა ნათელი წრფელთა, -
მოწყალე, შემწყნარებელ და მართალ.
- 5 ტკილსა კაცსა ეწყალინ და ავახსნის
და განაგნეს სიტყუანი მისნი საშჯელსა შინა;
- 6 რამეთუ უკუნისამდე არა შეირყიოს,
სავსენებელად საუკუნოდ იყოს მართალი.
- 7 ჰამბავისაგან ბოროტისა არა ეშინოდის;
განმზადებულ არს გული მისი
სასოებასა უფლისასა.
- 8 განმტკიცებულ არს გული მისი
და არა შეეშინოს,
ვიდრემდის იხილოს მტერთა მისთაჲ.
- 9 განაზნია და მისცა გლახაკთა,
და სიმართლე მისი ჰგიეს უკუნითი-უკუნისამდე,
რქამ მისი ამაღლდეს დიდებითა.
- 10 ცოდვილმან იხილოს და განრისხნეს,
კბილთა თჳსთა იღრჭენდეს და დადნეს,
და გულისთქუამა ცოდვილისაჲ წარწყმდეს.

დიდებამ

აღელუაჲ

- 1 აქებდით ყრმანი უფალსა, აქებდით სახელსა უფლისასა.
- 2 იყავნ სახელი უფლისაჲ კურთხეულ
ამიერითგან უკუნისამდე;
- 3 მზის აღმოსავალითგან ვიდრე დასავალამდე
ქებულ არს სახელი უფლისაჲ.
- 4 მაღალ არს ყოველთა თესლთა ზედა უფალი,
და ცათა შინა არს დიდებამ მისი.
- 5 ვინ არს ვითარ უფალი ღმერთი ჩუენი,
რომელი მაღალთა შინა დამკვდრებულ არს
- 6 და მდაბალთა ხედავს ცათა შინა
და ქუეყანასა ზედა?
- 7 რომელმან აღადგინის ქუეყანისაგან გლახაკი
და სკორეთაგან აღამაღლის დავრდომილი,
- 8 რადთა დასუას იგი მთავართა თანა,
მთავართა თანა ერისა მისისათა;
- 9 რომელმან დააშენის ბერწი სახლსა შინა,
დედად შვილთა ზედა სახარულევანად.

აღელუაჲ

- 1 გამოსლევასა ისრაელისასა ეგვიპტით, სახლისა იაკობისა
- ერისაგან ბარბაროზთამსა,
- 2 იყო ჰურიასტანი სიწმიდე მისა და ისრაელი
საბრძანებელ მისა.
- 3 ზღუამან იხილა და ივლტოდა,
და იორდანე უკუნიქცა მართლუკუნ.

- 4 მთანი იმღერდეს ვითარცა ვერძნი და ბორცუნი -
 ვითარცა კრაენი ცხოვართანი.
- 5 რაჲ არს შენდა, ზღუაო, რამეთუ ივლტოდე,
 და შენ, იორდანე, რამეთუ უკუნიქეც მართლუკუნ?
- 6 მთანი, რამეთუ იმღერდით ვითარცა ვერძნი
 და ბორცუნი - ვითარცა კრაენი ცხოვართანი?
- 7 პირისაგან უფლისა შეიძრა ქუეყანაჲ,
 პირისაგან ღმრთისა იაკობისა,
- 8 რომელმან გარდააქცია კლდე ტბად წყალთა
 და კლდე განუკუეთელი - წყაროებად წყალთა.
- 9 ნუ ჩუენთვს, უფალო, ნუ ჩუენთვს,
 არამედ სახელსა შენსა ეც დიდებაჲ
 წყალობითა შენითა და ჭეშმარიტებითა შენითა.
- 10 ნუსადა თქუან წარმართთა:
 სადა არს ღმერთი იგი მათი?
- 11 ხოლო ღმერთმან ჩუენმან
 ცათა შინა და ქუეყანასა ზედა ყოველივე,
 რაჲცა უნდა, ქმნა.
- 12 კერპნი წარმართთანი ოქრომსანი და ვეცხლისანი,
 ქმნულნი ველთა კაცთანი;
- 13 პირ ათქს და არა იტყვან,
 თუალ ასხენ და არა ხედვენ,
- 14 ყურ ასხენ და არა ესმის,
 ცხვრ ასხენ და არა იყნოსენ,
- 15 ველ ასხენ და არა განიხილვენ,
 ფერჯ ასხენ და არა ვლენან,
 არცალა ვმობენ ვორჯითა მათითა.
- 16 ემსგავსნედ მათ მოქმედნი მათნი და ყოველნი,
 რომელნი ესვენ მათ.
- 17 სახლი ისრაელისაჲ ესვიდა უფალსა; შემწე და
 შემწყნარებელ არს მათდა.

- 18 სახლი აპრონისი ესვიდა უფალსა;
 შემწე და შესავედრებელ არს მათდა.
- 19 მოშიშნი უფლისანი ესვიდეს უფალსა;
 შემწე და მფარველ არს მათდა.
- 20 უფალმან მომიჯსენნა ჩუენ და მაკურთხნა ჩუენ,
 აკურთხა სახლი ისრაელისაჲ, აკურთხა სახლი აპრონისი,
- 21 აკურთხნა უფალმან მოშიშნი მისნი,
 მცირენი დიდთა თანა.
- 22 შეგძინენ უფალმან თქუენ ზედა,
 თქუენ ზედა და შვილთა თქუენტა ზედა;
- 23 კურთხეულ ხართ თქუენ უფლისა მიერ,
 რომელმან ქმნა ცანი და ქუეყანაჲ.
- 24 ცანი ცათანი უფლისანი არიან,
 ხოლო ქუეყანაჲ მოსცა ძეთა კაცთასა.
- 25 არათუ მკუდარნი გაქებდენ შენ, უფალო,
 არცა ყოველნი შთამავალნი ჯოჯოხეთისანი,
- 26 არამედ ჩუენ ცხოველნი ვაკურთხევდეთ უფალსა
 ამიერიტგან და უკუნისამდე.

114

აღელუაჲ

- 1 შევიყუარე, რამეთუ ისმინოს უფალმან
 ვჲაჲ ვედრებისა ჩემისაჲ.
- 2 რამეთუ მოყო ყური მისი ჩემდა
 და მე დღეთა ჩემთა ვხადოდი მას.
- 3 გარემომადგეს მე საღმობანი სიკუდილისანი,
 და ჭირთა ჯოჯოხეთისათა მპოეს მე;
 ჭირი და საღმობაჲ ვპოე.
- 4 და სახელსა უფლისასა ვხადე:

- 4 ზ უფალო, ივსენ სული ჩემი.
 5 მოწყალე არს უფალი და მართალ
 და ღმერთი ჩუენი მწყალობელ.
 6 დაიცავს ჩჩვლთა უფალი; დაემდაბლდი,
 და მაცხოვნა მე.
 7 მოიქეც, სულო ჩემო, განსასუენებელად შენდა,
 რამეთუ უფალმან კეთილი გიყო შენ,
 8 რამეთუ ივსნა სული ჩემი სიკუდილისაგან,
 თუალნი ჩემნი - ცრემლთაგან
 და ფერვნი ჩემნი - ბრკოლისაგან.
 9 სათნო-ვეყო წინაშე უფლისა
 სოფელსა შინა ცხოველთასა.

დიდებაჲ

115

აღელუჲაჲ

- 1 მრწმენა მე, რომელისათვისცა ვიტყოდე;
 ხოლო მე დაემდაბლდი ფრიად.
 2 და ვთქუ განკვრეებასა ჩემსა,
 რამეთუ: ყოველი კაცი ცრუ არს.
 3 რაჲ მივაგო უფალსა ყოვლისავეთვს,
 რომელი მომაგო მე?
 4 სასუმელი ცხორებისაჲ მოვილო
 და სახელსა უფლისასა ვხადო.
 5 ლოცვანი ჩემნი უფალსა მივსცნე
 წინაშე ყოვლისა ერისა მისისა.
 6 პატიოსან არს წინაშე უფლისა
 სიკუდილი წმიდათა მისთაჲ.
 7 ზ უფალო, მე მონაჲ შენი, მე მონაჲ შენი

და ძე მვევლისა შენისაჲ;
განხეთქენ საკრველნი ჩემნი,
8 შენდა შევწირო მსხურპლი ქებისაჲ
და სახელსა უფლისასა ვხადო.
9 ლოცვანი ჩემნი უფალსა მივსცნე
წინაშე ყოვლისა ერისა მისისა
10 ეზოთა სახლისა უფლისათა, შორის შენსა,
იერუსალემ!

116

ალელუაჲ

1 უგალობდით უფალსა ყოველი თესლები
და აქებდით მას ყოველი ერი;
2 რამეთუ განძლიერდა ჩუენ ზედა წყალობაჲ მისი,
და ჭემმარიტებაჲ უფლისაჲ ჰგიეს უკუნისამდე.

117

ალელუაჲ

1 აღუვარებდით უფალსა, რამეთუ კეთილ,
რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი;
2 თქუნ სახლმან ისრაელისამან, რამეთუ კეთილ,
რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი;
3 თქუნ სახლმან აპრონისმან, რამეთუ კეთილ,
რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი;
4 თქუედ ყოველთა მოშიშთა უფლისათა,
რამეთუ კეთილ,
რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი.
5 ჭირსა ჩემსა ვხადე უფალსა, და ისმინა ჩემი
და გამომიყვანა მე ფართოდ.

- 6 უფალი არს მწე ჩემდა, არა შემეშინოს;
რაჲ მიყოს მე კაცმან?
- 7 უფალი არს მწე ჩემდა, და მე ვიხილნე მტერნი ჩემნი.
- 8 კეთილ არს მოსავეყოფაჲ უფლისა მიმართ,
ვიდრე მოსავეყოფაჲ კაცისა მიმართ;
- 9 კეთილ არს სასოებაჲ უფლისა მიმართ,
ვიდრე სასოებაჲ მთავართა მიმართ.
- 10 ყოველი თესლები გარემომადგა მე,
და სახელითა უფლისაჲთა ვერეოდე მათ.
- 11 გარემომადგეს და მომიცვეს მე,
და სახელითა უფლისაჲთა ვერეოდე მათ;
- 12 მომადგეს მე, ვითარცა ფუტკარნი გოლსა, და
აღეტყინნეს, ვითარცა ცეცხლი ეკალთა შორის, და
სახელითა უფლისაჲთა ვერეოდე მათ;
- 13 მივდერკ ჭენებით დაცემად
და უფალმან ჳელი აღმიპყრა მე.
- 14 ძალი ჩემი და გალობაჲ ჩემი უფალი
და მეყო მე იგი მაცხოვარ.
- 15 ჳმად სიხარულისაჲ და ცხორებისაჲ საყოფელსა
მართალთასა: მარჯუენემან უფლისამან ქმნა ძალი,
- 16 მარჯუენემან უფლისამან აღმამალლა მე,
მარჯუენემან უფლისამან ქმნა ძალი.
- 17 არა მოვკუდე, არამედ ვცხოვნდე
და განვთქუნე მე საქმენი უფლისანი.
- 18 სწავლით განმსწავლა მე უფალმან
და სიკუდილსა არა მიმცა მე.
- 19 განმიხუენით მე ბჭენი სიმართლისანი,
შევიდე მათ შინა და აღუვარო უფალსა.
- 20 ესე არს ბჭე უფლისაჲ,
და მართალნი შევლენან მას შინა.

21 ალგიარო შენ, რამეთუ ისმინე ჩემი
და იქმენ ჩემდა მაცხოვარ.
22 ლოდი, რომელ შეურაცხ-ყვეს მაშენებელთა,
ესე იქმნა თავ კიდეთა;
23 უფლისა მიერ იყო ესე,
და არს საკვრველ წინაშე თუალთა ჩუენთა.
24 ესე არს დღე,
რომელ ქმნა უფალმან;
ვიხარებდეთ და ვიშუებდეთ ამას შინა.
25 ჰ უფალი, მაცხოვრე მე, ჰ უფალო,
წარმიმართე მე.
26 კურთხეულ არს მომავალი
სახელითა უფლისაჲთა;
გაკურთხენით თქუენ სახლით უფლისაჲთ.
27 ღმერთი – უფალი, და გამოგზნდა ჩუენ;
განჰმზადეთ დღესასწაული ჟამსა ყუავილთასა
ვიდრე რქათამდე საკურთხეველისათა.
28 ღმერთი ჩემი ხარი შენ, და ალგიარო შენ;
ღმერთი ჩემი ხარი შენ, და ალგამაღლო შენ;
ალგიარო შენ, რამეთუ ისმინე ჩემი
და იქმენ ჩემდა მაცხოვარ.
29 აღუვარებდით უფალსა,
რამეთუ კეთილ,
რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი.

დიდებაჲ

კანონი 17

118

აღელუა

- 1 ნეტარ არიან უბიწონი გზასა,
რომელნი ვლენან შჯულსა უფლისასა.
- 2 ნეტარ არიან, რომელნი გამოიკულებენ
წამებათა მისთა, ყოვლითა გულითა გამოიძინენ იგი.
- 3 რამეთუ არა მოქმედნი უშჯულოებისანი
გზათა მისთა ვიდოდეს.
- 4 შენ ამცენ მცნებათა შენთა დამარხვად ფრიად.
- 5 წარ-თუმცა-მართებულ იყვნეს გზანი ჩემნი
დაცვად სიმართლეთა შენთა,
- 6 მაშინ არა მრცხუნოდის, რაჟამს ვხედვიდე მე
ყოველთა მიმართ მცნებათა შენთა.
- 7 აღგიარო შენ სიწრფოებითა გულისადათა,
რაჟამს ვისწავლნე მე განკითხვანი სიმართლისა შენისანი.
- 8 სიმართლენი შენნი ვიმარხნე;
ნუ დამაგდებ მე ვიდრე ფრიად.
- 9 რადთა-მე წარიმართოს ჭაბუკმან გზაჲ თუსი? არამედ
იმარხნეს თუ სიტყუანი შენნი.

- 10 ყოვლითა გულითა ჩემითა გამოგიძიე შენ;
ნუ განმაშორებ მე მცნებათაგან შენთა.
- 11 გულსა შინა ჩემსა დავიფარენ სიტყუანი შენნი,
რამთა არა შეგცოდო შენ.
- 12 კურთხეულ ხარ შენ, უფალო,
მასწავენ მე სიმართლენი შენნი.
- 13 ბაგითა ჩემითა მიუთხრენ
ყოველნი სამართალნი პირისა შენისანი.
- 14 გზასა წამებათა შენთასა განესცხრებოდე,
ვითარცა ყოვლითა სიმდიდრითა.
- 15 მცნებათა შენთა გულს-ვეტყოდე
და განვიცადნე მე გზანი შენნი.
- 16 სიმართლეთა შენთასა ვიწურთიდე
და არა დავივიწყო მე სიტყუამ შენი.
- 17 მომაგე მონასა შენსა, ვცხოვნდე
და დავიმარხნე სიტყუანი შენნი.
- 18 განანათლენ თუალნი ჩემნი
და განვიცადნე საკვრველებანი
შჯულისა შენისანი.
- 19 მწირ ვარი მე ქუეყანასა ზედა,
ნუ დაჰფარავ ჩემგან მცნებათა შენთა.
- 20 სურვიელ იქმნა სული ჩემი გულისთქუამად
სამართალთა შენთა ყოველსა ჟამსა.
- 21 შეპრისხენ შენ ამპარტავანთა; წყეულ არიან,
რომელთა გარდააქციეს მცნებათაგან შენთა.
- 22 მოსპე ჩემგან ყუედრებად და შეურაცხებამ,
რამეთუ წამებანი შენნი გამოვიძიენ.
- 23 და რამეთუ დასხდეს მთავარნი,
ჩემთვის ძვრსა იტყოდეს,
ხოლო მონამ შენი ზრახვიდა სიმართლეთა შენთა.

- 24 და რამეთუ წამებანი შენნი წურთა არიან ჩემდა
და ზრახვა ჩემდა არიან სიმართლენი შენნი.
- 25 მიეახლა სული ჩემი მიწასა;
მაცხოვნე მე სიტყვსაებრ შენისა.
- 26 გზანი ჩემნი გითხრენ შენ, და ისმინე ჩემი;
მასწავენ მე სიმართლენი შენნი.
- 27 გზად სიმართლეთა შენთად გულისცმა-მიყავ მე,
და ვიტყოდი მე საკვრველებათა შენთა.
- 28 მიერულა სულსა ჩემსა მოწყინებითა;
დამამტკიცე მე სიტყვთა შენითა.
- 29 გზად სიცრუვისაა განმაშორე ჩემგან
და შეჯულითა შენითა შემიწყალე მე.
- 30 გზად ჭეშმარიტებისაა სათნო-ვიყავ
და სიმართლენი შენნი მე არა დავივიწყენ.
- 31 შევეყავ წამებათა შენთა; უფალო, ნუ მარცხუნ მე.
- 32 გზასა მცნებათა შენთასა ვრბიოდე,
რაჟამს განავრცე გული ჩემი.
- 33 შეჯულიერ-მყავ მე, უფალო,
გზასა სამართალთა შენთასა,
და გამოვიძიო იგი მარადის.
- 34 გულისცმა-მიყავ მე, და გამოვიძიო შეჯული შენი
და დავიმარხო იგი ყოვლითა გულითა ჩემითა.
- 35 მიძლოდე მე ალაგსა მცნებათა შენთასა,
რამეთუ იგი მთნდა მე.
- 36 მოდრიკე გული ჩემი წამებათა შენთა
და ნუ ანგაჰრებასა.
- 37 მოაქციენ თუალნი ჩემნი,
რადთა არა იხილონ ამაოებად,
და გზასა შენსა მაცხოვნე მე.
- 38 დაამტკიცე მონისა შენისა თანა სიტყუად შენი,
რადთა მეშინოდის მე შენგან.

- 39 მოსპე ჩემგან ყუედრებად იგი, რომელსაცა ვეჭუ მე,
 რამეთუ სამართალნი შენნი ტკბილ არიან.
- 40 ესერა გულმან-მითქუა მცნებათა შენთაჲ;
 სიმართლითა შენითა მაცხოვნე მე.
- 41 და მოვედინ ჩემ ზედა წყალობაჲ შენი, უფალო,
 და მაცხოვარებაჲ შენი სიტყვსაებრ შენისა.
- 42 და მიუგო მაყუედრებელთა ჩემთა სიტყუაჲ,
 რამეთუ მე სიტყუასა შენსა ვესავ.
- 43 და ნუ განაშორებ პირსა ჩემსა სიტყუასა
 ჭეშმარიტებისასა სრულიად,
 რამეთუ მე სამართალთა შენთა ვესავ.
- 44 და დავიცვა შჯული შენი მარადის, უკუნისამდე.
 და უკუნითი-უკუნისამდე.
- 45 და ვიდოდე მე ფართოსა, რამეთუ მცნებანი შენნი
 გამოვიძინე.
- 46 და ვიტყოდე წამებათა შენთა წინაშე მეფეთასა
 და არა მრცხუნოდა.
- 47 და ვიწურთიდ მცნებათა შენთა,
 რომელნიცა შევიყუარენ ფრიად.
- 48 და აღვიპყრენ ველნი ჩემნი მცნებათა შენთა
 მიმართ, რომელნიცა შევიყუარენ,
 და ვზრახვედ სიმართლეთა შენთა.
- 49 მომავსენე სიტყუაჲ შენი მონასა შენსა,
 რომლისა მოსავ-მყავ მე.
- 50 ამან ნუგეშინის-მცა მე სიმდაბლესა შინა ჩემსა,
 რამეთუ სიტყუამან შენმან მაცხოვნა მე.
- 51 ამპარტავანნი უშჯულოებდეს ფრიად,
 ხოლო მე შჯულისა შენისაგან არა გარდავაქციე.
- 52 მოვივსენენ სამართალნი შენნი საუკუნითგან, უფალო,
 და ნუგეშინის-მეცა მე.

- 53 ურვამან შემიპყრა მე ცოდვილთამან,
რომელთა დაუტევეს შჯული შენი.
- 54 საგალობელ იყვნეს ჩემდა სამართალნი შენნი
ადგილსა მას მწირობისა ჩემისასა.
- 55 მოვივსენე ღამე სახელი შენი, უფალო,
და დავიცევ შჯული შენი.
- 56 ესე მეყო მე,
რამეთუ სამართალნი შენნი გამოვიძიენ მე.
- 57 ნაწილი ჩემი ხარი შენ, უფალო, ვთქუ,
რამათა ვიმარხო შჯული შენი.
- 58 ვპლოცევდ პირსა შენსა ყოვლითა გულითა ჩემითა,
შემიწყალე მე სიტყვსაებრ შენისა.
- 59 განვიზრახვედ გზათა შენთა
და მოვაქციენ ფერჯნი ჩემნი წამებათა შენთა.
- 60 განვემზადე და არა შეეძრწუნდი,
რამეთუ ვიმარხენ მე მცნებანი შენნი.
- 61 საბელნი ცოდვილთანი მომეხზვნეს მე,
და შჯული შენი მე არა დავივიწყე.
- 62 შუალამე აღვდგი აღსაარებად შენდა
განკითხვათათჳს სიმართლისა შენისათა.
- 63 შევეყავ მე ყოველთა მოშიშთა შენთა
და რომელთა დაიცვნიან მცნებანი შენნი.
- 64 წყალობითა შენითა, უფალო, სავსე არს ქუეყანამ;
სიმართლენი შენნი მასწავენ მე.
- 65 სიტკბოებამ ჰყავ მონისა შენისა თანა, უფალო,
სიტყვსაებრ შენისა.
- 66 სიტკბოებამ და სწავლულებამ და მეცნიერებამ
მასწავე მე, რამეთუ მცნებანი შენნი მრწმენნეს მე.
- 67 პირველ დამდაბლებად ჩემდადმდე მე ვცოდე,
ამისთჳს სიტყუამ შენი ვიმარხე.

68 ტკბილ ხარ შენ, უფალო, და სიტკბოებითა შენითა
მისწავენ მე სიმართლენი შენნი.

69 განმრავლდა ჩემ ზედა სიცრუვე ამპარტავანთაჲ,
ხოლო მე ყოვლითა გულითა ჩემითა
გამოვიძინე მცნებანი შენნი.

70 შეიყო ვითარცა სძე გული მათი,
ხოლო მე შჯულსა შენსა ვიტყოდე.

71 კეთილ არს ჩემდა, რამეთუ დამამდაბლე მე,
რადთა ვისწავლნე მე სიმართლენი შენნი.

72 კეთილ არს ჩემდა შჯული პირისა შენისაჲ
უფროჲს ათასეულისა ოქროჲსა და ვეცხლისა.

დიდებაჲ

73 ველთა შენთა შემქმნეს მე და დამბადეს მე;
გულისჴმა-მიყავ მე, და ვისწავლნე მე მცნებანი შენნი.

74 მოშიშნი შენნი მხედვიდენ მე და იხარებდენ,
რამეთუ მე სიტყუათა შენთა ვესაჲ

75 გულისჴმა-ვყავ, უფალო,
რამეთუ სიმართლით არიან განკითხვანი შენნი,
და ჴეშმარიტად დამამდაბლე მე.

76 იყავნ წყალობაჲ შენი ნუგეშინისმცემელ ჩემდა
სიტყუსაებრ შენისა მონისა შენისა [მიმართ].

77 მოვიდენ ჩემ ზედა მოწყალეზანი შენნი,
და ვცხოვონდე, რამეთუ შჯული შენი არს ზრახვა ჩემდა.

78 ჰრცხუენოდენ ამპარტავანთა,
რამეთუ სიცრუვით უშჯულოებდეს ჩემდა მომართ,
ხოლო მე გულს-ვეტყოდი მცნებათა შენთა.

79 მომაქციედ მე მოშიშთა შენთა
და რომელთა იცნიან წამებანი შენნი.

80 იყავნ გული ჩემი უბიწო სამართალთა შინა შენთა,
რადთა არა მრცხუენეს მე.

81 მოაკლდების მაცხოვარებისა შენისა მიმართ

- სულსა ჩემსა, რამეთუ მე სიტყუათა შენთა ვესაჲ.
 82 მოაკლდეს თუალნი ჩემნი სიტყუათა მიმართ შენთა,
 მეტყუედ რაჲ: ოდეს-მე ნუგეშინის-მცე მე?
- 33 რამეთუ ვიქმენი, ვითარცა თხიერი ნეფხვასა,
 ბოლო სიმართლენი შენნი მე არა დავივიწყენ.
- 34 რაოდენ-მე არიან დღენი მონისა შენისანი?
 ანუ ოდეს-მე ჰყო საშჯელი ჩემი მღევართა ჩემთაგან?
- 85 მითხრეს მე უშჯულოთა ზრახვამ,
 არამედ არა იყო ვითარ შჯული შენი, უფალო.
- 36 ყოველნი მცნებანი შენნი ჭეშმარიტებით არიან;
 უსამართლოდ მღვენიდეს, შემეწიე მე.
- 37 წუთლა წარმწყმედდეს მე ქუეყანასა ზედა,
 ხოლო მე არა დაუტევენ მცნებანი შენნი.
- 38 წყალობითა შენითა მაცხოვრე მე,
 და დავიმარხნე წამებანი პირისა შენისანი.
- 89 უკუნისამდე, უფალო,
 სიტყუამ შენი დაადგრების ცათა შინა.
- 90 და ნათესავითი-ნათესავამდე ჭეშმარიტებამ შენი;
 დააფუძნე ქუეყანამ და ჰგიეს.
- 91 ბრძანებასა შენსა ელის დღე,
 რამეთუ ყოვლითურთ გმონებს შენ.
- 92 არათუმცა შჯული შენი ზრახვა იყო ჩემდა,
 მაშინვე სამემცა წარვწყმდი სიმდაბლესა შინა ჩემსა.
- 93 უკუნისამდე არა დავივიწყენ მე სიმართლენი შენნი,
 რამეთუ ამას შინა მაცხოვრე მე.
- 94 შენი ვარ, მაცხოვრე მე, რამეთუ სიმართლენი შენნი
 გამოვიძიენ მე.
- 95 მელოდეს მე ცოდვილნი წარწყმედად,
 რამეთუ წამებანი შენნი გულისჯამ-ვეყენ.
- 96 ყოვლისა დასასრულისა ვიხილე ოხჯანი;

- ფართო არს მცნებად შენი ფრიად.
- 97 რაბამად შევიყუარე შჯული შენი, უფალო, ყოველსა დღესა წურთა არს ჩემდა.
- 98 უფრომს მტერთა ჩემთასა მეცნიერ-მყავ მე მცნებათა შენთა, რამეთუ უკუნისამდე ჩემნი არიან.
- 99 უფრომს ყოველთა მასწავლელთა ჩემთამსა გულისვმა-ვყავ, რამეთუ წამებანი შენნი წურთა არიან ჩემდა.
- 100 უფრომს მოხუცებულთასა გულისვმა-ვყავ, რამეთუ მცნებანი შენნი გამოვიძიენ.
- 101 ყოვლისაგან გზისა უკუეთურისა დავაყენენ ფერვნი ჩემნი, რადთა ვიმარხნე მე სიტყუანი შენნი.
- 102 სამართალთა შენთაგან არა გარდავაქციე, რამეთუ შენ შჯულიერ მყავ მე.
- 103 რაბამად ტებილ არიან სასასა ჩემსა სიტყუანი შენნი, უფრომს თაფლისა პირსა ჩემსა!
- 104 მცნებათა შენთაგან გულისვმა-ვყავ; ამისთვის მოვიძულე ყოველი გზად სიცრუვისად.
- 105 სანთელ არს ფერვთა ჩემთა შჯული შენი და ნათელ - ალაგთა ჩემთა.
- 106 ვფუცე და დავამტკიცე, რადთა დავიცვნე მე განკითხვანი სიმართლისა შენისანი.
- 107 დავმდაბლდი ფრიად; უფალო, მაცხოვრე მე სიტყუსაებრ შენისა.
- 108 ნებსითი პირისა ჩემისაჲ სათნო-იყავ, უფალო, და სამართალნი შენნი მასწავენ მე.
- 109 სული ჩემი ველთა შენთა შინა არს მარადის და შჯული შენი მე არა დავივიწყე.
- 110 დამირწყეს მე ცოდვილთა მახე

- და მცნებათა შენთაგან მე არა შევსცეთ.
- 111 დავიმკვდრენ წამებანი შენნი უკუნისამდე,
რამეთუ სიხარულ არიან გულისა ჩემისა.
- 112 მოვდრიკე გული ჩემი ყოფად სამართალთა. შენთა
უკუნისამდე, მერმისა მისთვის მოსაგებელისა.
- 113 უშჯულონი მოვიძულენ,
ხოლო შჯული შენი შევიყუარე.
- 114 შემწე და ველისაღმპყრობელი ჩემი ხარი შენ,
მე სიტყუათა შენთა ვესაჳ.
- 115 მისდერკით ჩემგან, უკუეთურნო,
და გამოვიძინე მცნებანი ღმრთისა ჩემისანი.
- 116 შემეწიე მე სიტყუსაებრ შენისა და მაცხოვნე მე
და ნუ მარცხუნ მე სასოებისაგან ჩემისა.
- 117 შემეწიე მე, და ვცხოვნდე და ვიწურთიდე
სიმართლეთა შენთა ყოველსა ჟამსა.
- 118 შეურაცხ-ყვენ ყოველნი,
რომელნი განდგეს სამართალთაგან შენთა,
რამეთუ სიცრუევით იყვნეს ზრახვანი მათნი.
- 119 გარდამავალად შევჰრაცხენ
ყოველნი ცოდვილნი ქუეყანისანი,
ამისთვის შევიყუარენ წამებანი შენნი.
- 120 განმშჰუალენ შიშითა შენითა ვორცნი ჩემნი,
რამეთუ საშჯელთა შენთაგან შემეშინა.
- 121 ვყავ განკითხვაჲ და სიმართლე;
ნუ მიმცემ მე მავნებელთა ჩემთა.
- 122 შემიწყნარე მონაჲ შენი კეთილსა შინა
და ნუ ცილსა შემწამებენ მე ამპარტავანნი.
- 123 მოაკლდა თუალთა ჩემთა მაცხოვარებისა მიმართ
შენისა და სიტყუათა მათ სიმართლისა შენისათა.
- 124 ყავ მონისა შენისა თანა წყალობისაებრ შენისა

და სიმართლენი შენნი მასწავენ მე.
125 მონამ შენი ვარ; მეცნიერ-მყავ მე
და გულისვმა-ვეყენე წამებანი შენნი.
126 ჟამი არს მსახურებად უფლისა,
რამეთუ განაქარვეს შჯული შენი.
127 ამისთვის შევიყუარენ მცნებანი შენნი
უფრომს ოქრომსა და ანთრაკისა;
128 ამისთვის ყოველთა მიმართ მცნებათა შენთა
წარვჰმართე და ყოველი გზამ სიცრუვისამ მოვიძულე.
129 საკვრველ არიან წამებანი შენნი,
ამისთვის გამოიძინა ესენი სულმან ჩემმან.
130 განცხადებამ სიტყუათა მათ შენთამ
განანათლებს და გონიერ-ჰყოფს ჩჩულთა.
131 პირი ჩემი აღვადე და მოვიღე სული,
რამეთუ მცნებათა შენთა მსუროდა.

დიღებამ

132 მოიხილე ჩემ ზედა და შემიწყალე მე
სამართალთათვის მოყუარეთა სახელისა შენისათა.
133 სლვანი ჩემნი წარჰმართენ სიტყუათაებრ შენთა,
და ნუ მეუფლებინ მე ყოველი უშჯულოებამ.
134 მივსენ მე ცილისწამებისაგან კაცთამსა,
და დავიცენე მე მცნებანი შენნი.
135 გამოაჩინე პირი შენი მონისა შენისა ზედა
და მასწავენ მე სიმართლენი შენნი.
136 ნაკადულნი წყალთანი
გარდამოდოდეს თუალთა ჩემთა,
რამეთუ არა დავიცევ შჯული შენი.
137 მართალ ხარ შენ, უფალო,
და წრფელ არიან განკითხვანი შენნი.
138 ამცენ სიმართლე წამებათა შენთამ,
და ჭეშმარიტ არს ფრიად.

- 139 განმკათა მე შურმან შენმან,
 რამეთუ დაივიწყეს სიტყუაჲ შენი მტერთა ჩემთა.
- 140 გამოვურვებულ არს სიტყუაჲ შენი ფრიად,
 და მონამანცა შენმან შეიყუარა იგი.
- 141 ყრმა ვარი მე და შეურაცხ,
 ხოლო სიმართლენი შენნი მე არა დავივიწყენ.
- 142 სიმართლე შენი სიმართლე არს უკუნისამდე
 და შჯული შენი - ჭეშმარიტ.
- 143 ჭირთა და ლუაწლთა მპოვეს მე,
 და მცნებანი შენნი ზრახვა იყვნეს ჩემდა.
- 144 სიმართლით არიან განკითხვანი შენნი უკუნისამდე,
 გულისვმა-მიყავ და ვცხოვნდე.
- 145 ღალად-ვყავ ყოვლითა გულითა ჩემითა;
 ისმინე ჩემი, უფალო, და სიმართლენი შენნი მოვიძინე.
- 146 ვმა-ვყავ შენდამი, მივსენ მე,
 და დავიცვნე წამებანი შენნი.
- 147 აღვიმსთუე უჟამოსა და ვმა-ვყავ,
 რამეთუ მე სიტყუათა შენთა ვესავ.
- 148 აღვიმსთუეს თუალთა ჩემთა განთიად
 ზრახვად სიტყუათა მათ შენთა.
- 149 ვმისა ჩემისაჲ ისმინე, უფალო, წყალობითა შენითა
 და სამართალითა შენითა მაცხოვნე მე.
- 150 მიეახლნეს მდევარნი ჩემნი უშჯულოებასა,
 ხოლო შჯულსა შენსა განეშორნეს.
- 151 ახლოს ხარ შენ, უფალო,
 და ყოველნი გზანი შენნი ჭეშმარიტებით არიან.
- 152 დასაბამითგან ვცან წამებათაგან შენთა,
 რამეთუ უკუნისამდე დაათუძნენ შენ იგინი.
- 153 იხილე სიმდაბლე ჩემი და მივსენ მე,
 რამეთუ შჯული შენი მე არა დავივიწყე.

- 154 საჯე შჯამ ჩემი და მივსენ მე
და სიტყვთა შენითა მაცხოვნე მე.
- 155 შორს არს ცოდვილთაგან ცხორებამ,
რამეთუ სამართალნი შენნი არა გამოიძინეს.
- 156 წყალობანი შენნი მრავალ არიან, უფალო;
სამართალითა შენითა მაცხოვნე მე.
- 157 მრავალ არიან მღევარნი ჩემნი
და მაჭირვებელნი ჩემნი,
და წამებათა შენთაგან არა გარდავაქციე.
- 158 ვიხილენ უგულისვმონი და დავდნებოდე,
რამეთუ სიტყუანი შენნი არა დაიმარხნეს.
- 159 იხილე, რამეთუ მცნებანი შენნი შევიყუარენ;
უფალო, წყალობითა შენითა მაცხოვნე მე.
- 160 დასაბამი სიტყუათა მათ შენთაჲ ჭეშმარიტება არს,
და უკუნისამდე - ყოველნი განკითხვანი
სიმართლისა შენისანი.
- 161 მთავარნი მღევნიდეს მე ცუდად,
და სიტყუათა შენთაგან შეეშინა გულსა ჩემსა.
- 162 ვიხარებდე მე სიტყუათა შენთა ზედა,
ვითარცა ვინ პოვის ტყუილ დიდძალი.
- 163 ცოდვაჲ მოვიძულე და მოვიძაგე,
ხოლო შჯული შენი შევიყუარე.
- 164 შვდგზის დღესა შინა გაქებდე შენ
განკითხვათათვის სიმართლისა შენისათა.
- 165 მშვდობაჲ მრავალ არს მათ თანა, რომელთა
უყუარს შჯული შენი, და არა არს მათ თანა საცთურ.
- 166 ველოდე მე მაცხოვარებასა შენსა, უფალო,
და მცნებანი შენნი შევიყუარენ.
- 167 დაიცვნა სულმან ჩემმან წამებანი შენნი
და შეიყუარნა იგინი ფრიად.

168 დავიმარხენ მცნებანი შენნი და წამებანი შენნი,
რამეთუ ყოველნი გზანი ჩემნი წინაშე შენსა არიან,
უფალო.

169 მიეახლენ ლოცვამ ჩემი წინაშე შენსა, უფალო,
და სიტყვთა შენითა გულისვმა-მიყავ მე.

170 შევედინ შენ წინაშე ვედრებამ ჩემი, უფალო,
და სიტყვთა შენითა მივსენ მე.

171 აღმოთქუან ბაგეთა ჩემთა გალობამ შენი,
რაჟამს მასწავლნე მე სიმართლენი შენნი.

172 თქუნეს ენამანცა ჩემმან სიტყუანი შენნი,
რამეთუ ყოველნი მცნებანი შენნი სიმართლით არიან.

173 იყავნ კელი შენი მაცხოვრად ჩემდა,
რამეთუ მცნებანი შენნი აღვირჩიენ.

174 მსუროდა მაცხოვარებამ შენი, უფალო,
და შჯული შენი არს ზრახვა ჩემდა

175 ცხოვნდეს სული ჩემი და გაქებდეს შენ,
და სამართალნი შენნი შემეწინენ მე.

176 შევსცეთი მე ვითარცა ცხოვარი წყმედული;
მომიძიე მონამ შენი,
რამეთუ მცნებანი შენნი მე არა დავივიწყენ.

დიდება

კანონი 18

119

გალობამ აღსაველთამ

- 1 ჭირსა ჩემსა უფლისა მიმართ ლაღად-ვეყავ, და ისმინა ჩემი.
- 2 უფალო, ივსენ სული ჩემი ბაგეთაგან ცრუთა და ენისა მზაკუვარისაგან.
- 3 რამ მოგეცეს შენ, ანუ რამ შეგეძინოს შენ ენისათვის მზაკუვარისა?
- 4 ისარნი ძლიერისანი ლესულ არიან ნაკუერცხალთა თანა ოვრებისათა.
- 5 ვამ მე, რამეთუ განმიგრძდა მე მწირობამ ჩემი, და დავემკვდრე მე საყოფელთა თანა კედარისათა.
- 6 მრავალ ჟამ დაიმკვდრა სულმან ჩემმან მოძულეთა თანა მშვიდობისათა.
- 7 და მე ვიყავ მამშვიდებელ; რაჟამს ვეტყოდე მათ, იგინი მბრძოდეს მე ცუდად.

გალობამ აღსავალთამ

- 1 აღვიხილენ თუალნი ჩემნი მათათა,
ვინამ მოვიდეს შეწევნამ ჩემი?
- 2 შეწევნამ ჩემი უფლისა მიერ,
რომელმან ქმნა ცანი და ქუეყანამ.
- 3 ნუ მისცემ შეძვრად ფერჯსა შენსა,
არცა ჰრულეს მცველსა შენსა.
- 4 აჰა არა ჰრულეს,
არცა დაიძინოს მცველმან ისრაელისამან.
- 5 უფალმან გიცვას შენ, უფალი მფარველ შენდა
ველსა ზედა მარჯუენესა შენსა.
- 6 მზემან დლისა შენ არა შეგწუას,
არცა მთოვარემან-ღამე.
- 7 უფალმან გიცვას შენ ყოვლისაგან ბოროტისა,
დაიცვას სული შენი უფალმან.
- 8 უფალმან იცევინ შესლვამ შენი
და გამოსლვამ შენი
ამიერიოთგან და უკუნისამდე.

გალობამ აღსავალთამ

- 1 ვიხარე, რომელთა მრქუეს მე:
სახლსა უფლისასა შევიდეთ.
- 2 დადგრომილ იყვნეს ფერჯნი ჩუენნი ეზოთა შენთა,
იერუსალემ.
- 3 იერუსალემი შენებულ არს ვითარცა ქალაქი,
რომლისა საყოფელნი მისნი მის თანა.

- 4 რამეთუ მუნ აღვდეს ტომნი, ტომნი უფლისანი
 საწამებელად ისრაელისა
 და აღსარებად სახელისა უფლისა;
- 5 რამეთუ მუნ დაიდგნეს საყდარნი საშჯელისანი,
 საყდარნი სახლსა მას შინა დავითისსა.
- 6 იკითხეთ მშუდობამ იერუსალემისა
 და განგებულებამ მოყუარეთა შენთამ.
- 7 იყავნ მშუდობამ ძალითა შენითა
 და იეფობამ გოდოლ-ტაძრებსა შენსა.
- 8 ძმათა ჩემთათუს
 და მეგობართა ჩემთათუს ვიტყოდე
 მშუდობასა შენთუს.
- 9 სახლისათუს უფლისა ღმრთისა ჩუენისა
 გამოგიტხოვე კეთილი შენ.

122

გალობამ აღსავეალთამ

- 1 შენდამი აღვიხილენ თუალნი ჩემნი,
 რომელი დამკვდრებულ ხარ ცათა შინა.
- 2 აჰა ესერა, ვითარცა თუალნი მონათანი ველთა
 მიმართ უფალთა მათთამსა და ვითარცა თუალნი
 მკველისანი ველთა მიმართ დედოფლისა თუსისათა,
 ეგრეცა თუალნი ჩუენნი უფლისა მიმართ ღმრთისა
 ჩუენისა, ვიდრემდის შემიწყალნეს ჩუენ.
- 3 მიწყალენ ჩუენ, უფალო, მიწყალენ ჩუენ,
 რამეთუ მრავლითა აღვივსენით ჩუენ შეურაცხებითა.
- 4 უფრომსად აღივსო სული ჩუენი
 ყუედრებითა მდიდართამთა
 და შეურაცხებითა ამპარტავანთამთა.

გალობამ აღსავალთამ

- 1 არათუმცა უფალი იყო ჩუენ თანა,
 თქუნ ისრაელმან,
 2 არათუმცა უფალი იყო ჩუენ თანა,
 რაჟამს კაცნი აღდგებოდეს ჩუენ ზედა,
 3 ცხოველნიმცა ვიდრემე შთამნთქნეს ჩუენ,
 რაჟამს განრისხნა გულისწყრომამ მათი ჩუენ ზედა;
 4 წყალთამცა ვიდრემე დამნთქეს ჩუენ,
 ლუარსა განვდა სული ჩუენი.
 5 განვდა-მეა სული ჩუენი
 წყალსა მას წინადაუდგრომელსა?
 6 კურთხეულ არს უფალი,
 რომელმან არა მიმცნა ჩუენ
 ნადირად კბილთა მათთა.
 7 სული ჩუენი ვითარცა სირი განერა მახისა მისგან
 მონადირეთამსა; საფრვე შეიმუსრა,
 და ზუენ განვერენით.
 8 შეწევნამ ჩუენი სახელითა უფლისამთა,
 რომელმან ქმნნა ცანი და ქუეყანამ.

დიდება

გალობამ აღსავალთამ

- 1 რომელნი ესვენ უფალსა,
 ვითარცა მთამ სიონი;
 არა შეირყიოს უკუნისამდე,
 რომელი დამკვდრებულ არს იერუსალემს.

- 2 მთანი გარემომს მისსა,
და უფალი გარემომს ერისა თვისისა
ამიერითგან და უკუნისამდე.
- 3 რამეთუ არა დაუტეოს უფალმან კუერთხი
ცოდვილთამ ნაწილსა ზედა მართალთასა,
რამთა არა მიყენენ მართალთა
უმჯულოებად ველნი მათნი.
- 4 კეთილი უყავ, უფალო, სახიერთა
და გულითა წრფელთა,
- 5 ხოლო რომელთა გარდააქციონ გულარძნილებად,
მიიყვანნეს იგინი უფალმან მოქმედთა თანა
უმჯულოებისათა. მშუდობამ ისრაელსა ზედა.

125

გალობამ აღსაველთამ

- 1 რაჟამს მოაქცია უფალმან ტყუშ სიონისამ,
ვიქმნენით ჩუენ ნუგეშინისცემულ.
- 2 მაშინ აღივსო სიხარულითა პირი ჩუენი და ენამ
ჩუენი - გალობითა; მაშინ თქუან წარმართთა შორის:
განადიდა უფალმან ყოფამ მათ თანა.
- 3 განადიდა უფალმან ყოფამ ჩუენ თანა,
და ვიქმნენით ჩუენ სახარულევან.
- 4 მოაქციე, უფალო, ტყუშ ჩუენი,
ვითარცა ლუარნი ბლუარითა.
- 5 რომელნი სთესვიდენ ცრემლით,
მათ სიხარულით მოიმკონ.
- 6 მისლვით მივიდოდეს და ტიროდეს, რომელნი
სთესვიდეს თესლსა მათსა; მოსლვით მოვიდოდეს და
უხაროდა, რომელთა მოაქუნდა მჭელეულები მათი.

გალობაჲ აღსავეალთაჲ

- 1 არათუმცა უფალმან აღაშენა სახლი,
ცუდად შურებიან მაშენებელნი მისნი;
არათუმცა უფალმან დაიცვა ქალაქი,
ცუდად იღვძებენ მკუმბილნი მისნი.
- 2 ცუდად არს თქუენი ეგე აღმსობაჲ, აღდეგით
შემდგომად დასხდომისა, რომელნი შჭამთ პურსა
სალმობისასა, რაჟამს სცეს ძილი მოყუარეთა მისთა.
- 3 აჰა სამკვდრებელნი უფლისანი არიან შვილნი, და
სასყიდელი მათი - ნაყოფი მუცლისაჲ.
- 4 ვითარცა ისარი ველთა შინა ძლიერისათა, ეგრეთ
იყვნენ ძენი განყრილთანი.
- 5 ნეტარ არს, რომელმან აღავესოს ნებაჲ თუსი მათგან,
არა პრცხუენოდის, რაჟამს ეტყოდინ მტერთა მათთა
ბჭეთა შინა.

გალობაჲ აღსავეალთაჲ

- 1 ნეტარ არიან ყოველნი, რომელთა ეშინის უფლისა,
და რომელნი ვლენან გზათა მისთა.
- 2 ნაშრომი ნაყოფთა შენთაჲ შჭამო შენ, ნეტარ იყო
და კეთილი გეყოს შენ.
- 3 ცოლი შენი ვითარცა ვენაჯი მსხმოდ
კიდეთა სახლისა შენისათა;
შვილნი შენნი ვითარცა ახალნერგნი ზეთისხილისანი
გარემომს ტაბლისა შენისა.
- 4 აჰა ესერა ესრეთ იკურთხოს კაცი,

რომელსა ეშინოდის უფლისა.

5 გაკურთხოს შენ უფალმან სიონით

და იხილო შენ კეთილი იერუსალემისაჲ

ყოველთა დღეთა ცხოვრებისა შენისათა.

6 და იხილნე შენ შვილნი შვილთა შენთანი.

მშვიდობაჲ ისრაელსა ზედა.

128

გალობაჲ აღსაველთაჲ

1 მრავალგზის მბრძოდეს მე სიყრმით ჩემითგან.

თქუნ ისრაელმან,

2 მრავალგზის მბრძოდეს მე სიყრმით ჩემითგან

და მე ვერა მერეოდეს.

3 ბეჭთა ჩემთა მცემდეს მე ცოდვილნი

და განაგრძვეს უშჯულოებაჲ მათი.

4 უფალმან მართალმან შემუსრნა

ქედნი ცოდვილთანი.

5 ჰრცხუენოდენ და მართლუკუნ იქცენ

ყოველნი მოძულენი სიონისანი.

6 იქმნედ იგინი ვითარცა თივაჲ ერდოთაჲ,

რომელი-იგი ვიდრე მოფხურამდე განჯმა,

7 რომლისაგან არა აღივსო კელი თჳსი

მომკალმან და არცა წიაღი,

რომელი შეჰკრებნ მჭელეულესა მისსა.

8 და არა ჰრქუეს,

რომელნი-იგი თანაწარჰვიდოდეს,

ვითარმედ: კურთხევაჲ უფლისაჲ თქუნ თანა,

გაკურთხენით თქუნ სახელითა უფლისაჲთა.

დიდებაჲ

გალობამ აღსავალთამ

- 1 ღრმითაღმო ღაღად-ვყავ შენდამი, უფალო;
 2 უფალო, შეისმინე ლოცვისა ჩემისაჲ;
 იყვნედ ყურნი შენნი მორჩილ ვმასა ვედრებისა ჩემისასა.
 3 უკუეთუ უშჯულოებათაებრ მიაგებდე,
 უფალო, უფალო, ვინ-მე დაუთმოს?
 4 რამეთუ შენ მიერ არს ღბინებაჲ.
 5 სახელისა შენისათჳს დაგითმე შენ,
 უფალო, დაუთმოს სულმან ჩემმან სიტყუასა შენსა.
 6 ესავს სული ჩემი უფალსა საჯუმილავითგან
 განთიადისა მიმწუხრამდე, საჯუმილავითგან განთიადისა
 ესევედინ ისრაელი უფალსა.
 7 რამეთუ უფლისა მიერ არს წყალობაჲ,
 და მრავალ არს მის მიერ გამოჯსნაჲ.
 8 და თავადმან იჯსნეს ისრაელი ყოველთაგან
 უშჯულოებათა მისთა.

გალობამ აღსავალთამ

- 1 უფალო, არა ამაღლდა გული ჩემი,
 არცა განსცხრებოდეს თუალნი ჩემნი;
 არა ვიდოდე მე მდიდართა თანა,
 არცა უსაკრველესთა ჩემთა თანა,
 2 არამედ დავიმდაბლე თავი ჩემი,
 ხოლო აღვიმაღლე სული ჩემი;
 ვიქმენ მე, ვითარცა ყრმაჲ,
 განყენებული სძისაგან დედისა თჳსისა,

რამთამცა მოაგე ესე სულსა ჩემსა.

3 ესევედინ ისრაელი უფალსა
ამიერითგან და უკუნისამდე.

131

გალობამ აღსაველთამ

1 მოიჯსენე, უფალო, დავით და ყოველი სიმშუდე მისი,

2 ვითარ-იგი ეფუცა უფალსა

და აღუთქუა ღმერთსა იაკობისსა:

3 უკუეთუ შევიდე მე საყოფელსა სახლისა ჩემისასა,

ანუთუ აღვვდე სარეცელსა ცხედრისა ჩემისასა,

4 ანუთუ ვსცე ძილი თუალთა ჩემთა

და პრული წამთა ჩემთა

და განსუენებამ ვორცთა ჩემთა,

5 ვიდრემდის ვპოო მე ადგილი უფლისამ

და საყოფელი ღმერთისა იაკობისი.

6 ესერა გუესმა ესე ეფფრათას,

და ვპოეთ იგი ველსა მას მალნართასა.

7 შევიდეთ საყოფელთა მისთა,

თაყუანის-ვსცეთ ადგილსა, სადა დადგეს ფერჯნი მისნი.

8 აღდეგ, უფალო, განსასუენებულად შენდა,

შენ და კიდობანი სიწმიდისა შენისამ;

9 მღდელთა შენთა შეიმოსონ სიმართლე,

და წმიდანი შენნი იხარებდენ.

10 დავითისთჳს, მონისა შენისა,

ნუ გარემიიქცევ პირსა შენსა ცხებულისაგან შენისა.

11 ეფუცა უფალი დავითს ჭეშმარიტებითა

და არა შეურაცხ-ყოს იგი:

ნაყოფისაგან მუცლისა შენისა დავსუა საყდართა შენთა.

12 და-თუ-იმარხონ შვილთა შენთა შჯული ჩემი
და წამებანი ჩემნი ესე, რომელ ვასწავლნე მათ,
და ნაშობნი მათნი დასხდენ
უკუნისამდე საყდართა შენთა.

13 რამეთუ გამოირჩია უფალმან სიონი
და სათნო-იყო იგი სამკვდრებელად თჳსა:

14 ესე არს განსაუენებელი ჩემი უკუნითი-უკუნისამდე,
ამას დავემკვდრო, რამეთუ მთნავს ესე.

15 ნადირნი მისნი კურთხევით ვაკურთხნე
და გლახაკნი მისნი განვაძლნე პურითა.

16 მღდელთა მისთა შევჰმოსო ცხორებაჲ,
და წმიდანი მისნი სიხარულით იხარებდენ.

17 მუნ აღმოუცენო რქაჲ დავითს
და განუმზადე სანთელი ცხებულსა ჩემსა.

18 მტერთა მისთა შევჰმოსო სირცხვლი,
ხოლო მის ზედა აღყუავნეს სიწმიდე ჩემი.

132

გალობაჲ აღსავეალთაჲ

1 აჰა ესერა რაჲ-მე კეთილ, ანუ რაჲ-მე შუენიერ,
არამედ დამკვდრებაჲ ძმათაჲ ერთად?

2 ვითარცა ნელსაცხებელი თავსა ზედა,
გარდამომავალი წუერთა ზედა,
წუერთა ზედა აჰრონისთა, რომელი გარდამოვალნ
სამჯართა ზედა სამოსლისა მისისათა;

3 ვითარცა ცუარი გარდამომავალი აერმონით
მთასა ზედა სიონსა,
რამეთუ მუნ ამცნო უფალმან კურთხევაჲ
და ცხორებაჲ უკუნისამდე.

გალობამ აღსაველთამ

1 აქა აკურთხევდით უფალსა

ყოველნი მონანი უფლისანი,

რომელნი სდგათ სახლსა უფლისასა,

ეზოთა სახლისა ღმრთისა ჩუენისათა.

2 ღამესა აღიპყრენით ველნი თქუენნი წმიდად მიმართ

და აკურთხევდით უფალსა.

3 გაკურთხოს შენ უფალმან სიონით,

რომელმან ქმნნა ცანი და ქუეყანამ.

დიღებამ

კანონი ით

134

აღელუაჲ

- 1 აქებდით სახელსა უფლისასა,
აქებდით მონანი უფალსა,
- 2 რომელნი სდგათ სახლსა უფლისასა,
ეზოთა სახლისა ღმრთისა ჩუენისათა.
- 3 აქებდით უფალსა, რამეთუ სახიერ არს უფალი;
უგალობდით სახელსა მისსა, რამეთუ კეთილ;
- 4 რამეთუ იაკობ თჳსად გამოირჩია უფალმან
და ისრაელი - საბრძანებელად თჳსად.
- 5 რამეთუ მე გულისჴმა-ვყავ,
ვითარმედ დიდ არს უფალი,
და უფალი ჩუენი უფროჲს ყოველთა ღმერთთა;
- 6 ყოველივე, რაოდენი ინება უფალმან,
ქმნა ცათა შინა და ქუეყანასა ზედა,
ზღუათა შინა და ყოველთა უფსკრულთა;
- 7 აღმოიყვანნის ღრუბელნი დასასრულით ქუეყანისაჲთ
და ელვანი წჳმად გარდააქცინა,

რომელმან გამოიყვანნის ქარნი საუნჯეთაგან მისთა;
 8 რომელმან დასცნა პირმშონი ეგვიპტისანი
 კაცითგან მიპირუტყუთამდე;
 9 გამოავლინნა სასწაულნი და ნიშნი შორის შენსა,
 ეგვიპტე, ფარაოჲს ზედა და ყოველთა მონათა მისთა;
 10 რომელმან დასცა თესლები მრავალი
 და მოსწყვდნა მეფენი ძლიერნი:
 11 სეონ, მეფე ამორეველთაჲ და ოგ, მეფე ბასანისაჲ
 და ყოველნი მეფენი ქანანისანი;
 12 და მისცა ქუეყანაჲ მათი სამკვდრებელად,
 სამკვდრებელად ისრაელსა, ერსა თჳსსა.
 13 უფალო, სახელი შენი უკუნისამდე
 და საჯსენებელი შენი თესლითი-თესლადმდე.
 14 რამეთუ განიკითხოს უფალმან ერი თჳსი
 და მონათა თჳსთა ზედა ნუგეშინისცემულ იქმნეს.
 15 კერპნი წარმართთანი
 ოქროსანი და ვეცხლისანი,
 ქმნულნი კელთა კაცთანი.
 16 პირ ათქს, და არა იტყვან;
 თუალ ასხენ და არა ხედვენ,
 17 ყურ ასხენ და არა ყურად-იღებენ,
 რამეთუ არცა არს სული პირსა მათსა.
 18 ემსგავსნენ მათ მოქმედნი მათნი
 და ყოველნი, რომელნი ესვიდენ მათ.
 19 სახლი ისრაელისაჲ აკურთხევდით უფალსა,
 სახლი აპრონისი აკურთხევდით უფალსა,
 20 სახლი ლევისი აკურთხევდით უფალსა,
 მოშიშნი უფლისანი აკურთხევდით უფალსა.
 21 კურთხეულ არს უფალი სიონით გამო,
 რომელი დამკვდრებულ არს იერუსალემს.

აღელუამ

- 1 აღუვარებდით უფალსა, რამეთუ კეთილ,
რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი;
- 2 აღუვარებდით ღმერთსა ღმერთთასა,
რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი;
- 3 აღუვარებდით უფალსა უფალთასა,
რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი;
- 4 რომელმან ქმნა საკრველნი დიდ-დიდნი მხოლომან,
რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი;
- 5 რომელმან ქმნა ცანი გულისჯმისყოფით,
რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი;
- 6 რომელმან დაამტკიცა ქუეყანაჲ წყალთა ზედა,
რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი;
- 7 რომელმან ქმნა ნათელნი დიდ-დიდნი მხოლომან,
რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი;
- 8 მზე მფლობელად დღისა,
რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი,
- 9 მთოვარე და ვარსკულავები ველმწიფებად ღამისა,
რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი;
- 10 რომელმან დასცა ეგვიპტე პირმშობითურთ თჳსით,
რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი,
- 11 და გამოიყვანა ისრაელი შორის მათსა,
რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი,
- 12 ველითა მტკიცითა და მკლავითა მალლითა,
რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი;
- 13 რომელმან განაპო ზღუაჲ მეწამული ორად,
რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი,

14 და განიყვანა ისრაელი შორის მისსა,
რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი;
15 და შთასთხია ფარაო და ძალი მისი
ზღუასა მას მეწამულსა,
რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი;
16 რომელმან განიყვანა ერი თვისი უდაბნოდ,
რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი;
17 რომელმან დასცნა მეფენი დიდ-დიდნი,
რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი,
18 და მოსწყვდნა მეფენი ძლიერნი,
რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი:
19 სეონ, მეფე ამორეველთაჲ,
რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი;
20 და ოგ, მეფე ბასანიასა,
რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი;
21 და მისცა ქუეყანაჲ მათი სამკვდრებელად,
რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი,
22 სამკვდრებელად ისრაელსა, მონასა თვისსა,
რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი;
23 რამეთუ სიმდაბლესა შინა ჩუენსა
მომიჯსენნა ჩუენ უფალმან,
რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი,
24 და მიჯსნა ჩუენ მტერთა ჩუენთაგან,
რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი,
25 რომელმან მოსცის საზრდელი
ყოველსა ვორციელსა,
რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი.
26 აღუვარებდით ღმერთსა ცათასა,
რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობაჲ მისი.

ფსალმუნი დავითისი
იერემიამსგან

- 1 მდინარეთა ზედა ბაბილოვნისათა
მუნ დავსხედით და ვტიროდეთ,
რაჟამს მოვიჯსენეთ ჩუენ სიონი.
- 2 ძეწნთა ზედა შორის მისსა
მუნ დავჰკიდენით საგალობელნი ჩუენნი;
- 3 რამეთუ მუნ მკითხვიდეს ჩუენ
წარმტყუენველნი ჩუენნი სიტყუათა მათ ქებათასა,
და წარმყვანებელნი ჩუენნი გალობასა:
გვგალობდით ჩუენ გალობათა მათგან სიონისათა!
- 4 ვითარ-მე ვგალობდეთ გალობასა უფლისასა
ქუეყანასა უცხოსა?
- 5 უკუეთუ დაგივიწყო შენ, იერუსალემ,
დაივიწყენ მარჯუენეცა ჩემი
- 6 აღექუნ ენამ ჩემი სასასა ჩემსა,
არათუ მოგიჯსენო შენ
და არათუ პირველ განგებულ ვყო იერუსალემი,
ვითარცა-იგი დასაბამსა მას სიხარულისა ჩემისასა!
- 7 მოიჯსენენ, უფალო, ძენი ედომისნი
და ღლე იგი იერუსალემისამ, რომელნი იტყოდეს:
დაარღვეთ, დაარღვეთ მისაფუძვლადმდე მისა!
- 8 ასულო ბაბილოვნისაო, უბადრუკო, ნეტარ არს,
რომელმან მიგაგოს შენ მისაგებელი შენი,
რომელ შენ მომაგე ჩუენ!
- 9 ნეტარ არს, რომელმან შეიპყრნეს ჩჩვლნი შენნი და
შეახეთქნეს კლდესა!

დიდებამ

ფსალმუნი დავითისი,
ზაქარიაჲსგან

1 აღგიარო შენ, უფალო, ყოველითა გულითა ჩემითა და წინაშე ანგელოზთასა გიგალობდე შენ, რამეთუ ისმინენ ყოველნი სიტყუანი პირისა ჩემისანი.

2 და თაყუანის-ვსცე ტაძარსა წმიდასა შენსა და აღუვარო სახელსა შენსა წყალობითა შენითა და ჭეშმარიტებითა შენითა, რამეთუ განადიდე ყოველითავე სახელი წმიდაჲ შენი.

3 რომელსა დღესა გხადოდი შენ, მსთუად შეგესემინ ჩემი, რამეთუ განაძლიერე სული ჩემი ძალითა შენითა.

4 აღგიარებედ შენ, უფალო, ყოველნი მეფენი ქუეყანისანი, რამეთუ ესმნეს ყოველნი სიტყუანი პირისა შენისანი,

5 და გიგალობდენ გზათა შენთა, უფალო, რამეთუ დიდ არს დიდებაჲ უფლისაჲ.

6 რამეთუ მაღალ არს უფალი და მდაბალთა ხედავს და მაღალნი იგი შორით იცნის.

7 ვიდოდი ლათუ შორის ჭირსა, მაცხოვნო მე, რისხვასა მტერისა ჩემისასა მოყავ ჩემდა ველი შენი, და მაცხოვნა მე მარჯუენემან შენმან.

8 უფალმან მიაგოს ჩემ წილ; უფალო, წყალობაჲ შენი უკუნისამდე; ქმნულსა ველთა შენთასა

ნუ უგულებელს-ჰყოფ.

დასასრულსა, დავითის ფსალმუნი ზაქარიასგან,
განთესვასა

- 1 უფალო, გამომცადე მე და მიცან მე;
- 2 შენ სცან დაჯდომამ ჩემი და აღდგომამ ჩემი,
შენ გულისჴმა-ყვენ ზრახვანი ჩემნი შორით;
- 3 ალაგნი ჩემნი და ნაწილნი ჩემნი
შენ გამოიკულიენ
და ყოველნი გზანი ჩემნი
წინამსწარ იხილენ;
- 4 რამეთუ არა არს ზაკუვამ ენასა ჩემსა;
- 5 აჰა, უფალო, შენ სცან ყოველი უკუანამსკნელი
და დასაბამისამ, შენ შემქმენ
და დამდევე ჩემ ზედა ველი შენი.
- 6 საკვრველ იქმნა ცნობამ შენი ჩემგან;
განძლიერდა და ვერ შეუძლო მას.
- 7 ვიდრე-მე ვიდე სულისა შენისაგან
და პირისა შენისაგან ვიდრე-მე ვივლტოდი?
- 8 აღ-თუ-ვვდე ცად, შენ მუნ ხარ;
შთა-თუ-ვვდე ჯოჯოხეთად, ახლოსვე ხარ;
- 9 აღ-თუ-ვიპყრნე ფრთენი ჩემნი განთიად,
და დავემკვდრო მე დასასრულსა ზღვსასა,
- 10 და რამეთუ მუნცა ველი შენი მიძლოდის მე,
და მარჯუენემან შენმან შემიწყნაროს მე.
- 11 და ვთქუ: ბნელმან სამე დამთრგუნოს მე და ლამე
განმანათლებელ იყოს ფუფუნებისა ჩემისა.
- 12 რამეთუ ბნელი შენ მიერ არა დაბნელდეს და ლამე
ვითარცა დღე განათლდეს; ვითარცა ბნელი მისი,
ეგრეცა ნათელი მისი.

- 13 რამეთუ შენ დაჰბადენ თირკუმელნი ჩემნი
და შემიწყნარე მე დედის მუცლით ჩემითგან.
- 14 აღგიარო შენ, რამეთუ საშინელად საკვრველ იქმენ:
საკვრველ არიან საქმენი შენნი,
და სულმანცა ჩემმან უწყნის ფრიად.
- 15 არა დაეფარა ძუალი ჩემი შენგან,
რომელი ჰქმენ დაფარულად,
და სიმტკიცე ჩემი ქუესკნელთა შინა ქუეყანისათა.
- 16 რომელ-იგი არა მექმნა, იხილეს თუალთა შენთა,
და წიგნსა შენსა ყოველნივე შთაიწერენ;
დღისი დაიბადნენ,
და არლარა იყოს ნაკლულეევანებაჲ მათ შორის.
- 17 ხოლო ჩემდა დიდად სადიდებელ იყვნეს
მეგობარნი შენნი, ღმერთო,
ფრიად განძლიერდეს მთავარნი მათნი.
- 18 აღვრაცხნე იგინი,
და უფრომს ქვშისა განმრავლდენ;
განვიღვძე, და მერმეცა მე შენთანა ვარ.
- 19 უკუეთუ მოსწყუედ ცოდვილთა, ღმერთო,
კაცნი მოსისხლენი განმეშორენით ჩემგან.
- 20 რამეთუ მკდომ ხართ გულისზრახვითა თქუენითა;
დაიპყრენ ამაოებითა ქალაქნი შენნი.
- 21 ანუ არა მოძულენი შენნი, უფალო, მოვიძულენა
და მტერთა შენთა ზედა განვკფდი?
- 22 სიძულილითა სრულითა მოვიძულენ,
და იგინი მტერად შემექმნეს მე.
- 23 განმცადე მე, ღმერთო, და ცან გული ჩემი;
განმიკითხე და გულისკმა-ყვენ ალაგნი ჩემნი.
- 24 და იხილე, არს თუ გზაჲ უმჯულოებისაჲ ჩემ თანა,
და მიძლოდე მე გზასა მას საუკუნესა.

დასასრულსა, ფსალმუნი დავითისი

- 2 განმარინე მე, უფალო,
 კაცისაგან უკუეთურისა და კაცისა ცრუმსაგან მივსენ მე,
 3 რომელთა ზრახეს უმჯულოებაჲ გულსა შინა მათსა,
 ყოველსა დღესა განაწყობენ ბრძოლათა;
 4 აღილესენ ენაჲ მათი ვითარცა გუელისაჲ,
 და გესლი ასპიტთაჲ ბაგეთა მათთა.
 5 მიცევ მე, უფალო, კელისაგან ცოდვილისა
 და კაცთა უსამართლოთაგან მივსენ მე,
 რომელთა ზრახეს დაბრკოლებაჲ სლვათა ჩემთაჲ;
 6 დამირწყეს მე ამპარტავანთა მახე და საბლითა
 განართხეს მახე ფერვთა ჩემთათჳს
 და გარემომს ალაგთა საცთური დამიდგეს მე.
 7 ვარქუ უფალსა: ღმერთი ჩემი ხარი შენ,
 ისმინე, უფალო, ჳმაჲ ლოცვისა ჩემისაჲ.
 8 უფალო, უფალო, ძალო ცხორებისა ჩემისაო,
 მფარველ ეყავ თავსა ჩემსა დღესა ბრძოლისასა.
 9 ნუ მიმცემ მე, უფალო, გულისთქუმისა ჩემისაგან
 ცოდვილსა; განიზრახეს ჩემთჳს,
 ნუ დამაგდებ მე, ნუუკუე ამალღდენ.
 10 თავმან შესაკრებელისა მათისამან
 და შრომამან ბაგეთა მათთამან დაფარნეს იგინი.
 11 დაეცემოდინ მათ ზედა ნაკუერცხალნი ცეცხლისანი,
 დაამჳუნე იგინი გლახაკობითა,
 და ვერ დაუთმონ.
 12 კაცსა ენოვანსა არა წარემართოს ქუეყანასა ზედა,
 კაცი ცრუმ ძვრმან მოინადიროს განსახრწნელად.
 13 უწყი, რამეთუ ყოს უფალმან საშუჯელი გლახაკთაჲ

და სამართალი დაერდომილთამ.

14 ხოლო მართალთა აღუეარონ სახელსა შენსა
და წრფელთა დაიმკვდრონ წინაშე პირსა შენსა.

დიდება

140

ფსალმუნი დავითისი

1 უფალო, ღაღად-ვეყავ შენდამი; ისმინე ჩემი,
მოხედენ ვმასა ლოცვისა ჩემისასა,
ღაღადებასა ჩემსა შენდამი.

2 წარემართენ ლოცვამ ჩემი
ვითარცა საკუმეველი შენ წინაშე,
აღპყრობამ ველთა ჩემთამ მსხუერპლ სამწუხროდ.

3 დასდევე, უფალო, საცომ პირსა ჩემსა
და კარი ძნელი - ბაგეთა ჩემთა.

4 ნუ მისდრეკ გულსა ჩემსა
სიტყუათა მიმართ უკუეთურებისათა
მიზეზებად მიზეზთა ცოდვისათა კაცთა თანა,
რომელნი იქმან უშჯულოებასა,
და ნუმცა ზიარ ვარ მე რჩეულთა მათთა თანა.

5 მსწავლოს მე მართალმან წყალობითა
და მამხილოს მე;

ზეთი ცოდვილისამ ნუ განაპოხებნ თავსა ჩემსა
და მერმე ნუცალა ლოცვამ ჩემი ნებასა მათსა.

6 დაინთქნეს მახლობელად კლდისა
მსაჯულნი მათნი,

ისმნენ სიტყუანი ჩემნი, რამეთუ ტკბილ არიან.

7 ვითარცა სისქე მიწისამ განიპო ქუეყანასა ზედა,
განიბნინეს ძუალნი მათნი ჯოჯოხეთს შინა.

- 8 რამეთუ შენდამი, უფალო, უფალო, თუალნი ჩემნი;
 შენდამი ვესავ, ნუ მიმიღებ სულსა ჩემსა.
 9 მიცევ მე მახისაგან, რომელ დამირწყეს მე,
 და საცთურისაგან, რომელნი იქმან უშჯულოებასა.
 10 შეითხინენ სათხეველთა მისთა ცოდვილნი;
 მხოლოდ ვარი მე, ვიდრემდის თანაწარვკვდე?

141

ფსალმუნი დავითისი

- 2 ვმითა ჩემითა უფლისა მიმართ ღალად-ვყავ,
 ვმითა ჩემითა უფლისა მიმართ ვილოცე.
 3 განვკფინო მის წინაშე ვედრებად ჩემი
 და ჭირი ჩემი წინაშე მისსა მიუთხრა.
 4 მო-რად-აკლდებოდა ჩემგან სული ჩემი,
 და შენ უწყნი ალაგნი ჩემნი;
 გზასა ამას, რომელსა ვილოდე, დამირწყეს მე მახე.
 5 ვხედევდ მარჯულ ჩემსა,
 განვიცდიდ და არავინ იყო მცნობელ ჩემდა;
 წარწყმდა სივლტოლაა ჩემგან
 და არავინ არს გამომეძიებელ სულისა ჩემისა.
 6 ღალად-ვყავ შენდამი, უფალო, და ვთქუ:
 შენ ხარ სასომ ჩემი,
 ნაწილი ჩემი ქუეყანასა მას ცხოველთასა.
 7 მოხედენ ვედრებასა ჩემსა,
 რამეთუ დავმდაბლდი ფრიად;
 მივსენ მე მღევართა ჩემთაგან,
 რამეთუ განძლიერდეს ჩემსა უფროდს.
 8 გამოიყვანე საპყრობილით სული ჩემი, რადთა
 აღუვარო სახელსა შენსა. მე მელიან მართალნი,
 ვიდრემდის მომაგო მე.

ფსალმუნნი და ვითისი

- 1 უფალო, შეისმინე ლოცვისა ჩემისაჲ,
 ყურად-იღე ვედრებაჲ ჩემი ჭეშმარიტებითა შენითა,
 შეისმინე ჩემი სიმართლითა შენითა;
- 2 და ნუ შეხუალ საშჯელსა მონისა შენისა თანა,
 რამეთუ არა განმართლდეს შენ წინაშე
 ყოველი ცხოველი.
- 3 რამეთუ დევნა მტერმან სული ჩემი
 და დაამდაბლა ქუეყანად ცხოვრებაჲ ჩემი,
 დამსუა მე ბნელსა შინა,
 ვითარცა მკუდარი საუკუნოჲ.
- 4 და მოეწყინა ჩემ თანა სულსა ჩემსა,
 და ჩემ შორის შემიძრწუნდა გული ჩემი.
- 5 მოვივსენე დღეთა პირველთაჲ
 და ვიწურთიდ ყოველთა მიმართ საქმეთა შენთა
 და ქმნულსა ველთა შენთასა ვზრახევდ.
- 6 განვიპყრენ შენდამი ველნი ჩემნი,
 და სული ჩემი ვითარცა ქუეყანაჲ ურწყული შენდამი.
- 7 მსთუად შეისმინე ჩემი, უფალო,
 რამეთუ მოაკლდა სულსა ჩემსა;
 ნუ გარეშიიქცევ პირსა შენსა ჩემგან,
 და ვემსგავსო მათ, რომელნი შთავლენან მღვმესა.
- 8 მასმინე მე განთიად წყალობაჲ შენი,
 რამეთუ მე შენ გესაჲ;
 მაუწყე მე, უფალო, გზაჲ, რომელსაცა ვიდოდი,
 რამეთუ შენდამი აღვიღე სული ჩემი.
- 9 მივსენ მე მტერთა ჩემთაგან, უფალო,
 რამეთუ შენ შეგევედრე.

10 მასწავვე მე, რადთა ვყო ნებაჲ შენი,
რამეთუ შენ ხარ ღმერთი ჩემი;
სული შენი სახიერი მიძლოდენ მე ქუეყანასა წრფელსა.
11 სახელისა შენისათჳს, უფალო,
მაცხოვრო მე და სიმართლითა შენითა
გამოიყვანო ჭირისაგან სული ჩემი.
12 და წყალობითა შენითა მოსრნე მტერნი ჩემნი
და წარსწყმიდნე ყოველნი მაჭირვებელნი
სულისა ჩემისანი, რამეთუ მე მონაჲ შენი ვარ.

დიდებაჲ

კანონი 20

143

ფსალმუნი დავითისი, გოლიათისთვის

1 კურთხეულ არს უფალი ღმერთი ჩემი,
რომელმან ასწავა ველთა ჩემთა ლუაწლი
და თითთა ჩემთა - ბრძოლაჲ.

2 წყალობაო ჩემო და შესავედრებელო ჩემო,
შემწეო ჩემო და მკსნელო ჩემო; შესავედრებელი ჩემი,
და მე ვესაე მას, რომელმან დაამორჩილა
ერი მისი ჩემ ქუეშე.

3 უფალო, რაჲ არს კაცი, რამეთუ ეცნობე მას,
ანუ ძე კაცისაჲ, რამეთუ შეჰრაცხე იგი?

4 კაცი ამოუებასა მიემსგავსა, და დღენი მისნი
ვითარცა აჩრდილნი წარვლენ.

5 უფალო, მოდრიკენ ცანი და გარდამოვედ;
შეახე მათთა და კუმოდიან.

- 6 გამოაბრწყინვენ ელვანი და განაბნინე იგინი,
გამოავლინენ ისარნი შენნი და შეაძრწუნნე იგინი.
- 7 გამოავლინე ველი შენი მაღლით,
მივსენ და განმარინე მე წყალთაგან მრავალთა,
ველთაგან შვილთა უცხოთესლთადასა,
- 8 რომელთა პირი იტყოდა ამოიებასა,
და მარჯუენე მათი იყო მარჯუენე სიცრუვისა.
- 9 ღმერთო, გალობითა ახლითა გაქებდე შენ
და ათძალითა საფსალმუნისადათა გიგალობდე შენ,
- 10 რომელმან მისცა ცხორებაჲ მეფეთა,
რომელმან ივსნა დავით, მონაჲ თვისი,
მახვლისაგან ბოროტისა.
- 11 მივსენ და განმარინე მე
ველთაგან შვილთა უცხოთესლთადასა,
რომელთა პირი იტყოდა ამოიებასა,
და მარჯუენე მათი იყო მარჯუენე სიცრუვისა.
- 12 რომელთანი ძენი მათნი ვითარცა ახალნერგნი
განმტკიცებულ არიან სიჭაბუკესა შინა მათსა,
ასულნი მათნი განშუენებულ არიან და აღმკულ,
ვითარცა მსგავსებაჲ ტაძრისაჲ,
საუნჯენი მათნი საესე არიან
და გარდაეცემიან ურთიერთას,
- 13 ცხოვარნი მათნი მრავლისმშობელ არიან,
განმრავლებულ გამოსავალსა მათსა,
- 14 და ზროხანი მათნი ზრქელ არიან,
არა არს დაცემაჲ ზღუდისაჲ, არცა განსავალ,
არცა ღალადებაჲ უბნებსა მათსა.
- 15 ჰნატრეს ერსა მას, რომლისა-ესე ესრეთ არს;
ნეტარ არს ერისა მის,
რომლისა არს უფალი ღმერთი მათი.

ქებისათვის დავითისა

- 1 ალგამაღლო შენ, ღმერთო ჩემო, მეუფეო ჩემო,
და ვაკურთხო სახელი შენი
უკუნისამდე და უკუნითი-უკუნისამდე.
- 2 ყოველსა დღესა გაკურთხო შენ
და ვაქო სახელი შენი
უკუნისამდე და უკუნითი-უკუნისამდე.
- 3 დიდ არს უფალი და ქებულ ფრიად,
და სიდიდისა მისისაჲ არა არს დასასრულ.
- 4 ნათესავი და ნათესავი აქებდინ საქმეთა შენთა
და ძალსა შენსა უთხრობდენ.
- 5 დიდადშუენიერებასა დიდებისა სიწმიდისა შენისასა
იტყოდინ და საკურველებათა შენთა მიუთხრობდენ.
- 6 და ძალი საშინელებათა შენთაჲ თქუან
და სიმდიდრესა შენსა მიუთხრობდენ.
- 7 ვსენებამ მრავალი სიტკბოებისა შენისაჲ
აღმოდქუან და სიმართლითა შენითა იხარებდენ.
- 8 შემწყნარებელ და მოწყალე არს უფალი,
სულგრძელ და დიდადმოწყალე.
- 9 ტკბილ არს უფალი ყოველთა მიმართ,
და წყალობანი მისნი ყოველთა ზედა საქმეთა მისთა.
- 10 ალგიარებდედ შენ, უფალო, ყოველნი საქმენი შენნი,
და წმიდანი შენნი გაკურთხევდედ შენ.
- 11 დიდებამ სუფევისა შენისაჲ წართქუან
და ძლიერებასა შენსა იტყოდინ
- 12 უწყებად ძეთა კაცთა ძლიერებამ შენი
და დიდებამ დიდადშუენიერებისა სუფევისა შენისაჲ.
- 13 სუფევამ შენი სუფევამ არს ყოველთა საუკუნეთამ,
და მეუფებამ შენი ყოველსა შორის თესლსა და თესლსა.

- 14 სარწმუნო არს უფალი
 ყოველთა შინა სიტყუათა მისთა
 და წმიდა არს იგი ყოველთა შინა საქმეთა მისთა.
 განამტკიცნის უფალმან ყოველნი დაცემადნი
 და აღჰმართნის ყოველნი დაცემულნი.
- 15 თუალნი ყოველთანი შენდამი ესვენ,
 და შენ მოსცი საზრდელი მათი ჟამსა.
- 16 აღაღებ შენ კელსა შენსა
 და განაძლებ ყოველსა ცხოველსა ნებისაებრ.
- 17 მართალ არს უფალი ყოველთა შინა გზათა მისთა
 და წმიდა არს იგი ყოველთა შინა საქმეთა მისთა.
- 18 ახს უფალი ყოველთა, რომელნი ხადიან მას,
 ყოველთა, რომელნი ხადიან მას ჭეშმარიტებით.
- 19 ნებაჲ მოშიშთა მისთაჲ ყოს
 და ვედრებისა მათისაჲ შეისმინოს
 და აცხოვნნეს იგინი.
- 20 დაიცვნეს უფალმან ყოველნი მოყუარენი მისნი
 და ყოველნი ცოდვილნი მოსრნეს.
- 21 ქებულებასა უფლისასა იტყოდის პირი ჩემი, და
 აკურთხევდინ ყოველი ჳორციელი სახელსა წმიდასა
 მისსა უკუნისამდე და უკუნითი-უკუნისამდე.

დიდებაჲ

145

აღელუაჲ,
 ანგეამსი და ჳაქარიამსი

- 1 აქებს სული ჩემი უფალსა.
 2 ვაქებდე უფალსა, ცხორებასა ჩემსა, უგალობდე
 ღმერთსა ჩემსა, ვიდრემდის ვიყო მე.

3 ნუ ესავთ მთავართა, ძეთა კაცთასა,
რომელთა თანა არა არს ცხორებაჲ.

4 გამოვიდის სული მისი

და მიიქცის მუნვე მიწად მისდა;

მას დღესა შინა წარწყმდიან ყოველნი ზრახვანი მისნი.

5 ნეტარ არს, რომლისა ღმერთი იაკობისი

შემწე არს მისა,

და სასოებაჲ მისი არს უფლისა მიმართ ღმრთისა მისისა,

6 რომელმან ქმნა ცანი და ქუეყანაჲ,

ზღუაჲ და ყოველი, რაჲ არს მას შინა;

რომელი იმარხავენ ჭეშმარიტებასა უკუნისამდე;

7 ყვის სამართალი ვნებულთაჲ

და სცის საზრდელი მშიერთა.

8 უფალმან განჰქსნის კრულნი,

უფალმან განაბრძენის ბრმანი,

უფალმან აღჰმართნის დაცემულნი,

უფალსა უყუარან მართალნი;

9 უფალმან დაიცვნის მწირნი,

ობოლი და ქურივი შეიწყნაროს

და გზაჲ ცოდვილთაჲ წარწყმიდოს.

10 სუფევს უფალი უკუნისამდე,

ღმერთი შენი, სიონ, თესლითი-თესლადმდე.

146

აღელუაჲ, ანგეამსი და ზაქარიამსი

1 აქებდით უფალსა, რამეთუ კეთილ არს გლობაჲ;

ღმერთსა ჩუენსა, ტკბილ-ეყვენ მას ქებაჲ.

2 აღაშენოს იერუსალემი უფალმან

და განზნეულნი ისრაელისანი შეკრიბნეს,

- 3 რომელმან განკურნნის შემუსრვილნი გულითა
და შეუხზნის წყლულებანი მათნი;
- 4 რომელმან აღრაცხის სიმრავლე ვარსკულავეთაჲ
და ყოველთავე მათ სახელით უწესნ.
- 5 დიდ არს უფალი ჩუენი, დიდ არს ძალი მისი
და გულისჯმისა მისისა არა არს რიცხვ.
- 6 შეიწყნარნის მშვდნი უფალმან,
ხოლო დაამდაბლნის ცოდვილნი მიწამდე.
- 7 აკურთხევდით უფალსა აღსარებითა
და უგალობდით ღმერთსა ჩუენსა ებნითა,
- 8 რომელმან შემოსნის ცანი ღრუბლითა
და განუმზადის წვმაჲ ქუეყანასა,
რომელმან აღმოაცენის თივაჲ მათათა
და მწუანე სამსახურებელად კაცთა;
- 9 რომელმან მოსცის საზრდელი პირუტყუთა
და მართუეთა ყორნისათა, რომელნი ხადიან მას.
- 10 არათუ ძლიერებაჲ ცხენისაჲ უნდა, არცა
სხვლბარკალნი მამაკაცისანი სთნდეს;
- 11 არამედ სთნდეს უფალსა მოშიშნი მისნი
და რომელნი ესვენ წყალობათა მისთა.

147

აღელუჲა, ანგეჲამსი და ზაქარიაჲმსი

- 1 აქებდ, იერუსალემ, უფალსა,
უგალობდ ღმერთსა შენსა, სიონ;
- 2 რამეთუ განაძლიერნა მოქლონნი ბჭეთა შენთანი
და აკურთხნა შეილნი შენნი შენ თანა,
- 3 რომელმან დასხნა საზღვარნი შენნი მშვდობით
და სიპოხითა იფქლისაჲთა განგაძლო შენ;

- 4 რომელმან მოავლინის სიტყუამ მისი ქუეყანად,
და სწრაფით რბინ ბრძანებამ მისი;
- 5 დადვის თოვლი ვითარცა მატყლი და ნისლი
ვითარცა ნაცარი მიჰფინის;
- 6 რომელმან დასხნა მყინვარნი მისნი ნებეულად;
წინაშე ყინელსა მისსა ვინ-მე დაუდგეს?
- 7 მოავლინის სიტყუამ მისი და დაადნვის იგი;
ქროდის სული მისი და დიოდინა წყალნი;
- 8 რომელი უთხრობს სიტყუათა მისთა იაკობსა,
სიმართლეთა და განკითხვათა მისთა - ისრაელსა.
- 9 არა უყო ესრეთ ყოველსა ნათესავსა
და სამართალნი მისნი არა გამოუცხადნა მათ.

დიდება

148

აღელუაჲ, ანგეამსი და ზაქარიამსი

- 1 აქებდით უფალსა ცათაგან, აქებდით მას მაღალთა შინა.
- 2 აქებდით მას ყოველნი ანგელოზნი მისნი,
აქებდით მას ყოველნი ძალნი მისნი;
- 3 აქებდით მას მზე და მთოვარე,
აქებდით მას ყოველნი ვარსკულავნი და ნათელნი;
- 4 აქებდით მას ცანი ცათანი
და წყალნი ზესკნელს ცათანი.
- 5 აქებდით სახელსა უფლისასა,
რამეთუ მან თქუა და იქმნეს, თავადმან ბრძანა,
და დაებადნეს.
- 6 და დაადგინნა იგინი უკუნისამდე და
უკუნითი-უკუნისამდე; ბრძანებამ დადვა,
რომელი არა წარვდეს.

- 7 აქებდით უფალსა ქუეყანით ვეშაპნი
და ყოველნი უფსკრულნი;
- 8 ცეცხლი, სეტყუაჲ, თოვლი, მყინვარი,
სული გრიგალისაჲ, რომელნი ჰყოფენ სიტყუასა მისსა;
- 9 მთანი და ყოველნი ბორცუნი, ხენი ნაყოფიერნი
და ყოველნი ნაძუნი;
- 10 მვეცნი და ყოველნი პირუტყუნი,
ქუეწარმაველნი და მფრინველნი ფრთოვანნი;
- 11 მეფენი ქუეყანისანი და ყოველნი ერნი,
მთავარნი და ყოველნი მსაჯულნი ქუეყანისანი;
- 12 ჭაბუკნი და ქალწულნი,
მოხუცებულნი ყრმათა თანა;
- 13 აქებდით სახელსა უფლისასა,
რამეთუ ამალდა სახელი მის მხოლოდსაჲ;
და აღსარებაჲ მისი ზეცასა და ქუეყანასა.
- 14 და აღამაღლოს რქაჲ ერისა თუსისაჲ
გალობად ყოველთა წმიდათა მისთა
ძეთა ისრაელისათა,
ერი რომელ მახლობელ არს მისა.

149

აღელუაჲ

- 1 უგალობდით უფალსა გალობითა ახლითა,
ქებაჲ მისი ეკლესიასა შინა წმიდათასა.
- 2 იხარებდინ ისრაელ შემოქმედისა მიმართ თუსისა,
და ძენი სიონისანი უგალობდენ მეუფესა მათსა.
- 3 აქებდენ სახელსა მისსა განწყობითა,
ბობლნითა და საფსალმუნითა უგალობდენ მას.
- 4 რამეთუ სთნდა უფალსა ერი თუსი

და აღამაღლნეს მშუდნი ცხორებითა.

5 იქადოდინან წმიდანი დიდებითა

და იხარებდენ სარეცელსა ზედა მათსა.

6 ამალლებამ ღმრთისამ პირსა შინა მათსა,

და მასჯლნი ორპირნი ველთა შინა მათთა .

7 ყოფად შურისგებაჲ წარმართთა შორის,

და მხილებად ყოვლისა ერისა,

8 შეკრვად მეფენი მათნი ბორკილითა და დიდებულნი

მათნი - ველბორკილითა რკინისაჲთა,

9 ყოფად მათ შორის საშჯელი დაწერილი;

დიდებაჲ ესე არს ყოველთა წმიდათა მისთა.

150

აღელუჲამ

1 აქებდით ღმერთსა წმიდათა შორის მისთა,

აქებდით მას სამყაროჲთა ძალისა მისისაჲთა;

2 აქებდით მას ძლიერებითა მისითა,

აქებდით მას მრავლითა სიმდიდრითა მისითა;

3 აქებდით მას ვმითა ნესტუსაჲთა,

აქებდით მას ფსალმუნითა და ებნითა;

4 აქებდით მას ბობლნითა და მწყობრითა,

აქებდით მას ძნობითა და ორღანოჲთა;

5 აქებდით მას წინწილითა კეთილვმითა,

აქებდით მას წინწილითა ღაღადებისაჲთა.

6 ყოველი სული აქებდით უფალსა.

დიდებაჲ

ესე ფსალმუნნი თვსაგან აღიწერა და ვითის მიერ და გარეშე ასორმეოცდაათთა ფსალმუნთაჲსა, რაჟამს ეწყო გოლიათსა

- 1 უმცირეს ვიყავ მე ძმათა შორის ჩემთა და უმრწემეს სახლსა შინა მამისა ჩემისასა და ვმწყსიდი საცხოვართა მამისა ჩემისათა.
- 2 ველთა ჩემთა ქმნეს საგალობელი, და თითთა ჩემთა განაგეს საქებელი.
- 3 და ვინ-მე მიუთხრას ესე უფალსა ჩემსა? თავადმან უფალმან, თავადმან შეისმინა.
- 4 და თავადმან გამოაფლინა ანგელოზი მისი და აღმიღო მე ცხოვართაგან მამისა ჩემისათა და მცხო მე ზეთითა ცხებულებისა მისისაჲთა.
- 5 ძმანი ჩემნი იყვნეს კეთილ და დიდ, და არა სთნდეს იგინი უფალსა.
- 6 განვედი მე შემთხუევად უცხოთესლისა მის, და მწყევდა მე კერპთა მიმართ თვსთა;
- 7 ხოლო მე ვიჯადე მახვილი მისი და წარვპკუეთე თავი მისი და აღვვოცე ყუედრებაჲ ძეთაგან ისრაელისათა.

გ ა ლ ო ბ ა ნ ი

1

გალობაჲ მოსესი
„გამოსლვათგან“

გ1 უგალობდეთ უფალსა,

რამეთუ დიდებით დიდებულ არს;

ცხენები და მკედრები შთასთხია ზღუასა.

გ2 შემწე და მფარველ მეყო მე მკსნელად;

ესე არს ღმერთი ჩემი და ვადიდო ესე, ღმერთი მამისა ჩემისაჲ, და აღვაძალლო ესე.

გ3 უფალმან შემუსრნა ბრძოლანი,

უფალ არს სახელი მისი.

გ4 ეტლები ფარაოჲსი და ყოველი ძალი მისი შთასთხია

ზღუასა, რჩეული მკედრები სამმდგომთაჲ მათ

დაანთქა ზღუასა მას მეწამულსა;

გ5 ზღუამან დაფარნა იგინი,

და დაჯდეს სიღრმესა მას ვითარცა ლოდნი.

გ6 მარჯუენე შენი, უფალო, დიდებულ არს ძალითა;

მარჯუენემან კელმან შენმან, უფალო, მოსრნა მტერნი.

გ7 და სიმრავლითა მით დიდებისა შენისაჲთა

შეჰმუსრენ მკდომნი იგი;

- მიავლინე რისხვამ შენი,
 და შეჭამნა იგინი ვითარცა ლერწამი.
- გ8 და სულისაგან გულისწყრომისა შენისა განიპნეს
 წყალნი, შეპყინდეს ვითარცა ზღუდენი წყალნი,
 შეპყინდეს და ლელვანიცა იგი შუა ზღუასა.
- გ9 თქუა მტერმან: ვდევნო, ვეწიო, განვიყო ნატყუენავი
 და განვიძლო სული ჩემი, მოვსრა მახვლითა ჩემითა და
 უფლებდეს მის ზედა ველი ჩემი.
- გ10 მიავლინე სული შენი და დაფარნა იგინი ზღუამან
 და დავდეს იგინი ვითარცა ბრპენი
 წყალთა მათ შინა ფრიადთა.
- გ11 ვინ-მე არს მსგავს შენდა ღმერთთა შორის, უფალო,
 ანუ ვინ გამსგავსოს შენ დიდებული წმიდათა შორის,
 საკრველი დიდებითა და მოქმედი ნიშებისაჲ?
- გ12 მიპყავ მარჯუენე შენი
 და დანთქნა იგინი ქუეყანამან.
- გ13 უძელუ სიმართლითა შენითა ერსა შენსა ამას,
 რომელი ივსენ, ნუგეშინის-ეც ძალითა შენითა
 ბანაკსა ამას წმიდასა შენსა.
- გ14 ესმა წარმართთა, განრისხნეს და საღმობამან
 შეიპყრნა მკვდრნი იგი ფილისტიმისანი.
- გ15 მაშინ ისწრაფეს ერისთავთა მათ ედომისათა და
 მთავართა მოაბელთა, ძრწოლამან შეიპყრნა იგინი,
 და განკფდეს ყოველნი მკვდრნი ქანანისანი.
- გ16 დაეცინ მათ ზედა შიში და ძრწოლაჲ, სიგდიდითა
 მკლავისა შენისაჲთა ქვა იქმნედ იგინი, ვიდრემდის
 განვდეს ერი შენი, უფალო,
 ვიდრემდის განვდეს ერი ესე შენი, რომელ მოიგე.
- გ17 შეიყვანენ და დაჰხერგენ იგინი მთასა მას
 მკვდრობისა შენისასა, განმზადებულსა მას

სამკვდრებელსა შენსა, რომელ ჰქმენ სიწმიდე, უფალო,
რომელ განმზადეს ველთა შენთა, უფალო.

გ18 უფალი მეუფე არს

უკუნისამდე და უკუნითი-უკუნისამდე და მერმეცა.

გ19 რამეთუ შევიდა ჰუნე ფარაოასი ეტლებითურთ

და მკედრებით შუა ზღუასა,

და მოაქცია უფალმან მათ ზედა

წყალი იგი ზღუსაჲ მის,

ხოლო ძენი ისრაელისანი ვიდოდეს

ვმელსა შუა ზღუასა მას.

2

გალობაჲ მოსესი, „მეორისა შჯულისაგან“

გ1 მოიხილე, ცაო, და ვიტყოდი,

და ისმენდინ ქუეყანაჲ სიტყუათა პირისა ჩემისათა.

გ2 მოელოდენ ვითარცა წვმასა თქუმასა ჩემსა,

და გარდამოვედინ ვითარცა ცუარნი სიტყუანი ჩემნი,

ვითარცა წვმაჲ მწუანვილსა ზედა

და თოვლი თივასა ზედა.

გ3 რამეთუ სახელსა უფლისასა ვხადე;

მიეცით დიდებაჲ ღმერთსა ჩუენსა.

გ4 ღმერთი ჩუენი, ჭემმარიტებით არიან საქმენი მისნი,

და ყოველნი გზანი მისნი სიმართლით არიან;

ღმერთი სარწმუნო არს,

და არა არს სიცრუეჲ მის თანა,

მართალ და წმიდა არს უფალი.

გ5 შესცოდეს მას ნაშობთა მათ ბილწებისათა,

ნათესაებმან ღრკუმან და გულარძნილმან.

გვ ესე მოსაგებელი მოაგეს უფალსა
ამან ერმან ცოფმან და არაბრძენმან;
ანუ არა ამან თავადმან მამამან შენმან მოგიპოვა შენ,
შეგქმნა შენ და დაგბადა შენ?

გ7 მოივსენენით დღენი იგი საუკუნენი
და გულისჴმა-ყვენით წელიწადნი იგი
თესლითი-თესლადმდე.

ჰკითხე მამასა შენსა, გითხრას შენ,
და მოხუცებულთა შენთა გაუწყონ შენ.

გ8 რაჟამს მიმოგანყვნა მალალმან ნათესავნი,
ვითარ-იგი მიმოდასთესნა ძენი ადამისნი,
დაამტკიცნა საზღვარნი იგი თესლებისანი
მსგავსად რიცხუთა მათ ანგელოზთა ღმრთისათა.

გ9 და იყო ნაწილად უფლისა ერი მისი იაკობი
და საზომად სამკვდრებელისა მისისა - ისრაელი.

გ10 უნაკლულო ყვნა იგინი უდაბნოსა მას შინა,
წყურილსა, სიცხესა და ურწყულსა;
გარემოადგა მას და განსწავლა იგი და დაიცვა იგი,
ვითარცა გუგამ თუალისაჲ.

გ11 ვითარცა ორბმან რაჲ დაიფარნის ბუდენი თჳსნი
და მართუეთა თჳსთათჳს სუროდა,
განყვნა ფრთენი თჳსნი და შეიწყნარნა იგინი
და აღიხუნა იგინი ბეჭთა ზედა თჳსთა.

გ12 უფალი მხოლოჲ უძლოდა მათ,
და არა იყო მათ თანა ღმერთი უცხოჲ.

გ13 აღმოიყვანნა იგინი
ძალსა მას ზედა ქუეყანისასა
და აჭამა მათ ნაყოფი იგი ველთაჲ;
წოვდეს იგინი თაფლსა კლდისაგან
და ზეთსა - კლდისა მისგან ძლიერისა;

გ14 ერბოსა ზროხათასა და სძესა ცხოვართასა
ცმელითა კრავთა და ვერძთაჲთა,
ნაშობსა კუროთასა და ვაცთასა,
თირკუმელთა ცმელითა, იფქლსა,
სისხლსა ყურძნისასა სუმიდეს ღვნოსა.

გ15 და ჭამა იაკობ და განძლა და განწიხა
საყუარელმან მან, განსუქნა, განსხუა, განვრცნა,
დაუტევა ღმერთი შემოქმედი თვისი
და განუდგა ღმერთსა მაცხოვარსა თვისსა.

გ16 განმარისხეს მე უცხოთა მათ ზედა
და საძაგელებითა მათითა განმამწარეს მე;

გ17 შესწირვიდეს ეშმაკთა მიმართ., - და არა ღმრთისა,
- ღმერთთა მათ, რომელ-იგი არა იცოდეს, ცუდთა
და საწუთოდ და ახლად მოხუბულთა,
რომელ-იგი არა იცოდეს მამათა მათთა.

გ18 ღმერთი, რომელმან გშვა შენ,
დაუტევე და დაივიწყე ღმერთი გამომზრდელი შენი.

გ19 და იხილა ესე უფალმან, და აღიშურვა,
და განრისხნა გულისწყრომითა
ძეთა და ასულთა მათთაჲთა.

გ20 და თქუა: გარემივაქციო პირი ჩემი მათგან
და უჩუენო, რაჲ იყოს მათდა უკუანამსკნელ;
რამეთუ ნათესავი განდრეკილი არს და ნაშობნი,
რომელთა თანა არა არს სარწმუნოებაჲ.

გ21 მათ მაშურეს მე არაღმერთითა, და კერპებითა
მათითა განმარისხეს მე, და მეცა ვაშურეო
არანათესავსა მას ზედა,

და ნათესავითა მით უგულისვმოძთა განვარისხნე იგინი.

გ22 რამეთუ ცეცხლი აღატყდა
გულისწყრომისაგან ჩემისა,

დასწუვიდეს ჯოჯოხეთამდე ქუესკნელად,
შეჭამოს ქუეყანამ და ნაყოფი მისი
და შეწუნეს საფუძველნი მათათანი.

გ23 დავეკრიბო მათ ზედა ძკრი
და ისარნი ჩემნი დავასრულნე მათ ზედა.

გ24 განკუდენ იგინი სიყმილითა
და ჭამითა მფრინველთადათა
და განმამრუდებელითა მით უკურნებელითა;
კბილნი მვეცთანნი მივავლინნე მათ ზედა,
რომელნი გულისწყრომით ითრევდენ ქუეყანასა ზედა.

გ25 გარეშე უმკვდრო-ყვნეს იგინი მახვლმან
და საუნჯით მათითგან - შიშმან;
ჭაბუკი ქალწულისა თანა,
ძუძუმსმწოვარი მოხუცებულისა თანა დღითა.

გ26 ვთქუ: განვაბნინე იგინი
და დავადუმო კაცთაგან სავსენებელი მათი,
გ27 არათუმცა გულისწყრომითა მტერთადათა,
რადთა არა მყოვარჲამ იყვნენ, და რადთა არა
განმრავლდენ მვდომნი იგი მათნი
და რადთა არა თქუან:

იყოვე კელი ჩუენი უმაღლეს მათ ზედა,
და არათუ უფალმან ყო ესე ყოველი.

გ28 რამეთუ ნათესავი ესე წარწყმედისა მზრახვალი არს,
და არა არს მათ თანა მეცნიერება.

გ29 არა ცნეს გულისკმისყოფამ თჳსი;
დვან ესე მომავალთა ჟამთა.

გ30 ვითარ-მე იოტოს ერთმან ათასეზი
და ორმან წარიქციოს ბევრეზი,
არათუმცა ღმერთმან განნიჭნა იგინი
და უფალმანმცა მისცნა იგინი?

- გ31 რამეთუ არა არიან ღმერთნი მათნი
 ვითარ ღმერთი ჩუენი,
 ხოლო მტერნი ჩუენნი უგუნურ იყვნეს.
- გ32 რამეთუ საყურძნისა მისგან სოდომელთაჲსა
 იყო საყურძნე მათი
 და ვენაჯი მათი - გომორელთაგან;
 ყურძენი მათი ყურძენი ნაველისაჲ
 და ტევანი სიმწარისა მათისაჲ.
- გ33 გულისწყრომაჲ ვეშაპთაჲ იყო ღვნოჲ
 და რისხვაჲ ასპიტთაჲ განუკურნებელი.
- გ34 ანუ არა აჰა ესერა ესე ყოველი
 შეკრებილ არსა ჩემ თანა
 და დაბეჭდულ საუნჯეთა შინა ჩემთა?
- გ35 დღესა მას შურისგებისასა მივაგო, ჟამსა მას,
 რომელსა შეუცთეს ფერჯი მათი;
 რამეთუ ახლოს არს დღე იგი წარწყმელისა მათისაჲ
 და მოწევენულ არს განმზადებული თქუენთჳს.
- გ36 რამეთუ განიკითხოს უფალმან ერი თჳსი
 და მონათა თჳსთათჳს ნუგეშინისცემულ იქმნეს;
 რამეთუ იხილნა იგინი ნაკლულევანნი, ვუებულნი,
 ბოროტთა მიცემულნი და განკაფულნი.
- გ37 და თქუა უფალმან:
 სადა არიან ღმერთნი იგი მათნი,
 რომელთა-იგი მიმართ ესვიდეს?
- გ38 რომელთა-იგი ცმელსა ნაზორევთა მათთასა
 მჭამდით და სუემდით ღვნოსა ნაგებთა მათთასა;
 აღდგედ და შეგეწინედ თქუენ
 და გეყვნედ თქუენ იგინი მფარველ.
- გ39 იხილეთ, იხილეთ, რამეთუ მე ვარ,
 და არა არს სხუაჲ ღმერთი ჩემსა გარეშე;

მე მოვაკუდინო და ვაცხოვნო
და ვსცე და მე განვკურნო,
და არა არს, რომელმან განარინოს ველთაგან ჩემთა.

გ40 რამეთუ აღვილო ცად ველი ჩემი
და ვფუცო მარჯუენესა ჩემსა
და ვთქუა: ცხოველ ვარ მე უკუნისამდე.

გ41 რამეთუ აღვლესო ვითარცა ელვამ ვრმალი ჩემი
და განვმზადო შჯად ველი ჩემი
და მივაგო საშჯელი მტერთა
და მოძულეთა ჩემთა მივაგო;

გ42 დავათრვნე ისარნი ჩემნი სისხლითა და ვრმალი ჩემი
ჭამდეს ვორცსა სისხლთაგან წყლულეებისათა,
ნატყუნენავისაგან, თავებისაგან მთავართა წარმართთადასა.

გ43 იხარებდით ცანი მის თანა
და თაყუნის-სცემდენ მას ყოველნი ანგელოზნი ღმრთისანი;
იხარებდით წარმართნი ერისა მისისა თანა
და განაძლიერებდენ მას ყოველნი ძენი ღმრთისანი;
რამეთუ სისხლი ძეთა მისთაჲ იძიოს და შური იძიოს
და მიაგოს საშჯელი მტერთა,
და მოძულეთა მისთა მიაგოს,
და განწმიდოს უფალმან ქუეყანაჲ ერისა თვისისაჲ.

3

ლოცვაჲ ანნამსი, დედისა სამოელისი

გ1 განძლიერდა გული ჩემი უფლისა მიერ,
და ამაღლდა რქაჲ ჩემი ღმრთისა მიერ ჩემისა;
განვრცნა პირი ჩემი ზედა მტერთა ჩემთა,
განვიხარე მე მაცხოვარებითა შენითა.

გ2 რამეთუ არავინ არს წმიდა ვითარ უფალი

და არავინ არს წმიდა შენსა გარეშე;
და არავინ არს მართალ ღმრთისა ჩუენისაებრ.
გ3 ნუ იქადით, ნუცა იტყვთ მალაღსა გარდარეულად,
ნუცა აღმოვალნ მდიდრად სიტყუაჲ
პირისაგან თქუენისა,
რამეთუ ღმერთი არს მეცნიერებათაჲ უფალი
და ღმერთმან განჰმზადნა საქმენი თჳსნი.
გ4 მშჳლდი ძლიერთაჲ მოუძღურდა
და უძღურთა გარეშეირტყეს ძალი;
გ5 სავსენი პურითა ნაკლულევან იქმნნეს,
და მშიერთა დაიპყრეს ქუეყანაჲ,
რამეთუ ბერწსა მას ესხნეს შჳდ შვილ და
შვილმრავალი იგი მოუძღურდა.
გ6 უფალი მოაკუდინებს და აცხოვნებს,
შთაიყვანებს ჯოჯოხეთად და აღმოიყვანებს;
გ7 უფალი დააგლახაკობს და განამდიდრებს,
დაამდაბლებს და აღამაღლებს;
გ8 აღადგენს ქუეყანისაგან გლახაკსა
და სკორეთაგან აღადგინებს დავრდომილსა,
რამთა დასუას იგი ძლიერთა თანა ერისათა
და საყდარნი დიდებისანი დაუმკვდრნეს მას.
მოსცის ლოცვაჲ მლოცველსა
და აკურთხნა წელიწადნი მართლისანი;
გ9 რამეთუ ვერ უძლოს ძლიერმან კაცმან
ძლიერებითა თჳსითა.
გ10 უფალმან უძღურ-ყოს მკდომი თჳსი;
უფალი წმიდა არს.
ნუ იქადინ ბრძენი სიბრძნითა თჳსითა
და ნუ იქადინ ძლიერი ძალითა თჳსითა
და ნუ იქადინ მდიდარი სიმდიდრითა თჳსითა.

არამედ ამას ზედა იქადოდენ,
რომელი-იგი იქადოდის
გულისჯმისყოფასა და ცნობასა უფლისასა
და ყოფად საშუაელსა
და სამართალსა შორის ქუეყანისა.
უფალი ამალდა ცათა შინა და იქუხნა;
თავადმან განსაჯნეს კიდენი ქუეყანისანი
სიმართლითა თვსითა
და მოსცეს ძალი მეფეთა ჩუენთა
და აღამაღლოს რქამ ცხებულთა თვსთამ.

4

გალობამ აშაკუმ წინასწარმეტყუელისამ

გ2 უფალო, მქამა სმენამ შენი და შემეშინა,
უფალო, განვიცადენ საქმენი შენნი და დამიკვრდა.
შორის ორთა მათ ცხოველთასა იცნობე შენ,
მოახლებასა წელთა შენთასა გამოსცხადენ შენ,
მოწევნასა ჟამთასა საცნაურ იყო შენ,
შეძრწუნებასა სულისა ჩემისასა
რისხვასა შინა წყალობამ მოივსენი შენ.

გ3 ღმერთი სამხრით მოვიდეს და წმიდამ იგი -
მთით ჩრდილოდთ მალნართამთ.

დაფარნა ცანი შუენიერებამან მისმან
და ქებითა მისითა აღივსო ქუეყანამ.

გ4 და ბრწყინვალეობამ მისი ვითარცა ნათელი იყოს,
და რქანი - ველთა შინა მისთა;

დადვა სიყუარული მტკიცე ძლიერებისა მისისამ.

გ5 წინაშე პირსა მისსა ვიდოდის სიტყუამ
და განვლოს ველი შემდგომად კუალთა მისთა.

გნ დადგა, და შეიძრა ქუეყანამ;
მიხედნა წარმართთა, და დადნეს;
შეიმუსრნეს მთანი სასტიკებითა,
და დადნეს ბორცუნი საუკუნენი,
და გზანი საუკუნენი მათნი შრომით იხილნეს.

გ7 შეიძრწუნდეს საყოფელნი ეთიოპელთანი
და კარვები ქუეყანისა მადიამისაჲ.

გ8 მდინარეთა ზედა ნუ განრისხნეა, უფალო,
ანუ გულისწყრომაჲ შენი მდინარეთა ზედა,
გინათუ ზღუასა ზედა სლვაჲ შენი?
რამეთუ აჰვდე შენ ეტლთა შენთა ზედა,
და მვედრობაჲ შენი ცხორება არს.

გ9 გარდაცუმით გარდააცუა მშვლდსა შენსა
თესლთა ზედა,
იტყუს უფალი. მდინარეთაჲ განიპოს ქუეყანამ.

გ10 გიხილონ შენ და ელმოდის ერთა
განბნევაჲდ სლვასა წყალთასა;
უფსკრულმან მოსცა ვმაჲ თუსი
სიმაღლითა საოცრებათა მისთაჲთა.

გ11 ამაღლდა მზე,
და მთოვარე დადგა წესსა ზედა თუსსა;
ისარნი შენნი ნათლად ვიდოდიან
და ბრწყინვალებად ელვისა საჭურველი შენი.

გ12 თქუმით შეამცირო ქუეყანა
და გულისწყრომით შეჰმუსრნე წარმართნი.

გ13 გამოხუედ მაცხოვრად ერისა შენისა
და ვსნად ცხებულთა შენთა;

მიაველინე თავსა ზედა უმჯულოთასა სიკუდილი,
აღდგენ საკრველნი ვიდრე ქედადმდე სრულიად.

გ14 შეჰმუსრენ განკვრვებითა თავნი ძლიერთანი,
შეიძრნენ მას შინა, განახუნ აღვრნი მათნი,

ვითარცა ჭამნ რამ გლახაკი იდუმალ.

გ15 და ივლინენ ზღუასა ზედა ჰუნენი შენნი აღძრვად წყალთა მრავალთა.

გ16 დავიცევ და შემიძრწუნდა გული ჩემი ვმისაგან ლოცვისა ბაგეთა ჩემთამსა,

შეედვა ძრწოლამ ძუალთა ჩემთა,

და ძალი ჩემი შეძრწუნდა ჩემ თანა.

განვისუენო მე დღესა ჭირისა ჩემისასა

აღსლვასა მას ჩემსა

ერისა მის მწირობისა ჩემისასა.

გ17 რამეთუ ლელუმან არა გამოიღოს ნაყოფი თვისი

და ვენაჯისა გამონაღები არა იპოოს;

ეცრუოს საქმე ზეთისხილისაჲ

და ველმან არა აღმოაცენოს საჭმელი.

მოაკლდენ საჭმელთაგან ცხოვარნი

და ჯარნი არა იპოვნენ ბაგასა.

გ18 ხოლო მე უფლისა მიმართ ვიხარებდე

და მხიარულ ვიყო მე ღმრთისა მიმართ

მაცხოვრისა ჩემისა.

გ19 უფალი ღმერთი ძალ ჩემდა,

დაამტკიცნა ფერჯნი ჩემნი სრულიად,

მაღალთა ზედა დამადგინა მე ძლევად გალობითა თვისითა

5

გალობაჲ ესაია წინამსწარმეტყუელისაჲ

გ1 (9) ღამითგან აღიმსთობს სული ჩემი შენდამი,

ღმერთო, რამეთუ ნათელ არიან ბრძანებანი შენნი

ქუეყანასა ზედა;

ისწავეთ სიმართლე მკვდრთა ქუეყანისათა.

გ2 (10) რამეთუ დადუმნა უღმრთოჲ;

ყოველმან, რომელმან არა ისწავოს სიმართლე
ქუეყანასა ზედა, ჭეშმარიტებად არა ყოს;
მოისპენ უღმრთოდ,

რადთა არა იხილოს დიდებად იგი უფლისაჲ.

გ3 (11) უფალო, მკლავი შენი მალალ არს,
და არა უწყოდეს, ხოლო იცნან და პრცხუენოდის;
შურმან შეიპყრას ერი უსწავლელი,

და ცეცხლმან შეჭამნეს წინააღმდეგომნი იგი.

გ4 (12) უფალო ღმერთო ჩუენო, მომეც ჩუენ მშუდობაჲ,
რამეთუ ყოველივე მომაგე ჩუენ.

გ5 (13) უფალო ღმერთო ჩუენო, მომიგენ ჩუენ;
რამეთუ შენსა გარეშე, უფალო, სხუაჲ არაეინ ვიცით
და სახელსა შენსა სახელ-ვსდებთ.

გ6 (14) ხოლო მკუდართა ცხორებაჲ არა იხილონ,
არცა მკურნალთა აღადგინონ; ამისთვის მოჰყადე
და აღიდე და წარსწყმიდე ყოველი წული მათი.

გ7 (15) შესძინე მათ ზედა ძკრი, უფალო,
შესძინე ძკრი დიდებულთა მათ ქუეყანისათა.

გ8 (16) უფალო, ჭირსა მოგივსენეთ შენ,
რამეთუ მცირედ ჭირ არს სწავლაჲ შენი ჩუენ ზედა.

გ9 (17) ვითარცა მიდგომილი რაჲ მიეახლის შობად
და საღმობასა მას მისსა ზედა ღაღადებნ,
ეგრე ვიქმნენით ჩუენ საყუარელსა მას შენსა.

გ10 (18) უფალო, შიშითა შენითა გუელმოდა
და ვშევით, სული მაცხოვარებისაჲ,
რომელი ვყავთ ქუეყანასა ზედა;

არა დავეცნეთ, არამედ დაეცნენ მკვდრნი ქუეყანისანი.

გ11 (19) აღდგენ მკუდარნი
და აღემართნენ საფლავთაგან
და იხარებდენ ქუეყანასა ზედა.

რამეთუ ცუარი შენმიერი საკურნებელ არს მათდა,
ხოლო ქუეყანა იგი უღმრთოთა დაეცეს.

6

ლოცვა იონა წინააღმდეგობისა

გ1 (3) ღალად-ყავ ჭირსა ჩემსა
უფლისა მიმართ ღმრთისა ჩემისა და ისმინა ჩემი,
მუცლით გამო ჯოჯოხეთისა
ღალადებისა ჩემისა გესმა ვმა ჩემი.

გ2 (4) შთამაგდე მე სიღრმესა გულსა ზღვასა,
და მდინარენი გარემომადგეს მე,
ყოველნი განსაცხრომელნი შენნი
და ღელვანი შენნი მე ზედაგარდამცდეს.

გ3 (5) და ვთქუ: გან-მე-გდებულ ვარ თუალთა შენთაგან
ანუ შე-ღა-მე-ვსძინოა მიხედვად ტაძარსა წმიდასა
შენსა?

გ4 (6) გარდამეცნეს წყალნი ვიდრე სულად ჩემდამდე,
და უფსკრულმან მომიცვა მე უკუანამსკნელმან,
შთაჯდა თავი ჩემი ნაპრალსა მათასა.

გ5 (7) შთავყედი მე ქუეყანად,
რომლისა მოქლონნი - ვითარცა კლიტენი საუკუნენი;
და აღმოვედინ განხრწნისაგან ცხორება ჩემი შენდამი,
უფალო ღმერთო ჩემო.

გ6 (8) მოკლებასა ჩემგან სულისა ჩემისასა
უფალი მოვივსენე,
და შევედინ შენ წინაშე ლოცვა ჩემი
ტაძრად წმიდად შენდა.

გ7 (9) მცველთა მათ ამათა
და ცრუთა წყალობა მათი დაუტყვეს.

გ8 (10) ხოლო მე ვმითა ქებისაათა
და აღსაარებისაათა მსხუერპლი შეეწირო შენდა;
რაოდენი ვილოცე,
მიგცე შენ საცხორებელად ჩემდა უფალსა.

7

ლოცვამ წმიდათა სამთა ყრმათაჲ

გ1 (26) კურთხეულ ხარ შენ,
უფალო ღმერთო მამათა ჩუენთაო,
და ქებით და დიდებით არს სახელი შენი უკუნისამდე,
გ2 (27) რამეთუ მართალ ხარ შენ ყოვლისავეთს,
რომელი-ესე მიყავ ჩუენ,
და ყოველნი საქმენი შენნი ჭეშმარიტებით არიან,
და გზანი შენნი წრფელ არიან,
და ყოველი მშჯავრი შენი მართალ არს.
გ3 (28) და მშჯავრითა ჭეშმარიტებისაათა ჰყავ
ყოვლისა მისებრ, რამ-იგი მოაწიე ჩუენ ზედა
და ზედა ქალაქსა ამას წმიდასა მამათა ჩუენთასა
იერუსალემსა, რამეთუ ჭეშმარიტად და სიმართლით
მოავლინე ესე ყოველი ჩუენ ზედა ცოდვათა ჩუენთათს.
გ4 (29) რამეთუ შეგცოდეთ ჩუენ
და უშჯულო-ვიქმნენით განდგომად შენგან;
და ვცოდეთ ყოვლითურთ და
მცნებათა შენთაჲ არა ვისმინეთ, არცა დავიმარხეთ,
გ5 (30) არცა ვყავთ, ვითარ-იგი შენ მამცენ ჩუენ,
რამთამცა კეთილი მეყო ჩუენ.
გ6 (31) და ყოველი, რაოდენი მოავლინე ჩუენ ზედა,
და ყოველი, რაოდენი მიყავ ჩუენ,
სიმართლისა საშჯელითა ჰყავ.

- გ7 (32) და მიმცენ ჩუენ ველთა მტერთა უშჯულოთა,
ფიცხელთა, განდგომილთა
და მეფისა ცრუმსათა და უძვრესისა
უფრომს ყოვლისა ქუეყანისა.
- გ8 (33) და აწ არა არს ჟამი აღებად პირისა ჩუენისა;
სირცხული და ყუედრებაჲ შეიქმნა მონათა შენთა ზედა
და მსახურთა შენთა ზედა.
- გ9 (34) ნუ მიმცემ ჩუენ სრულიად სახელისა შენისათჳს
და ნუ განაქარვებ აღთქუმასა შენსა
- გ10 (35) და ნუ განმაშორებ წყალობასა შენსა ჩუენგან
აბრაჰამისთჳს, საყუარელისა შენისა,
და ისაკ, მონისა შენისა,
და ისრაელ, წმიდისა შენისა,
- გ11 (36) რომელთა ეტყოდე
განმრავლებად ნათესავისა მათისა
ვითარცა ვარსკულაჲნი ცისანი
და ვითარცა ქჳშაჲ ზღჳს კიდისაჲ.
- გ12 (37) რამეთუ შეგმცირდით ჩუენ, მეუფეო,
უფრომს ყოველთა წარმართთა
და დაგლახაკობულ ვართ
ყოველსა ქუეყანასა ზედა დღეს
ცოდვათა ჩუენთათჳს,
- გ13 (38) და არა არს ჟამსა ამას მთავარ
და წინამსწარმეტყუელ და წინამძღუარ,
არცა საკუერთხნი, არცა მსხუერპლი, არცა შესაწირავი,
არცა საკუმეველი, არცა ადგილი შეწირვად შენ წინაშე
და პოვნად წყალობისა.
- გ14 (39) არამედ თავითა დამდაბლებულითა
და სულითა გლახაკობისაჲთა შე-მცა-წირულ ვართ
ჩუენ ვითარცა საკუერთხნი ვერძთანი, ზუარაკთანი

და ვითარცა ბევრეულნი კრავთა პოხიერთანი.

გ15 (40) ეგრეთ შეწირულ-იყავნ მსხუერპლი ესე ჩუენი
დღეს შენ წინაშე, რამათა სრულ-ვიყვნეთ ჩუენ
შემდგომად შენსა, რამეთუ არა არს სირცხული.
მოსავთა შენთაჲ.

გ16 (41) და აწ შეგიდგთ შენ ყოვლითა გულითა
და მეშინის ჩუენ შენგან და ვეძიებთ პირსა შენსა.
ნუ მარცხუენ ჩუენ,

გ17 (42) არამედ ყავ ჩუენ თანა სიტკბოებითა შენითა
და მრავლითა წყალობითა შენითა.

გ18 (43) განმარინენ ჩუენ საკვრველებითა შენითა და
დიდებულ ყავ სახელი შენი, უფალო.

გ19 (44) და პრცხუენოდენ ყოველთა, რომელნი
შეაჩუენებენ მონათა შენთა ძვრსა, და სირცხულეულ
იქმნედ ყოველნი მძლავრებანი მათნი, და ყოველი.
ძლიერებაჲ მათი შეიმუხრენ.

გ20 (45) და გულისჴმა-ყვედ, რამეთუ შენ უფალი
ღმერთი მხოლოდ მაღალ და დიდებულ ხარ ყოველსა
ზედა სოფელსა.

გ21 (46) და არა დასცხრებოდეს მსახურნი იგი
მეფისანი, რომელთა შესთხინეს იგინი; აგზებდეს იგინი
საჯუმილსა მას შინა ნავთსა, ფისსა, ნაძეძსა და
ნასხლეკსა.

გ22 (47) და აღატყდებოდა ალი იგი ზედა საჯუმილსა
მას ორმეოც და ცხრა წყრთა,

გ23 (48) და მიმოვლო და შეწუნა, რაოდენნი პოვნა
ქალდეველთაგანნი გარემომს საჯუმილსა მას.

გ24 (49) ხოლო ანგელოზი უფლისაჲ გარდამოჴდა
შორის აზარიათსა საჯუმილად და მიმოდაყარა ალი
იგი ცეცხლისაჲ საჯუმილისა მისგან.

გ25 (50) და ყო შორის საჯუმილისა მას, ვითარცა ქარი ცუარისაა რაა ნიაფინ; და არა შეეხო მათ რადთურთით ცეცხლი იგი, არცა შეაწუხნა, არცა შეაურვა მათ.

გ26 (51) მაშინ სამნივე იგი ვითარცა ერთითა პირითა უგალობდეს და აკურთხევდეს და აღიდებდეს ღმერთსა შორის საჯუმილსა მას და იტყოდეს:

**გალობაა წმიდათა
სამთა ყრმათაა**

გ27 (52) კურთხეულ ხარ შენ, უფალო ღმერთო მამათა ჩუენთაო, და უფრომსად ქებულ და უფრომსად ამალლებულ უკუნისამდე, და კურთხეულ არს სახელი წმიდაა დიდებისა შენისაა და უფრომსად ქებულ და უფრომსად ამალლებულ უკუნისამდე.

გ28 (53) კურთხეულ ხარ შენ ტაძარსა წმიდასა დიდებისა შენისასა და უფრომსად ქებულ და უფრომსად ამალლებულ უკუნისამდე.

გ29 (54) კურთხეულ ხარ შენ, რომელი ჰზი ქერობინთა ზედა და ხედავ უფსკრულთა, და უფრომსად ქებულ და უფრომსად ამალლებულ უკუნისამდე.

გ30 (55) კურთხეულ ხარ შენ საყდართა ზედა დიდებისა სუფევისა შენისათა და უფრომსად ქებულ და უფრომსად ამალლებულ უკუნისამდე.

გ31 (56) კურთხეულ ხარ შენ სამყაროსა ზედა ცათასა და უფრომსად ქებულ და უფრომსად ამალლებულ უკუნისამდე.

გალობამ წმიდათა სამთა ყრმათამ

გ1 (57) აკურთხევდით ყოველნი საქმენი უფლისანი უფალსა, უგალობდით და უფრომსად აღამაღლებდით მას უკუნისამდე;

გ2 (59/58) აკურთხევდით ცანი და ანგელოზნი უფლისანი უფალსა, უგალობდით და უფრომსად აღამაღლებდით მას უკუნისამდე;

გ3 (60/61) აკურთხევდით წყალნი ყოველნი ზესკნელს ცათანი, ყოველნი ძალნი უფლისანი უფალსა, უგალობდით და უფრომსად აღამაღლებდით მას უკუნისამდე;

გ4 (62/63) აკურთხევდით მზე და მთოვარე, ვარსკულაენი ცისანი უფალსა, უგალობდით და აღამაღლებდით მას უკუნისამდე;

გ5 (64/65) აკურთხევდით ყოველი წკმამ და ცუარი, ყოველნი ქარნი უფალსა, უგალობდით და უფრომსად აღამაღლებდით მას უკუნისამდე;

გ6 (66/71) აკურთხევდით ცეცხლი და სიცხე, ღამენი და დღენი უფალსა, უგალობდით და უფრომსად აღამაღლებდით მას უკუნისამდე;

გ7 (72/67) აკურთხევდით ნათელი და ბნელი, ყინელი და ტფილი უფალსა, უგალობდით და უფრომსად აღამაღლებდით მას უკუნისამდე;

გ8 (70/73) აკურთხევდით თრთვლი და თოვლი, ელვანი და ღრუბელნი უფალსა, უგალობდით და უფრომსად აღამაღლებდით მას უკუნისამდე;

გ9 (74/75) აკურთხევდით ქუეყანამ, მთანი და ბორცუნი უფალსა, უგალობდით და უფრომსად აღამაღლებდით მას უკუნისამდე;

გ10 (76/78) აკურთხევდით ყოველი მცენარე ქუეყანისაჲ, ზღუაჲ და მდინარენი უფალსა, უგალობდით

და უფროჲსად აღამაღლებდით მას უკუნისამდე;

გ11 (77/79) აკურთხევდით წყაროები, ვეშაპნი და ყოველნი იძრვისნი წყალთა შინა უფალსა, უგალობდით

და უფროჲსად აღამაღლებდით მას უკუნისამდე;

გ12 (80/81) აკურთხევდით ყოველნი მფრინველნი ცისანი, მვეცნი და ყოველნი პირუტყუნნი უფალსა, უგალობდით და უფროჲსად აღამაღლებდით მას უკუნისამდე;

გ13 (82/83) აკურთხევდით ძენი კაცთანი, ისრაელი უფალსა, უგალობდით და უფროჲსად აღამაღლებდით მას უკუნისამდე;

გ14 (84/85) აკურთხევდით მღდელნი უფლისანი, მონანი უფლისანი უფალსა, უგალობდით და უფროჲსად აღამაღლებდით მას უკუნისამდე;

გ15 (86/87) აკურთხევდით სულები და სულნი მართალთანი, ღირსნი და მდაბალნი გულითა უფალსა; უგალობდით და უფროჲსად აღამაღლებდით მას უკუნისამდე;

გ16 (88) აკურთხევდით ანანია, აზარია, მისაელ უფალსა. აკურთხევდით მოციქულნი, წინამსწარმეტყუელნი და მოწამენი უფალსა, უგალობდით და უფროჲსად აღამაღლებდით მას უკუნისამდე.

9

გალობაჲ წმიდისა ღმრთისმშობლისაჲ

გ9-ა,1 (46) ადიდებს სული ჩემი უფალსა.

- გ9-ა,2 (47) და განიხარა სულმან ჩემმან ღმრთისა მიმართ მაცხოვრისა ჩემისა,
- გ9-ა,3 (48) რამეთუ მოხედნა სიმდაბლესა ზედა მკველისა თვისისასა, რამეთუ აჰა ესერა ამიერიტგან მნატრიდენ მე ყოველნი ნათესაენი;
- გ9-ა,4 (49) რამეთუ ყო ჩემ თანა დიდებული ძლიერმან, და წმიდა არს სახელი მისი,
- გ9-ა,5 (50) და წყალობაჲ მისი ნათესავითი-ნათესავამდე მოშიშთა მისთა ზედა.
- გ9-ა,6 (51) ყო სიმტკიცე მკლავითა თუსითა; განაბნინა ამპარტაუანნი გონებითა გულთა მათთაჲთა;
- გ9-ა,7 (52) დაამკუნა ძლიერნი საყდართაგან და აღამაღლნა მდაბალნი;
- გ9-ა,8 (53) მშიერნი აღაესნა კეთილითა და მდიდარნი განავლინნა ცუდნი;
- გ9-ა,9 (54) შეეწია ისრაელსა, მონასა თუსსა, მოვსენებად წყალობისა;
- გ9-ა,10 (55) ვითარცა ეტყოდა მამათა ჩუენთა აბრაჰამსა და ნათესავსა მისსა საუკუნოდ.

წინამსწარმეტყუელებაჲ ზაქარიასისი, წინამორბედისა მამისაჲ

- გ9-ბ,1 (68) კურთხეულ არს უფალი ღმერთი ისრაელისაჲ, რამეთუ მოხედნა და ყო ვსნაჲ ერისა თვისისაჲ.
- გ9-ბ,2 (69) და აღმიდგინა ჩუენ რქაჲ ცხორებისაჲ შორის სახლსა მას დავითის, მონისა თვისისასა;
- გ9-ბ,3 (70) ვითარცა იტყოდა პირითა წმიდათაჲთა საუკუნითგან წინამსწარმეტყუელთა მისთაჲთა

- გ9-ბ,4 (71) ცხორებასა მტერთა ჩუენთაგან და
 ჳელისაგან ყოველთა მოძულეთა ჩუენთაჲსა;
- გ9-ბ,5 (72) ყოფად წყალობისა მამათა ჩუენთა თანა და
 მოჳსენებად აღთქუმისა წმიდისა მისისა
- გ9-ბ,6 (73) ფიცით, რომელ ეფუცა აბრაჳამსა, მამასა
 ჩუენსა, მოცემად ჩუენდა
- გ9-ბ,7 (74) უშიშად ჳსნად ჳელთაგან მტერთა
 ჩუენთაჲსა,
- გ9-ბ,8 (75) მსახურებად მისა ღირსებით და
 სიმართლით წინაშე მისსა ყოველთა დღეთა ცხორებისა
 ჩუენისათა.
- გ9-ბ,9 (76) და შენ, ყრმაო, წინამსწარმეტყუელ მალღის
 იწოდო, რამეთუ წარსძლეუ წინაშე პირსა უფღისასა
 განმზადებად გზათა მისთა,
- გ9-ბ,10 (77) მოცემად მეცნიერებაჲ ცხორებისაჲ ერსა
 თჳსსა მოტევებითა ცოდვათა მათთაჲთა,
- გ9-ბ,11 (78) მოწყალებითა წყალობისა ღმრთისა
 ჩუენისაჲთა, რომელთა მიერ მომხედნა ჩუენ
 აღმოსავალმან მალღით
- გ9-ბ,12 (79) გამოჩინებად მათ ჳედა, რომელნი სხენან
 ბნელსა და აჩრდილთა სიკუდიღლისათა, და წარმართებად
 ფერჳთა ჩუენთა გზასა მშჳდლობისასა.

ს ა რ ჩ ე ვ ი

ფ ს ა ლ მ უ ნ ნ ი

კ ა ნ ო ნ ი

1-----	3
2-----	12
3-----	22
4-----	35
5-----	47
6-----	58
7-----	73
8-----	86
9-----	97
10-----	109
11-----	122
12-----	138
13-----	150
14-----	162
15-----	173
16-----	184
17-----	194
18-----	27
19-----	218
20-----	231

გ ა ლ ო ბ ა ნ ი-----	241
----------------------	-----